

KUN ÁKOS

PARADIGMAVÁLTÁS

Mottó:

**A fejlődés olyan, mint az evolúció.
Nem kérdez, nincs tekintettel semmire,
csak halad a maga útján, feltartóztathatatlanul.**

**Civilizációnk választút előtt áll.
Melyik világot választjuk?**

Ma már mindenki a saját bőrén érzi, hogy a természet végveszélyben van, és sürgősen cselekedni kell. Arra is hamarosan rá fogunk jönni, hogy minden téren olyan nagy a baj, hogy itt már csak a paradigmaváltás segíthet. Világunk minden területét átfogó forradalmi változásokra van szükség ahhoz, hogy az apokalipszis borzalmait túléljük. A jelenlegi események ugyanis ennek a Biblia által megjövendölt korszaknak csak a kezdetét jelzik. Ha nem teszünk semmit, az események sokkal rosszabbra fordulnak. A lehetőségek azonban adottak a ránk váró tragédiák elkerülésére. Csak utat kellene engedni azoknak, akik ebben segíthetnének.

Civilizációnk jelenlegi mocsárból való kiemelésének egyetlen járható útja a szubotronika, ami egy teljesen új tudományág. Az általunk még nem ismert fizikai törvények felfedezése és a gyakorlat szolgáltatába állítása megoldja minden problémánkat. A jövő tudománya a szubotronika kivezet bennünket ebből a kátyúból, amiben most vergődünk. Eddig senki sem alkalmazta, sokan azt sem tudják, hogy „mi fán terem”. A szubotronika műszó, amit eddig sehol sem használtak. Létrehozását technikai fejlődésünk tette szükségessé. A szubatomi energiarészecskék létezésével eddig csak az ezotéria foglalkozott, amit a hivatalos tudomány áltudománynak minősített, és tűzzel-vassal harcol ellene. Ez azonban változni fog. A jövő tudománya az ezotéria és az akadémiai tudomány ötvözete lesz. A paratudományok beilleszkednek a hivatalos tudományba. A tudomány és a spiritualitás egy-egyé válik.

A szubotronika olyan szakterület, amely a szubatomi energiarészecskék által befolyásolt elektronáramláson alapul. A szubatomi energiarészecskék (éterinonok, gravitonok) olyan változást idéznek elő az elektronikus eszközök, készülékek, berendezések működésében, előállításában, amelyek a tudományban paradigmaváltáshoz vezetnek. A paradigmaváltás életünk minden területére kihat. Az űrhajózásban pl. lehetővé teszi a kozmikus embertípussá válásunkat, ami előfeltétele annak, hogy a földönkívüli civilizációk maguk közé fogadjanak bennünket.

A szubotronika módszereinek alkalmazása képes elindítani bennünket a paradigmaváltás útján. Ehhez azonban segítségre lenne szükségem. A feladatkör ugyanis olyan hatalmas, hogy segítség, összefogás nélkül nem boldogulok. Nem tudok több tucatnyi fejlesztést egyedül elindítani, és végigcsinálni. Én csak az elméleti irányítás szerepét tudom vállalni, a kivitelezéshez (kutatás, fejlesztés, prototípus elkészítése, gyártás-előkészítés, stb.) közreműködőkre (mérnökökre, technikusokra, műszerészekre) van szükség. Ez pedig pénzbe kerül. Ehhez támogatás kellene, melynek megszerzése a jelenlegi körülmények között szinte lehetetlen. A támogatás legfőbb akadálya a tudóstársadalom ezotériához való hozzáállása. Az anyagelvűségük, beszűkült gondolkodásmódjuk kihat az egész társadalomra. Ezotériához való hozzáállásukat átvették a döntéshozók is, ezért kapásból elutasítanak mindenkit, aki ezen a szakterületen próbál eredményt elérni.

A tudósok azt mondják, hogy a tudomány nem vallás. Állításait ismételhető kísérleti eredményekkel kell igazolni. A parapszichológiai jelenségek előfordulása azonban többnyire egyedi, nem ismételhető. A gömbvillám csak egyszer jelenik meg a szemtanú előtt, aztán lehet, hogy soha többé nem lát gömbvillámot egész életében. Akkor hogy lehet megvizsgálni? Az UFO-k is esetlegesen jelennek meg. Nem jönnek vissza rendelésre, nem adnak lehetőséget részletes tanulmányozásukra. Ezért tartják áltudománynak az ezotériát, mert az általa előidézett jelenségek nem ismételhetők.

A tudomány jelenleg csak azt a jelenséget fogadja el kutatási alapként, amit tudásával, eszközeivel reprodukálni képes; mérni, elemezni tud. Sajnos a parajelenségeket kiváltó, illetve kísérő gyenge mágneses hullámok mérésére nincs műszerünk, ezért egzakt módon egyelőre nem bizonyítható a létezésük. Hogy elhiszik-e, a létezését, a tudósoktól függ. Ha a tudomány korifeusai kijelentik, hogy létezik, akkor az emberek elfogadják a létét, sőt iskolákban is tanítani fogják. Jó példa erre, hogy még soha senki nem látott fekete lyukat, és az emberek mégis hisznek a létezésében. Hogy miért? Mert a tudósok azt mondták nekik, hogy az univerzumban fekete lyukak vannak. A hivatalos elfogadás a műszaki fejlődést is jelentősen sarkallni fogja. Jelenleg ugyanis a találmányi hivatalok nem adnak szabadalmat olyan találmányokra, melyek működése hivatalosan el nem ismert fizikai jelenségen alapul. Hiába megy a feltaláló igazáért bíróságra, ott is elutasításban részesül. A bíró ugyanis kikéri a Tudományos Akadémia véleményét, majd kijelenti, hogy a tudomány jelenlegi állás szerint

ez a találmány nem létezhet. Már pedig ami nem létezik, azt nem lehet oltalomban részesíteni.

Aki a tudományos dogmákat kétségbe vonja, azt a tudományos elit kiközösíti, nevetségessé teszi, ellehetetleníti. Így nem csoda, hogy csak kevesen merészkednek a tudomány határterületeire. Erről a keskeny sávról ugyanis könnyen áteshetnek az ezotéria szakterületére, ami vörös posztó a hivatalos tudomány számára. Mivel nyakunkon a klímaösszeomlás, és a természet pusztulásával együtt civilizációnk is elpusztul, ezen a helyzeten változtatni kell. Ki kell emelni az ezotériát a mágia mo-csarából. Az ezotéria a jövő tudománya, de amíg nem szabadul meg a mágia által rátestált kolonctól, addig művelőit kuruzslónak, sarlatánnak, szélhámosnak bélyegzik. Meg kell győzni a tudósokat arról, hogy az ezotéria nem szélhámosság.

Ez csak egy módon lehetséges. Kézzel fogható, műszerekkel mérhető eredményeket kell a ke-zükbe adni. Ez nem lehetetlen. A paradigmaváltás elindítása meggyőzné őket arról, hogy a láthatat-lan világ szerves része az univerzumnak. Új fizikai törvények felfedezése, munkára fogása minden problémánkat meg fogja oldani. Ehhez azonban szükség van az ő segítségükre is. Nem nélkülözhet-jük kiművelt emberfők millióit. A paradigmaváltás elméleti alapját nekik kell megteremteni, és a gyakorlat szolgáltatába állítani. Csak egy példát felhozva a Tesla-konverter méretezését nem „vak tyúk is talál szemet” alapon, hosszas kísérletezéssel kellene kifejleszteni, hanem pontos képletekkel, iskolákban is tanítható egzakt számításokkal. A feladat tehát nagy, sőt emberfeletti, de muszáj elin-dulni ezen az úton, mert a létünk függ tőle.

Az induláshoz szükség lenne egy jól felszerelt laboratóriumra. Ez azonban pénzbe kerül. Magán-személyként pénzt szerezni lehetetlen. A kormányok, nagyvállalatok csak alapítványokat támogat-nak, mivel ezt a költséget levonhatják az adóalapjukból. Egy alapítvány vagy laboratórium létreho-zás azonban nem olcsó. Több millió forint alaptőkét igényel. A kormánytól, a minisztériumoktól nem várható támogatás, mert engem kuruzslónak, sarlatánnak minősítettek, és közölték velem, hogy szélhámosoknak nem adnak pénzt. Főleg nem az adófizetők pénzét. (A politikusok a beszűkült agyú tudósokra hallgatnak, akik szerint az ezotéria áltudomány, Tesla találmányai pedig nem léteztek, a róluk szóló beszámoló városi legenda.)¹ Így már csak a magánszemélyek, a természet fennmaradá-sáért aggódó kisemberek mikro támogatásában reménykedhetek. Ezért kérem az olvasóimat, hogy aki anyagilag képes rá, és fontosnak tartja világunk megmentését, támogassa törekvéseimet. Ado-mányaikat az alábbi számlaszámra utalják:

HU45 1090 0028 0000 0014 3499 0019 UniCredit Bank

Budapest, 2023. június

Frissítés: 2023. június 21.

A frissített változat a Kun Elektronikus Könyvtárból tölthető le.

Cím: <http://kunlibrary.net> és <http://subotronics.com>

A Kun Elektronikus Könyvtár a Magyar Elektronikus Könyvtárból is elérhető, a letölteni kívánt mű weblapjának **FORRÁS mezejére kattintva.**

¹ A visszautasító levelek az **Ezoterikus világ** Levelezési rovatában találhatók. Webcím: <http://kunlibrary.net>

Tesla-konverter

(Működési leírás)

Frissítés: 2021. szeptember 28.

Szinte mindenki hallott már a Tesla konverterről, de csak kevesen hiszik, hogy létezett. A hivatalos tudomány pedig egyszerűen nem vesz róla tudomást. Tudósaink szerint a Tesla-konverter létezése nem más, mint legenda. Ezért nem törekedtek a rekonstruálására. Amatőr kutatók, magányos felalálók foglalkoztak ugyan a témával, de nem jártak sikerrel. Működési módja ugyanis ismeretlen, ezért nem tudták hogyan kezdjenek neki a felélesztésének. Helyette különféle ingyenenergia-előállító szerkezeteket (perpetuum mobile) hoztak létre, melyek hatásfoka meglehetősen alacsony. Ráadásul mozgó alkatrészeket tartalmaznak, ezért karbantartást igényelnek. Emellett súlyosak, nehezen mozgathatók, előállításuk pedig sokba kerül.

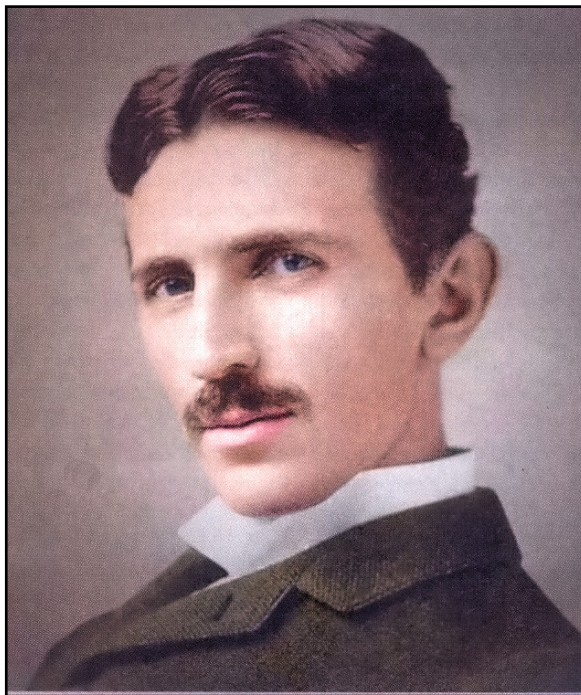
Pedig nagy szükség lenne egy nagy hatásfokú, olcsón előállítható és karbantartást nem igénylő ingyenenergiát előállító készülékre. Az ingyenenergia használatba vételével ugyanis meg lehetne szüntetni a környezetszennyezést. Nem lenne szükség levegőszennyező erőművekre, és a gépkocsikat nem füstölő robbanómotorok, hanem nulla szennyezőanyag-kibocsátású villanymotorok hajtánák. (Ez már megvalósult, de a meghajtásukról drága akkumulátor gondoskodik, melynek feltöltéséhez erőművi áramot használnak.) Megszabadulnánk az atomerőművek időzített bombaként fenyegető kiégett fűtőelemeitől. Nem szennyeznék a világtengereket a kigyulladt és elsüllyed olajszállító tankerek több millió liter kőolajjal.

A jelenleg ismert kompakt kivitelű többletenergia-előállító rendszerek közül legtokéletesebb a Tesla-konverter. Ebben a készülékben ugyanis a gerjesztést az éter végzi, így semmilyen külső beavatkozásra sincs szükség a működéséhez. Elektronikus kivitele következtében a mérete tetszés szerint változtatható, az előállítása egyszerű és olcsó. Miután nem igényel általunk létrehozandó külső gerjesztést, így a hatásfoka elméletileg végtelen. Ennek természetesen határt szab a megvalósíthatóság, mivel egy bizonyos teljesítmény felett már akkora kicsatoló transzformátorra lenne szükség a kivitelezéséhez, amekkorát csak daruval lehetne mozgatni, és olyan vastag huzal kellene a tekercseléséhez, amelyet nem tudnánk meghajlítani. A Tesla-konverter azonban nem arra szolgál, hogy erőművet helyettesítsen. Adottságai folytán legideálisabb alkalmazási területe a helyi áramellátás. Alkalmazásával szükségtelenné válik a fogyasztók összekapcsolása, sőt az is könnyen előfordulhat, hogy a jövőben a lakások egyes helyiségeit sem kötik össze villanyvezetékekkel.

Ezt az teszi lehetővé, hogy a Tesla-konverter fajlagos teljesítménye igen magas. A híradástechnikai készülékek táplálását pl. egy tenyérnyi méretű kis panel is el tudja látni, ami elfér a készülék valamelyik sarkában. Nem zárható ki tehát, hogy a későbbiekben a gyártók már eleve beépítik ezt a nem túl drága áramforrást a termékeikbe, így megszűnik a hálózati csatlakozó vezeték, minden elektromos készülék önmagát fogja táplálni. Az elektronikus készülékekbe, számítógépekbe szerelt Tesla-konverterek már nem 230 (110) voltos feszültséget fognak előállítani, hanem kimenő feszültségüket a terhelő áramkörök által igényelt feszültségre (3V, 5V, 12V) fogják letranszformálni. Ez esetben már csak egy egyszerű feszültségstabilizátort kell rácsatlakoztatni a konverter kimenetére.

A radiátorszerű villamos fűtőtestekre (olajradiátorokra) valószínűleg oldalt fogják majd azt a dobozt felszerelni, ami az áramellátást végzi, míg a villanytűzhelyeknél várhatóan alulra kerül a nagy teljesítményű konverter. Lehetséges, hogy integrált áramköri kivitelben is elő tudunk majd állítani olyan miniatűr konvertert, ami akár órákba is beszerelhető lesz. Így nem csak a hordozható elektronikus készülékek üzemeltetése válik jóval olcsóbbá, hanem megszabadulunk attól a környezetszennyezéstől, amit a jelenleg milliárdszámra eldobott kimerült szárazelemek és akkumulátorok okoznak. Ezzel egyidejűleg megszűnik az a groteszk helyzet is, hogy sokszor többbe kerül az elem, mint a készülék, amibe beleteszik. Ez főként annak tudható be, hogy a szárazelemgyártók kihasználva a fogyasztók függő helyzetét az utóbbi években a csillagokba emelték termékeik árát.

Az univerzális energia kinyerése, munkára fogása tehát minden téren elodázhatatlan. A feladat nem olyan nagy, mert a Tesla-konverter bizonyíthatóan létezett.² A mai modern alkatrészekkel olcsón és néhány hét alatt megépíthető lenne. Előtte tanulmányozni kell Nikola Tesla szabadalmi leírásait, különös tekintettel a konverterre. Ez nem ütközik különösebb akadályba, mert Varsányi Péter összegyűjtötte Tesla összes szabadalmi leírását, sőt a legtöbbjüket le is fordította magyar nyelvre. (E-mail címe: info@varsanyipeter.hu Tel: +36-20-942-7232.) Az óriási munkával és nagy anyagi áldozatok árán létrehozott gyűjteménye a <http://www.Tesla.hu> honlapon tekinthető meg. A beszkenelt oldalak GIF formátumban vannak elmentve. A szöveg egy része OCR (karakterfelismerő) programmal elektronizálva lett, sőt a legfontosabb szabadalmi leírások le vannak fordítva magyarra. (Ilyen átfogó gyűjtemény még sehol a világon nem készült. Itt megtalálható a két feltaláló összes könyve, cikke, találmányi leírása. Az anyag jelenleg is bővül, kiegészül az utólag feltárt, korábban ismeretlen írásokkal.) Ezeknek az információknak, valamint a kapcsolási rajz birtokában már el lehet kezdeni a készülék megépítését.

Először kezdjük az alapoknál. Erre azért van szükség, mert a Tesla-konverter működési mechanizmusa ismeretlen. Ennek oka nem a titkolódzás, hanem az elméleti ismeretek, a szakkifejezések hiánya. Maga Tesla, illetve később Moray sem ismerte készüléke pontos működési mechanizmusát. A Tesla-konvertert felélesztő és továbbfejlesztő Henry Moray készülékéről is csak ennyit tudott meg a segédje, hogy: „Mérete: 61 × 25 × 15 cm. Ami a belső szerkezetét illeti 12 vákuumcső van benne, melyekből három 70-L-7 típusú.” Ebből a csekély információból azt a következtetést lehet levonni, hogy a Tesla-konverter 12 kaszkádba kapcsolt fokozatból állt, melyekben a vákuumcső a dióda szerepét töltötte be. A 3 elektroncső valószínűleg alacsony küszöb feszültségű volt, és az első három fokozatba lett beépítve. Utána már olyan nagy volt a kimenő feszültség, hogy közönséges elektroncsöves diódák is megfelelőek voltak.

Első lépésként tehát építsünk 12 db hagyományos párhuzamos LC-kört, és kapcsoljuk sorba őket. (Induktivitásként egyre nagyobb teljesítményű transzformátorok primer és szekunder tekercseit használjuk.) Az első fokozatra jelgenerátorral kapcsoljunk közönséges szinusz jelet. Az utolsó fokozat szekunder tekercsére kössünk egy feszültségmérőt vagy oszcilloszkópot. Azt fogjuk tapasztalni, hogy a kimenőjel amplitúdója, azaz a teljesítménye még a bemenőjelet sem éri el. Ennek oka az összekötő vezetékben és a transzformátorok tekercseiben fellépő hőmozgás, valamint a Lenz törvény következtében az induktív energia csaknem felemésztődik az egyes fokozatokban. Most állítsuk a szinuszjel frekvenciáját a rezgőkörök rezonanciafrekvenciájára. Ekkor azt tapasztaljuk, hogy a kimenőjel csaknem akkora, mint a bemenőjel. Ez a csekély veszteség annak tudható be, hogy a fémhuzalok atomjainak mechanikus rezgetése folytán jelentős mennyiségű szabadelektron válik le a legkülső elektronhéjukról. A rezonanciára hangolt RC-, LC-, RLC áramköröket használják a hír-

² A Tesla által készített konverter egy kisebb bőrönd méretű fadobozba volt beépítve, és képes volt egy nehéz luxusautót 90 mérföld/órás sebességgel mozgatni. A járművet egy nagyméretű, hagyományos elektromotor hajtotta, amelynek a táplálását kizárólag ez a konverternek nevezett egység végezte. A konverterhez hozzátartozott még egy kb. 1,8 m hosszú antenna, amely a külső „energiát” az áramkörhöz csatlakoztatta, a dobozon belül pedig tekercsek, kondenzátorok és néhány rádiócső volt látható. A rendszerhez nem csatlakozott sem akkumulátor, sem áramtermelő generátor, a meghajtómotor teljes áramszükségletét néhány elektronikus alkatrész biztosította. Az üzemi próbára 1931 nyarán Buffalo városában került sor, ahol ez a zaj és kipufogógáz nélküli „szellemautó” igen nagy feltűnést keltett. A sors azonban nem akarta, hogy ez a találmány még a II. világháború előtt megvalósuljon, így a cég, amely ennek a konverternek a sorozatgyártását vállalta, tönkrement, az ötlet pedig feledésbe merült.

adástechnikában, a mikrohullámú technikában (mobiltelefonok, szatellitok). Ebből állnak a modulátor tekercsek, az alul- és felüláteresztő szűrők és egyéb rezonátorok.

Ezek mind hasznos áramkörök, nélkülük nem lenne elektronikus kommunikáció a világunkban, és még az elektronikus hangszereket (pl. szintetizátor) is nélkülöznünk kellene. Ezek a szokványos párhuzamos rezgőkörök azonban nem alkalmasak többletenergia előállítására. Sőt az előbb említett okok miatt működtetésük során némi veszteséggel is számolni kell, ezért tápáramra van szükségük, hogy a működésük során fellépő veszteséget pótoljuk. Jelenleg ezeket az áramköröket használjuk jeltovábbításra és jelvételezésre is (rádióadók, tévéadók, mobiltelefon állomások). Ezen az alkalmazási területen nem az a legnagyobb probléma, hogy nem keletkezik többletenergia, mert itt nem is ez a cél. Sokkal nagyobb baj, hogy ez a fajta gerjesztési mód behatárolja az elektromágneses hullámok terjedési sebességét. Mivel itt elektronok hozzák létre az indukált feszültséget, ezért a kisugárzott jel sebessége sem haladja meg az elektron sebességét. Ez pedig mint tudjuk nem nagyobb a fénysebességnél, azaz kerekítve 300 ezer km/s.

Itt a Földön ez a terjedési sebesség kielégítő, de az űrben már akadályozza az interaktív (késleltetés nélküli) kommunikációt.³ A kozmoszban pedig teljesen használhatatlan ez a rendszer, mert már a hozzánk legközelebbi csillagról is 4 év késleltetéssel érkeznek meg a felénk sugárzott jelek. Ezért a földönkívüliek ezt az elavult kommunikációs módszert nem használják. Ők az éteri részecskéket alkalmazzák erre a célra, melyek áramlási sebessége 12 nagyságrenddel haladja meg az elektron sebességét. Ez a jeltovábbítási mód nálunk sem teljesen ismeretlen, mert Tesla már 120 éve feltalálta, csak nem törődött vele senki. Helyette civilizációnk a Marconi-féle, transzverzális hullámokon alapuló hírközlési rendszert vezette be. Pedig jobban jártunk volna a Tesla-féle longitudinális hullámokon alapuló jeltovábbító módszerrel.

Az általa feltalált zseniális kommunikációs rendszer már a XIX. század végén készen állt a gyakorlati alkalmazásra. Ő nem csak az éteri vevőt, hanem az adót is megszerkesztette, méghozzá hordozható kivitelben. Ezt bizonyítja az 1899-ben készült találmányi leírása, és a hozzá tartozó kapcsolási rajzok. A több mint száz évvel ezelőtt született mobiltelefon ötletét azonban annyira futurisztikusnak vélte, hogy be sem nyújtotta szabadalmaztatásra. Nem felejtjük el, hogy Popov a XIX. század végén még csak szikratávíróval kísérletezett, Marconi pedig 1901-ben jutott el oda, hogy morzejelet küldjön az Atlanti-óceán túlsó partjára. Az általa kifejlesztett rádió 1921-ben vált alkalmassá beszéd közvetítésére. Teslának tehát reménye sem volt arra, hogy negyed századdal korábban szabadalmat kapjon rádiótelefonra, amikor még a tudósok sem tudták azt, hogy mi az a rádió.

Erről technikatörténeti tényről csak kevés embernek van tudomása. A kommunista diktatúra évtizedei alatt azt tanították az iskolában, hogy a rádió feltalálója az orosz Popov. A nyugati iskolákban az olasz Marconi nevét sulykolták a gyerekekbe, holott az Amerikában élő Tesla mindegyiküket jóval megelőzte. Három évtizednyi pereskedés után ezt az Egyesült Államok legfelsőbb bírósága is elismerte. Megfellebbezhetetlen határozatukban Teslának ítélték a rádió feltalálói jogát, de ekkor már az érintettek egyike sem élt. A világot pedig a legkevésbé sem érdekelte, hogy ki találta fel a rádiót. Az emberek örültek neki, hogy megszületett, és egyre nagyobb számban hallgatták a rohamosan szaporodó adóállomásokat.

Az általunk alkalmazott hírközlési rendszerben egy nagyfrekvenciás vivőhullámot állítunk elő, és erre ültetjük rá a továbbítandó jelet. Ezt nevezik modulációnak. A vevőkészülékben a demodulátor leválasztja a vivőhullámról a hasznos jelet, és felerősítve hallhatóvá, nézhetővé teszi. Ennek során is mozgásba jön az éter, de ezt mi nem tudjuk hasznosítani, mert vevőkészülékeinkkel csak harmonikus, transzverzális jeleket tudunk érzékelni. Azért sem foglalkozunk ezzel a mellékjelenséggel, mert szakembereinknek sejtelmük sincs róla, hogy kisugárzott jeleikkel éteri hírközlést is végeznek. A földönkívüliek azonban ismerik, sőt ki is használják ezt a jelenséget. Ennek tudható be, hogy a tőlünk több száz fényévnnyire élő civilizációk folyamatosan nézik a tv-műsorainkat. Ez még a több ezer fényévnnyire levő civilizációknak sem okoz gondot, mert az elektromágneses hullámok

³ Sokakat már az is zavar, hogy a tévéhíradó alatt a külföldi tudósítók több másodpercnyi késéssel tudnak csak válaszolni a műsorvezető kérdéseire, mivel a mobiltelefon reléállomásain vagy a műholdakon, de leginkább a világhálón keresztül némi késleltetéssel érkeznek meg a jelek.

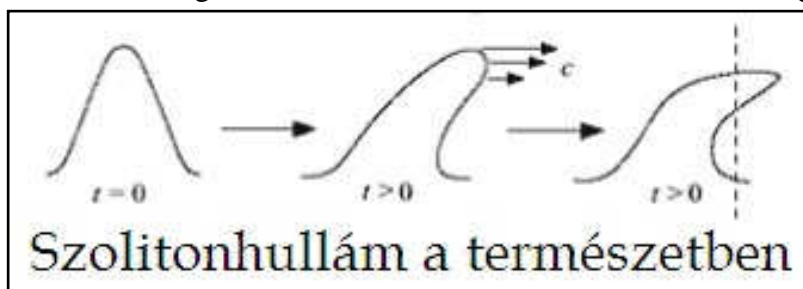

rossz terjedési tulajdonságai miatt legalább ezerszer nagyobb intenzitással sugározzuk ki őket, mint amire szükség lenne a Tejútrendszerben való észlelésükhöz.

A transzverzális jel ugyanis lecseng, megjelenése után egyre kisebb amplitúdójú lesz, majd elhal. Ezért gondoskodni kell a jelek folyamatos generálásáról, hogy ne csökkenjen a térerő, és ezáltal a vevőkészülékben a hangerő. Mivel a transzverzális hullámok intenzitása a távolság négyzetével arányosan csökken, a vivőhullámok szinten tartása is igen nagy energiát igényel. Ezek a hatások együtt azt eredményezik, hogy a hosszú-, illetve középhullámú adóállomásaink táplálásához egy kisebb erőműre van szükség. (Jelenleg néhány grammatomsúlynyi elektront rángatunk ide-oda az antennának nevezett több tonnás acélkolosszusainkban, megawattnyi energiabefektetéssel.

Visszafelé azonban nem működik ez a módszer. Mi nem tudjuk az ő kommunikációikat lehallgatni, mert az általunk használt vevőáramkörökkel csak transzverzális hullámokat lehet érzékelni. Ennek tudható be, hogy a SETI programban részt vevők egyetlen értelmes jelet sem tudnak regisztrálni a világűrben, holott szinte elárasztanak bennünket a különböző helyekről érkező mágneses hullámok. Még a csillagrobbanások gigantikus erejű longitudinális hullámait sem tudjuk észlelni, pedig ezek szinte késleltetés nélkül szétsugárzódnak az univerzumban. Emiatt a mi rádiótávcsöveinkkel csak azt tudjuk tanulmányozni, hogy milyen volt az univerzum évmilliókkal, illetve évmilliárdokkal ezelőtt. Arról, hogy jelen pillanatban mi zajlik a világegyetemben sejtelmünk sincs.

Visszatérve a többletenergia-előállításához transzverzális hullámokkal, elektromágneses úton tehát nem lehet energiát termelni. Ehhez más hullámra van szükség. Szerencsére a helyzet nem teljesen

reménytelen. A természet ugyanis produkál egy olyan hullámformát, amelynek erőssége nem csillapodik, sőt erősödik a haladása során. Ez nem más, mint a szolitonhullám⁴. Jellegzetessége, hogy a lineáris hullámmal ellentétben kilométereken át halad anélkül, hogy csillapodna.

Szabad vizek esetén szoliton hullámok a felszínen jönnek létre. Keletkezésük legféltetesebb példája a földrengések által keltett cunamik, amelyek több ezer kilométert is haladnak az óceánban, mielőtt a sekély partokon megtörve pusztító energiájuk felszabadul. 2004. december 26-án egy 9,3-as erősségű víz alatti földrengés után közel negyedmillió áldozatot követelő cunami söpört végig az Indiai-óceán partvidékén. Egy másik érdekes megnyilvánulása a torlóár, amikor a dagály által keltett hullám felhatol egy folyó medrébe. Csillapodásmentes haladásuk titka az éter. A szolitonhullám ugyanis lassan fut fel, és magassága hirtelen csökken. Miután a hullámmagasság lökészerűen lecsökken, az így kialakult ürbe éteri részecskék áramlanak be. A hullámvölgybe gyorsan benyomuló éteri részecskék a tehetetlenségi erő révén meglökik a vízhullámot, ami ettől előre halad. Ez a tolóerő olyan nagy, hogy sokáig nem hagyja a hullámot elhalni. Ereje pedig kolosszális. 1958. július 9-én Alaszka partjait egy 500 méter magas tengerár érte el, melynek terjedési sebessége 790 km/h óra volt.

A szolitonhullámok villamosiparban való alkalmazhatóságát Nikola Tesla ismerte fel. Először a gázokban történő haladását tanulmányozta. Nagyon hamar rájött, hogy a longitudinális hullámok által keltett többletenergia kisugárzódva kumulálódik (összeadódik). Ezt a jelenséget kihasználva Tesla longitudinális hullámokkal fénygömböket hozott létre, vagy fényleni kezdett a terem. Olyan nagy mennyiségű energiát halmozott fel a légtérben, amely ionizálta, plazmává alakította a levegőmolekulákat. Egyik kedvenc mutatványa alkalmával két fémlapot tett le a helyiségbe és a körülvevő levegő nemsokára egyenletes fényben izzott. A New Yorkban, Londonban, Párizsban, Philadelphiában, St. Louisban széles nyilvánosság előtt folytatott előadások során bemutatott egy gázkisüléses fénycsőhöz hasonlító, igen nagy fényerejű lámpát is. Ennek az volt a jellegzetessége, hogy csak egy tápvezeték csatlakozott hozzá. (Ez valójában egy antenna volt, ami a fénycsőbe vezetve besugározta a belső terét longitudinális hullámokkal.) Visszaemlékezéseiben így írt erről a csőről: „Nagyon ér-

⁴ A szoliton latin kifejezés, jelentése: magányos. A fizikában a szoliton nagy amplitúdójú nemlineáris hullámot jelent. Terjedését folyadékokban figyelték meg, de gázokban, sőt az éterben is terjed.

dekes kísérleteket végeztem vibráló gázoszlopokkal. A 10 kHz frekvenciájú gerjesztőáramot egy különlegesen konstruált alternátorból vettem. A gázkisülési cső átmérője 1 inch, a hossza pedig 1 méter volt. Mindkét végét burkolattal láttam el, és addig szivattyúztam belőle a levegőt, amíg a kisülés megindult. Később kiderült, hogy érdekesebb csak egy elektróddal dolgozni.” Ezzel a csővel energiát is tudott termelni. Egyszer azt mondta, hogy élete legnagyobb találmánya egy cső, amiből nagyon sok energiát lehet kinyerni.

Egy újságírónak ezt nyilatkozta erről a csőről: „Ez egy újfajta cső és a hozzá tartozó apparátus. Már 1896-ban használtam olyan csövet, ami 4 millió voltos feszültségen működött. Később aztán 18 millió voltot is sikerült elérni, azonban ekkor legyőzhetetlennek tűnő akadályokba ütköztem. Meggyőződtem arról, hogy valami teljesen más típusú csövet kell kifejleszteni ahhoz, hogy ezeket a problémákat leküzdjük. Ez a feladat jóval nehezebbnek bizonyult, mint vártam, de nem elsősorban a cső elkészítésében, hanem a működtetésében. Éveken keresztül csak lassan haladtam előre. Aztán teljes sikert értem el. Olyan csövet találtam fel, amit nehéz tovább javítani. Ideálisan egyszerű, nem gyengül az idővel és bármilyen nagy potenciálon, feszültségen működtethető. Egészen nagy áramok is átfolyhatnak rajta, és bármilyen reális szinten belül használható energiaátalakításra. Könnyen szabályozható, és ezért nagyon nagy eredményekre számíthatok. Többek között lehetővé teszi, hogy olcsó sugárzó anyagokat állítsunk elő vele bármilyen mennyiségben, és sokkal hatékonyabb lesz, mint az anyag átalakítása mesterséges sugárzással.”

Széngombos lámpája egy gömb alakú vákuumcső volt. Az egyetlen elektróda egy kör alakú, szénből készült lapos lemez volt, és a nagyfrekvenciás áram hatására a gáz folyamatosan rezegve a cső belsejében izzásba jött és gyönyörű fényt adott. Az elektróda állandó bombázása tette lehetővé ezt a jelenséget, az elektróda körül a ritkított gáz (plazma) nagy sebességgel, frekvenciával rezgésbe jött. Ez a furcsa kis gömb alakú lámpa az elektronmikroszkóp őst is jelentette, mert az ionmikroszkóp néven ismert készülék hasonló elven alapul.

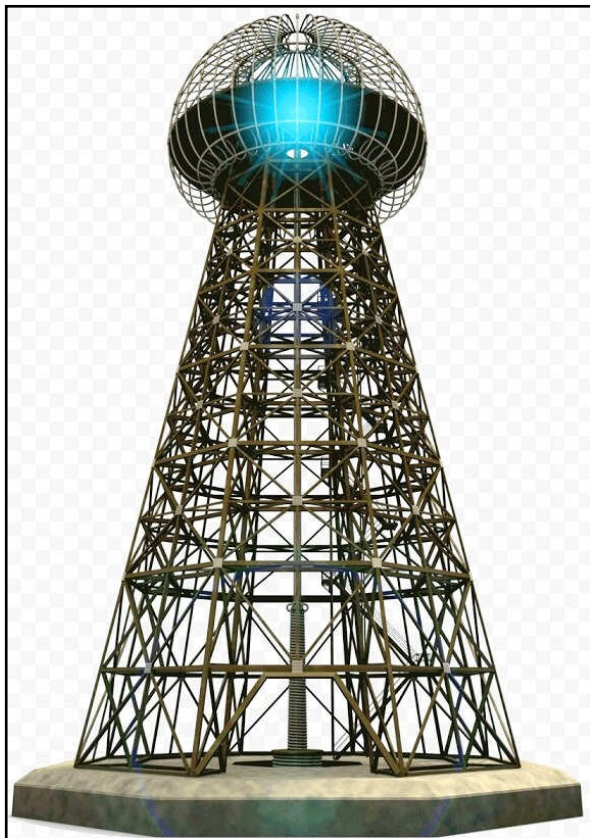
Ezekkel a kísérletekkel Tesla létrehozta a veszteségmentes világítást is. A longitudinális hullámok ugyanis hőveszteség nélkül gerjesztették a fénycső belső oldalára felvitt fluoreszkáló réteget. (Mi még száz év után is ott tartunk, hogy az izzólámpáinkba táplált energiának csupán 3%-a, míg fénycsőveinkben a 10%-a hasznosul fényként. A többi hővé alakul, veszendőbe megy. Különösen kellemetlen ez a jelenség a film- és tévéstúdiókban, ahol a rossz hatásfokú lámpák pokoli hőséget teremtenek. A több száz °C-os hőmérséklet hamar tönkreteszi az izzólámpát is, ami hatalmas robbanással kiég.) Tesla mágneses impulzusokkal gerjesztett lámpája viszont sosem megy tönkre. Miután nem tartalmaz izzószálat, nincs ami elromoljon benne. Ha levegő kerül bele, az sem teszi működésképtelenné, mert nem vákuumban meginduló elektronemisszió gerjeszti a fénykibocsátó réteget, hanem éteri energiárészecskék, amelyek ionizálják a levegőmolekulákat. Valószínűleg ez lesz a jövő ideális fényforrása. Az ára sem lesz magas, mivel a szolitonos gerjesztés elektronikai kialakítása nem bonyolultabb, mint a kompakt lámpaé.

A szolitonhullámok széles körű alkalmazásával Tesla olyan motorokat is bemutatott, melyek csak egy dróttal voltak a hálózathoz kötve, a másik vezeték helyett a levegőben terjedt az energia. Gyakran érdekes, váratlan eredmények is születtek. Egy napon, a viszonylag tiszta levegőben kísérletezve észrevette, hogy olyan erős köd keletkezett a nagyméretű laboratóriumban, hogy a kezét alig látta. Bár nem indult el ebbe az irányba, de úgy érezte, hogy az effektus segítségével száraz helyeken is öntözni lehetne. Másik érdekes dolog, amit a naplójából ki lehet deríteni, hogy kísérletei közben különös tűzgömbök jelentek meg, és viszonylag lassan mozogtak, általában vízszintes irányban. Ezeket a tűzgömböket gömbvillám néven már ismerték, Tesla is hallott róluk. Vajon gömbvillámot állított elő? Ő mindenesetre világosan leírja ezt naplójában. Úgy érvelt: lehet, hogy a kezdeti energia nem lenne elég a jelenség állandó ébrentartásához, de az újabb és újabb környező szikrákból állandó energiát kap, és így a jelenség folyamatosan létezhet. Ezt az elméletet évtizedekkel később a Nobel-díjas Pjotr Kapica is felelevenítette, kísérletileg azonban nem sikerült igazolni, hogy ezek a fénylő gömbök valóban azonos tulajdonságokat mutatnának a természetben megfigyelt gömbvillámmal.

Az is hamar kiderült, hogy a szolitonhullámok leghatékonyabban az étert gerjesztik. Erre a célra megépítette a híres Tesla-tekercest, amellyel több millió voltos gerjesztő feszültséget tudott előállí-

tani. Ezzel az energiakeltési móddal akarta megvalósítani nagy álmát, a vezeték nélküli energiatovábbítást. Ez szerencsére nem sikerült, mert nem kapott hozzá anyagi támogatást. Megvalósulása esetén a környéken olyan erős elektroszmog jött volna létre, ami kipusztította volna a bioszférát. Az éteren át továbbított energia ugyanis nem csak a fémes vezetőkben indukál áramot, hanem az elektrolitokban is. (Tesla Colorado Springs-i laboratóriumának körzetében több kilométeres távolságban felizzottak a kikapcsolt villanylámpák.) Mivel az emberi test 60%-ban sós vízből áll, bennünk is elindul egy káros gerjesztési folyamat, ami különféle betegségeket (leggyakrabban vérrákot) okoz. Az intenzív mágneses gerjesztés rákos elváltozásokat hoz létre az állatokban és a növényekben is. Az energiát tehát nem szabad sem az éteren át, sem távvezetéken továbbítani, mert száz méteres körzetben a nagyfeszültségű távvezeték is rákos megbetegedést idéz elő az élő szövetekben. Az energiát a helyszínen, a felhasználónál kell előállítani, és minél rövidebb vezetéken eljuttatni a terheléshez, vagyis az áramfelvevő készülékbe.

Mint látható Tesla összes találmánya a szolitonhullámok vagy más néven transzlációs hullámok alkalmazásán alapul.

A szoliton egy olyan impulzus, amelynek a lefutási meredeksége nagyobb, mint a felfutási ideje. Szabályos jelalakját nem ismerjük, de már használjuk. Az optikai kábeleket alkotó üvegszálakban szolitonos jelátvitel gondoskodik a veszteségmentes transzkontinentális kommunikációról. Ez a sajátos fényhullám teszi lehetővé, hogy a világháló (Internet) az egész földgolyót behálózza. Miután a vezeték nélküli energiatovábbítás terve kudarcba fulladt, az 1930-as évek elején ismét elővette a szolitonos gerjesztést. A róla elnevezett konverter fejlesztése során ugyanis hamar rájött, hogy itt sem boldogul szolitonhullámok nélkül. Az energiasokszorozásra alkalmasnak talált kaszkádba kapcsolt LC rezgőkörök még rezonanciafrekvenciára hangolva sem képesek többletenergiát termelni. Ehhez a fémes vezetőkben is kumulálni kell az energiát. Fémes vezetőkben az energiát a szabadelektronok hozzák létre. Tehát ezeket kell sokszorozni.

A szolitonhullám erre is alkalmas, csak a gerjesztőáram jelalakját kell módosítani. A harmonikus rezgést lehetővé tevő szinuszos jelalak helyett szoliton alakú gerjesztőjelet kell alkalmazni. Ekkor a lassú felfutó szakaszban hagyományos gerjesztés megy végbe a fémes vezetőben, jelen esetben az induktivitásban. Maximális értékének elérése után azonban a feszültség hirtelen megszakad. Ekkor a szabadelektronok visszarendeződnek a fématomok legkülső elektronhéjára. A világegyetem azonban nem tűri az ürt, ezért igyekszik azt minél hamarabb kitölteni, Ezért az ide-oda száguldó szabadelektronok helyére éteri részecskék (éterionok) hatolnak be a fémes vezetőbe. Óriási, az elektronok sebességét 12 nagyságrenddel meghaladó sebességük során beleütköznek a fématomokba, és nagy mennyiségű elektront választanak le legkülső elektronhéjukról. Aztán jön a szolitonhullám újabb felfutó szakasza, ami gerjesztő hatásánál fogva tovább növeli a szabadelektronok számát. Ekkor megint megszűnik a gerjesztés, és most már még több szabadelektron rendeződik vissza. Erre még nagyobb lesz az űr a fémes vezetőben, ami még több éterion beáramlását teszi lehetővé. Létrejön tehát a kumulálódás, ami az egyes fokozatokban sokszorozódva jelentős többletenergiát eredményez. Ezt aztán már csak ki kell csatolni a konverterből. A sokszorozódási folyamat természetesen nem tarthat a végtelenségig, mert az induktivitás vékony rézhuzalában korlátozott a fématomok száma. A következő fokozat azonban nagyobb transzformátort tartalmaz, vastagabb huzallal, így nincs akadálya annak, hogy tovább sokszorozza a kapott energiát.

Tesla és Moray a feszültségsokszorozás következtében előállt nagyfeszültségű többletáramot a lánc végén olyan értékre transzformálták le, hogy a szokványos villamos fogyasztókra rákapcsolható legyen. Ezzel arányosan nőtt a konverter terhelhetősége, ami azt jelentette, hogy ez a sajátos készülék a szokványos hálózati feszültség biztosítása mellett 10 amper feletti áramerősség leadására is képes volt. A feszültségsokszorozó egységek számának növelésével azonban ez a teljesítmény tovább fokozható. A találmány szerinti áramkör valószínűleg azért lett erre a teljesítőképességre tervezve, mivel ez az energia már képes volt az akkori igényeket kielégíteni. A feltalálók igen nagy súlyt fektettek a kis méretre és a hordozhatóságra is, mert a nyilvános bemutatón gyakran kellett bizonyítaniuk, hogy a készüléket rejtő dobozba nem fér bele akkora akkumulátor, amely a kimenetre kapcsolt vasalót és nagy fényerejű izzólámpákat a megfigyelés több száz órás időtartama alatt működtetni tudná. A könnyű szállíthatóságra azért is szükség volt, mivel a szerkezetet nem egyszer vitték különböző járművekre, hogy egy távoli sivatagban vagy az óceán kellős közepén bebizonyítsák, hogy a konverter az energiát nem a lakott települések elektromos vezetékeinek kisugárzásából, és nem is a közeli rádióadók jeléből veszi, hanem valóban az éter segítségével állítja elő.

Az energiasokszorozás elvének kidolgozása során Tesla azért is választotta a párhuzamos LC köröket, mert már a Tesla-tekerics tervezése során rájött arra, hogy a szolitonhatás annál nagyobb, minél magasabb feszültséggel dolgozik. A párhuzamos LC-körök kaszkádba kapcsolása esetén mód van az egyes fokozatok feszültségének feltranszformálására. A tizenkettedik fokozat primer tekercsén már valószínűleg akkora feszültség volt, mint ami a katódsugárcsőves televíziónk sortranszformátorában (malomtekercs) mérhető. Ezért a Tesla-konverter meglehetősen veszélyes. A száraz levegő átütési szilárdsága 21 kV/cm. Nedves levegőjű helyiségben ez felére is lecsökkenhet. Ezért szigorúan tilos a fémházából kiserelt, bekapcsolt konverterhez hozzányúlni. Kikapcsolása után meg kell várni, amíg a kondenzátorokban levő energia is kisül.

Rekonstruálása során is fokozott gonddal kell eljárni, mert egy óvatlan mozdulat is halálos áramütést eredményez. (Ha elkerülhetetlen a működő készülékbe történő belenyúlás, húzzunk a kezünkre villanyszerelőket, által használ gumikesztyűt. A készülék feletti mennyezetre pedig erősítsünk három kapót. Kettőre akasszunk egy készülék fölé lógatott táblát, ezzel a felirattal: **VIGYÁZAT NAGYFESZÜLTÉG!** A nyomaték kedvéért fessünk alá egy halálfejet. A harmadik kampóról egy nagy teljesítményű, legalább 500 W-os izzólámpát lógassunk le, amelyet kikapcsolása után rákacsolunk a készülékre. Csak akkor szabad belenyúlni, amikor az izzólámpa fénye kialszik. Így talán életben maradunk.⁵

A Tesla-konverter kifejlesztése nem volt olyan könnyű, mint azt manapság gondolnánk. A szolitonos gerjesztés megvalósítása nem ment könnyen. Tesla munkásságának idején, a XIX. század végén még nem voltak diódák, tranzisztorok, jelgenerátor pedig még kevésbé. Tesla szikraköz generátorral állította elő a szoliton hullámokat. (Ő különlegesen konstruált alternátornak nevezte ezt a mechanikus jeladót.) Ez a mechanikus jelgenerátor nem más, mint egy átalakított váltóáramú motor. Ez esetben nem motorként, hanem generátorként kell használni a villamosgépet. Most egy külső motorral meg kell hajtani az egyfázisú váltóáramú motort, és a szolitonjelet a szénkefékkel kell elvezetni róla. A váltóáramú generátor nem alkalmas erre a célra, mert ebben a keletkező áramot nem kommutátorral, hanem csúszógyűrűkkel vezetik ki. Emiatt elmarad a szikraköz, ami itt nagyon fontos. Az aszinkronmotor sem jó ide, mert ebben a rövidre zárt forgórész miatt szintén nincs kommutátor. A gerjesztőáram a kommutátorlemezekre felfut, majd a kommutátorlemezek között szigetelő réseken hirtelen megszakad. Ilyenkor megszűnik a gerjesztés. Ezáltal egy folyamatos hullám jön létre, amely lassú felfutású, majd gyors lefutású jelekből állt. Ez nem más, mint szolitonhullám. Ezt Tesla nem tudta, mert akkor még nem volt neve ennek az étermozgató nemlineáris hullámnak.

Az utánépítők találtak egy egyszerű eljárást is a szolitonhullámok előállítására. Egy elektromotor tengelyére merőlegesen szigetelőtárcsát erősítettek, amelyen előzőleg fém lamellákat alakítottak ki. Ennek nekinyomtak egy szénkefét, amely a tárcsa forgása közben úgy viselkedett, mint a kommutátor. Mechanikailag azonban ez sem volt stabil. Ma már nem kell megbízhatatlan és kopásnak kitett

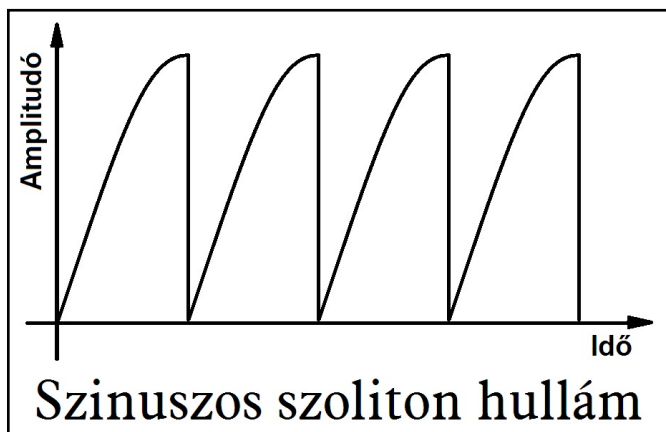
⁵ A 40 kV-ig védelmet nyújtó latex gumikesztyű nem olcsó. Ára 30 ezer forint, de a temetés többbe kerül. Beszerzéséhez ajánlott webcím: <https://www.munkaruhashop.hu/product/kezvedelem/villszer/8409-8410/>

mechanikus generátorokkal kínlódni, mert a tranzisztoros, illetve mostanában már integrált erősítő jelgenerátorok stabil frekvenciájú és formájú jeleket állítanak elő. Ennek birtokában könnyen fel lehet élesíteni ezt a készüléket.

A mechanikus előállítási mód miatt Tesla sokat kínlódott a konverter beszabályozásával. Az egyes fokozatok rezonanciafrekvenciára hangolását úgy oldotta meg, hogy a transzformátor primer-tekercsének vasmagját ki-be tologathatóvá tette, a nagyfrekvenciás generátor és a primertekercs közé pedig beiktatott egy változtatható kapacitású kondenzátort. A deszkamodell életre keltése során ez a módszert mi is eredményesen alkalmazhatjuk. A kondenzátor forgatásával és a vasmag betolásának mértékével hamar ráhangolódhatunk a rezonanciafrekvenciára. A forgókondenzátor helyett alkalmazhatunk kapacitív dekádszekrényt is, a tekercs azonban nem helyettesíthető induktív dekádszekrénnel. Itt ugyanis nem egy sima induktivitást kell hangolni, hanem egy transzformátort. A konverter végleges változatában már nincs helye tologatható vasmagnak. A fejlesztés végén pontosan méretezett (rezonanciafrekvencián üzemelő) transzformátorokat kell használni. A pontosítás úgy oldható meg, hogy a primer és a szekunder tekercsek menetszámát csökkenteni vagy növelni kell.

Kísérletezésünk során ne feledkezzünk el arról, hogy itt nagyfrekvenciás gerjesztésről van szó, ezért ferritmagos transzformátorokat kell használnunk. A lágvaslemezről készült hagyományos transzformátor 150 Hz felett már telítődik. Az átütésveszély csökkentése érdekében a kimenőtranszformátort a régi katódsugárcsőves televíziók sortrafójának mintájára készítsük el. Ez a fajta kialakítás 45 kV-ig nagy biztonsággal látta el a színes televíziók képcsövének gerjesztését. Tesla a gerjesztőfrekvencia értékét 20 és 30 kHz közötti értékre állította be. Ez persze nem jelenti azt, hogy mi nem próbálkozhatunk nagyobb értékkel. Jelgenerátoros gerjesztésnél ennek semmi akadálya. Teslának erre nem volt lehetősége, mert a szolitonhullámot előállító váltóáramú motort túl nagy fordulatszámmal nem tudta pörgetni. (Van olyan ferritmag, amely 1 MHz-ig üzemképes, de 60 kHz-ig minden ferritmagos transzformátor gerjeszthető.) Antennás gerjesztés esetén erre nem lesz lehetőségünk, mert ennél a klasszikus változatnál az éterzaj frekvenciája egyértelműen meghatározza az egyes fokozatok rezonanciafrekvenciáját.

A rekonstrukció következő lépése tehát a szolitonos gerjesztés lesz. Ez nekünk sem megy könnyen, mert jelenleg nem gyártanak szolitongenerátort. A forgalomban levő jelgenerátorok vagy más

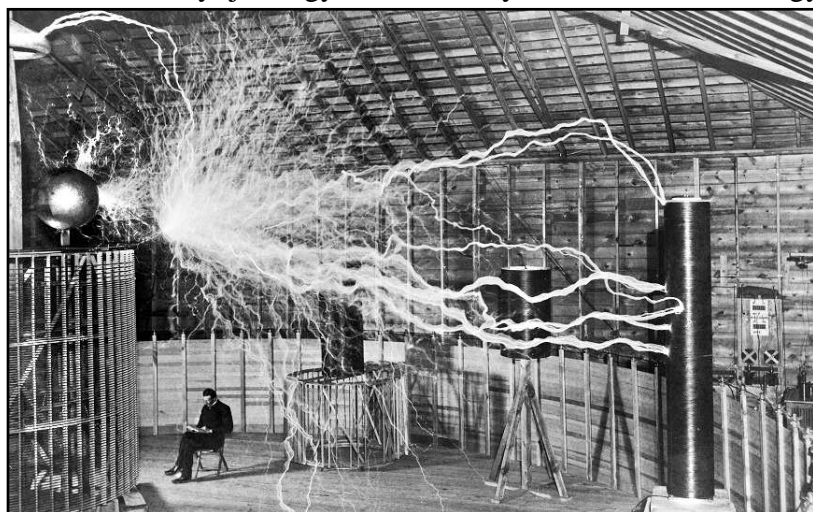
néven függvénygenerátorok, funkciógenerátorok, illetve szignálgenerátorok szinuszjelet, négy-szögjelet és fűrészjelet állítanak elő. A félbevágott szinuszjel azonban valószínűleg megfelel erre a célra. Kapcsoljuk rá az első fokozat bemenetére, és frekvenciáját állítsuk rá az LC-kör korábban kikísérletezett rezonanciafrekvenciájára. Azt tapasztaljuk, hogy a rezgőkör működik ugyan, de nem termel többletáramot. Hiába a szolitonos gerjesztés a rezgőkörben az áram nem nő, hanem csak cirkulál. A jel felfutásakor a kondenzátor feltöltődik, majd a lefutásakor kisül. Energiáját átadja az induktivitásnak. Ezt követően az induktivitás mágnesmezeje összeomlik, és energiája ellenkező irányban a kondenzátorba áramlik. A tekercs és a kondenzátor felváltva működik energiaforrásként és energiátárolóként. Ennek következménye az oszcilláció.

Most azonban nem rezonanciafrekvencián üzemelő oszcillátorra van szükségünk, hanem energiaszorozóra. Ezt úgy tudjuk elérni, hogy meggátoljuk az oszcillációt, és nem engedjük a mágneses energiát visszafolyni a tekercsbe. Ezt a feladatot Tesla rendkívül egyszerűen oldotta meg. Beiktatott a tekercs és a kondenzátor közé egy diódát. Mivel a diódán csak egyirányban haladhat az áram, nem képes visszafelé folyni. Így elmarad az oszcilláció. Ezt a követelményt Tesla így fogalmazta meg: „Nagyon ügyelni kell arra, hogy ne hogy oszcilláció alakuljon ki. Ennek a hullámnak az előállításánál nem szabad megengedni harmonikus rezgéseket, az áramimpulzusoknak egyirányúaknak kell lenniük.” Mivel az áram nem képes visszafolyni, a következő szolitonhullám rátölt az elő-

zőre. Ezáltal az induktivitásban, jelen esetben a transzformátor primértekercsében nő az energia. Moray ezt az eljárást szelepelésnek hívta. A Tesla-féle összeállítás csak látszólag hasonlít a hagyományos transzformátorokhoz, működési mechanizmusa nagyon távol áll tőlük. Ez az áramkör nem más, mint egy kumulátor, transzformátorral kombinálva. A kumulátor által begyűjtött energiahullámok feszültségét a transzformátor feltranszformálva adja tovább.

Most már semmi akadálya a többletenergia-előállításnak. Sokra azonban nem megyünk vele. A szolitonhullámok nagy erő kifejtésre képesek ugyan, de csak nagy tömeg esetén. A kis tömegű alkatrészekből álló áramkörökben nem képesek több kilowattnyi többletáramot előállítani. Az így előállított villamos energia feszültsége feltornázható ugyan akár több millió voltra is, de az árama csekély lesz. Ezt bizonyítja, hogy Tesla látványos bemutatóin nem egyszer magán is átfolyatta ezt az ener-

giát. A rajta áthaladó nagyfrekvenciás, nagyfeszültségű áram nem tett benne semmi kárt, pedig szikrák pattogtak róla, és a sötétben ő maga kísérteties fényárban úszott. A kis áramerősség és a skin-hatás következtében semmi baja sem történt. Ha most egy 750 ezer voltos távvezetékhez nyúlna így hozzá, szénné égne. Ebben ugyanis van áram. A csekély áramerősség ellenére a többfokozatú konverter legalább 10 kW-nyi többletenergiát szolgáltatott. Az áramtermelésbe ugyanis besegítettek a diódák is.

Miután Tesla korában még nem volt oszcilloszkóp, a feltaláló nem tudott róla, hogy a nagy fémtartalmú hideg katódos elektroncsöves diódák negatív belső ellenállással rendelkeznek. Ezáltal nem csak egyenirányítanak, hanem többletenergiát is termelnek. Még hozzá nem is keveset. Ezt a rásegítést mi is igénybe vehetjük, de a félvezetők korában ennek megvalósítása bonyolultabb. A fő gond az, hogy a hagyományos kétrétegű germánium- és szilíciumdiódák nem rendelkeznek negatív belső ellenállással. Az alagútdiódák (Esaki dióda és backward vagy Gunn dióda) már igen. De ezeknek a diódáknak nagyon alacsony a zárófeszültségük. Csupán az első három fokozatban lehetne használni őket. A további fokozatokban a feszültség feltranszformálása miatt zárlatossá válnának, tönkremenének. Ezekbe a fokozatokba nagy zárófeszültségű alagútdiódára van szükség. Ezt csak oly módon lehet megvalósítani, hogy az alagútdiódát ki kell egészíteni egy alacsonyan dotált félvezető réteggel. Ez a háromrétegű dióda az összes fokozatban alkalmazható, mert alacsony a nyitófeszültsége, és magas a zárófeszültsége.

Ilyen diódát egyelőre sehol sem gyártanak. A lehetőség azonban megvan rá. A negyven évvel ezelőtt alkotott találmányaim egyike feltehetően képes ennek a két követelménynek eleget tenni. A **Tételektromos félvezetők** című találmányom működési és szabadalmi leírása megtalálható a Kun Elektronikus Könyvtárban. Egy félvezetőgyárral le kellene gyártatni a mintapéldányokat, és bemérni őket. Amennyiben a küszöbfeszültségük leesik közel nullára, és a terhelési karakterisztikájuk erősen visszahajlik, akkor nyert ügyünk van. Ez esetben már semmi sem akadályozza a Tesla-konverter korszerű alkatrészekkel történő rekonstrukcióját.

A tételektromos félvezetők mintapéldányainak beérkezéséig sem kell tétlenkednünk. Bár a pnp típusú tranzisztorok csak elvéve mutatnak negatív belső ellenállást, az npn típusú tranzisztorok többsége rendelkezik ezzel a tulajdonsággal. Ez legintenzívebben a 2N1613 típusú tranzisztornál mutatkozik. Az npn típusú tranzisztorok nagyon könnyen átalakíthatók tételektromos diódává. Ehhez semmi más nem kell tenni, mint a bázis elektródájukat rövidre zárni a kollektor elektródájukkal. Máris kész a kétpólusú energiatermelő dióda. Egyetlen hátránya, hogy a küszöbfeszültsége 0,6 V, ezért csak azokban a fokozatokban használható, amelyekben a primér tekercs feszültsége jóval meghaladja ezt az értéket. Az utolsó fokozatokban már nagy áramú tranzisztorokra van szükség.

Ezért mérjük ki a nagy teljesítményű npn tranzisztorok terhelési karakterisztikáját, és a leginkább visszahajló görbével rendelkezőt válasszuk.

Félvezető diódák, és stabil jelgenerátor alkalmazása esetén könnyen lehet, hogy kevesebb kaszkádba kötött fokozattal is megépíthető a Tesla-konverter. A jelgenerátor állítgatására sincs szükség, mert nem tartalmaz mozgó alkatrészt, nem igényel karbantartást. A sorozatban gyártott Tesla-konverterekbe természetesen nem kell egy egész szignálgenerátort beépíteni. Csak a felezett szinuszhullámot előállító áramkört kell egy kis panelra szerelni. Ezt CMOS áramkörként (p és n típusú FET-ekből) célszerű kialakítani, hogy minél kisebb legyen az áramfelvétele. Ha már miniatűr jelgenerátort tervezünk, érdemes lenne egy olyan típust is kifejleszteni, ahol a szinuszelet nem vágjuk ketté, hanem a természetes szolitonhullámhoz hasonlóan csak előre döntjük. Így a tarajos vízhullámokhoz hasonló szinuszelek jönnének létre. Ilyen hullámokat a szörfözőket bemutató videókon lehet látni.⁶ Kísérletezés céljára a frekvenciaszabályozó potenciométer mellett rá kellene szerelni egy másik potenciométert is, amellyel a szinuszgörbe jobbra dőlésének mértékét lehetne változtatni. A kétféle jelet felváltva alkalmazva el lehetne dönteni, hogy melyik gerjeszti hatékonyabban a Tesla-konvertert.

Táplálására legalkalmasabb lenne a notebook-okban alkalmazott lítium akkumulátor. Ez a hosszú élettartamú akkumulátor 10 évig tudja működtetni a Tesla-konvertert. Az üzembiztonság érdekében az akkumulátort forrasztott kötéssel kell a gerjesztő áramkörhöz kapcsolni. A hordozható készülékekben található elemtartó itt nem alkalmazható. A rugós érintkezők ugyanis idővel korrodálódnak, ami áramkimaradást eredményez. Egyes készülékek, pl. a számítógép már néhány századmásodperces áramkimaradás esetén is leáll. Áramkimaradás esetén sem a szövegszerkesztő programok, sem az operációs rendszer nem adja vissza a megnyitott dokumentumot, így akár az egész napi munkánk elveszhet. A Tesla-konverter gépkocsiba történő alkalmazása esetén pedig az akkumulátor könnyen kirázódhat az elemtartóból. Emiatt megszűnik a motor táplálása, ami halálos balesetet is okozhat.

Ennél jobb megoldás, hogy a kimenetről visszacsatolt feszültség működteti a jelgenerátort. Néhány milliamperes fogyasztása már egy kisméretű transzformátorral és egy bázisán Zener-diódával stabilizált szeleptranzisztorral biztosítható. Ennek a megoldásnak hátránya, hogy a jelgenerátor felélesztéséhez szükség van egy kisméretű induktorra. Ez nem más, mint egy szoliton tekercs, melynek belsejébe nagy térerejű mágnesrudat tologatunk. (Tesla is ezzel éllesztette fel a konverterét.) Ezt nyomógombos megoldással lehet automatizálni. Az indító gomb néhányszor történő megnyomása feltölt egy puffer kondenzátort, ami a jelgenerátor tápfeszültségére kötve már képes elindítani az áramkört. Teslának jelgenerátoros megoldás nem állt rendelkezésére, mert akkoriban még nem voltak tranzisztorok. Ő szolitonhullámot csak kommutátoros motorral tudott előállítani. Egy ilyen motor beépítése viszont jelentősen megnövelte volna a konverter méretét, és felemésztette volna a többletáram jelentős részét. Ezért ő az éterzajt használta gerjesztés céljára. Ennek a módszernek az alkalmazásához azonban nulla küszöbfeszültségű diódára van szükség, ami félvezetőkből valószínűleg nem állítható elő.⁷

Tesla elektromos autója

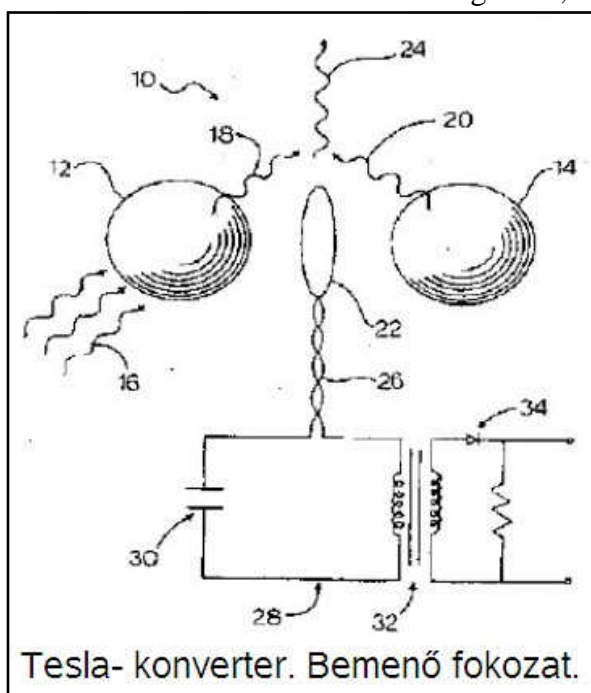
⁶ Bizonyára sokakban felmerült már kérdés, hogy mi hajtja előre a szörfözőket, hiszen a szörfdeszkán nincs motor. Erre kézenfekvőnek látszik a válasz: a gravitáció. Valóban, a hullám tetejéről az aljáig. Ott azonban meg kellene állniuk, mert a gravitáció magához húz, és nem lök előre. A szörfözőket az éter löki előre, a szolitonhatás révén.

⁷ A kronovizor tanulmányozása sokat segítene, mert ennek bemenő áramkörében is ilyen diódát alkalmaztak. Ezt a készüléket azonban a katolikus egyház rejtegeti, és lehetetlen hozzáférni.

Ennek a konverternek nagy hiányossága, hogy gerjeszteni kell. Már pedig a Tesla-által épített változathoz nem kellett jelgenerátor (alternátor). A gépkocsijába épített változat önmagát gerjesztette. Csupán antenna kellett hozzá. A jelet az antenna által begyűjtött éterzaj szolgáltatta. Ez feltehetően bármilyen mozgás lehet, amely megzavarja az étert alkotó szubatomi energiárészecskék zavar-talan áramlását. Ilyen hatást válthatnak ki pl. a levegőben terjedő hangrezgések, a szél, a járművek mozgása, az eső, a villámlás vagy bármely mechanikai helyzetváltozással járó megnyilvánulás, amely egy élő bolygón előfordulhat. Ehhez adódnak hozzá az elektromágneses kisugárzások (a rádióhullámok, a tévéadók által kisugárzott jelek vagy a mobiltelefonállomások által keltett jelek). Ezek azonban nem vesznek részt a gerjesztésben, mert a konverter szelepdiodái kizárják a gerjesztésből a harmonikus elektromágneses hullámokat. A Tesla-konverter sem a többletenergiát, sem a gerjesztő energiát nem gyűjt be a közeli adóállomásokból. Kizárólag longitudinális, vagyis hossz-szanti irányban terjedő hullámokat hasznosít.

A kozmikus háttérsugárzásból származó jel nem nagy, de arra elegendő, hogy a bemenő fokozatban pótolja az elektronok hőmozgásából, az egymáshoz ütközésükből eredő veszteséget. A következő fokozatokban ez már nem okoz gondot, mert az energia kumulálódása és a feszültség feltransz-

formálása után ez a veszteség már elhanyagolható szerepet játszik. Az éterzaj létezéséről könnyen meggyőződhetünk, ha bekapcsoljuk a rádiókat vagy a televíziókat. Ha rádiót az URH hullámsávban két adóállomás közé hangoljuk, akkor sistergő hangot hallunk. Ez az éterzaj. A televízióban láthatjuk is az éterzajt vagy más néven kozmikus háttérsugárzást. Amennyiben egy olyan csatornára tévedünk, amelyen nincs adás, akkor szintén sistergő zajt hallunk, és a képernyőn fekete-fehér pontok jelennek meg kaotikus mozgásban.

Szabadalmi leírásában Tesla közölte is a bemenő fokozat kapcsolási rajzát. Azt azonban nem írta le, hogy milyen frekvenciára kell behangolni. Ezért az éterzaj frekvenciáját nekünk kell kimérni, és az első, valamint a következő fokozatok rezonanciafrekvenciáját erre az értékre kell behangolni. Szelepelésre először Esaki vagy backward diódát kell használni. Ha ennek a diódának túl nagy a küszöbfeszültsége,

és emiatt a huzalantennából nyerhető néhány milliwattnyi energia nem képes átjutni rajta, akkor meg kell próbálkozni az előbbieken javasolt n-típusú térelektromos diódával. Ennek elvileg közel nulla a küszöbfeszültsége. Ennek a diódának a létrehozása már a kezdet kezdetén is gondot okozott. A dióda alapanyagáról csak annyit tudunk, hogy Moray az 1920-as és 1930-as években germánium-, molibdén-szulfid- és bizmutkristályokkal kísérletezett. Nagy jelentősége lehetett a dotáció mértékének is, mert állandó gondja volt a kristály kémiai összetételének tisztázása. Ennek alapján sejteni lehet, hogy ez a különös eszköz egy germánium alapanyagú kezdetleges alagútdióda volt. Tesla erre a célra is hidegkatódos elektroncsövet használt. (Miniatűr változatban legyártva ez az alkatrész sem foglalna több helyet, mint egy diszkrét tranzisztor.)

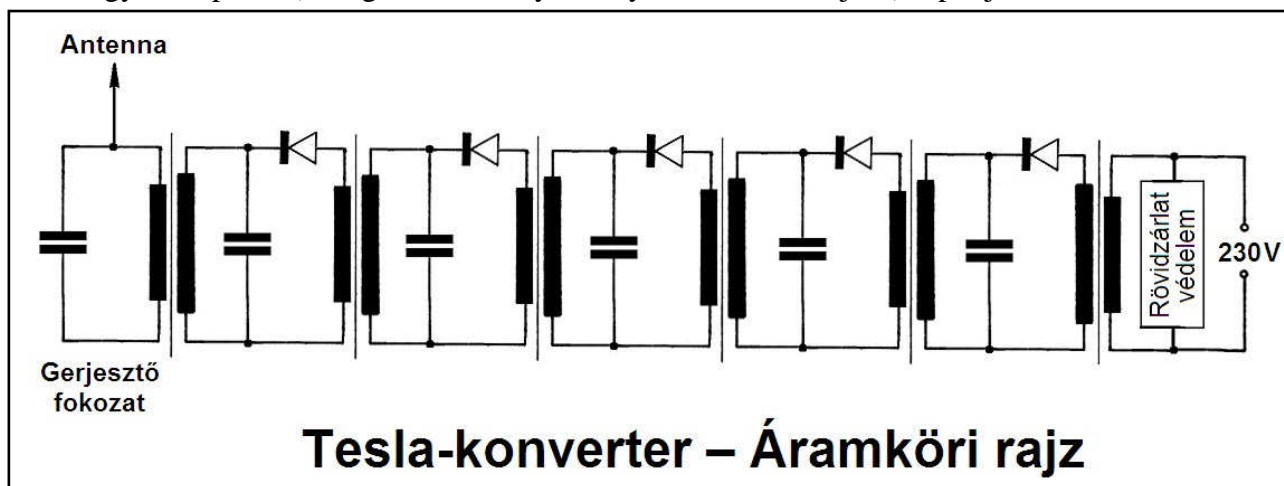
A bemenő fokozat felélesztése során ne feledkezzünk el arról, hogy ez az áramkör még nulla küszöbfeszültségű dióda használata esetén sem szolgáltat akkora feszültséget, ami képes lenne a további fokozatokat feléleszteni. Az éterzaj csak arra képes, hogy fedezze a LC-körbe fellépő veszteséget. A konverter bekapcsolásához az előzőekben említett módon indító löketre van szükség. Vagyis egy impulzus erejéig a bemenő fokozatra akkor feszültséget kell kapcsolni, ami jóval meghaladja az éterzaj által szolgáltatott jelszintet. Utána a folyamatos gerjesztésről már az antenna is képes gondoskodni. Tesla erre a célra külső mágneses gerjesztést alkalmazott. Feltehetően két ellentétes pólusú mágnesrudat tölt be a rendszerbe, míg Moray egy patkómágnessel „simogatott” egy fe-

kete ragasztószalaggal álcázott alkatrészt. Ez az egység minden valószínűség szerint egy tekercs lehetett, amely mágneses gerjesztés hatására képes volt akkora feszültséget indukálni, hogy az áramkört felélessze, az indításhoz szükséges kezdeti feszültséget biztosítsa.

Az elektronika jelenlegi fejlettségi szintjén azonban ezt a problémát elegánsabban is meg lehet oldani. Az első fokozatra kapcsolódó induktort legegyszerűbben egy villamos nyomógombból alakíthatjuk ki. Erősítsünk a tengelye végére egy kisméretű rúd-mágnezt, és helyezzünk köré egy zománcozott rézhuzalból kialakított szolenoidot. A nyomógomb megnyomásakor akkora feszültség indukálódik a tekercsben, ami képes feléleszteni a konvertert. Mivel Tesla munkásságának kezdetén, a XIX. század végén még nem léteztek piezoelektromos kristályok, érdemes lenne egy kisebb piezoelektromos tárcsát a nyomógomb tengelye mögé rakni. Erre rákoppintva keletkezne annyi áram, ami a Tesla-konverter indításához szükséges. (Óvakodjunk az öngyújtókban található, a gáztűzhelyekhez használt, és a gázkonvektorokba épített piezo gyújtók használatától. Ezekbe több tárcsát helyeznek egymásra, és az általuk keltett több ezer voltnyi feszültség zárlatosá teszi a konvertert. (A gáztűzhelyhez használt gyújtó kimenő feszültsége: 15 kV.)

A kimenőtranszformátort oly módon kell megtervezni, hogy a több kilovoltos feszültséget 230V (110V) effektív feszültségre transzformálja le. Ez a nyers villamos energia már tökéletesen alkalmas arra, hogy fűtőspirált (hősugárzót, villanytűzhelyt, vízforraló bojler) tápláljunk vele. Annak érde-

kében, hogy a lüktető egyenáram ne zavarja a közelben levő híradástechnikai készülékeket, a kimenőfeszültséget egy nagy kapacitású elektronikus kondenzátorral simítani lehet. Mielőtt ezt megtennénk, még valamit próbáljunk ki. Ha szolitonhullámok formájában vezetjük be az áramot a fűtőkészülékekbe, akkor az éter a fűtőszálban is besegít az elektronsokszorozásba.⁸ Ezáltal a fűtőbetét kevesebb árammal is beéri, kisebb konvertert kell hozzá csatolni. A tűzbiztonság érdekében a használaton kívüli konvertert nem szabad bekapcsolva tartani. Kikapcsolásának legegyszerűbb módja, hogy az antennáját leföldeljük. Erre a célra fel kell szerelni még egy nyomógombot az előlapra. Szolitonos jelgenerátor alkalmazása esetén ki kell kapcsolni a generátor tápáramát.

A kész konvertert már csak zárlatvédelemmel kell ellátni. Ennek hiányában fogyasztói zárlat esetén a konverter túlmelegedne, és leégne. Túlterhelés esetén pedig valamelyik alkatrésze meghibásodna. A zárlatvédelem legegyszerűbb és legolcsóbb megoldása az olvadó biztosíték. Ezt azonban nem célszerű alkalmazni, Egyrészt azért, mert megnöveli a tápegység belső ellenállását, ami rontja a konverter stabilitását és terhelhetőségét. Ennél is nagyobb baj, hogy egy esetleges zárlat esetén a felhasználó nem rendelkezik pótbiztosítékkal, ezért a kiégett olvadó betétet „megpatkolja”. Ehhez jóval vastagabb huzalt használ, mint ami az olvadó betétben volt, ezért egy újabb zárlat esetén nem tud elégni. Emiatt a konverter fog leégni. Ezt a veszélyt felismerve már a háztartásokban is felhagytak az olvadó biztosítékok alkalmazásával. Ma már minden lakásban kismegszakítót alkalmaznak,

⁸ Ennek a gerjesztési módnak a részletes leírása Az **Ezotéria kivitelezése** című könyvem III. kötetében található. V. fejezet Ezoterikus fejlesztések című rovat.)

amely zárlat esetén leold. Ez esetben semmi mást nem kell tenni, mint a zárlatos készülék eltávolítása után a kismegszakítót visszakapcsolni.

A kismegszakító hátránya, hogy szintén növeli a tápegység belső ellenállását, és nem elég gyors. A kioldást ugyanis egy elektromágnes végzi, melynek tekercsén átfolyik a hálózati áram. Zárlat esetén az elektromágnes beránt egy kallantyút, ami megszakítja az áramkört. Helyette az általam feltalált párhuzamos zárlatfigyelő áramkört célszerű használni. Ennek egyetlen eleme érzékelő eleme sincs sorba kötve a tápárammal, ezért nem növeli a tápegység belső ellenállását. Nagy előnye még, hogy nincs reakcióideje. Mivel az elektromechanikus kapcsolóelemnek nem a záró, hanem a nyitó-érintkezője végzi a leoldást, ennek a túlterhelésvédő áramkörnek a reakcióideje nulla. Előállítási költsége pedig nem nagyobb egy relé beszerzési költségénél. A **Rövidzárlatvédelem** (Szabályozható elektromechanikus túláram és rövidzárlatvédelem bármilyen típusú tápegységhez) című találmány szintén a Kun Elektronikus Könyvtárból tölthető le.

Nagy teljesítményű, több kilowattos Tesla-konverterek esetén nem szükséges nagyméretű relét alkalmazni. Olcsó, kisméretű relével is megoldható a lekapcsolás. Ez esetben túlterheléskor az antennát kell leföldelni, vagy a jelgenerátor tápfeszültségét megszakítani. Erre a célra ideális megoldás a légmentesen lezárt reed relé. Rázkódásnak kitett gépkocsikban vagy repülőgépekben viszont kockázatos a mechanikus kapcsolóelemek használata. Ezek ugyanis szétrázódhatnak (prellezhetnek). A külső téri alkalmazás miatt fennáll az érintkező elkoszolódásának veszélye is. Ezért ebben az esetben a jelgenerátor tápfeszültségét biztosító stabilizátorba célszerű egy varisztort beépíteni, ami jelentős kimenőfeszültség-csökkenés esetén lekapcsolja a jelgenerátor tápfeszültségét. Jelgenerátor hiányában leáll a Tesla-konverter, ami nem azonnal történik meg. A tápfeszültség csak néhány tized másodperc után csökken nullára, mivel a kondenzátorokban levő energiának a terhelésen át ki kell sülnie.

A Tesla-konverter rekonstruálása után az elektronikus készülékek gyártói nagy valószínűséggel átállnak a konverteres táplálásra. Beépítik termékeikbe a készülék áramfelvételéhez igazodó méretű Tesla-konvertert. A korábban legyártott, eladott készülékekkel azonban ezt nem tudják megtenni. Azokat továbbra is külső tápegységről kell üzemeltetni. 10-15 év is eltelik, amíg a jelenleg használatban levő híradástechnikai készülékek, zenegépek, számítógépek amortizálódnak, és lecserélik őket. Hálózati áramra azonban ezeknek a készülékeknek a táplálásához sincs szükség. Erre a célra hordozható vagy kerekeken guruló konverter kell készíteni, amit ki kell egészíteni egy inverterrel. Az inverter a lüktető egyenáramból 230 (110) voltos 50 (60) Hz-es váltóáramot készít. Ezt a hordozható konvertert valószínűleg hosszú távon használni fogjuk, mert kézbe tartott készülékeinkbe (pl. hajszárító, villanyborotva) nem lehet beépíteni a konvertert. Ez ugyanis oly mértékben megnövelné a készülék méretét és súlyát, ami kezelhetetlenné tenné. Az azonban elképzelhető, hogy a gyártók hordozható készülékeikhez mellékelnek egy adaptert, ami egy mini Tesla-konvertert tartalmaz. A mobiltelefonok töltő adaptereihez hasonlóan ezeket a kis konvertereket nem ártana szabványosítani, hogy más gyártók bármilyen készüléktípusához használható legyen. Tehát mind a hajszárítókhoz, mind a villanyborotvákhoz csak egyfajta adaptert gyártsanak.

A repülőgép-konstruktőrök is úgy várják a Tesla-konvertert, mint a Messiást. Az elektromotoros gépkocsikkal ellentétben a repülőgépek elektromotoros meghajtásra történő átállítása a jelenlegi technológiai szinten lehetetlen. Ennek oka a lítium-ion akkumulátorok alacsony energiasűrűsége, vagyis, hogy mennyi energiát képesek tárolni egységnyi tömegben. A ma elérhető legkorszerűbb akkumulátoroknál ez az érték 400 Wh/kg. Ezzel szemben a repülőgépek hajtóanyagának, a kerozinak az energiasűrűsége 12 000 Wh/kg. Vagyis harmincszor annyi energiát tartalmaz. Egy B737-es utasszállító repülőgép felszálló súlya min. 80 tonna. Ebből 21 tonna a kerozin. Ennyi kerozin helyettesítésére 630 tonna akkumulátorra lenne szükség. Ilyen többletsúly mellett a repülőgép fel sem tudna szállni.

A hibrid repülőgépeknél sem sokkal jobb a helyzet. Ennél a rendszernél a fedélzeten egy gázturbina elektromos áramot termel, és ez hajtja meg a légszavaros repülőgép elektromotorjait. Mivel egy légszavaros repülőgép a benzinnek csupán 20%-át képes hasznosítani, a villanymotor hatásfoka pedig több mint 80%, ily módon a harmincszoros súlytöbblet tízszeresre csökkenthető. Ehhez azonban megosztott hajtásra, kriohűtőre, és szupravezető motorokra is szükség van. Ez pedig jelentősen

drágítja a repülőgép gyártási költségét. A repülőtársaságok még ezt is bevállalnák, de a tízszeres üzemanyagfogyasztás következtében repülőgépeik hatótávolsága tizedére csökkenne. Ez azt jelenti, hogy megszűnnének a kontinensközi járatok. Az utasok még kontinensen belül is csak többszöri átszállással tudnának eljutni egyik országból a másikba.

A másik probléma a sebességcsökkenés. Egy légsaváros utasszállító repülőgép kb. 600 km/h sebességgel tud repülni, míg a jelenleg használt sugárhajtású utasszállító repülőgépek sebessége 900 km/h. (A Boeing 787 Dreamliner repülőgép sebessége rövid időre meghaladhatja a hangsebességet, azaz az 1225 km/h-át is.⁹ A sugárhajtású Concorde repülőgép maximális sebessége pedig 2754 km/h volt.) A repülési sebesség csaknem felére csökkenése miatt az utazási idő duplájára nőne, ami nem tetszene az utasoknak. A legjobb megoldás az antigravitációs hajtómű lenne. Ennek nincs szüksége üzemanyagra¹⁰, súlya a jármű súlyához képest elhanyagolható, előállítási költsége minimális, maximális sebessége pedig a légtérből kilépve, vagyis 32 km magasságban 72 000 km/h. Egyetlen probléma vele, hogy senki sem hisz a megvalósíthatóságában, ezért nem is tesznek semmit ennek érdekében.

Az antigravitációs hajtómű kifejlesztésével a közúti és a tengeri áruszállítás áttérne a levegőbe. Ehhez azonban évtizedekre lesz szükség. Addig a tengerjáró luxushajókat és a teherhajókat is át kellene állítani villanymotoros meghajtásra. Ezekben a monstrumokban a dízelmotorok 300-400 tonna gázolajat esznek meg naponta. Tehát egyetlen konténerszállító üzemanyagfogyasztása körülbelül 50 ezer személygépkocsi fogyasztásának felel meg. A becslések szerint ilyenből legalább százezer járja folyamatosan a tengereket, árut szállítva egyik kontinensről a másikra. Ez naponta 35 millió tonna gázolaj elégetését jelenti. Vagyis csupán a teherszállító tengeri hajók nyolcszor több üzemanyagot fogyasztanak, mint a világ személygépkocsi-állománya összesen. A többszintes tengerjáró luxushajók fogyasztása is hasonló a konténerszállítókéhoz, és ezekből is fut legalább pár ezer darab a vizeken. Összegzésként megállapíthatjuk, hogy a tengeri teher- és személyszállító óriáshajók tízszer több üzemanyagot fogyasztanak, mint a világ összes személygépjárműve. És ez még csak a fogyasztás!

A szennyező anyagok kibocsátása terén sokkal rosszabb a helyzet, mert a személyautók kevésbé szennyező finomított benzint és gázolajat használnak. A konténerszállítók viszont a legrosszabb minőségű, nagyon nagy kéntartalmú dízel olajat használják. Míg az autók esetében szigorúan szabályozzák a kénkibocsátást, addig a hajók üzemanyaga esetében a határérték négyezerszer nagyobb. Vagyis a széndioxid-kibocsátásuk ugyan csak tízszer több, de az egészségre rendkívül káros kén-dioxid-kibocsátásuk negyvenezerszer több, mint a világ összes autójának a kibocsátása. Csak a kén-emissziót tekintve, egy tengerjáró hajó annyi kén-dioxidot bocsát ki, mint 200 millió személyautó.

Az utasszállító repülőgépnél sem sokkal jobb a helyzet. Átlagosan 4-10 tonna kerozint fogyasztanak 1 óra alatt, ami egy napra kivetítve átlagosan 200 tonna üzemanyagot jelent. A statisztikák szerint egyszerre átlagosan 25 ezer utasszállító és teherszállító repülőgép van a levegőben. Összes fogyasztásuk 5 millió tonna kerozint jelent naponta. Ez éppen megfelel az összes személygépkocsi napi fogyasztásának.

Az áramkör fejlesztésénél a deszkamodell elkészítésénél kerüljük a manapság divatos dugós, repülőzsinóros csatlakoztatást. Ezeknek a mini banándugós vezetéknek a csatlakoztatásánál ugyanis kontaktpotenciál lép fel, ami megakadályozza a néhány millivoltos jelek továbbítását. Ráadásul mind a dugó, mind a hüvely korrodálódhat, ami kontakthibához vezet. Használjunk helyette klaszszikus, csőszegecses modellező deszkát. Egy 4-5 mm vastag textílbakelit lemezt fúrjunk át 2 centiméteres négyzetrácsban, helyezünk a lyukakba egy-egy 3-4 mm átmérőjű réz csőszegecset, a túlsó végét dórival és kalapáccsal hajlítsuk vissza, majd forrasztóónnal futtassuk be. A textílbakelit-lemez négy sarkába csavarozzunk egy-egy műanyag lábat, hogy forrasztás közben ne égessük össze az asztalt. Az alkatrészek lábait és az összekötő vezetékeket ezekhez az ónozott csőszegecsekhez

⁹ A hang sebessége nagyban függ a környezeti hőmérséklettől. A gázturbinás repülőgépek szokásos repülés magassága (10-20 km) között a léghőmérséklet már lecsökken -50 °C-ra. Ezért a hangsebesség is lecsökken 1062 km/h-ra.

¹⁰ A légitársaságoknál az összköltség negyedét az üzemanyag ára teszi ki.

forrasszuk. Összekötő vezetékként hajszálvékony ónozott rézhuzalokból sodrott szigetelt kábelt használjunk.

Ügyeljünk a forrasztópáka tisztaságára is. Mindig legyen mellette egy darab műgyanta, és ebbe szűrve távolítsuk el a páka hegyéről a revét. A forrasztáshoz csakis gyantás forrasztóon használható. Az alkatrészek védelme érdekében a forrasztópáka üzemi feszültsége 12V-nál ne legyen nagyobb. Az alkatrészek kiválasztása során jó minőségű fóliakondenzátorokat (pl. stiroflex, polipropilén, epoxigyantás) használjunk. Mivel az elektrolit kondenzátor polarizált, és nagy a szivárgó árama, használatát mellőzzük.

Ha a deszkamodell működőképes, akkor jöhet a technológizálás és az ipari formatervezés. Az alkatrészeket nyomtatott áramkörre, illetve vastag textilbakelitből készül alaplemezszerelvényekre kell szerelni, a transzformátorokat pedig úgy kell rajta elhelyezni, hogy tömegük kiegyensúlyozottan helyezkedjen el a kávéban. Így felemeléskor a konverter nem billen félre, mozgatása, szállítása nem lesz bal-esetveszélyes. Érintésvédelmi okból és a híradástechnikai készülékekkel történő összegerjedés elkerülése érdekében a készüléket egy kb. 1 mm vastag lágyvasból tokba kell helyezni, melynek hátulján hegesztéssel egy menetes csomópontot kell kiképezni. Ezzel a két csavaranyával és rugós alátéttel szerelt menetes nyúlvánnyal lehet a földelést elvégezni. A belső fémburkolatra jöhet a formatervezett külső műanyag ház. Ezt nem tetszetős polisztirolból kell fröccsönteni, mert ez törékeny. A polikarbonát sem jó, mert drága. A legjobb a PVC, mert olcsó és rugalmas.

Elkészítése után meg kell vizsgálni, hogy a Tesla-konverter bocsát-e ki mágneses sugárzást. Ennek legegyszerűbb módja, hogy egy iránytűvel közelítünk a leföldelt fémházához. Ha jelentős mágneses kisugárzása van, ezt fel kell tüntetni a használati útmutatóban. Ez esetben bonyolódik a helyzet, mert meg kell vizsgálni, hogy ez mennyire hat ki az egészségre. Sajnos a mágneses sugárzást nem lehet leárnyékolni, mert az éteri részecskék minden anyagon áthatolnak.¹¹ Amennyiben erős a kisugárzás, számunkra is létezik egy „egérút”. Állítsuk a szolitonhullám frekvenciáját 28 kHz-re. Ezen a frekvencián az éteri kisugárzás gyógyító hatást vált ki a szervezetben. (Probléma lesz az ott-hon állattartás is, mert az állatok agyfrequenciája alfa szinten áll, ezért nagyon érzékenyek a mágneses sugárzásra. Ez esetben civilizációnknak el kell döntenie, hogy mi a fontosabb, a környezetvédelem, az ingenyenergia vagy a kutya-, macska- és egyéb háziállattartás.)

Mivel a Tesla-konverter a mi világunkban egy forradalmian új ezoterikus készülék, valószínűleg idegenkedni, félni fognak tőle. A fogyasztók megnyugtatója érdekében a használati útmutatóban célszerű az alábbi szöveget feltüntetni:

A Tesla-konverter párhuzamos LC körökben áramló elektronok mozgási energiáját hasznosítja, transzformátoros kicsatolással. A többletenergia a 12 fokozat egyenirányító diódáinak erősítő hatásából származik, melynek keletkezése a negatív belső ellenállására vezethető vissza. Ehhez adódik hozzá a szolitonhullámmal történő gerjesztésből eredő többletenergia, valamint az utolsó fokozat rezonanciafrekvenciára hangolása. Mivel ennek a generátornak működése egy jól ismert elektromos alapáramkörön, a párhuzamos LC-rezgőkörön alapul, a készülék nem bocsát ki elektromágneses, radioaktív vagy más káros sugárzást magából. Használata nem jár semmilyen ártalommal, veszéllyel. Még a földelt hálózati elektromos vezetékeknél fennálló áramütés veszélyével sem kell számolni. A kimeneti csatlakozók egyszerre történő megfogása azonban itt is szigorúan tilos, mivel ez az áramtermelő generátor is ugyanakkora feszültséget szolgáltat, mint a hálózati vezeték. Emiatt a figyelmetlenségből vagy felelőtlenégből eredő áramütés ugyanolyan következményekkel jár. A háló-

¹¹ Egy műszaki megoldással azonban a mágneses erővonalak nagy része házon belül tartható. Szokványos kialakítású transzformátorok helyett alkalmazzunk toroid tekercseket. A toroid transzformátornál a mágneses erővonalak a gyűrűmag belsejében záródnak, így jelentősen lecsökken az erővonalak szórása. (A külső szórt tér a nyitott tekercs szórt térének mindössze néhány százaléka lesz. Valószínűleg emiatt a számítógépek tápegységeiben is toroid transzformátorokat alkalmaznak.) Arra azonban ügyeljünk, hogy a nagy üzemi feszültségek miatt a primer és a szekunder tekercseket ne helyezzük egymásra. A két tekercs egymással szemben helyezkedjen el a ferritgyűrűn. Nagy menetszámok esetén tórusz szolenoid tekercselést kell alkalmazni, ami házilag már nehezen kivitelezhető. A mágneses kisugárzás csökkentésére azért is szükség van, mert a kapcsolóüzemű tápegységeknek nagy a szórt mágneses tere, ami gerjedést okozhat a híradástechnikai készülékekben.

zati tápláláshoz viszonyítva az áramerőssége sem kisebb. Ezért a Tesla-konverter képes egy családi ház teljes áramellátására.

Ennek a konverternek a rekonstruálása minden bizonnyal forradalmi változásokat fog előidézni a világ energiaellátásában. Mivel a Tesla-konverterek előállítási költsége csekély, ezért az egyes településeken belül nem lesz szükség az épületek energetikai összevonására. Sőt, olcsó előállíthatósága folytán akár minden egyes fogyasztót külön generátor táplálhat. A tápáramkör a fogyasztó készülékékházába is beépíthető. Ezáltal tápcsatlakozó zsinórra sincs szükség. Ily módon mentesülünk a szobánkat keresztül kasul átszelő tápvezetékek által kisugárzott elektroszmogtól is. Ez az áramellátási rendszer tehát nem csak ingyenáramot szolgáltat, hanem az egészséget is kíméli. Mivel ezek a konverterek nem tartalmaznak mozgó alkatrészt, nem igényelnek karbantartást sem, áruk pedig nem magasabb egy átlagos háztartási robotgép beszerzési költségénél; így minden nehézség nélkül megvalósítható lesz a lakások egyedi energiaellátása. Ily módon tehát nem csak a nagyfeszültségű tápvezetékek számolhatók fel, hanem egy-egy településen belül megszüntethetők a villamos összekötő kábelek is. Mindez óriási tehertől és kiadástól szabadítja meg mind az országokat, mind a polgárokat.

Hazai viszonyainkat tekintve a paksi atomerőmű jelenleg 8 Ft-ért termel 1 kW-nyi áramot. Ezt az áramszolgáltatók 42 Ft-ért adják tovább a fogyasztóknak. Mi értelme van 500%-os felárat fizetni az áramért, amikor az helyben is előállítható, ráadásul ingyen. Teljesen felesleges létrehozni, és fenntartani több ezer kilométernyi nagyfeszültségű és kisfeszültségű tápvezeték, transzformátorállomások ezreit, majd villanyórák millióit felszerelve mérni a fogyasztást. Arról nem is szólva, hogy a központi áramszolgáltatás bármikor megszűnhet. A vihar vagy a rárakódott jég leszaggatja a tápvezetéseket, a kidőlt fák megrongálják a helyi légkábeleket, a villámcsapások pedig kitétik a nagyfeszültségű transzformátorokat. A föld alatti kábelek sincsenek biztonságban, mert ezeket meg az útépítő- útkarbantartó gépek tépik szét. Mindemellett számolni kell az épületek bekábelezésével járó veszéllyel is. Világviszonylatban évente több ezer ipari létesítmény és lakás gyullad ki, ég le a kábelek nem megfelelő illesztéséből eredő részárlatok miatt.

Ugyanennyi gondot okoz, és legalább ennyire veszélyes a több ezer kilométernyi gázvezeték fenntartása, amire szintén semmi szükség. Ha elegendő mennyiségben áll rendelkezésre elektromos energia, akkor felesleges a viszonylag olcsó gáz használata is. A villanyvezetékekkel együtt a gázvezeték is lekerül az épületek faláról, így a házak visszakapják természetes kinézetüket. (A villanyfűtésre történő átállással kéményeket sem kell építeni a házak tetejére.) Nem lesz többé gázrobbanás, megszűnnek az elektromos zárlat okozta tüzek. A rádió-, tévé- mobiltelefon- és egyéb mikrohullámú adótornyok¹² leszerelése, a villamos tápvezetékek eltüntetése által szebb lesz a táj, és élhetőbbé válik a környeztünk. Visszatér az évezredekkel ezelőtti harmonikus tájkép anélkül, hogy le kellene mondanunk civilizációs vívmányainkról. Az erőművek, a robbanómotoros gépjárművek, valamint a fosszilis tüzelőanyagokkal történő fűtés megszűnésével pedig megáll a globális felmelegedés, majd idővel regenerálódik a természet. A Föld ásványianyag-készlete sem fog idő előtt kimerülni, mert a lebontott villamos tápvezetékekből világszerte több millió tonna könnyen beolvasztható vas és réz keletkezik, ami évtizedekre biztosítja az ipar nyersanyagigényét.

A Tesla-konverterrel megszüntethető lenne a vízhiány is. Köztudott, hogy Földünk ivóvízkészlete korlátozott. (A föld vízkészletének csupán három százaléka édesvíz, és ennek a mennyiségnek is a négyötödét a mezőgazdaság használja fel. Vagyis a teljes globális vízkincs alig fél százalékán osztozik közel nyolcmilliárd ember.) A fejlődő országokban már most is hiány van tiszta vízből. A tengerparti országokban a tengervízből állítanak elő édesvizet. Ez az eljárás azonban nem vált széles körűvé, mert nagyon drága. A víz ozmózissal történő szűréséhez elektromos áramra van szükség, ami drága. (1000 liter víz előállításához 4,5 kilowattóra áramra van szükség.) A lepárlás is nagyon energiaigényes. A Tesla-konverterrel előállítható energia azonban ingyen van, ami lehetővé teszi a lepárlás széles körű alkalmazását. (Ez utóbbi eljárás nem igényel drága membránszűrőt.) A Tesla-

¹² A mikrohullámú adótornyok leszerelését a longitudinális jeltovábbítás híradástechnikában és telekommunikációban történő bevezetése teszi lehetővé.

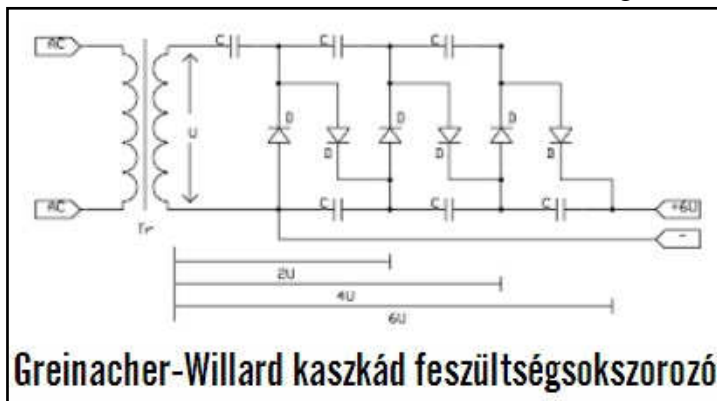
konverterrel történő vízforralás megszünteti a környezetszennyezést is, mert nem igényel erőművi áramot. Fosszilis tüzelőanyagra sem lesz szükség. (Szaúd-Arábia jelenleg napi másfél millió hordó olajat fordít sóatlanító üzemei energiaellátására.)

Tengervízből szinte kiapadhatatlan készlet áll rendelkezésünkre. (A Föld felszínének 71%-át tengerek, óceánok borítják, átlagosan 3,7 km mélyen.) A jövőben a sóatlanított víz nagy távolságokra történő eljuttatásának sem lesz akadálya. Az ingyenenergia következtében megszűnő gáz- és kőolajszállítás visszamaradt csőhálózatán az édesvíz a kontinensek belsejébe is eljuttatható. Erre Európának is nagy szüksége lesz, mert a globális felmelegedés következtében elolvadnak az Alpok gleccserei, ezért nyáron, aszályos időszakban kiszáradnak a folyók, megszűnik a nagyvárosok vízellátása. Ez akár pandémiát is okozhat. Gondoljunk csak bele, mi történne, ha egyik napról a másikra megszűnne Budapest vízellátása. (Ez könnyen előfordulhat, mert fővárosunk vízellátása szinte teljes egészében a Duna vízből történik. A szentendrei sziget kavicsterasán átszivárgó folyóvizet nagy átmérőjű csövön nyomják be a Gellért-hegyi víztározóba.) Víz hiányában nem lehetne sütni, főzni, mosni, mosogatni, kertet locsolni. 2 millió ember nem tudna tisztálkodni, sőt még annyi vizük sem lenne, amellyel a WC-t leöblíthetnénk. Emiatt napok alatt akkora járványveszély keletkezne, hogy az egész fővárost ki kellene telepíteni. A nagy átmérőjű csövekből érkező tengervízzel azonban pótolni lehetne a kieső vízmennyiséget. (A Duna teljes szakaszán jelenleg 20 millió embert lát el csapvízzel, sőt sokaknak ez az ivóvízforrása.)

A Tesla-konverter nagyon hasznos dolog, de nem tudjuk mindenütt alkalmazni. Ma már mindent agyonminiaturizálnak, és dühöng a „flat” mánia. Már nem csak az okostelefonok, hanem a televíziók, számítógép-monitorok, sőt újabban már a notebook-ok is egyre laposabbak. Egy 7-8 mm vastag készülékbe nem fog beleférni a Tesla-konverter öklömnyi méretű kimenő-transzformátora. Ezeknek a készülékeknek a táplálására elektronikus konverterre lenne szükség. Félvezetőkől, vagy maximum lapos kondenzátorokból álló áramkörre. Olyan elektronikus transzformátorra, ami a Tesla-konverter bemenő fokozatának gyenge jelét képes feltranszformálni induktivitás (transzformátor) nélkül is. Előbb-utóbb feltalálja valaki ezt a konvertert.

Addig is érdemes lenne megvizsgálni a Greinacher-Willard kapcsolást. A kaszkád feszültségszorzó diódákkal és kondenzátorokkal tetszőleges értékre lehet növelni a rákapcsolt feszültséget. A

Tesla-konverter bemenő fokozata által szolgáltatott néhány millivoltnyi feszültségnek több voltra növelése tehát nem jelent gondot, de ettől még nem nő meg a teljesítmény. A szolitonos táplálásnak azonban itt sincs akadálya. A Greinacher-Willard áramkörnek ugyan váltakozó áramú táplálásra van szüksége, de jelgenerátorral szabályos szinuszgörbéből is lehet felezett szinuszgörbéjű, vagyis szolitonjelet előállítani. Aztán a konverter végére rá kell kapcsolni egy

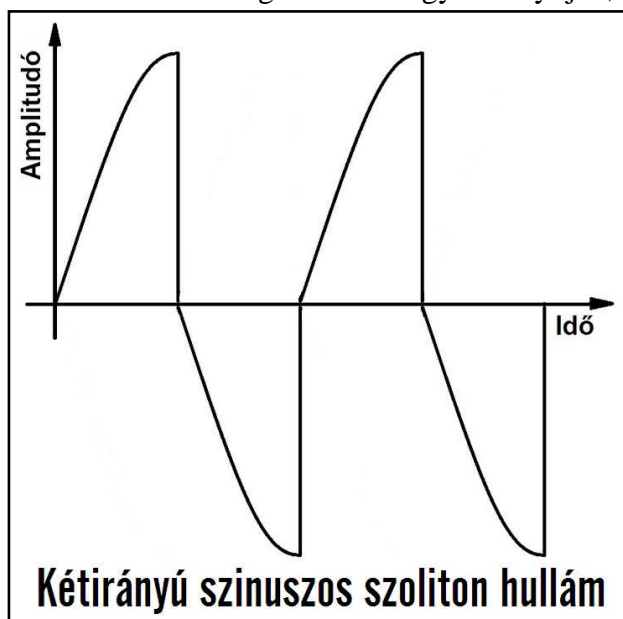
Graetz egyenirányító hidat, amely a váltóáramból egyenáramot csinál. Az áram lüktetése egy nagykapacitású elektronikus kondenzátorral szüntethető meg. A térelektromos diódák használatának itt sincs akadálya, ezért valószínű, hogy ebből a konverterből is nagy mennyiségű többletenergia vehető ki.

Amennyiben az okostelefonok 5V-os, illetve a notebook-ok 12 V-os tápfeszültségére felszorzott energia nem elegendő a készülék táplálására, akkor a feszültséget tovább kell sokszorozni, a kaszkádba kapcsolt egyenirányító hidak számát növelni kell. Ez esetben már több száz volt is lehet a kimeneti feszültség. Ennek lecsökkentéséhez már transzformátorra lenne szükség. Ez pedig nem fér el a készülékben. Létezik azonban egy áthidaló megoldás, a kapcsolóüzemű tápegység. Kb. 1990-ig a számítógépek tápegysége több kilogramm tömegű lágyvasas transzformátort tartalmazott.

Aztán jöttek a kapcsolóüzemű tápegységek, amelyek annak ellenére, hogy 500-600 W teljesítményt szolgáltatnak, szinte pillékönnyűek.

Ezt az teszi lehetővé, hogy a transzformálás nem 50-60 Hz-en megy végbe, hanem 20-50 kHz-en. A hálózati feszültséget először egyenirányítják, majd pufferelik (kondenzátorban tárolják, simítják).

Ezt követően egy tranzisztor segítségével megszigatják. A kb. 30 kHz frekvenciájú áramot aztán rávezetik egy impulzusüzemű transzformátorra. A szekunder tekercséről lejövő feszültséget gyors kapcsolású Schottky diódával egyenirányítják, majd szűrik és pufferelik. Végül következik a feszültségszabályozó elektronika. Ennek működése is eltér a lineáris feszültségszabályozótól, mert az impulzusszélesség változtatásával történik. (Minél nagyobb teljesítménnyel terheljük, annál szélesebb impulzusok kerülnek a transzformátorra.)

A kapcsolóüzemű tápegység kialakítása a lineáris transzformáláshoz képest bonyolultnak tűnik, de van egy nagy előnye. Mivel a feszültség-átalakítás magas frekvencián történik, jóval kisebb vasmagra van szükség. A nagy teljesítményű asztali számítógépek tápegységében is csak egy apró ferritmagos transzformátor van. Mivel a notebook az asztali számítógép fogyasztásának az egytizedével, az okostelefon pedig az egyszázadával beéri, a ferritmagos vagy ferritgyűrűs transzformátor mérete tovább csökkenthető. Olyan kicsire, ami egy kisméretű lapos dobozban is elfér. Célszerű sík vagy más néven planáris vasmagot használni. Ennél a megoldásnál a tekercset a nyomtatott áramkörü lapon, a rézfóliába maratva is ki lehet alakítani. A nyomtatott áramkörü tekercsnek önmagában nagyon kicsi az induktivitása. A ráhelyezett planáris vasmag pedig jelentősen megvastagítja. Ma már azonban gyártanak vasmagos tekercseket is nyomtatott áramkörü kivitelben. Ennél a megoldásnál a hordozó belső rétegére nanotechnológiával felvisznek egy ferromágneses réteget. Kétrétegű hordozót alkalmazva ezzel az eljárással toroid alakú tekercs is kialakítható nyomtatott áramkörü kivitelben.¹³

Nagy előnye még a kapcsolóüzemű tápegységgel történő feszültség-átalakításnak, hogy amíg a lágyvaslemezekből készített hagyományos transzformátorok hatásfoka max. 85%, addig a kapcsolóüzemű tápegységek hatásfoka meghaladhatja a 95%-ot is. Az igazi méret- és árcsökkenés azonban nem ezzel érhető el, hanem az utána következő feszültségstabilizáló áramkörrel. Amíg a lemezezt transzformátorok feszültségét csak soros szeleptranzisztoros eljárással lehet stabilizálni, a kapcsolóüzemű tápegységeknél ez jóval egyszerűbben megoldható. A terhelés növekedésekor csupán a kapcsolójelek szélességét kell növelni, ami nem jár teljesítményvesztéssel. A szeleptranzisztoros megoldásnál a kimenőfeszültség stabilizálásához jóval nagyobb bemenő feszültség szükséges. A két feszültség különbsége jelentős többleteljesítményt kelt a stabilizátorban, amit a szeleptranzisztor eldisszipál, hővé alakít. Emiatt a lineáris tápegységek hatásfoka csupán 40 %. A kapcsolóüzemű tápegységben nincs számottevő teljesítményvesztés. Méretének csökkenéséhez az is hozzájárul, hogy nincs benne hűtőborda, ami a lineáris tápegységeknél a szeleptranzisztort védi a túlmelegedéstől.

Mivel a ferrit vasmag permeabilitása sokkal kisebb, mint a lágyvasmagé, sokakban felmerülhet, hogyan lehetséges sokkal jobb hatásfokú tápegységet készíteni belőle, mint a lágyvasas transzformátorokból.¹⁴ Ennek oka, hogy a lágyvasmaggal ellentétben a ferritmag nagy frekvencián, akár

Mivel a ferrit vasmag permeabilitása sokkal kisebb, mint a lágyvasmagé, sokakban felmerülhet, hogyan lehetséges sokkal jobb hatásfokú tápegységet készíteni belőle, mint a lágyvasas transzformátorokból.¹⁴ Ennek oka, hogy a lágyvasmaggal ellentétben a ferritmag nagy frekvencián, akár

¹³ Az eljárás részletes leírása az Élet és Tudomány folyóirat 2018. február 9-i számában található (174-175. oldalak).

¹⁴ A ferritvasmag permeabilitása max. 200, míg a hypersil trafóvasé 1500. A permeabilitás egy számérték. Azt mutatja meg, hogy a trafóvasban mágneses térerősség (gerjesztés) hányszor nagyobb mágneses indukciót létesít, mint légiures térben. Mint láthatjuk ez nyolcszoros a trafóvas javára. Ennek ellenére a gyatra minőségű ferritmagból nagyobb hatásfokú transzformátort lehet készíteni, mint a legjobb minőségű trafóvasból. Az eredmény egy jóval kisebb és jóval ol-

több száz kHz-en is gerjeszthető. Ez tette lehetővé a kisméretű és olcsó kapcsolóüzemű tápegységek létrehozását. Igen ám, de az üzemi frekvencia növelése önmagában nem növeli a transzformátor hatásfokát. Már pedig a kapcsolóüzemű tápegységekben ez történik. Oly annyira, hogy hatásfokuk meghaladja a lágyvasas transzformátorok hatásfokát. Ez a nagyfrekvenciás gerjesztésnek tudható be. Nagyon valószínű, hogy a szolitonos gerjesztéshez hasonlóan a négyszöghullámokkal történő gerjesztésnél is éteri részecskék lépnek be a réztekercsbe. A négyszögjel lefutásakor kiüresedik az atomközi tér, amit éterionok töltenek ki. Ezek nekiütköznek a rézatomoknak, és jelentős mennyiségű szabadelektront választanak le a külső elektronhéjukról. Minél nagyobb a frekvencia, annál jobban irritálják a rézatomokat. Az így keletkező többletelektronok növelik meg a ferritmagos transzformátorok hatásfokát. (He ez bebizonyosodik, a tudósokat megüti a guta, hogy már a transzformálásban is szerepet játszik az általuk nem létezőnek nyilvánított éter.)

Most már csak egy kellemetlen velejárója van a Tesla-konverter használatának, az antenna. Tesla közel 2 méter, míg Moray 150 méter hosszú antennát használt a készülékéhez. Gépkocsiban történő alkalmazás esetén a 2 méter hosszú szigetelt rézhuzal kifeszítése nem probléma. Elektronikus készülékeknél azonban már gond. Hiába szabadulnak meg a hálózati kábeltől, ha továbbra is kilóg belőlük a Tesla-konverter antennája, és a fal mellett kacskaringózik. Mobiltelefonnál pedig kifejezetten balesetveszélyes, ha egy 2 méter hosszú zsinórt húzkodunk magunk után. Megoldást jelentene, ha az antennát felcsévélve el lehetne rejteni a készülékházban. A káva belső fala mellett körbecsévélve nem foglalna sok helyet. Kérdés, hogy így működik-e a konverter. Valószínűleg ebben a formában nem tudná eléggé érzékelni az éterzajt. Ezért mindenképpen át kell állni a jelgenerátoros gerjesztésre.

Ehhez legideálisabb lenne egy olyan jelgenerátor alkalmazása, ami nem igényel tápáramot, nem kell neki antenna. Magából bocsát ki energiát, amit aztán gerjesztésre lehet használni. Ez lehetne pl. egy kristály. Sajnos a természetben nincs olyan kristály, ami ellátná ezt a feladatot. Sugárforrások ugyan vannak, de azok számunkra nem megfelelőek. A radioaktív izotópok igen nagy energiát sugároznak ki magukból, de ezek egyrészt veszélyesek, másrészt villamos szempontból használhatatlanok. Az általuk kibocsátott alfa, béta vagy gamma sugarak nem képesek áramot indukálni az elektromágnesben. A helyzet azonban nem reménytelen. A hivatalos tudomány által kiátkozott ezotéria kiegészíthet bennünket a bajból. A megoldás meglehetősen transzcendentális, de jó ha már most megszokjuk, hogy a jövőben a tudomány, a vallás és az ezotéria egybeötvöződik, és egy rendkívül hatékony közös tudomány alakul ki belőlük.

Ott tartottunk, hogy szükségünk lenne egy olyan kristályra, amely mágneses energiát sugároz ki magából. Ezt már csak körbe kellene venni egy szolenoiddal vagy bele kellene helyezni egy toroid tekercsbe, és a kristály által beleindukált elektromágneses energiát el lehetne vezetni belőle. Ilyen természetes kristályunk azonban nincs. Mágneses kisugárzású kristály létezik ugyan (pl. a magnetit), de ez állandó mágnes. Az állandó mágnesek pedig csak akkor képesek indukcióra, ha mozgatják őket. Olyan kristály kellene, ami pulzál. Ilyenről még senki sem hallott, pedig létezik. Csak nem tudjuk, hogy mi és miért pulzál. Az ezoterikus szakirodalomban jártasok minden bizonnyal ismerik a boszniai piramisokról szóló beszámolókat. Ezekben megemlítik, hogy az egyik 30 ezer éves piramis belsejében található egy hatalmas, 800 kg tömegű kő. Ez a Megalith K-2-nek nevezett korong alakú kő 28 kHz frekvenciájú pozitív mágneses sugárzást bocsát ki magából. Ezért aki ráfekszik erre a kőre, egy idő után feltöltődik éteri sugárzással, amitől jobb lesz a közérzete. Többszöri használat után pedig meggyógyul vagy betegségei elviselhetővé válnak.

Meg kellene vizsgálni, hogy az egészségmegőrző, illetve betegséggyógyító 28 kHz-es frekvenciát mi sugározza ki. Ez a kőtömb, vagy az alatt található sugárforrás? Nálunk is létezik egy ilyen éteri sugárforrás Tápiószentmártonban az Attila-dombon. Ide is sokan járnak gyógyulni. A híres magyar csodaló, Kincsem is itt töltődött fel pozitív energiával. Gazdája két verseny között itt pihentette. Hazaszállítva kifeküdt az istállója melletti Attila dombra, töltekezni. A magába szívott éteri energiá-

---

csőbb tápegység. (A fémüvegnek nevezett trafóvaslemezről már lehetne a kapcsolóüzemű tápegységek hatásfokát megközelítő tápegységet készíteni, mert a permalloy permeabilitása 10 000-tól 100 000-ig terjed, és 50 kHz-ig használható. Hátránya ennek a kivitelnak, hogy a permalloy meglehetősen drága.)

nak tudható be, hogy 56 versenyen indították és mind az 56-ot megnyerte. Sajnos ezeken a helyeken nem lehet leásni, hogy megkeressük a sugárforrást. Nagy valószínűséggel meg sem találunk, mert ezeket a sugarakat egy mélyről jövő geológiai anomália hozza létre. Egy lávakitüremkedés vagy a föld sárkányvonalainak kereszteződése vált ki ilyen sugárzást. Ezt pedig nem tudjuk kristály formában kibányászni.

A múltban könnyebben hozzájuthatunk volna mágneses sugarakat kibocsátó eszközökhöz. Ezeket megvizsgálva kideríthettük volna, hogy mitől sugároznak. A bibliából tudjuk, hogy Noé Istentől kapott egy „világító követ”, hogy a bedeszkázott bárkában uralkodó sötétségben ne kelljen tüzet gyújtani.¹⁵ A középkori feljegyzésekben pedig örökégő lámpásokról tesznek említést. 1401-ben tárták fel az egykori trójai király fiának a sírját, és találtak benne egy még mindig égő lámpást. Pallasz trójai király az ie. 12. században élt. A mécses tehát akkor már 2400 éve égett. 1539-ben Angliában is rábukkantak egy 1200 éve világító mécsesre egy katolikus templomban. A különös leletről tájékoztatták VIII. Henrik királyt, aki az örökégő lámpát a római pápa mesterkedésének tartotta, és megsemmisíttette. Így ezt sem vizsgálhatjuk meg.

Az utolsó örökégő mécses egy svájci katona, Du Praz találta meg a franciaországi Grenoble közelében. Egy kolostorba vitte, ahol hónapokig tanulmányozták, de nem jöttek rá mitől ég olyan hosszú ideig. A benne levő olaj szintje ugyanis nem apadt az idő múlásával. Végül az egyik szerzetes leejtette, és az olaj szétfolyt, a megoldás reményével együtt. Nem véletlen, hogy a szerzetesek nem találták meg az örökmécses titkát. Ezekben a lámpákban ugyanis nem lánggal történt a világítás. Erre utal egy bibliában található utalás. Mózes harmadik könyvében ez áll: *Te pedig parancsolt meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, és tegyék rá a »folyton égő mécses«.* A folyton égő mécses valamilyen szubatomi energiasugárzó lehetett, ami ionizálta a levegőt, és ez világított. Mint tudjuk az anyagba zárt szubatomi energia mennyisége szinte végtelen, így egyáltalán nem túlzó megállapítás, hogy ezek a lámpák örökégők voltak.

A sok kudarc ellenére még mindig nem reménytelen a helyzetünk. Igaz, hogy mi nem rendelkezünk pulzáló mágneses kristállyal, de a nálunk fejlettebb civilizációk igen. Nem is kell messze mennünk érte. Nem muszáj a földönkívüliekkel felvenni a kapcsolatot, mert ezzel már az atlantiszi civilizáció is rendelkezett. Az óceánba süllyed Atlantiszról kimentett emberek leköltöztek a föld alá, illetve a tenger mélyébe. Most egy mesterséges buborékvilágban élnek, a hajdani kontinensük helyén. A régi világuk nem tűnt el nyomtalanul. Csak lesüllyedt az óceán fenekére, és belepte az iszap. Hatalmas piramisaikat is iszap borítja, de ettől függetlenül működnek. Ennek tudhatók be a Bermuda-háromszög feletti anomáliák.

Sokan hallottak már az ebben a térségben történt rejtélyes eltűnésekről. Ezek nem megsemmisülések, hanem időutazások. A legnagyobb, 300 méter oldalhosszúságú és 200 méter magas piramisukból ugyanis olyan erős mágneses sugárzás árad ki, amely idődilataciót vált ki. Ezt a jelenséget élték át annak az utasszállító repülőgépnél az utasai, akik félórával korábban értek a célállomásra. Leszállva aztán csodálkoztak, hogy karóráik kivétel nélkül fél órát késnek a repülőtér óráihoz képest. Képzeltéssel nem lehet vádolni őket, mert a repülőgépben félórányi időtartamra elegendő üzemanyag-többletet találtak.

Ennél hosszabbra nyúlt, és nem ilyen szerencsésen végződött az 513-as járat útja. Az utasszállító repülőgép 1954. szeptember 4-én szállt fel Santiago repülőteréről. A Németországba tartó gépen összesen 91 ember tartózkodott, ám ők soha nem érkeztek meg a célállomásra. A Bermuda-háromszög felett megszakadt a rádiós összeköttetés a géppel, és azóta semmi hír nem érkezett róla. 35 évig. 1989. október 12-én azonban megjelent az égen a brazil Porto Alegre repülőtér felett. A légi irányítók alaposan megdöbbenek, amikor azonosították a 35 éve eltűnt, a repülőtér felett köröző

¹⁵ A Biblia szerint a bárka befejezése után az Úr egy „világító gyöngyszemet” adott Noénak, és „a fény forrása önerejéből ragyogott fel”. A Gilgames-eposz szerint a sumérok túlélését biztosító „nyílásmentes” hajóból sem hiányzott az a titokzatos fényforrás, amit Enki isten adományozott nekik. Dél-Amerikába történt átkelésükkor a jeremidák is 16 „világító követ” kaptak az Úrtól, kettőt mindegyik hajóba. Ezek a kövek az átkelés 344 napja alatt „önmaguktól ragyogó világitást” biztosítottak a lezárt hajókban. Geszer kánnak, a nagy mongol eposz hősének jurtájában is éjjel-nappal világított egy „csodatevő kő”.

gépet, amivel nem tudták felvenni a kapcsolatot. Miután a repülőgép landolt, az illetékesek kivonultak a kifutópályára, majd felmentek a fedélzetre, ahol megtalálták az utasok és a személyzet csontvázait. Az antropológia vizsgálat megállapította, hogy testek akkor indultak bomlásnak, amikor a repülő visszatért a jelenbe, az utasok és személyzet pedig hirtelen 35 évet öregedtek. Érdekes, hogy mindenki ugyanott ült, ahol eredetileg kellett neki.

A megöregedésnek ez a gyors lezajlása nem egyedülálló jelenség. Máshol is megesett, hogy valaki szinte percek alatt annyit öregedett, hogy meghalt, és a teste mumifikálódott. 1961 novemberében David Lowe 48 éves hivatalnok és felesége az észak-angliai Darlingtonban mit sem sejtve nézték a tévé aznap esti műsorát, amikor az asszony megunta, és felment a hálósobába. Lowe azonban végignézte a filmet, és csak egy óra múlva ment utána. Mivel nem akarta felébreszteni a feleségét, sötétben vetkőzött le. Már-már lefeküdt, de gyanús volt neki a mélységes csend, és hogy nem hallotta a felesége lélegzését. Furcsa érzése támadt, és mégiscsak felkapcsolta a villanyt. Szörnyű látvány tárult eléje. A felesége már nem élt. Döbbenetét fokozta, hogy szemmel láthatóan nem egy szokványos elhalálozás történt. Az asszony teste ugyanis megbarnult, összeaszott. Az iszonyodó férj az ágyban egy múmiát talált. Nyitott szájából kiállt hiányos fogsora. A kihullott fogait később megtalálták a szájában.

A rendőrök és a halottkém egyéb rendellenességet is felfedeztek a hálósobában. A virágvázában elfektetült növényi rostokat találtak, amelyek az előző nap behelyezett virágcsokor maradványai lehettek. Az ágyneműk és a bútorhuzatok is magukon viselték az eltelt hosszú idő nyomait, holott Lowe-ék az esetet megelőző évben új hálósobabútort vásároltak. Feltűnt még, hogy a padlót és a berendezési tárgyakat vastag porréteg borítja, amelynek lerakódásához több évtizedre van szükség. Ez korábban nem képződhetett, mert az asszony minden nap kiporszívózta a szobát. A férj felismer-te a halottban a feleségét, bár a 42 éves asszony inkább a saját nagyanyjára hasonlított. A boncolás során arra a megállapításra jutottak, hogy az elhunyt egy 85-90 éves nő volt, aki halála után évekig temetetlenül feküdt, és a holtteste a száraz levegőn mumifikálódott. A férjnek sejtelve sincs arról, hogy röpké 1 óra alatt hogyan öregedhetett a felesége 30 évet, miközben aludt. Ezután meghalt, majd mumifikálódott anélkül, hogy akár ő, akár a szomszédok bármilyen rendellenességet tapasztaltak volna a környéken.

Visszatérve Atlantisz kristálypiramisaihoz azok a repülőgépek, amelyek éppen a piramis csúcsa fölött repültek, ennél jóval nagyobb időeltolódást éltek át. Ők átkerültek a múltba, Atlantisz világába. Az eltűnések 1945-ben kezdődtek, a 19-es katonai egység esetével. December 5-én, 6 katonai gép szállt fel Floridából. Egy órával később mindegyik pilóta arról számolt be a központnak, hogy eltévedtek és nem ismerik fel az alattuk elterülő tájat. Az irányítótorony rögzítette a pilótákkal folytatott beszélgetést. Egyikük ezt mondta: „Megbolondultak a navigációs műszereim. Az iránytű körbe-körbe forog. A tenger másmilyenné vált. Egy szárazföldet látok, aminek nem szabadna itt lenni, mert itt a térkép és a földrajzi ismereteim szerint nincs semmilyen sziget. Ehhez képest egy zöld kontinens van alattam.” Ezt követően műszereik teljesen működésképtelenné váltak, így a toronyból sem tudták irányítani a bajba jutott gépeket. Az egyik utánuk küldött mentő repülőgép is eltűnt a keresés során. Valószínűleg éppen a piramis felett kereste az eltűnteket. A következő napokban több száz hajó és repülő közel 250 ezer négyzetmérföldet vizsgált át az Atlanti-óceánon és a Mexikói-öbölben, de sem a 27 áldozatot, sem a roncsokat nem találták meg. Az 1851 óta vezetett feljegyzések alapján eddig 8127 embernek veszett nyoma a Bermuda-háromszögben. Emellett több mint ötven hajó és húsz repülőgép tűnt el nyomtalanul.

A mi világunkban található piramisokban is előfordulnak ilyen időutazások. Az egyiptomi és boszniai piramisok közelében levő falvakban a szülők évszázadok óta figyelmeztetik a gyerekeiket, hogy ne játsszanak a gúlák közelében. Aggódásuk nem alaptalan, mert korábban több gyerek is nyomtalanul eltűnt a piramisok környékén. Soha nem kerültek elő. A közeli bosnyák falvak lakói mesélik, éjjelente furcsa fényeket látnak villódzni a piramisok közelében. Az arab gyerekeket a Nagy piramis közelében élő szülők ugyanerre figyelmeztetik. Egy utazó elbeszélése szerint a gúla közelében elszedült, és hirtelen egy másik világban találta magát. Eltűnt a piramis, a Szahara, és egy különös tengerpartra került, ahol rikoltoztak a sirályok, s zöld hullámok csapkodták a mólókat,

a hajókat. A parttól beljebb egy nyílegyenes utcát látott, ami a sziget belsejébe vezetett. Ott már-vánnal kikövezett utcák voltak, ahol fehér ruhás emberek sétáltak kristályból épült paloták között. Már éppen be akart menni a városba, hogy jobban körülnézzen, amikor egy pillanat alatt visszakerült a Szaharába. A homoksivatagban az mentette meg a kiszáradástól, hogy egy karaván rátalált.

Egy középkori bosnyák adoma szerint egyszer eltűnt néhány gyerek a Nap piramis közelében. Szüleik hónapokon keresztül keresték őket a környéken. Már lemondtak róluk, meggyászolták őket, amikor hirtelen előkerültek. Ugyanaz a ruha volt rajtuk, amiben eltűntek, le sem soványodtak. Amikor elkezdtek faggatni őket elmondták, hogy a piramisonál játszottak, amikor a növényzettel borított gúla oldalán megláttak egy nyílást. Kíváncsiak voltak, ezért bemerészkedtek a barlangba. Bent azonban megijedtek, mert a fény áradt ki a belsejéből. Kíváncsiságuk azonban tovább vitte őket, de a fény forrását nem érték el, mert hirtelen ütést éreztek a homlokukon, és elszedültek. Azt hitték, hogy nekimentek egy kőfalnak, de a következő pillanatban, amikor kinyitották a szemüket, ők is Atlantisz tengerpartján találták magukat. Nem értették, hogy jön ide a tenger, hiszen Bosznia határait egyetlen tenger sem mossa. Ők is hallották a sirályok rikoltozását és látták a kikötőben horgonyzó hajókat. Többre nem emlékeznek, mert hirtelen visszakerültek. Arra a kérdésre, hogy mit csináltak négy hónapig, amíg távol voltak, nem tudtak felelni. Azt mondták, hogy amikor be akartak menni a sziget belsejébe megint elszedültek, és egy pillanat alatt a falujukban találták magukat. Esküdöztek, hogy szerintük ez a kaland max. 10 percig tartott. Ilyen kalandok más országokban is előfordultak. Ugyanilyen eltűnéseket dokumentáltak a maja piramisoknál, a kínai piramisoknál és a mongóliai piramisoknál is. Egyértelmű, hogy itt idődilatációról van szó. Ez magyarázza a Bermuda háromszögben történő eltűnéseket is.

Az is kiderült, hogy a Bermuda háromszögben pontosan mi okozza ezt az anomáliát, milyen objektum van odalent. 2012 októberében amerikai és francia tudósok dr. Verlag Meyer vezetésével az Atlanti-óceán fenekén egy a Kheopsz piramisonál nagyobb piramist találtak. Búvárruhában alámerülve megállapították, hogy a piramis anyaga valamilyen fehér kristály. Műszereik pedig azt jelezték, hogy a teteje mágneses. A vizuális megfigyelés szerint valamilyen furcsa fényt bocsátott ki magából. Úgy tűnt, mintha pulzálna a teteje. Ez nem az első eset. Yucatan partvidékénél, Louisianánál, Florida mellett az óceánban már korábban is kristálypiramisokat találtak búvárok. A leghíresebb eset 1970-ben történt, amikor egy amatőr búvár, Ray Brown a Bahamáknál lemerülve eltévedt. A Berry szigettől harminc kilométerre elszakadt a társaitól.

Miközben kereste őket, egy furcsán világító piramisszerű építményre lett figyelmes az óceán 30-40 méteres mélységében. Elmondása szerint a piramis legalább száz méter magas lehetett és tökéletesen sima, kristályos anyag borította. A piramis enyhe derengéssel világított, tejfehérré színezve az egyébként vaksötétséget. Brown felfedezett két nyílást a piramison, s az egyikén át bement a belsejébe, ahol egy teljesen tiszta, mindenféle tengeri növényektől és állatoktól mentes terembe jutott, melynek falai is homályos fehérséggel világítottak, derengtek – akár a piramis külseje. Bent termekből termekbe tudott úszni. A falakon ismeretlen eredetű írást látott, amely nem hasonlított egyetlen földi nyelv betűire sem. A piramisban szemlélődve végig jelenléti érzése volt, mintha a piramis őre figyelné őt.

Távozóban magával hozott egy földön heverő kristálydarabkát, melynek láthatóan ugyanaz volt az anyaga, mint a piramisnak. Ezt később laboratóriumi vizsgálatoknak vetették alá, amely megállapította, hogy: „A kristály anyaga a Földünkön nem található meg. Nem azonosítható a bolygónkon létező egyetlen kristályszerkezetű anyaggal sem.” Azt is kimutatták, hogy a bele sugárzott energiát ismeretlen módon megsokszorozza. Például a bele sugárzott fényt a többszörösére növeli. Célszerű lenne ezt a kristálydarabkát kölcsönkérni, majd beletenni egy toroid alakú elektromágnesbe. Ha pulzáló mágneses kisugárzása indukált feszültséget hoz létre a tekercsben, akkor megtaláltuk az ideális gerjesztő áramkört a Tesla-konverterhez. Amennyiben az atlantiszi civilizáció elárulná ennek a kristálynak az előállítási módját, minden akadály elhárulna a Tesla-konverter világméretű, tömeges használata elől.

Budapest, 2018.01.21.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkék leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizáciánk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizáciánk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működjünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

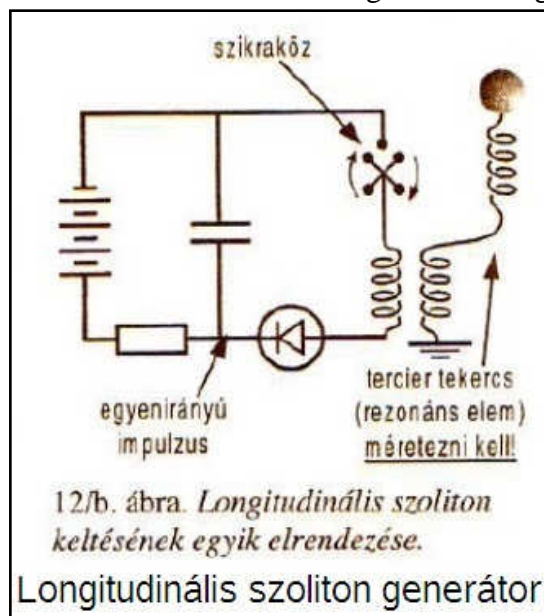

Tesla-generátor

(Működési leírás)

Frissítés: 2022. február 01.

Az ezoterikus szakirodalom beható tanulmányozása sok tanulsággal szolgál számunkra. Különösen Nikola Tesla munkásságát érdemes görcső alá venni. 120 évvel ezelőtt több olyan találmányt

dolgozott ki, melyekre már égetően szükségünk lenne. Az egyik a Tesla konverter, melynek rekonstruálása folyamatban van. A másik nagy jelentőségű találmánya egy segédberendezés, melynek másodlagos hatása Teslát is meglepetésként érte. Már tudjuk, hogy szinte minden találmánya a szolitonhullámok energiasokszorozó hatásán alapult. A szolitonhullámokat egy általa alternátornak nevezett kommutátoros villanymotorral állította elő. Ezek a hullámok nem szokványos módon viselkednek. Az általunk jelenleg is használt transzverzális hullámokkal ellentétben a szoliton longitudinális hullámot állít elő. A longitudinális hullámok viszont nem elektromágneses, hanem tisztán mágneses teret hoznak létre maguk körül.

A mágneses hullámok erősen kisugároztak Tesla készülékeiből, berendezéseiből. Ez nagy veszélynek tette ki őt és munkatársait. Ezért mind ő, mind laboratóriu-

mának dolgozói emésztési zavarokkal, gyomor- és epebántalmakkal, székrekedéssel, felfűvődással küszködtek. Teslának sejtelve sem volt arról, hogy ennek a mágneses kisugárzás az oka. Nem tudta, hogy az emberi szervezetet is ugyanaz a mágneses energia működteti, amivel ő kísérletezett. Sejtelve sem volt az emberi testet behálózó meridiánrendszerről és az auráról, bár illet korábban egy betegsége során már látott ködszerű buborék formájában. A mágneses sugarak kivonhatják az energiát egyes meridiánokból, illetve túltölthetik őket, és az energiaegyensúly felbomlása különböző betegségeket vált ki.

Az alternátor többnyire 30 kHz-es frekvencián üzemelt. Aztán valószínűleg tönkrement, és készített helyette másikat, amelynek a frekvenciája 28 kHz lett. Ez Teslát nem nagyon izgatta, mert ugyanúgy működött, mint az előző, 30 kHz-es változat. A mechanikus oszcillátor körüli tevékenység során azonban egy hét alatt mindnyájan meggyógyultak. Négy évig, amíg ezt a gépet használták senki sem betegedett meg közülük. Egy ízben Mark Twain is felkereste a laboratóriumot. Ekkor már a világhírű amerikai író meglehetősen rossz egészségi állapotban volt. Különféle aggasztó és veszélyes betegségben szenvedett, emlékezett vissza Tesla. A laboratóriumi látogatásai során azonban két hónap alatt visszanyerte egészségét. A mechanikus oszcillátorból kisugárzó kb. 28 kHz-es Yang energia meggyógyította.

Mindezen tények és bizonyítékok alapján kézenfekvőnek látszik a javaslat, hogy használjuk ki mi is ezt a lehetőséget. Annál is inkább, mert a természet is ezt a frekvenciát használja a híres gyógyhelyeken. Nálunk ilyen hely Tápiószentmártonban az Attila-domb, Dobogókő, Pilisszentivánon az Ördög szikla, a Majki remeteség, Pilisszentkereszt mellett a cisztercita kolostor romjai, Dömös mellett a Vadálló-kő és a Csodafa kápolna, a Monoszló melletti Hegyeskő, valamint a bükk-szentkereszt kövek. A külföldi energetikai gyógyhelyek közül leghíresebb a Boszniai piramis. Mint a Tesla-konverter működési leírásában már volt róla szó, ebben a piramisban a Megalith K-2-nek nevezett korong alakú kő is 28 kHz frekvenciájú pozitív mágneses sugárzást bocsát ki magából.

Érdemes lenne odaautazni, és egy keretantennával, valamint egy oszcilloszkóppal kimérni ennek a frekvenciának a pontos értékét.¹⁶ Azt is egyértelműen meg kell határozni, hogy ez a sugárzás Yin vagy Yang jellegű. Ehhez nem kell drága gravimétert és egyéb műszereket a helyszínre szállítani. Megteszi egy iránytű is. Ha a kő az iránytű északi (fekete) pólusát vonzza, akkor Yin jellegű, vagyis gravitációs hullámokat bocsát ki magából. Ha a déli (fehér) pólusát vonzza, akkor a kisugárzás Yang, vagyis éteri jellegű. Érdemes lenne ezt a vizsgálatot, Tápiószentmártonban, az Attila dombon és Dobogókőn is elvégezni. Az oszcilloszkópon látható jel alakjából egyértelmű következtetést lehet levonni a természetes szolitonhullám időbeli lefolyásáról. Ennek alapján látnánk, hogy jelgenerátorunkkal milyen jelet kell előállítanunk. Ez a Tesla-konverter rekonstruálásnál is nagy segítséget jelentene.

A mérési eredmények birtokában már mi is nekiállhatunk létrehozni egy ilyen generátort. Mivel mi rendelkezünk jelgenerátorral nem szükséges váltóáramú kommutátoros motort készíteni. A jelgenerátor által szolgáltatott szolitonhullámot csak fel kell erősíteni, és rákacsolni egy ferritmagos toroid gyűrűn kialakított tekercsre, vagy Klein-alakzatban tekercselt elektromágnesre. Ennek az elrendezésnek azonban az a hátránya, hogy csak egy ember használhatja, mert előre sugároz. Mivel a világban rengeteg a beteg ember, és emiatt tömeges gyógyításra van szükség, körkörös sugárzót kell kialakítani. A földönkívüli civilizációk is ilyet használnak, Egy ízben a negyedik típusú találkozások során űrhajójukra invitált embereknek mutattak egy ilyen generátort. Biztatták az „elrabolt” személyeket, hogy álljanak elé, és mozogjanak, ugráljanak, táncoljanak. Erre valószínűleg azért volt szükség, hogy a gyógyító energia átjárja minden porcikájukat, behatoljon ízületeik mélyébe is. A nem várt kezelés után a visszashállított személyek arról számoltak be, hogy rendkívüli mértékben megnőtt az energiájuk, és nagyon jó lett a közérzetük.

Sajnos a berendezés működési módjáról semmit sem árultak el, de a szemtanúk azt elmondták, hogy ez a berendezés úgy nézett ki, mint egy nagyméretű villanymotor. Csupán annyiban tért el a szokványos villanymotoroktól, hogy a forgórésze a padlóhoz volt rögzítve, és az állórész forgott körülötte. Itt tehát a mágneses energia nem a motor belsejéből áramlott ki, hanem közvetlenül a külső rész sugározta a gyógyító szolitonhullámokat. Ha nekünk is sikerülne egy ilyen villanymotort előállítanunk, akkor semmi más nem kellene tennünk, mint az orvosi rendelők várótermeinek közepére állítani. Így a több órányi várakozás alatt a betegek akár meg is gyógyulhatnak. Így már nem is kell bemenniük az orvoshoz.

Ez a rejtélyes frekvenciaérték már a kutatók fantáziáját is megmozgatta. Közülük többen is komoly vizsgálatokat végeztek a fiziológia hatásáról. Na nem nálunk, mert ami vaskalapos tudósaink kiátkoznák azt a kollégát, aki ilyesmire vetemedne. Indiában és Kínában azonban az ezotéria nem kiátkozott tudomány. Ott komoly kutatások folynak a paratudományokban is. Ennek eredményeként két indiai tudós felmérte, hogy a 28 kHz-es szoliton hullámok milyen hatást gyakorolnak a szervezetre. Az eredmény meglepően sokrétű. Íme Dr. Siva Poobalasingam és Nisha Lakshmanan vizsgálati eredményei:

- A skaláris energia képes beépülni még saját DNS-ünkbe is.
- Kiiktatja és semlegesíti az ember alkotta, természetellenes frekvenciákat az emberi szervezetben.
- Növeli a sejt minden egyes sejtjének energiaszintjét a kívánatos 70-90 mV szintre.
- A spektrográfok mérései szerint emeli a szervezetben lévő minden egyes hidrogénatom kovalencia értékét. Ez azért jelentős, mert a DNS-ünket kovalens hidrogénkötések tartják egyben.
- Fokozza a sejtfal áteresztőképességét, ami segíti a tápanyagok bejutását a sejtekbe, illetve a toxinok kiválasztását és eltávolítását a sejtekből.
- Csökkenti az anyag felületi feszültségét, ezáltal a szervezetnek lényegesen kevesebb időre van szüksége az emésztéshez.

¹⁶ Memóriával rendelkező hordozható oszcilloszkópra van szükség, amely képes eltárolni a mért jeleket.

- A sejtek milliárdjai energiaszintjének emelkedésével párhuzamosan növeli a szervezet egészének energiaszintjét.
- Tisztítja a vért, javítja a vérben lebegő fehérjék és zsírok szintjét, a triglicerid értékét és a vér-fibrin mintákat.
- Független laboratóriumi vizsgálatok tanúsága szerint 149%-kal fokozza az immunrendszer hatásfokát.
- Javítja a szellemi koncentrációt és fókuszot, amit az EEG vizsgálatokban kimutatott amplitúdó-növekedés bizonyít.
- Ugyancsak EEG-tesztek alapján kiegyensúlyozza a két agyféltekét. Pontosabban az intuitív tartomány felé koordinálja, a működést, ami egyfajta koherencia megjelenését is biztosítja.

Részletes beszámoló a „Az optimális energia a csúcsteljesítmény eléréséhez a skaláris energiával” című angol nyelvű könyvünkben található.

Lemniszkáta csővezeték (Működési leírás)

Masaru Emoto: „A víz üzenete”, illetve „A víz rejtett bölcsessége” című könyveiből tudjuk, hogy strukturált víz varázslatos erőt gyakorol a szervezetünkre.¹⁷ Gyógyereje vetekszik a szolitonhullámok által kifejtett hatással. Így nem kell megvárni, amíg a Tesla-generátort valaki rekonstruálja, mert már most is elkezdhetjük a betegek tömeges kezelését. Ehhez semmi mást nem kell tenni, mint a csapból kifolyó vizet energetizálni. Ehhez nem kellene drága berendezések, mert ezt elvégzi az éter helyettünk. Csak munkára kell fogni. A fizikában jól ismert jelenség a tehetetlenségi erő, amit az éter vált ki. Az éteri részecskék átjárják az egész univerzumot, és semmi nem állhat az útjukba. A testünket is elárasztják, de ezt mi csak akkor vesszük észre, ha járművön utazunk, és az hirtelen gyorsul vagy lassul. Ilyenkor hátra vagy előre esünk. Gyorsuláskor vagy lassuláskor a sűrű éter nem képes a testünkbe áramlani, ezért betonfalként lökdös bennünket. Ezt teszi a vízzel is, de a víznek van egy sajátos tulajdonsága: képes a többletenergiát elnyelni, és sokáig megőrizni.

Az éteri energia jelenléte nem marad következmények nélkül. Az éteri részecskék energiájuk révén megszüntetik a víz környezeti károkból eredő destrukturáltságát. Szabályos molekulaszervezetű strukturált vizet hoznak létre. A szervezetnek éppen erre van szüksége. Jótékony hatásából egyet kimagadva sok ember a kiszáradás határán áll. Mint tudjuk egészségünk megőrzéséhez naponta 2,5 liter vizet kellene meginnunk. Vannak, akik ennek egytizedét fogyasztják. Jó, ha napi 1-2 pohár vizet isznak.

Ők is tisztában vannak vele, hogy ennél jóval többet kellene inniuk, de nem tudnak. Azt mondják, hogy nem kívánják a vizet. Szervezetük ösztönösen irtózik a destrukturált, klórozott csapvíztől. Ezen a helyzeten radikálisan változtat a strukturált víz fogyasztása. A visszajelzések szerint molekulaszervezetének normalizálása lággyá, selymessé teszi a csapvizet, amitől újra szomjasnak érzik magukat, és elegendő vizet tudnak inni. A

strukturált víz fogyasztása nem csak a szervezet folyadékhiányát szünteti meg, hanem fokozza a méregtelenítést, és a tápanyag felszívódását. A strukturált víz gyógyerővel hat a testünkre. Idővel megszünteti minden betegségünket, és megerősíti az immunrendszerünket. Az iparban és a mezőgazdaságban is csodákra képes. Sokan felismerték ezt a jótékony hatást, és számos találmányt alkot-

¹⁷ A részletes ismertető Az **Ezotéria kivitelezése** című könyvem II. kötetében található. (III. fejezet, Környezetünk egészségkárosító sugarai című rovat.)

tak a kihasználására. Közülük leginkább figyelemreméltó egy német fizikus találmánya. Azért is, mert ez a találmány gyorsan és rendkívül olcsón előállítható.

Wilfried Hacheney¹⁸ az éteri energiárészecskék vízbe juttatására egy nagyméretű eszközt tervezett, melynek formája a lemniszkátára¹⁹ emlékeztet. A fekvő nyolcas alakú csőben áramló víz állandó irányváltásra kényszerül, melynek folytán nagy mennyiségű éter szorul bele. A lemniszkáta alakzat azért olyan hatékony, mert ennek a csővezetéknek minden centiméterében irányváltásra kényszerül a víz. Ennek következtében folyton beleütközik az éterbe, és emiatt rengeteg éterionot nyel el. Sok biogazda ezzel az éteres vízzel locsolja a növényeit, hogy gyorsabban nőjenek. A magvak csírázó-képessége is javul, ha vetés előtt beáztatják ebbe a vízbe. Az ily módon kezelt vízzel sült kenyér lazább lesz, a tészája pedig magasabbra kel. További megfigyelés, hogy az éterrel dúsított vízzel kevert beton szilárdabb a megszokottnál.

Az ősenergia elnyelésének hatásfoka tovább növelhető, ha több lemniszkátát helyeznek egymás mellé, vagy egymás fölé. Ennek legegyszerűbb módja, hogy a csőgyártó üzemben a tűzforró fémcövet darabolás előtt egy sablonban formára hajlítják, és hagyják lehűlni. Nem kell a cső végét harapófogóval megragadva kézzel hajtogatni, mert ezt a feladatot a lemniszkáta szerkesztésénél használt csuklós szerkezet²⁰ precízebben elvégzi. Így akár tízrétegű berendezést is lehet készíteni, ami egy nagyságrenddel megnöveli a hatásfokát. A szélességét is igyekezzünk növelni mindaddig, amíg ezt a technológia engedi. Minél szélesebb és minél magasabb a lemniszkáta csőrendszer, annál hatékonyabb. A csőkigyót már csak korróziógátló horganyréteggel kell bevonni, és évtizedeken át gond nélkül használható. (Ha földbe vagy egy erre a célra kialakított gödörbe kívánjuk süllyeszteni, kenjük be miniummal, és legalább egy réteg olajfestékkel vagy kátránnyal. Ügyeljünk arra is, hogy legfelső része legalább 80 centiméterrel legyen a talajfelszín alatt, hogy télen ne fagyjon el.)²¹

Egyébként ez a módszer nem teljesen új. Viktor Schauburger már 1930-ban kifejlesztett egy energiadúsító készüléket, forrásvíz mesterséges előállítására. Az osztrák természettudós spirál alakú csövet alkalmazott, amelyben az áramló víz szintén állandó irányváltozásra kényszerül. A spirál alakzat hatékonysága azonban jóval alacsonyabb a lemniszkátánál. A spirális megoldás egyetlen előnye, hogy a csőtekervény, illetve a víz áramlási irányának megfordításával jobbra forgató vizet is elő lehet állítani.

Olcsó előállítási technológiája bárki számára elérhetővé teszi a lemniszkáta alakú energiadúsítót. Üzemeltetési költsége nincs, így nem növeli a vele előállított zöldség-gyümölcs árát. Beszerzési költsége pedig néhány év alatt megtérül a bővebb termés által. Könnyen lehet, hogy ez a berendezés pár év múlva minden kert, illetve vidéki háztartás szerves tartozéka lesz. A városi vízszolgáltatók is könnyen használhatnák. Ehhez semmi mást nem kellene tenniük, mint a vizet nem egyenes, hanem lemniszkáta formára hajlított csövön nyomnák fel a hidrogénbuszba, és ugyanilyen csőkigyón engednék le. Szükség esetén könnyen hajlítható műanyag csövet (gumi- vagy műanyag slagot) is lehetne használni erre a célra. Az ipari üzemek is nagy hasznát vennék ennek a víznek, mert hamar kiderülne, hogy az éterrel dúsított víz alkalmazása nem csak a betongyártásban előnyös, hanem szinte minden termékre jótékony hatást gyakorolna.

Ennek a lehetőségei már kezdenek kibontakozni. A hasonló megoldásoknál egy mosodatulajdonos pl. évente 12 ezer eurót spórol meg, mert az éter által lágyabbá tett vízben kevesebb mosószerre van szükség. A bécsi lovasiskolában a lovak éterrel dúsított vizet isznak, és azóta nem gyötri őket a kólika, míg egy műanyaggyárban a hűtővíz-felhasználást sikerült optimalizálni a különleges víz segítségével. A természetgyógyászok is dicsérik ezt a vizet. Azok a betegek, aki ezt itták, megszabadulnak az ekcémától, a lábödémától, fejfájástól. Úgy tűnik, hogy a lehetőségek ezen a téren is korlátlanok. A módszer ellenzői a kétkedők ezoterikus humbugról beszélnek, de a napról napra szaporodó pozitív eredmények, lelkes beszámolók nem ezt bizonyítják. A vízminőség-javulás és az általa elért haszon minden téren szemmel látható, kézzel fogható, letagadhatatlan.

¹⁸ vilfrid hahenaj

¹⁹ A lemniszkáta görög kifejezés. Úgy is felfogható, mint a végtelen jelének háromdimenziós kiterjedése.

²⁰ Működési módját lásd a Wikipédiában: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Lemniszkáta>

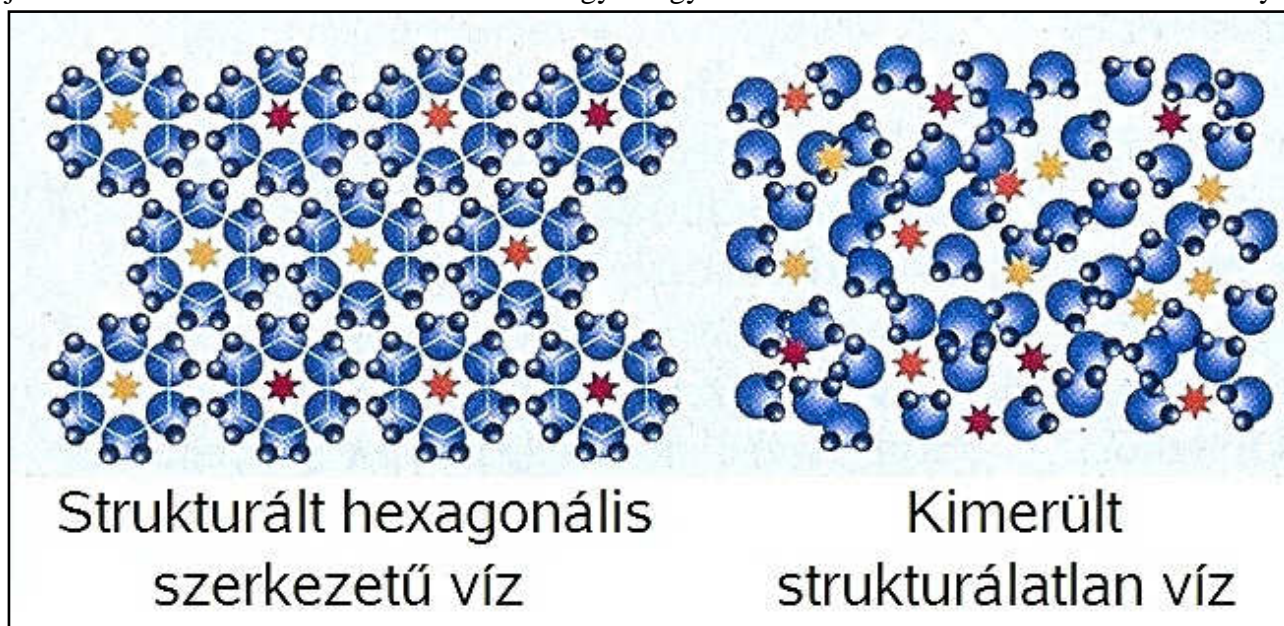
²¹ Beszerelési módja Az **Ezotéria kivitelezése** című könyvem III. kötetében található. (V. fejezet, Környezetvédelem című rovat és VI. fejezet Technikai újdonságok című rovat.)

Az éterrel dúsított víz legádázabb ellenzői a hivatalos tudomány képviselői. Az akadémikusok szerint erre a jelenségre természettudományos magyarázat nincs, ezért csalásról, placebohatásról és „szelektív érzékelésről” beszélnek. Ám ha minden pozitív eredmény csak a képzelőerő szüleménye, akkor egyik napról a másikra istenekké váltunk. Csupán a gondolatainkkal képesek vagyunk önmagunkat és másokat meggyógyítani, effektív hasznot kovácsolni. Ez lenne az igazi siker, mert így varázsszóra megoldhatnánk a világ minden gondját. Sajnos erre nem vagyunk képesek, ezért egyelőre be kell érünk egy fizikai jelenség kihasználásával, amely szerencsére akkor is működik, ha erről a tudományos akadémiák nem hajlandóak tudomást venni.

A hitetlenkedés és a parttalan viták elkerülése érdekében célszerű lenne ezt a módszert nagyban, és hatóságilag ellenőrizve kipróbálni. Ehhez valamely lakótelepen vagy lakóparkban ki kellene jelölni két tömbházat, és felmérni a bennük lakók egészségi állapotát. Aztán az egyik ház bemenő csővezetéke elé be kellene szerelni egy tízrészes lemniszkáta csőkígyót. Egy év múlva újra el kellene végezni az egészségügyi felmérést minkét tömbházban. Az eredmények összehasonlítása után egyértelmű következtetéseket lehetne levonni ennek a módszernek az eredményességéről. Érdemes lenne a lemniszkáta csővezetéket kiépíteni egy kórházban is. Aztán egy év múlva meg lehetne vizsgálni, hogy alakult a betegek gyógyulási aránya. Csökkent-e a betegek kórházban töltött időtartama, és javult-e a kórházi fertőzések statisztikája.

Ha nem mutatható ki ugrásszerű javulás, ennek a víznyomás az oka. A Vízművek 6 atmoszféra (6 bar) nyomással préseli bele a vizet az utcai csőhálózatba, hogy a tízszintes toronyházakba is felmenjen. A mérések szerint ez a nagy nyomás jelentős mértékben hozzájárul a víz destrukturálódásához. Ez esetben az újrastrukturálást a fogyasztónál, közvetlenül a kifolyó csap előtt kell elvégezni. A 10 lemniszkátát tartalmazó fél, vagy háromnegyed coll átmérőjű csövet műanyag dobozba zárva a fürdőszobai mosdó, illetve konyhai mosogató alatt kell helyezni. A be- és kivezető csönköket oly módon célszerű kialakítani, hogy egy szintben álljanak a burkolat aljával. Így megfordítva, süllyesztve is beépíthető. Csempékkel eltakarva láthatatlanná válik a szerkezet.

Az ásványvizet fogyasztóknak sem kell lemondaniuk a strukturált víz jótékony hatásáról. Ehhez le kell gyártani egy 1,5 literes üvegpalackot, csavaros fémkupakkal. Erre rá kell hegeszteni egy 5-10 lemniszkátából álló csőszerelvényt, ami a palack tetején helyezkedik el. A kupakot és a negyed col átmérőjű csövet is korrózióálló acélból kell készíteni. A csőszerelvény szélessége ne legyen nagyobb, mint a palack átmérője, különben nem fér el a hűtőszekrény ajtajában. Túl magasra sem célszerű készíteni, mert ez is gátolja a hűtőszekrénybe helyezést. Célszerű még egy gumisapkát is gyártani hozzá. A cső végére húzva ezzel megakadályozhatjuk, hogy a „buborékos” vízből elszálljon a szén-dioxid. A készülék használata nagyon egyszerű. Le kell csavarni róla a csőszerelvényt,

beletölteni a műanyag palackban forgalmazott ásványvizet, majd rácsavarni a fémkupakot. Az üvegpalack megdöntésével a lemniszkáta alakú csőszerelvényen átfolyó víz már strukturáltan fog ki-

folyni az alá helyezett pohárba. A lemniszkáták optimális számát a kifolyó víz lefagyasztásával, és kristályszerkezetének mikroszkóp alatti vizsgálatával lehet megállapítani.

Amennyiben a lemniszkáta alakú csővezeték alkalmazásával jelentős gyógyulások tapasztalhatók, akkor ezt a vízkezelési módot haladéktalanul alkalmazni kell az egész országban. Ez rengeteg kiadástól mentené meg az állami egészségpénztárt, és a lakosság közérzete, életkedve is jelentősen javulna. Ez a felmérés valószínűleg nem ütközik a hatóságok ellenállásába, mert a hivatalos tudomány szerint ez a módszer hatástalan. Ha pedig hatástalan, akkor nem is árt. Ha nem árt, akkor mindegy, hogy egyenes vagy kacsaringós csövön megy be a víz az épületbe, illetve folyik ki a csapból.

Budapest, 2018.01.23.

Formasugárzás (Működési leírás)

Az egészségmegőrzésnek, a betegségek étterrel történő gyógyításának sokféle módja van. Többiségük nem igényel költséges beruházást. A lemniszkátához hasonlóan olcsó egészségmegőrző, illetve gyógyító hatást vált ki a formasugárzás. Egyetlen hátránya, hogy hatása méretfüggő. Gyors gyógyulást csak nagy méretben képes kiváltani. Több kilométer átmérőjű formasugárzót egyelőre csak a természet képes létrehozni. Ezek a földkéreg gyűrődései. 10-30 km mélységben a földkéreg már képlékeny állapotban van. Ha a földgolyó belsejében izzó magma oly módon gyüri meg ezt a képlékeny réteget, hogy a felszínről nézve domborúvá válik, akkor a belőle kiáramló formasugárzás harmonikus hatást gyakorol az élő szervezetre. (Nem csak az élő szervezetnek, hanem az élettelen tárgyakra is van aurájuk. Ezt nevezik formasugárzásnak. Alakjuktól függően ezek jótékony vagy káros sugárzást fejtenek ki az élőlényekre.)

Jótékony hatást kiváltó földkéreggyűrődés a világ számos pontján található. Nálunk legjelentősebb a tápiószentmártoni Attila domb alatt 10 km mélyen kialakult gyűrődés. A több kilométer kiterjedésű gyűrődésből kiáramló energiakisugárzás szakrális helyévé az Attila dombot. Nevét Attiláról, a hun királyról kapta, aki sámánjainak tanácsára erre a dombra építette fapalotáját. (Őseink még tudták hová építkezzenek; tisztában voltak a betegséget keltő-, és a gyógyító fősugárzások léteivel. Ez a tudás a modern tudomány előretörésével sajnos elveszett. Tudósaink elődeik tudományát áltudománynak minősítették, és tiltják a kutatását.) A gyógyhatású terület újbóli felfedezése a Kincsem Lovaspark gazdájának köszönhető, akinek feltűnt, hogy lovai előszeretettel heverésznek, hemperegnek a birtok egy meghatározott részén. (Kincsem, a csodáló világraszóló győzelemsorozata is ennek az energianövelő mágneses sugárzásnak tudható be. 56 versenyen indították és mind az 56-ot megnyerte. Hazaszállítva kifeküdt az istállója melletti Attila dombra, töltekezni. Pár nap múlva regenerálódott, és erőből duzzadva indult a következő versenyen.)

A csodás gyógyulások híre futótűzként terjedt, és 1999 tavaszán már több ezren zarándokoltak Tápiószentmártonba, a gyógyulás reményében. A turisták a kihelyezett padokon ülhetnek, vagy a fűre terített pokrócunkon heverészhetnek egész nap. A nagy siker láttán a terület gazdája úgy gondolta utána jár ennek a dolognak, megpróbálja tudományos módszerekkel kideríteni a pozitív változások okát. A műszeres vizsgálatok sem gamma-, sem egyéb radioaktív sugárzást nem mutattak ki. A mágneses sugárzás szintje azonban igen magas volt. Magyar kutatók által végzett összehasonlító mérések szerint, amíg Medjugorje-ben és Lourdes-ben 50-80 közötti a mágneses egyenleg, az Attila dombon 200 feletti értéket mértek. Az ide látogatók közül sokan mozgáskoordinációs javulásokat tapasztaltak magukon. A mozgásszervi panaszokkal kínlódóknak jelentősen csökkentek a fájdalmaik, miután néhány óráig üldögéltek ezen a helyen. A különféle betegségeket kiváltó rossz laborértékek (pl. magas vérnyomás, szapora pulzus, magas vércukorszint, nagy koleszterinszint) két-három heti helyszínen tartózkodás után szintén normalizálódtak.

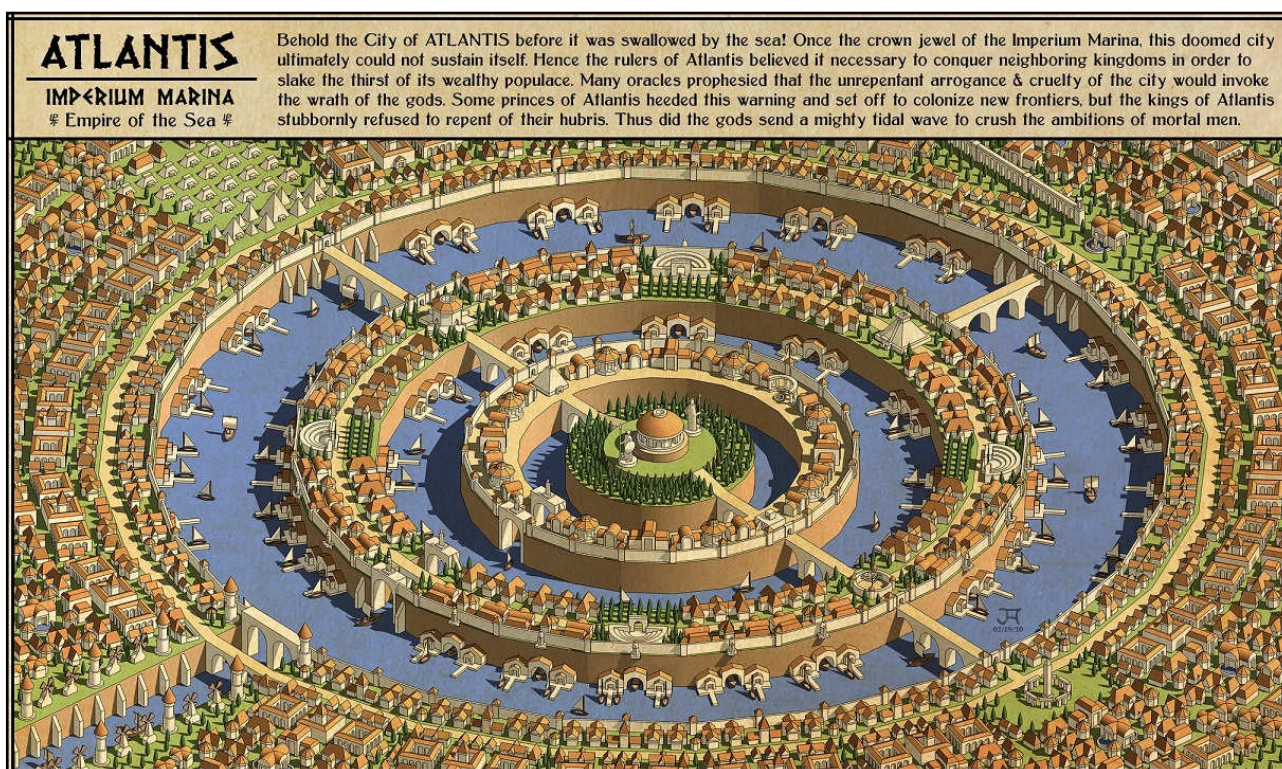
Ezek a gyógyító helyeken azonban nem lehet a végtelenségig tartózkodni, mert túltöltődik a szervezet pozitív energiával. Ez ugyancsak felborítja a meridiánrendszer egyensúlyát, ami az immunrendszer leromlásához, és meddőséghez vezethet. Ezzel a geomanciában jártas eleink is tisztában voltak. Kínában 4000 évvel ezelőtt császári rendelettel tiltották, hogy ilyen helyre lakóházat építsenek. Csak pagodákat, templomokat, gyógyító szanatóriumokat emelhetek rá, amelyekben időszakosan fordultak meg az emberek. Olyan látogatók is akadnak, akinek nem használ a sugárzás. Ennek oka, hogy a földből kiáramló koncentrált éteri hullámok csak azoknál váltanak ki gyógyulást, akiknél a betegség Yang energiahiányra vezethető vissza. Más jellegű energiazavarra nem gyakorol hatást.

Mellesleg a betegek zöme Yang energiahiánnyal küszködik. A Föld ugyanis állandó jelleggel el lát, besugároz bennünket Yin jellegű gravitációs energiával, Yang energiát azonban csak az éterből vehetünk fel. Ennek hatásfoka nem túl nagy, csak az egészséges embereknél éri el a kívánt mértéket. Akinek a csakrái lelassultak, nem megfelelő hatásfokkal nyelik el a környező energiát, csak megnövelt téreijű helyeken juthat hozzá kellő mennyiségű pozitív energiához. Ezt követően nem csak a beteg szervek gyógyulnak meg, hanem megnő a páciens vitalitása, és a továbbiakban már a korábbi környezetében rendelkezésre álló energia is képes biztosítani szervezete Yang energiaigényét. Ehhez azonban egy teljes kúrára, azaz 10-12 alkalommal történő látogatásra, vagy kétheti folyamatos helyszínen tartózkodásra van szükség. Egyszeri odautazás nem tesz csodát, bár már ez is jelentősen javítja a közérzetet. A mágneses sugárzás tisztítja a levegőt is. A Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutatóintézet Attila dombon végzett mérései szerint „roppant tiszta a vidék levegője”.

A formasugárzás nem csak jótékony, hanem káros hatást is gyakorolhat a szervezetre. A természetben ez ott fordul elő, ahol a földkéreg homorú alakban gyűrődik meg. Ilyen fokozottan káros hatású hely található az angliai Swansea-völgyben. Két angol parapszichológus egy történelem előtti temetkezési helyen a Corn Leckart gyógyító erejét akarta megvizsgálni. Eközben egy kőhalmazokból kialakított kör közepébe léptek. Szerencsétlenségükre ez a kör nem gyógyhatásúnak, hanem egészségkárosítónak bizonyult. Claire Williams úgy érezte, hogy egy láthatatlan erő kitesztja a körből, Brian Perintont pedig gyomorfájás kezdte el kínozni. Miután hazamentek, mindkettőjük feje szüntelenül fájt, és fokozatosan elgyengültek. Az orvosok nem tudták megállapítani a gyengeség, a közérzet nagyfokú romlásának okát.

Ezeket a tüneteket ugyanis a földkéreg diszharmonikus mágneses kisugárzása okozta, ami felborította meridiánrendszerük energiaegyensúlyát. Évezredekkel ezelőtt élt őseink tökéletesen tisztában voltak ezzel a veszéllyel. Erre oly módon figyelmeztettek, hogy kövekkel elkerítették a veszélyes területet. A két kutató ezt nem tudta, ezért hatoltak be a kőhalmokkal elkerített kör közepébe. Több ezer évvel ezelőtt élt eleink a harmonikus kisugárzással rendelkező helyeket is megjelölték. Kihegyezett végű kőoszlopokat használtak jelölésükre, és a földből kiáramló energia koncentrálására. Ezeknek a földbe ástott kőoszlopoknak dőlve, vagy több kőoszlop által bezárt területen tartózkodva gyógyították magukat. Ezt a szerepet töltötték be Európában a kurgánok, nálunk pedig a kunhalmok. A nálunk fejlettebb civilizációk már céltudatosan alkalmazták a formasugárzásokat, és a segítségükkel erős koncentráló hatást váltottak ki.

Az előző civilizáció, Atlantisz népe tökéletesen tisztában volt a természet kínálta természetes mágneses sugárzással, és életük szinte minden megnyilvánulását átszötte ez az energia. Atlantisz még nem ismerte az elektromosságot. Ők energiaigényüket formasugárzással, kristálysugárzással és egy különleges ércel, az oreikhalkosszal elégítették ki. (Az aranyból is becsebb oreikhalkosról nem sokat tudunk. Az ókori írások szerint mágneses kisugárzása olyan erős volt, hogy ionizálta a levegőt. „Tűzszerű fényt bocsátott ki.” A görög istenek is használták ezt az ércet. Ők pusztító erejű sugárfegyvert állítottak el belőle, amit egymás közötti harcaikban használtak.) Sajnos ez az érc a mi világunkban egyetlen kontinensen sem lelhető fel. Formasugárzással kapcsolatos technikájuk azonban fennmaradt. Ezek a szinte minden kontinensen megtalálható piramisok. Kínától Európa és Észak-Afrika országain át Dél-Amerikáig több száz hatalmas piramist építettek, melyekbe aranylemezekre vésett tudásukat rejtették el, hogy a közelgő vízözön nem törölje el létezésük minden nyomát a Föld színéről. (Az egyiptomi piramisoknál talajszkennerrel már felfedezték azokat a föld alatti kamrákat, melyekben ezek az iratok találhatók. Nemsokára lehetőségünk lesz a feltárására.)

A piramisok azonban nem csak tudástárak megőrzésére szolgáltak. Építésük módjával is bizonyítani akarták tudásuk magas szintjét. Ezért nem egyszerű kőhalmokat hoztak létre, hanem olyan kőépítményeket, melyek belsejükben misztikus mágneses sugárzást állítottak elő. Erre legalkalmasabb térbeli idom a gúla volt. Ez a csúcsban végződő idom egy rendkívül hatékony formasugárzó. Koncentráltan magába gyűjti az univerzumban mindenütt megtalálható éteri (Yang) sugárzást, ami legerősebben a gúla alsó harmadában nyilvánul meg. Erre a kúp is alkalmas lenne, de a gúla ennél többre képes. Amennyiben éleit észak-dél irányba tájolják, akkor összegyűjti a Földből kiáramló gravitációs (Yin) sugárzást is. Ez a sugárzás is a gúla alsó harmadában a legerősebb. Azért van szükség pontos tájolásra, mert ez esetben metszi a legtöbb mágneses erővonal a gúlát. Mindkét sugárzás annyira erős, hogy aki ráfekszik a gúla egyharmadában elhelyezett kőlapra, nem csak erős gyógyhatást tapasztal, hanem agyában aktiválódnak azok a szervek (tobozmirigy, hipofízis) melyek különféle parapszichológia jelenségeket idéznek elő.

Normál környezetben ennyire erős formasugárzás nem lép fel. Ez részben szerencse, részben szerencsétlenség. Szerencsétlenség, mert a pozitív hatását nem élvezhetjük. Miután nem élünk piramis alakú épületekben, így nincs részünk mindazon pozitív hatásokban, amelyek a piramisalakzat belseje gyakorol az élő szervezetre. Szerencse is, mert az energiahányban szenvedők sem tudnák hosszú távon elviselni ezt a környezetet. Fejfájásra, rosszullétre, szervi panaszokra hivatkozva egy idő után kimenekülnének belőle. Ezek a rendkívül erős formasugárzások korlátlan ideig csak az élettelen tárgyakra és a romlandó anyagokra gyakorolnak pozitív hatást. A tartósan Yang jellegű energiasugárzás hatására felerősödnek bennük a mechanikai feszültségek. Ezáltal pl. a kicsorbult borotvapenge éle kiegyenesedik, ismét éles lesz. Az élelmiszerekben levő mikrobák pedig elpusztulnak. A többletenergia túltölti a meridiánjaikat, és a felborult energiaegyensúly következtében életképtelenné válnak. A számunkra kedvező hatás tehát a vírusok, baktériumok megsemmisülése révén jön létre. Ebben a formában koncentrálna az erős formasugárzás nem oltódik ki, hanem tartósan fennmarad. A geometriai alakzat által határolt térből azonban nem lép ki.

Környezetünkben lépten-nyomon csak gyenge formasugárzásokkal találkozunk. Ez a különböző formájú tárgyak által kibocsátott energiasugárzás. Mint tudjuk, az élettelen tárgyaknak is van étertestük, ezáltal aurájuk. Normál körülmények között ez az energiakisugárzás olyan gyenge, hogy számottevő hatást nem gyakorol ránk. Vannak azonban olyan geometriai formák, amelyekből a formahullámok koncentráltan áramlanak ki. Ilyenek az egymást derékszögben keresztező vonalak, vagy térbeli tárgyaknál a különböző szögű élek, és a homorú kiképzés. Kifejezetten erős sugárzást bo-

csátanak ki magukból a mágikus tárgyak. Ezek közül legismertebb az óegyiptomi sírokból előkerült „Nílus kulcs” vagy Ankh kereszt. A fűles kereszthez hasonló tulajdonságokkal bír a görög „Φ” betűre emlékeztető idom is. Amennyiben egy réz vagy vasgyűrűt azonos anyagból készített rúdra erősítünk úgy, hogy az elfektetett gyűrű a rúd végén szimmetrikusan helyezkedjen el, akkor egy harmonikus, káros sugarakat semlegesítő eszközt kapunk. Ez a hatás azonban csak megfelelő tájolás esetén indul meg. Ha a nyakunkban vagy a ruhánkon, kitűzőként viseljük, úgy kell elhelyezni, hogy a szára lefelé nézzen. Ha vízszintesen (pl. a szobánkban) használjuk, akkor oly módon kell tájolni, hogy a szára pontosan az Északi mágneses sark felé irányuljon.

Jótevény helyett kifejezetten káros formahullámokat kapunk, ha a gyűrűt kettévágjuk, és ezt az eszközt úgy szereljük össze, hogy a félkörök háttal illeszkedjenek a rúdhoz. Ennek a cirill „Ж” betűhöz hasonló alakzatnak a közelében nyugtalanság, álmatlanság lesz úrrá rajtunk, és nagyon hamar megbetegszünk. Az összetett geometriai alakzatok is erőteljes energiahullámokat bocsátanak ki magukból. A szimmetrikus formák kedvezően befolyásolják az élővilág egyensúlyi állapotát, az aszimmetrikus formák viszont ártó energiákat szabadítanak fel. Ismert jelenség, hogy a homorú tükör összegyűjti, fókuszálja a fénysugarakat. A megfigyelések szerint ez a mágneses sugárzások esetén is igaz, ezért ne tartózkodjunk homorú tárgyak tengelyében, és főleg ne a fókuszpontjában.

A káros hullámokat kibocsátó formasugárzók előzőleg említett változata csak véletlenül, egy helytelenül kialakított virágtartó, vagy más kovácsoltvas dísz tárgy révén kerülhet a lakásba. Minden háztartásban megtalálhatók azonban a kártékony sugárforrásoknak egy kevésbé veszélyes, de jóval gyakoribb formája, a hengeres testek. Amennyiben páros számban találhatók a helyiségben, akkor a kisugárzásuk legerjeszti egymást; páratlan számban, egy sorban elrendeződve viszont fokozott gerjesztés lép fel. Ennek a többnyire palackok, befőttesüvegek, lábasok, fazekak formájában megnyilvánuló idomnak az egészségkárosító kisugárzása akkor válik igazán érzékelhetővé, ha néhány centiméternyi víz vagy más folyadék is található benne. A gondot nem a víz okozza, mivel a víz magához vonzza a földsugárzást, így jelenléte akár hasznos is lehetne. A baj az, hogy az edényben levő folyadék fenéktükre, valamint a folyadékfelszín által alkotott felső tükör között turbulencia alakul ki, melynek következtében a víz a magába gyűjtött mágneses sugarakat felerősítve kisugározza magából.

Ez a sugárzás túlnyomórészt felfelé irányul, de ha a fenéktükör és a folyadékfelszín valamilyen szöget zár be egymással, akkor a kisugárzás ferde irányú lesz. Megszűnik azonban ez a jelenség, ha a félig kiürített palackot elfektetjük. A másik megoldás, hogy valamilyen tárgyat (pl. egy rézgyűrűt, rézkarikát) teszünk az edény aljába. Ezzel megtörik az alsó tükör reflektáló hatása, ami meggátolja a turbulencia kialakulását a két folyadékfelület között. Mindezekre nincs szükség, ha a palack tele van. Ez esetben ugyanis az összeszűkülő nyakrész megszünteti a felső folyadéktükört. Nem érvényesül ez a hatás a korábban gyártott benyomott fenekű palackoknál sem.

A formasugárzás vagy más néven idomsugárzás a tárgyakból kiáramló jótevény vagy káros sugárzás. A formasugárzás nem a tárgyak saját kisugárzása. Körülöttünk nincsenek olyan nagyméretű objektumok, amelyek számottevő saját sugárzással rendelkeznének. A Föld tömegvonzásához képest a bennünket körülvevő tárgyak gravitációs kisugárzása szinte nullának tekinthető. Az éteri vázuk által keltett kisugárzásuk úgyszintén elenyésző. Az élő szervezetek, így pl. az emberi test bioenergia-kisugárzása jóval felülmúlja az élettelen tárgyak kisugárzását. A körülöttünk levő tárgyak csak abban az esetben képesek intenzív energiát kisugározni magukból, ha összegyűjtik a környezetből. Az „Ezoterikus körkép”-ből tudjuk, hogy ha egy kovácsoltvas virágállvány vízér felett helyezkedik el, már ez is okozhat oly mértékű káros sugárzást, ami megbetegíthet bennünket. A formasugárzások kétféle módon nyilvánulnak meg. Az egyik, hogy a magukba gyűjtött föld-, vízér-, Hartmann-csomópont és egyéb káros sugárzást koncentráltan kisugározzák magukból. Ez történik akkor, amikor a kovácsoltvas virágtartó rúdjára kettéfűrészelt gyűrűt hegesztenek úgy, hogy a félkörök háttal illeszkedjenek egymáshoz. Ilyenkor a virágállvány által összegyűjtött káros mágneses hullámok a félkörívek két nyúlványán koncentráltan kisugárzódnak. Ha ezek a nyúlványok tartósan a székünk, ágyunk felé irányulnak, akkor is megbetegszünk, ha a káros sugárzás forrása tőlünk pár méterre van.

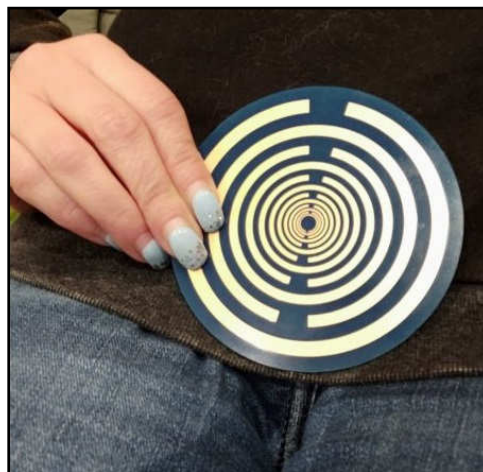
A formasugárzás, illetve idomsugárzás másik leggyakoribb megnyilvánulási módja a kioltás. A virágállványnál ez akkor nyilvánul meg, amikor körgyűrűt erősítenek a tartórúdra. Ebben az esetben a fém szerkezet által összegyűjtött sugarak nem szóródnak szét, hanem a körgyűrű belsejébe koncentrálnak, ahol kioltják egymást. Az ily módon készült lakberendezési tárgyak tehát semlegesítik lakóhelyünk káros sugarait. A formasugárzás káros vagy jótékony hatása nagymértékben függ a szimmetriától is. Tapasztalataink alapján tudjuk, hogy páratlan számú hengeres testek esetén felerősödnek, páros számú hengerek között viszont kioltódnak. Az aszimmetrikus kialakítású épületek is felerősítik az alulról feltörő sugarakat, míg a szimmetrikus kialakításúak nagyban semlegesítik őket.

Ennek alapján megállapítható, hogy az aszimmetrikus formákat kedvelő modern építészet is nagyban hozzájárult az emberiséget sújtó betegségek rohamos növekedéséhez. Ezek a hatások csak azért nem váltak egyértelművé, mert nem minden esetben nyilvánulnak meg. Ha a helytelenül tervezett lakberendezési tárgyak vagy épületek közelében nem találhatók káros sugárzások, akkor ezeket nem gyűjtik magukba. Ennélfogva kisugározni sem tudják. Ilyenkor a közelben tartózkodók nincsenek veszélyben. Ezért nem váltak annyira nyilvánvalóvá a formabontás, a helytelen irányzatok, divatáramlatok káros következményei.

A Földön kívüli civilizációk már régóta tisztában vannak azzal, hogy a szögletes formák, a metsző élek meggátolják az energiák áramlását, és káros sugarakat bocsátanak ki. Ezért ők lekerekített élű házakban, harmonikus alakzatot alkotó épületegyüttesekben laknak. Sehol egy csúcs, kiszögellés. Többnyire gyűrű alakú épületeik dómszerűek, kupolával fedett kisebb-nagyobb csarnokok. Mentések a káros kisugárzástól, és a kupola által keltett piramishatás jótékony energiával sugározza be a lakóteret. (A kupola nem annyira erős energiakonzentráló, mint a gúla vagy a kúp, ezért az alatta való tartózkodás huzamosabb időn át sem vált ki túltöltődést a szervezetben. Közérzetjavító és nyugtató hatása azonban jelentős.)

Önmagukban ezek a kisméretű idomok nem gyakorolnak számottevő hatást a szervezetünkre. Létezik azonban egy módszer, amellyel sokszorozható a kisugárzásuk. Az előzőekben az üvegpalackoknál láttuk, hogy egy sorba rendezve felerősítik egymás kisugárzását. Pártalan számú palack használata esetén gerjesztik egymást. Sajnos a szakirodalom arra nem tér ki, hogy a palackokat milyen távolságra kell helyezni egymástól, hogy a kisugárzás maximális legyen. Ezt nem ártana kikísérletezni. Az ezotériában tevékenykedő szakemberek számára nem ismeretlen jelenség a kaszkádba kapcsolt idomok növekvő sugárzása. Ezért olyan összetett idomokat alkottak, melyekkel érzékelhető gyógyhatást váltanak ki a szervezetben.

Legismertebb kísérletező az orosz-francia mérnök, dr. Georges Lakhovsky volt. Az 1869-ben született feltaláló alkotott egy Multi Wave Oscillator-nak nevezett revitalizáló eszközt, ami nem más, mint egy tenyérnyi méretű korong. Ezen a műanyag lapon koncentrikusan nyitott fémgyűrűket alakított ki, amelyek gerjesztették egymást. A feltehetően galvanikus úton felvitt arany fémgyűrűk fokozták a gerjesztés határfokát.²² A galvanizálás során ugyanis a 24 karátos arany nagy tisztaságban rakódik rá a bevonandó tárgyra, és minél tisztább egy anyag, annál hatékonyabban gerjeszthető. Az utolsó nagy alkimista, a francia Fulcanelli szerint atombomba már néhány gramm fém-

²² Ennek ellenére a Polaris korong árának csupán a felébe kerül. Forgalmazója a Garuda Jewellery ékszer webáruház. Cím: <https://www.garudaekszer.hu/spd/0646/Garuda-energetizalo-polarizalo-skalaris-korong-S-L>, Eric P. Dollard által továbbfejlesztett változata is olcsóbb: <https://www.garudaekszer.hu/spd/0634/Garuda-energetizalo-polarizalo-skalaris-korong-Lak>. Dollard kétoldalas NYÁK lemezt használt a koronghoz. A körgyűrűs felület túlfelületén vékony aranyozott rézcsíkokat alakított ki, melyek „kondenzátorként” működnek. A továbbfejlesztett változat működési módjáról semmit sem közölt. Feltehetően azért, mert ő sem tudta. Sok próbálkozás után véletlenül jött rá erre a hatásfoknövelő megoldásra, de fogalma sem volt a működési módjáról. Lakhovsky többhullámú oszcillátornak nevezte a korongot. Szerinte a körgyűrűk összegyűjtik a kozmikus energiát, és széles frekvenciatarományú skaláris rezgésekké alakítják: „Ha a testet széles spektrumú frekvenciátérbe helyezzük, a beteg sejtek felismerik saját frekvenciájukat, ráhangolódnak, és újra rezonálni fognak a saját frekvenciájukon, amitől a betegség eltűnik.” Tomić az életerő beáramlásáról beszél. A formasugárzás senkinek sem jutott eszébe.

ből is készíthető, és egész városokat lehet vele eltörölni a föld színéről. Erre az ad lehetőséget, hogy „nagyon tiszta fémek bizonyos geometriai elrendezése kiválthat atomrobbanást elektromos áram vagy légüres tér nélkül is”. Ez esetben a robbanást nagy valószínűséggel a formasugárzás váltja ki. Annak titkát, hogy ez a bomba miként készíthető el, hála Istennek nem árulta el a rejtőzködő XX. századi tudós.

Lakhovsky ezt a 100 mm átmérőjű korongot öngyógyításra ajánlotta. Működése azon az elven alapul, hogy a koncentrikus gyűrűk a beléjük áramló éteri részecskéket harmonikus formában és felerősítve sugározzák ki. Ez a korong a szakrális gyógyhelyekhez hasonlóan megszünteti a fájdalmakat, és energiával tölti fel a lemerült szervezetet. Miután Lakhovsky 1942-ben meghalt, már rég lejárt a max. 20 évre biztosított szabadalmi oltalom. Sőt, mivel több mint 70 év telt el a halála után, művei már szerzői jogvédelem alatt sem állnak. Ezt a helyzetet használta ki a szerb dr. Dino Tomić, aki elkezdte nagy mennyiségben gyártani és Polaris néven forgalmazni ezt a korongot. Ez önmagában nem lett volna baj, de ezt a tevékenységét nem az önzetlen segítőkészség vezérelte, hanem a gyors meggazdagodás vágya.

Az általa gyártott változat nem más, mint egy 80 mm átmérőjű textilbakelit lemez, vékony rézfóliával borítva. Egy közönséges nyomtatott áramkörű lemez, amely minden elektronikus készülékben megtalálható. Erre forrasztják rá az alkatrészeket.

Egy ilyen egyoldalas NYÁK-lemezt a nyomtatott áramkörű lemezek gyártásával foglalkozó üzemek bér munkában pár száz forintért előállítanak. Ennek ellenére Tomić úr 13 000 forintot kér érte. Plusz 2000 Ft a házhozszállítási díj.²³ Az aranyozást is lespórolta a rézfóliáról, hogy még olcsóbb legyen a korong előállítása. A rézfólia oxidációját úgy gátolta meg, hogy világoszöld lakkal lefújta a korongot. Ezzel jelentősen csökkentette a hatásfokát.

Ennek ellenére több mint 1000 százalékos haszonkulccsal árusítja ezt a csökkentett hatású eszközt. Alaposan kihasználja a beteg emberek kiszolgáltatottságát, és extraprofitot terhel rá. Azzal dicsekszik, hogy gyógykorongját már Németországban és Amerikában is viszik, mint a cukrot. Nagy valószínűséggel több tízezer darabot eladott belőle, és ezáltal több százmillió forintos vagyona lett szert. Termékehez mellékel egy részletes használati utasítást²⁴, amelyben agyba-főbe dicséri a korong szinte minden betegségre kiterjedő hatásosságát. A honlapján pedig valóságos dicshimnusz zengenek a felhasználók róla. Ezekkel a visszajelzésekkel az a baj, hogy csak pozitív élménybeszámolók találhatók benne. A negatív hozzászólásokat kihagyta, elhallgatta.

Az internetes blogbejegyzésekből tudjuk, hogy még a legtokéletebb termékeket is ócsárolja valaki. Ha valaki kifog egy gyári hibás példányt, minden rosszat elmond róla, pocskondiázza a végtelenségig. Tomić úr honlapján ilyen bejegyzések nem találhatók. Ezeket gondosan kiszűrte. A Facebookon azonban találhatók ilyenek is, melyeket nem tud eltávolítani. Többen is azt írták, hogy ez a korong teljesen hatástalan, ugyanolyan szélhámosság, mint a többi ezoterikus kütyü. Ez azonban nem igaz. A formasugárzás nem szélhámosság, csak a megvalósítás módja nem elég hatékony. Ez a kisméretű korong meglehetősen gyenge mágneses sugárzást bocsát ki magából. Ezért ahhoz, hogy érezhető hatást váltson ki a szervezetben, legalább egy hónapig kell használni, napi rendszerességgel. A bírálóknak ehhez nem volt türelmük. Azt hitték, hogy néhányszor odanyomják a fájó testrészükhöz, és máris meggyógyulnak.

Az internetes blogbejegyzésekből tudjuk, hogy még a legtokéletebb termékeket is ócsárolja valaki. Ha valaki kifog egy gyári hibás példányt, minden rosszat elmond róla, pocskondiázza a végtelenségig. Tomić úr honlapján ilyen bejegyzések nem találhatók. Ezeket gondosan kiszűrte. A Facebookon azonban találhatók ilyenek is, melyeket nem tud eltávolítani. Többen is azt írták, hogy ez a korong teljesen hatástalan, ugyanolyan szélhámosság, mint a többi ezoterikus kütyü. Ez azonban nem igaz. A formasugárzás nem szélhámosság, csak a megvalósítás módja nem elég hatékony. Ez a kisméretű korong meglehetősen gyenge mágneses sugárzást bocsát ki magából. Ezért ahhoz, hogy érezhető hatást váltson ki a szervezetben, legalább egy hónapig kell használni, napi rendszerességgel. A bírálóknak ehhez nem volt türelmük. Azt hitték, hogy néhányszor odanyomják a fájó testrészükhöz, és máris meggyógyulnak.

²³ Polaris megrendelés:
<http://polariskorong.hu/megrendeles/>

Telefon: +36 20 429 62 60

E-mail: info@polariskorong.hu

²⁴ Polaris használati útmutató:
<http://www.zdravljenadar.com/index.php/srpski/polarizalo-korong.html>

Figyelemre méltó használati módja a formasugárzóknak a csakragyógyászat²⁵. Testünk minden egyes szervét, és azok sejtjeit a meridiánrendszer látja el energiával. A meridiánok azonban az éltető bioenergiát testünk állandóan forgó, tölcészerű energiaközpontjaiból nyerik, azok gyökerein át. Így, ha valamelyik csakránk megsérül vagy beszűkül, akkor a hozzá kapcsolódó meridiánokban energiahány lép fel. Ezzel a helyzettel sem az akupunktúra, sem a magnetopresszúra nem tud mit kezdeni. Ezek a gyógymódok ugyanis csak szabályozni képesek a meglevő bioenergiát, feltölteni nem lehet velük a meridiánokat. A csakrákat csak energiasugárzókkal lehet feltölteni, illetve csillapítani. A passzív energiasugárzás legegyszerűbb és legolcsóbb módja a formasugárzás.

A csakrákat egyenként kell feltölteni, illetve csillapítani. A gerincoszlop mentén hét sugárzó energiamező, hét forgó kerékként örvénylő erőkör helyezkedik el egymás felett. Az életenergiának ezeket a központjait a csakrák. A gerincoszlop legalján helyezkedik el a tisztán szubjektív, anyagtalan energiamező, mely az ősrobbanás előtti állapotot tükrözi. A második csakra a szubatomi energiamező, ami az ősrobbanás utáni állapotot örökölte meg. A harmadik az atomi energiamező, mely az anyagi világ kialakulásának kezdetét őrzi. A negyedik a molekuláris energiamező, ami az élővilág elindulásának előfeltételét teremtette meg. Az ötödik energiamező a sejtekhez kötődik, a hatodik az egyes szerveket képviseli, míg a hetedik energiamező eredménye már mindenki számára látható és érzékelhető, mivel ez az élő szervezet csakrája.

Éteri testünk energiaközpontjai alkotják az auránkat. A csakráknak azonban nem csupán energiakisugárzásuk van, hanem igen érzékenyen reagálnak a környezet energiasugárzásaira, sőt a színekre és a hangokra is. Nem véletlen tehát, hogy a különböző színek és a zene képes befolyásolni az egészségi állapotunkat. A gáton található és a föld felé irányuló gyökércsakra a piros színre, és a hanglétra legalsó hangjegyére a „c” hangra érzékeny. Ez az energiacentrum a testi jólétre, a vitalitásra van hatással, és összefügg a betegséggyógyítással, a más emberek feletti hatalommal, valamint a szexuális energiával. A második energiaközpont a keresztcsonti csakra, amely a köldök alatt helyezkedik el, és a narancsszín tartozik hozzá. Frekvenciája a „d” hang. Ettől a centrumtól függ az intellektus minősége, a szellemi világosság, és a logikus gondolkodás képessége is. A szervezetben a kiválasztás és tisztulás folyamatára gyakorol hatást. A harmadik csakra a mellcsont alatt található, és sokan napfonatcsakrának nevezik. Színe a sárga, frekvenciája az „e” hang. Ez a centrum táplálja az öntudatot, az intuíciót, az általános szenzitivitást, és segít átváltoztatni a durva anyagot lelki-szellemi értéké.

A negyedik energiacentrum a szívcsakra. A mellcsonton, a mellbimbók vonalában helyezkedik el. Színe a zöld, frekvenciája az „f” hang. Ezen a központon át áramlanak a szeretetre való képesség energiái. Ez az életörömcentrum, a növekedés, a gazdagság, a szellemi és anyagi jólét csakrája, de a túlvilággal való kapcsolattartást is befolyásolja. Az ötödik a gégecsakra, amely a nyaki hajlatban található. A hozzá tartozó szín a kék, frekvenciája a „g” hang. Ez az energiaközpont a hang, a kifejezőképesség forrása, az alkotóenergiák elosztója. A hatodik a homlokcsakra, amit harmadik szemnek is neveznek, mert a két szem között, a szemöldökvonalban helyezkedik el. Színe az indigókék, frekvenciája az „a” hang. A szellemi világgal, valamint az ember pszichikai képességeivel kapcsolatban minden megnyilvánulás ezen a centrumon keresztül zajlik. A hetedik energiaközpont a fejtető- vagy koronacsakra, melynek helye a csecsemőkor után összenövő kutacs. Színe a lila, frekvenciája a „h” hang. Ezen a centrumon át érhető el a teljes összetartozás az éteri energiával és Istennel, valamint az univerzummal való egyesülés kozmikus tudata.

Azért élünk, mert szervezetünket áthatja az életenergia. Életenergia nélkül 5 percen belül meghalnánk. Csakráink éteri és gravitációs energiát szívnak fel a környezetünkből, és a meridiánok segítségével szétosztják a szervezetünkben. Ha ez egyenletesen történik, akkor egészségesek leszünk. Ha valamilyen külső behatás következtében az egyensúly felbomlik, akkor megbetegszünk. Ilyenkor segít a magnetopresszúra²⁶, amely energiabeadással vagy energiaelevonással igyekszik helyreállítani az egyensúlyt. (Az akupunktúra csak részlegesen segít ezen, mert ezzel a módszerrel csupán beadni lehet energiát, kivonni nem. Az akupunktőrök próbálkoznak ugyan különböző trükkök-

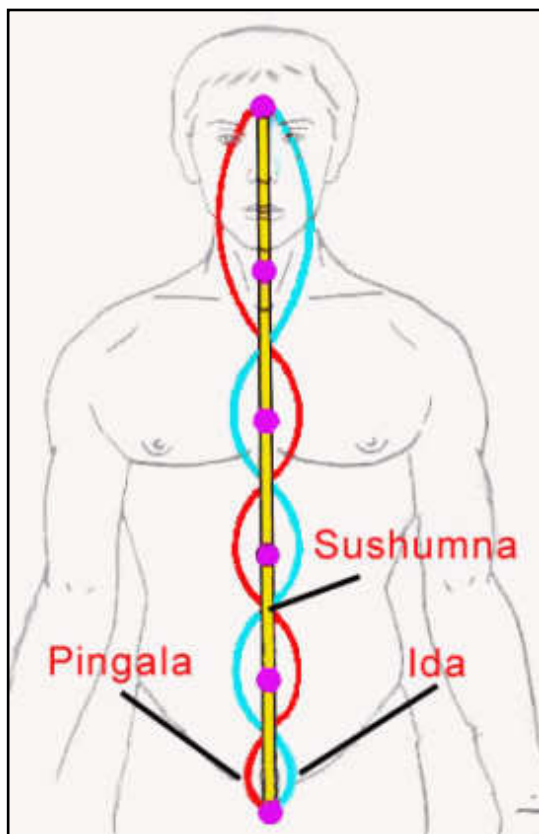
²⁵ A csakra szanszkrit eredetű kifejezés. Kereket jelent.

²⁶ A magnetopresszúra alkalmazásának szabályai az Ezoterikus körkép I-II. és III fejezetében található. Néhány rovat erejéig a többi ezoterikus könyv is foglalkozik vele.

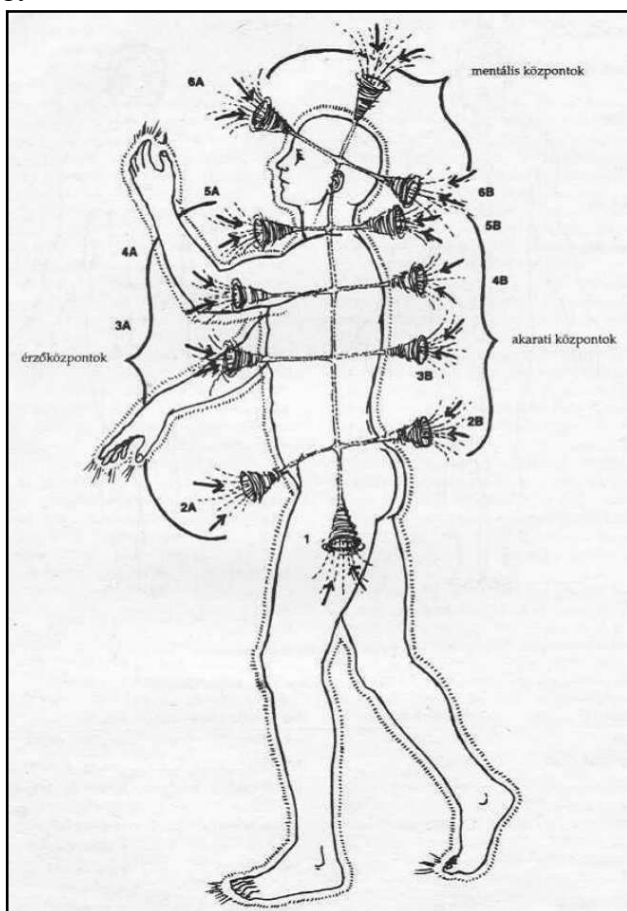

kel, pl. ezüsttűkkel, de ezek nem vezetik el elég hatékonyan a többletenergiát.)

Mivel a mágneses energia forgó örvényként áramlik, ezért a csakrák is ily módon veszik fel, illetve adják le a hiányzó, illetve többletenergiát. A Yang jellegű sugárzás az óra járásával ellenkező, azaz pozitív irányú örvénylő mozgást végez, míg a Yin jellegű örvénylés mozgása az óra járásával megegyező irányú. A csakrák forgási energiája nem függ a kortól és a nemtől, mozgásukat a szervezet energiatelítettsége befolyásolja. Az óra járásával megegyező irányban forognak, ha energiát vesznek fel, és ellenkezőleg, ha energiát adnak le. A csakrák egymással szoros összeköttetésben álló energiacentrumok. Közös energiavezetékekre kapcsolódnak rá, amelyek a gerincben húzódnak. A tantra jóga szerint a gerinc bal oldalán halad a negatív (Yin) energiát szállító ida, a jobb oldalán pedig a pozitív (Yang) energiát továbbító pingala. Az Ida felfelé, a pingala pedig lefelé szállítja az energiát. A két csatorna nem párhuzamosan, egymás mellett, hanem egymással összehurkolódva, kígyóként egymásba fonódva haladnak.

Köztük húzódik a semleges szusumna ösvénye, melyen a jögi testi, lelki és szellemi tudatát a pörgő csakrák centrumain át egyre magasabb szintre emeli. A szusumna egyenes vonalban, a gerinccsatornában halad. A szusumná az átlagemberek esetén zárva van, vagyis nem áramlik energia rajta. Ebben az állapotában a gyökércsakrában tartózkodik, összetekeredve. A szusumnát a kundalini tölti meg energiával. A prána, vagyis az életenergia csak akkor tud a szusumnába ömleni és felfelé az agyba áramlani, ha a Yin és a Yang energiák teljesen egyensúlyban vannak egymással. Az ida és a pingala kapcsolatban áll mind a hét csakrával. Az idát a test hátoldalán, vagyis a hátunkon található csakrák töltik Yin energiával, míg a pingala a test első részén levő csakráktól kapja a Yang energiát.

A szakirodalomban mellkasi oldalon ábrázolt csakrák nem érnek véget a gerincben, hanem van egy kiegészítő párjuk a test hátoldalán. A szemközi csakrák nem egymás kivetülései. Nem azonos helyre gyűjtik az energiát előlről és hátulról. A háti csakrák ugyanolyan tölcserre szélesednek, mint az elülső összetevőjük, de működésük egymástól eltérően is alakulhat. Ez azt jelenti, hogy ha valamelyik mellkasi csakra jól működik, attól a hátoldali párja még lehet zárt. Bár a szakirodalom nem említi a test előoldalán levő csakrák a pingala, a hátoldaliak az ida csatornához csatlakoznak. Ezáltal az előoldali csakrák Yang, míg a hátoldaliak Yin energiát vesznek fel, illetve adnak le. Gyakori eset, hogy az elülső csakrában az energia normálisan, vagyis az óra járásával megegyező irányban befelé halad, hátoldali párjában azonban az energiaörvény ellenkező irányban forog. Ez a kifelé áramlás lerontja az elülső csakra jótékony

hatását, vagy gátolja a hozzá tartozó képességek érvényesülését. Ezért a csakrakezelést minden esetben célszerű kiterjeszteni a beteg hátoldalára is. Arról, hogy a csakrában mennyire intenzív az energiaáramlás és milyen irányú, legegyszerűbben ingával győződhetünk meg. Az inga által rajzolt kör nagysága a csakra erősségétől, és a csakrán átáramló energia mennyiségétől függ, de befolyásolja a gyógyító bioenergiájának mennyisége is. A köröző mozgás az energiaáramlás irányát követi. Ha az inga mozgása eltér a szabályos körtől, ez pszichikai torzulásokra utal. Amennyiben a kilengése minimális, vagy közvetlenül a bőr fölé tartva sem indul be a köröző mozgás, az egyértelmű jele a csakra krónikus beszűkülésének.

A **gyökércsakra** az immunrendszer, a csontozat, illetve az ízületek, a gerinc, a fog, valamint a fogíny állapotát befolyásolja. A **keresztcsonthi csakra** vagy más néven **hasi csakra** az idegrendszer, az epe, a máj és a nemi szervek állapotáért felelős. Hozzá tartozó szervek: petefészek, mell, izmok, hormonrendszer, részlegesen a vékonybél és a gyomor, valamint a nyelv. Blokkolása esetén a méhvel, petefészekkel, menstruációval, herével és prosztatával kapcsolatos betegségek alakulnak ki. Energiázavara impotenciát, klimaxos tüneteket, bélgyökcsöt, gyomornyálkahártya-gyulladást és hólyaggyulladást is okozhat. A hasi csakra állapota a gyomron és az emésztőszerveken kívül kihat az izomzat működésére is.

A **köldökcsakrából** vagy ismertebb nevén **napfonatcsakrából** indul ki az akarat, a szenvedély, a határozott cselekvésre való ösztönzés. A köldökcsakra kezeli a az agressziót, a küzdőszellemet is. Zavara szorongásos panaszokat vagy kitöréseket, hisztériás rohamot okozhat, de innen indul ki a kisebbségi komplexus, a szadizmus és a mazochizmus is. A köldökcsakra alul- vagy túlműködésével küszködők gyakran tűnnek részvétlennek, érzéketlennek vagy könnyörtelennek. Ehhez a csakrához tartozó szervek a gyomor, hasnyálmirigy, máj, epehólyag, rekeszizom, vékonybél és a szem. A **szívcsakra** összeköti az alsó három testi jellegű csakrát a felső három szellemi jellegű központtal. A szív, vérerek, tüdő, bőr és kéz állapotáért felelős. Kihatással van az immunrendszerre is, állapota befolyásolja az allergia, az asztma, az ekcéma, a rák és a különféle fertőzések kialakulását.

A **torokcsakra** a beszéd, a hallás, az írás, az éneklés képességére hat. A „belső hang” meghallásában és megértésben is fontos szerepe van, és hatást gyakorol az őszinteségre, valamint az önkifejezésre. A torokcsakra nyitja meg a kaput a tudat és a szellem szférájába. Túl- vagy alulműködése leggyakrabban a beszédben, a kommunikációban hoz létre zavarokat. A torokcsakrához tartozó szervek a nyak, száj, nyelv, gége, hangszálak, nyelöcső, légcső. A torokcsakra blokkjai rekedtséget, torokfájást, köhögést, fülbetegségeket, mandulagyulladást, asztmát, nyakfájdalmakat, nyelvproblémákat okozhat. A torokcsakrát a múltbeli megpróbáltatások, az előző életben elszenvedett sokkok is blokkolhatják.

A **homlokcsakra** vagy harmadik szem csakra az intuíció, a belső érzékelés, a felismerés, a bölcsesség központja. Ehhez a csakrához tartozó szervek az agy, az arc és az orr. Energiázavara belső feszültségekben, tanulási zavarokban, szétszórtságban, a szellemi tisztánlátás hiányában, illetve az újtól való elzárkózásban nyilvánul meg. A **koronacsakra** blokkjai pszichés torzulást válthatnak ki. Nem megfelelő működése az idegrendszeri rendellenességek mellett genetikai problémákat, valamint csont- és izombetegségeket is okozhat.

Dino Tomić minden lehetőséget megragad, hogy növelje profitját. Úton-útfélen ajánlja a korongját a gyógyulni vágyóknak. A Természetgyógyász folyóirat évek óta egész oldalas hirdetésben reklámozza termékét. Ezért sokan tudnak róla, de csak kevesen képesek megfizetni a horrorisztikus árát. Jó hír, hogy azoknak sem kell lemondani róla, akik kevés pénzzel rendelkeznek. Ez a korongot ugyanis bar-kácsoló hajlamúak házilag is előállíthatják. Ennek nincs jogi akadálya. Az eredeti feltaláló Lakhovsky már rég meghalt, így találmánya közkinccsé vált. Már nem védi sem szabadalom, sem a szerzői jogvédő hivatal. Ha szabadalmazva lenne, akkor sem lenne akadálya a gyártásnak. A szabadalmi törvény ugyanis megengedi, hogy bármely találmányt bárki előállíthat saját célra, egy példányban. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. A szabadalmi törvény csak a sorozatgyártást, és a kereskedelmi értékesítést tiltja. Ehhez a feltaláló licence engedélyére van szükség.

Ezoterikus találmányoknál erre az akadályra sem kell számítanunk, mert ezeket nem védi semmi. A találmányi hivatalok nem adnak szabadalmat olyan találmányokra, melyek működése hivatalosan

el nem ismert fizikai jelenségen alapul. Hiába megy a feltaláló igazáért bíróságra, ott is elutasításban részesül. A bíró ugyanis kikéri a Tudományos Akadémia véleményét, majd kijelenti, hogy a tudomány jelenlegi állása szerint ez a találmány nem létezhet. Már pedig ami nem létezik, azt nem lehet oltalomban részesíteni. Hiába érvel a feltaláló, hogy találmánya működőképes. Jöjjenek ki, és nézzék meg! Nem mennek ki. Az ezotériában tevékenykedőket szélhámosnak tekintik, és szélhámosokkal nem foglalkoznak.

A házilag előállítás során először készítsünk pozitív filmet valamelyik korong fóliarajzolatáról. (Hagyományos filmes fényképezőgépre van szükség. Először negatív filmet készítsünk, majd lefényképezve fordítsuk át pozitívvá.) Mivel manapság már szinte mindenki digitális fényképezőgépet használ, ez az eljárás sokak számára kivitelezhetetlen. Ez a gond azonban könnyen megoldható. Vigyük el a legközelebbi nyomdába, ahol bémunkában vállalnak levilágítást is. A könyvkiadók is foglalkoztatnak levilágítókat, mert a könyveket, színes folyóiratokat ma már színre bontott filmekről gyártják. Ha megvan a pozitív film, szerezzük be az alapanyagot, a Nyák lemezt. Nyomatott áramkörű rézfóliás textilbakelit lemezt a barkácsboltokban, az ezermesterboltokban kaphatunk, vagy rendeljük meg a webáruházakban²⁷. A méretre vágott NYÁK lapot konyhai súrolóporral zsírtalanítsuk és tisztítsuk meg az oxidrétegtől.

Miután megszáradt, fújjuk be fényérzékeny lakkal. A vegyszerboltokban vagy a webáruházakban vásároljuk Pozitív 20 lakkot. Jól rázzuk fel, majd egyenletesen, kb. 30 cm-es távolságból, pásztázó mozdulatokkal fújjuk be a nyers panelt. A P20 száradási ideje 20 °C-on 24 óra. Miután megszáradt, fektessük rá a pozitív filmet, és világítsuk meg a panelt ultraibolya fénnel. (Ha nem fekszik rá hézagmentesen, a felpöndörödő szélét cellux szalaggal ragasszuk a panelhez.) A P20 lakk 370-450 nm-ig érzékeny az UV fényre. UV fényforrásunk 12 db 1 W-os UV LED, vagy búrjától megszabadított higanygőz lámpa, illetve arcbarnitáshoz használt kisméretű kvarclámpa is lehet. Az exponálási idő kb. 15 perc. (A lámpa fényerejétől függ. A folyamatot ne nézzük, mert az ultraibolya fény sugár árt a szemnek. Sterilizáló Germicid lámpát ne használjunk erre a célra, mert ennek nagyon erős a fénye.) Ezt követően marassuk le a felesleges rézfelületet a textilbakelit lemeztől. (Ennek során a pozitív film rajzolata alatti réz megmarad, a megvilágított rézfelület pedig lemaradik.)

használják. Ez a barna folyadék vegyszerboltban vagy a webáruházakban szerezhető be.²⁸ Öntsünk

²⁷ Lehetséges beszerzési cím: http://vemix.hu/spl/995430/NYAK-lemezek?infinite_page=2 Itt az 1,5 mm vastag, egyoldalas, üvegszálas NYÁK lemez 2134 forintba kerül, 375 × 350 mm méretben. (Ebből 16 korongot gyárthatunk. 1 db ára 133 Ft lesz.) Körzővel karcoljuk 85 mm átmérőjű köröket a rézfóliára, majd lombfűrészszel vágjuk körbe. Utána reszeljük simára, és finoman sorjazzuk le.

²⁸ Legolcsóbban itt kapható: <https://www.conrad.hu/p/bungard-fe3cl-vas-3-klorid-tartalom-1-1-530736> Ára: 4090 Ft. Háztartási sósavval 1-1 arányban kevert 30%-os hidrogén-peroxid oldatot nem célszerű használni, mert alámar a lakkrétekeknek. Pár perc alatt lemarja a felesleges rézet a bakelitlemeztől, de csipkés lesz a rajzolat széle. Aki nem tudja kivárni a sokszor fél óráig is tartó vaskloridos maratást, használjon hidrogén-peroxiddal kevert vaskloridot. Ezzel kb. 5 percre

belőle annyit egy műanyag vagy üvegtálcába, hogy a lemezt bőven ellepje. Úgy helyezzük bele a panelt, hogy a rézfólia legyen alul. Némileg csökkenthető a maratási idő, ha a tálkát időnként lötyögtetjük. Ekkor érdemes kiemelni, és megnézni hol tart a lemaródás, mert ha tovább marad a tálcában a vasklorid a rajzolatba is belemar. Utána nem kell kiönteni a vaskloridot, mert többször is használható. Újrahasználnál csak a maratási idő nő meg. Az agyonhasznált vasklorid erős hígításban a lefolyóba is beleengedhető. A folyamat ellenőrzésekor ajánlatos gumikesztyűt használni, de ha csupasz kézzel fordítjuk meg a nyáklemezt, attól sem lesz semmi bajunk, (Utána bő vízzel mossuk le az ujjainkat.) Ne a legjobb ruhánkban kezdjük el maratni, mert a rácseppent vasklorid semmilyen módon nem távolítható el róla.

A rajzolatot védő lakk legegyszerűbben háztartási súrolóporral távolítható el. (Ha makacsodik acetonnal, illetve barátnőnk, feleségünk körömlakklemosójával pillanatok alatt letörölhető.) Száradása után vonjuk be a lemezt színtelen nitrolakkal, hogy a rézfólia ne oxidálódjon. Ha tökéletes munkát akarunk végezni, vigyünk el a lemezt egy galvanizáló műhelybe, ahol elektrolitikus úton 10 mikrométer vastag arannyal vonják be. (Mivel csekély mennyiségű arany kell hozzá, nem drága eljárás. Ezt a változatot nem kell védőlakkal bevonni, mert az arany nem oxidálódik.) Az Interneten több műhelyt is lehet találni erre a célra. Kérjünk árajánlatot. (Ez a folyamat házilag nem végezhető el.) Amennyiben nem vagyunk ezermesterek, bér munkában is legyártathatjuk ezt a korongot. Az Interneten több műhely is vállalkozik NYÁK lemez-gyártásra.²⁹ Mivel nem kell furatozni, ezt a tenyéri panelt néhány száz forintért legyártják nekünk.

A korong használati módját Tomić úr prospektusa kissé eltúlozva tartalmazza. Azt írja, hogy egy-egy alkalommal 5-10 percnél tovább ne alkalmazzuk, mert túltöltést okoz. Azt is írja, hogy ez esetben zuhanyozzunk le, és a víz a kristályokhoz hasonlóan belőlünk is kimossa a többletenergiát. A valóság azonban az, hogy ez a korong semmilyen túltöltődést nem okoz. Annyira gyenge, hogy akár órákon át kezelhetjük magunkat anélkül, hogy bármi bajunk lenne. (Azért ne aludjunk el rajta, éjszaka ne használjuk.) Amennyiben túltöltés jeleit éreznénk magunkon, kezeljük a koronggal a hátsó csakrát. A tapasztalatok szerint ez kivonja a többletenergiát, megszünteti a panaszt. Ahhoz hogy a gyógyulás jelei megmutatkozzanak, több hetes kezelésre van szükség.

Huzamosabb ideig meglehetősen fárasztó a korongot testünk fájó pontjához, illetve a csakrákhoz szorítani. Ezt a problémát azonban könnyen megoldhatjuk úgy, hogy ragtapasszal a bőrünkhöz ragasztjuk. Ehhez ne vásároljunk mostanában divatos műanyag szalagos ragtapaszt. Ezek az agyonreklámozott ragtapaszok nem vízállóak. Ha csak néhány csepp víz kerül rájuk, leválnak a bőrről. A bőr izzadása esetén is leválnak. Maradjunk a klasszikus változatnál a német gyártmányú Leukoplastnál. Ezt erős vászonra kent kaucsukgumiból készítik, ami vízálló. Használata során akár le is zuhanyozhatunk, nem válik le a bőrről. Leszedése azonban kissé problémás, mert eltávolításakor viszi magával a szőrt is a bőrünkről.³⁰ Alul és felül ragasszunk a korong szélére néhány centiméter hosszú Leukoplastot, a kilógó végeit pedig nyomkodjuk a bőrünkhöz. Így kezelés közben nyugodtan dolgozhatunk, mert mindkét kezünk szabad marad. A másik megoldás, hogy a korongot egy vékony sál közepébe csavarjuk, és testünk túloldalán két csomóval rögzítjük.

Rohanó világunkban kevés embernek van türelme ahhoz, hogy heteken át kezelje magát, aztán lesse a hatást. Helyette bekapnak egy tablettát. A gyógyszerek viszont mérgezik a szervezetet, és mellékhatásként újabb betegségeket okoznak. Az energiával (éterionokkal és gravitonokkal) történő gyógyítás azonban nem okoz mellékhatást. Ráadásul a gyógyszerekkel ellentétben nem a tüneteket nyomják el, hanem a betegséget a gyökereknél gyógyítják. Ezért a jövő útja az energiagyógyászat. Ehhez azonban hatékony eszközök, készülékek kellenek. A passzív eszközök fontos szerepet töltenek be ebben a fajta gyógyításban, mert többnyire kisméretűek, hordozhatók és olcsók. A hatásfo-

---

csökken a maratási idő. A 10% vaskloridot, és 15% hidrogén-peroxidot tartalmazó **TN 150 Gyorsmaratót** a WOLF Vegyi Kft. gyártja, 450 milliliteres kiszerezésben. (Ebbe csak gumikesztyűvel lehet belenyúlani.) Legolcsóbban ezen a webcímen rendelhető meg: <https://www.ohmelektronika.hu/termekategoria/elektronika/sprayk-vegyszerek/> Ára: 790 Ft.

²⁹ Egy lehetséges gyártó: **AUTER Elektronikai Kft.** E-mail: info@auter.hu A <https://nyakexpressz.hu/> valamint a www.eurocircuits.hu címen elérhető cégektől is kérjünk árajánlatot. Először az e-mail címükön érdeklődjünk.

³⁰ Ezt a kellemetlen érzést a gyantázást végző hölgyek jól ismerik.

kuk azonban nem a legjobb. Ezen célirányos fejlesztéssel lehet segíteni.

Első lépésként növeljük meg a korong méretét ötszörösére. Készítsünk egy $80 \times 5 = 400$ mm átmérőjű korongot. Ezen alakítsunk ki $9 \times 5 = 45$ körgyűrűt, kifelé haladva egyre szélesebb sávban. (Fontos, hogy a körgyűrűk száma páratlan legyen, különben a sugárzás benne marad a korongban.³¹) Aztán meg kellene mérni, hogy nőtt-e a kisugárzás erőssége. Ez azonban problémás lesz, mivel jelenleg nincs olyan műszer, amellyel az éteri kisugárzást mérni lehetne. A gravitációs sugárzás mértéke graviméterrel megoldható, de az éterionokból álló sugárzás erősségét semmivel sem tudjuk mérni. Ennek oka, hogy a tudomány tagadja az éter létezését. Már pedig ami nincs, azt mérni sem kell. Az ezoterikusoknak van ugyan néhány módszerük, mellyel ezt a fajta sugárzást érzékelik (pl. inga, lengyel pálca), de ez nem egzakt módszer. Meglehetősen bizonytalan, és nem lehet beszélni, nem lehet sugárzás mértékét számokkal, mértékegységgel kifejezni.

A mágneses kisugárzás mértékének megállapítására jelenleg legmegbízhatóbb eszköz az iránytű. Közelítsünk egy nagyméretű, csapágyazott iránytűt az egész test besugárzására is alkalmas nagyméretű koronghoz. Ha szerencsénk van ebben a méretben már tapasztalunk némi elmozdulást rajta. Ha nem, akkor próbálkozzunk hídba kapcsolással. Az elektronikában a legérzékenyebb műszereket két hídba kapcsolt érzékelőelemmel hozzák létre. A Wheatstone-hídban kis különbség is kimutatható. Jelen estben a különbségi mérést úgy hozhatjuk létre, hogy két nagyméretű iránytűt egymás fölé helyezünk. A sugárforráshoz közeledve ez a két iránytű nyelvei a lengyel pálcához hasonlóan szétmennek vagy összezárnak. Ha ez a műszer működőképesnek bizonyul, akkor ki kell deríteni, hogy a szétválást és az összezárást Yin vagy Yang sugárzás okozza. (Készüljünk fel arra, hogy ezt a fajta műszert a Hartmann csomópont és a vízésugárzás is befolyásolhatja.)

Ha sem a graviméter, sem a különbségi iránytű nem mutat számottevő mágneses kisugárzást, próbálkozzunk az Egely kerékkel. A dr. Egely György gépészmérnök által feltalált és gyártott mérőműszer a bioenergia-kisugárzást méri. A kisugárzás mértékét a benne található speciális csapágyazású rézkerék forgási sebessége, és piros-sárga-zöld LED lámpák mutatják. Működésének részletes ismertetése itt található: <https://www.zoty.hu/para/egely2.htm> és <https://mek.oszk.hu/00600/00654/html/kerek.htm> Legolcsóbban ezen a címen szerezhető be: <https://egely.hu/egely-kerek/>

A Lakhovsky-féle gyógykorongnak, illetve a Polarisnak legfőbb baja, hogy kétdimenziós. Az egymással rezonáló körgyűrűk oldalirányban max 0,1 mm felületen érintkeznek egymással.³² Így nem csoda, hogy megsokszorozva is meglehetősen gyenge a korong kisugárzása. Ennek oka, hogy rendkívül vékony felületek oszcillálnak egymással. Számottevő növekedés csak úgy érhető el, ha ezt a rezonátort háromdimenzióssá alakítjuk. Emeljük ki a körgyűrű rajzolatokat a panel síkjából, hogy nagyságrendekkel nagyobb legyen az oldalirányú kisugárzásuk. Ezt oly módon tehetjük meg, hogy rézfólia helyett rézcsöveket alkalmazunk. Első nekifutásra a rézcsövek hossza legyen 80 mm.

Az alaplap rajzolata is maradjon 80 mm. Erre a rajzolatra állítsuk rá a kifelé egyre vastagabb falú felsliccelt vörösrézcsöveket. A profi változatot egy fehér bakelittálcában alakítsuk ki. (A bakelitra azért van szükség, mert leejtéskor az üveg vagy a kerámia eltörik.) Kísérletezéshez azonban megfelel egy csupa üveg befőttesüveg teteje is. Öntsünk bele kb. 2 mm vastag aralditgyantát, és belülről kifelé haladva, a rajzolatnak megfelelően állítsuk bele a rézcsöveket. Előtte hasítsuk fel, nyissuk ki a rézcsöveket. (Körfűrészlappal vágjunk ki néhány milliméter széles csíkot a palástjukból.) Miután a ragasztó megszilárdult, végezzük el az előzőekben javasolt méréseket. Ha szerencsénk van, végre érzékelhető kisugárzást tapasztalunk. A sárgaréz és a bronzcső nem alkalmazható erre a célra, mert az ötvözésükhöz használt cink és ón szennyezőanyagnak minősül. Fulcanelli szerint csak nagy tisztaságú anyaggal érhető el jelentős formasugárzás. Ezért ha így sem mérhető jelentős kisugárzás bera-gasztás előtt vigyük el a vörösrézcsöveket egy galvanizáló műhelybe, és futtassuk be arannyal. Mivel az aranyatomok a galvanizáló kádban szennyezőatomok nélkül vándorolnak át a bevonandó kádban, ez a bevonat nagy tisztaságúnak tekinthető.

³¹ Ezt nem ártana műszeres méréssel igazolni, mert a Lakhovsky korongom páros számú (12 körgyűrű) van. Ez is azt bizonyítja, hogy mekkora a bizonytalanság ezen a szakterületen.

³² A NYÁK lemez rézfóliájának vastagsága max. 70 mikron. Ha arannyal galvanizáljuk, vastagsága 10 mikrométerrel nő.

Ezt követően a csöves formasugárzó készülék mérhető mágneses hullámokat fog kibocsátani magából. Meg kell mérni azt is, hogy hol a legerősebb a kisugárzás, az oldalán, vagy a tetején. Ha az oldalán, ez a készülék már nem tartható kézben. A mágneses hullámok ugyanis a meridiánokra is hatnak. Mivel kezünk ujjából 3 meridián indul ki, és 3 meridián végződik a körömágyánál, ezek az energiavezetékek túltöltődhetnek, vagy lemerülhetnek. Ez különféle betegségeket válthat ki. Ennek elkerülése érdekében ezt a készüléket állítható magasságú állványra kell helyezni, és elé kell állni. Fekvő helyzetben a csakráinkra is helyezhetjük, de itt már nem engedhető meg a többórás kezelés. Ez a fajta kialakítás a magas rézár, és az aranybevonat miatt meglehetősen drága, ezért célszerű lenne kipróbálni, hogy olcsóbb anyagokból is megépíthető-e a készülék. A legolcsóbb nyersanyag az üveg. Szerezzünk be különböző átmérőjű és falvastagságú üvegcsöveket, és óvatosan slicceljük fel őket gyémánt körfűrészlappal. Ha üvegcsővel is működik, akkor legalább egy nagyságrenddel csökken az előállítási költség.

Nagyobb mennyiség gyártása esetén a felnyitott üvegcsövek présöntéssel is előállíthatók. Ez esetben érdemes lenne kipróbálni, hogy mekkora határfok-növekedés érhető el teljesen tiszta kvarc-kristállyal. A félvezetőiparban a tranzistorok és mikroprocesszorok alapanyagát nagy tisztaságú szilíciumból állítják elő, kristálynövesztéssel. A Czochralski-módszerrel növesztett egykristály rudak rendkívül tiszták, szennyeződésmentesek. Ezeket a kristályrudakat szeletekre vágják, fényesre csiszolják, és fotolitografikus módszerrel alakítják ki rajta a mikroprocesszor áramkörét. Előtte alaposan megvizsgálják az alapanyagot, és a legkisebb sérülés esetén kicserélik. Ezeket a törött, sérült rudakat olcsón fel lehetne vásárolni, és megolvastva formára lehetne önteni. Az ily módon előállított készülék bemérésével ellenőrizni lehetne, hogy Fulcanelli állítása mennyire igaz. Az alapanyag tisztasága valóban nagymértékben növeli a formasugárzás határfokát?

Ha a 3D formasugárzó beváltja a hozzá fűzött reményt, nekiállhatunk a működési elv tisztázásának. Igazolni kell a különféle állításokat. El kell oszlatni a ködöt a mágneses sugárzásokkal kapcsolatban. Még mindig nem tudjuk, hogy a földből kiáramló jótékony mágneses sugarak Yang vagy Yin jellegűek? Egyáltalán áramolhat ki a földkéregből Yang sugárzás? A káros sugárzás Yin jellegű? Az ezoterikusok egy része szerint igen. A józanabb ezoterikusok másként magyarázzák ezt a jelenséget. Szerintük a földből csak Yin jellegű sugárzás áramolhat ki. Hasznos vagy káros mivolta az örvénylő energia forgásától függ. A földkéregből kiáramló energiát a vízársugárzáshoz hasonlítják. Eszerint a balra forduló vízek és mágneses örvények ártanak, a jobbra forduló viszont gyógyhatást fejtenek ki.

Azt is jó lenne tudni, hogy az egyes tárgyakból kiáramló formasugárzás milyen jellegű, Yang vagy Yin? Kellően érzékeny műszerrel azt is meg kellene állapítani, hogy az előoldali csakrák valóban Yang, a hátsók pedig Yin energiát vesznek fel, illetve adnak le? Ezt követően ki kellene deríteni, hogy miként gyógyít a mágneses sugárzás. A káros sugárzás pedig mit tesz tönkre a szervezetben? Helyreállítja, illetve felborítja meridiánjaink energiaegyensúlyát? Vagy az étertest torzulásait javítja, illetve rongálja, ami áttevődik a fizikai testre? A Tesla által alkalmazott 28 kHz-es longitudinális hullámok valószínűleg az étertest torzulásait javították ki, melyek aztán megnyilvánultak a fizikai testben. A pszí sebészek a Fülöp-szigeteki healerekkel ellentétben nem nyitják fel a testet, hanem az operációt a test felett, az étertesten végzik el, ami aztán áttevődik a fizikai testre.

Mindebből az következtetés vonható le, hogy meglehetősen nagy a bizonytalanság ezen a szakterületen.³³ Szinte semmit sem tudunk a szubatomi energiárészecskék világáról, egyelőre a sötétben tapogatózunk. A nálunk jóval fejlettebb földönkívüli civilizációk sokat segíthetnének nekünk a fejünkben uralkodó köd eloszlatásában, de egyelőre nem sietnek felvilágosítani bennünket. Jó lenne ezt a bizonytalanságot feloldani, mert amíg nem vagyunk tisztában a fizikai alapokkal, az ezoterikus eszközök, készülékek működési módjával, addig nem tudunk hatékonyan fejleszteni. Világunkban minden téren nagy a baj. Ahhoz hogy kimásszunk a jelenlegi gödörből, gyors cselekvésre lenne szükség.

³³ Ebben a helyzetben nem véletlen, hogy a forgalmazók így nyilatkoznak erről az eszközről: „A korong nem gyógyító eszköz. Nem helyettesíti a hagyományos gyógyítást. Gyógyító ígéreteket nem teszünk, a magyarázatok hipotetikusak. A hatásokra vonatkozó minden állítás valószínű és lehetséges, de tudományosan még nem teljesen bizonyított.”

ség. A magunk erejéből nagyon lassan és keservesen tudunk csak előrejutni, és félő, hogy közben összezsapnának a hullámok a fejünk felett.

Budapest, 2022.01.21.

Időközben sor került a Lakhovsky korong tesztelésére. Ránézésre tetszetős darab. Üvegszálak textílbakelit lemezen aranyozott rézfóliák találhatók, mindkét oldalán. Esztétikus külseje ellenére gyógykorongként használhatatlan. Semmilyen hatást sem gyakorol a szervezetre. Nem használ, de nem is árt. Hatástalanságának oka, hogy ezen a korongon páros számú (14 db) körgyűrű van. Ennél fogva nem kifelé, hanem befelé sugároz. Erről a prospektus is említést tesz, mely szerint ez a 100 mm átmérőjű korong semlegesíti a negatív energiákat (EMF³⁴ sugárzás, MWO³⁵ antennák sugárzása) Mivel ez a lemez is kétdimenziós, ez a hatása is igen csekély. Ezen azonban lehetne javítani háromdimenzióssá tételével. Csöves változatban megépítve ebből az eszközből hatékony térharmonizátort lehetne csinálni. Minél nagyobb az átmérője, és minél hosszabbak az alaplapra ragasztott csövek, annál intenzívebb lesz a hatás. Itt arra kell ügyelni, hogy a körgyűrűk, illetve csövek száma páros legyen.

Először próbálkozzunk a gyógykorong háromdimenzióssá alakításával. Ehhez páratlan számú rézcsőre van szükség. Első nekifutásra ez legyen 9 db. A csövek optimális vastagságát, illetve az egymástól való távolságukat kísérletezéssel kell megállapítani. A kiindulási változatnál a központi cső 6 mm külső átmérőjű, és 1 milliméter falvastagságú legyen. Ezt elég körfűrészlappal felsliccelni. A köréje rakott csövek palástjából már ki kell fűrészelni egy keskeny csíkot. A csík szélessége a csővastagság kétszerese legyen. Az egyes csövek közötti távolság az előtte levő távolság 1,2-szerese legyen. A csövek falvastagsága is az előző 1,2-szerese legyen. (A 6 mm külső átmérőjű és 1 mm falvastagságú központi cső körül tehát 1,2 mm hézagot kell hagyni.) E köré ragasszunk egy 8,5 mm belső átmérőjű és 1,2 mm falvastagságú csövet, melynek a palástjából 2,4 mm széles csíkot kell kifűrészelni. Ezt követi egy 14 mm belső átmérőjű és 1,5 mm falvastagságú cső, melynek palástjából 3 mm széles csíkot kell kifűrészelni. Az utána következő csövek mérete:

20 mm belső átmérő, és 1,8 mm falvastagság, melynek palástjából 3,6 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

27 mm belső átmérő, és 2,2 mm falvastagság, melynek palástjából 4,4 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

37 mm belső átmérő, és 2,7 mm falvastagság, melynek palástjából 5,4 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

47 mm belső átmérő, és 3,3 mm falvastagság, melynek palástjából 6,6 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

60 mm belső átmérő, és 4,1 mm falvastagság, melynek palástjából 8,2 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

76 mm belső átmérő, és 4,9 mm falvastagság, melynek palástjából 9,8 mm széles csíkot kell kifűrészelni.

Ezek nem szabványértékek. Mivel ilyen méretű vörösrézcsöveket valószínűleg nem tudunk beszerezni, a legközelebbi szabványméretet kell választani. Pl. a 76 mm belső átmérőjű, és 4,9 mm falvastagságú cső helyett 75 mm belső átmérőjűt, és 5 mm falvastagságút kell vásárolni. A sliccelés mértékét is lehet kerekíteni. Jelen esetben 10 mm széles csíkot fűrészeljünk ki belőle. A rézcsövek hossza is legyen kerek érték, mondjuk 80 mm. Annak érdekében, hogy a belső gyűrűk a ragasztó megszáradása előtt ne dőljenek egymásra, támasszuk ki őket. (Húzzunk egy könnyen eltávolítható műanyag vagy gumisapkát a csövek végére.) A szimmetria és a dülöngélés elkerülése érdekében a csövek alaplapra ragasztását kívülről befelé végezzük. Végül be kell fedni a körgyűrűket. Erre azért van szükség, mert ha egy fémszemcse beleesik a lamellák közé, zárlatot hoz létre a körgyűrűk kö-

³⁴ Elektromágneses tér angol rövidítése.

³⁵ Mikrohullámú oszcillátor rövidítése. (Pl. a mikrohullámú sütőkben található magnetron kisugárzása.)

zött. Ez azzal a következménnyel járna, hogy a csövek száma eggyel csökkenne. Ezáltal az eszköz térharmonizátorrá válna. A fedéllel való ellátás a portól, piszoktól is védené az eszközt. A lezárás egyszerűbb módja, hogy a csövek tetejére is rakunk egy fehér színű bakelitttálat. Öntsünk bele kb. 2 mm vastag kétkomponensű aralditgyantát, állítsuk bele a csövek végét, és várjuk meg, amíg a ragasztó megszilárdul.

Miután elkészültünk a 3D-s változattal, meg kell mérni, hogy mennyivel nőtt a kisugárzás hatása. Amennyiben Yin jellegű sugárzást bocsát ki magából, ezt graviméterrel megtehetjük. Ha Yang jellegűt, akkor gondban leszünk, mert ehhez nincs műszerünk. Egyetlen lehetőségünk, hogy kérésünk egy „látót”, aki képes érzékelni az élő és élettelen testekből kisugárzó aurát. A kisugárzás erősségéből következtetni lehet az eszköz gyógyerejére is. A „látó” abban is tudna segíteni, hogy testünkön az előoldali és hátoldali csakrák mely energiacsatornákhoz csatlakoznak. Talán a ki- és beáramló energiák örvénylésének irányát is meg tudná állapítani. Amíg ezek az elméleti alapok nem tisztázódnak, nem tudunk továbblépni. Amennyiben erősebb formasugárzóra, vagy térharmonizátorra van szükség, először a réz- illetve üvegcsövek hosszabbításával próbálkozunk. A rézcsövek beragasztás előtti kívül-belül történő aranyozása is megérne egy próbát.

Budapest, 2022.02.01.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkékké leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

Rákgyógyászat

(Működési leírás)

Frissítés: 2021. április 21.

1934 óta ismert a rákgyógyítás egyetlen sikeres módja a mágneses besugárzás. Ennek ellenére senki sem alkalmazza. Minden téren, de főleg az egészségügyben megengedhetetlen az ugrásszerű fejlődés. Ha 3 perc alatt meg lehet gyógyítani az embereket a rákból, mit fognak csinálni az orvosok, mi lesz a gyógyszergyárakkal? Csupán Magyarországon 160 ezer ember dolgozik az egészségügyben. Ha minden betegséget megszüntetünk, hogyan foglalkoztatjuk tovább az orvosokat, az ápoló-nőket, a mentőszemélyzetet?

Amíg az AIDS-et sokan Isten büntetésének nevezik, a rákot az emberiség ostorának tartják. Az orvostudományak semmilyen más téren nem kellett annyi kudarcot elviselni, mint a rákgyógyítás terén. Az egymást követő csodaszerek és nagy felhajtással beharangozott új eljárások ellenére évről évre emberek milliói halnak meg ebben a betegségben. A rákbetegek gyógyítása is nagyon költséges. A világ országai évente 50 billiárd dollárt költenek erre a célra. Az univerzális gyógymód azonban várat magára. Nagymértékben nehezíti a kutatást, hogy legalább 200-féle rákbetegség létezik. Későbbi kutatások azt is kiderítették, hogy 600 gén 600 millió mutációja okozza a rákos megbetegedéseket. A tökéletes, mindegyik ráktípus ellen hatásos eljárás megtalálásának akadályai, hogy nem vagyunk tisztában a rák természetével. De Vita szerint: „Amit a rákról írtunk, betöltik a könyvtárakat; de amit a rákról tudunk, elfér egy vizitkártyán”.

A WHO jelentése szerint a világon évente 18 millió új rákos beteget regisztrálnak, és 9 millió ember hal meg ebben a betegségben. Ez a szám évről évre folyamatosan nő. Franciaországban pl. 1960 és 2000 között 60%-kal nőtt a rákos megbetegedések száma. Előrejelzések szerint 2020-ra az új rákos esetek száma évi 25 millióra fog növekedni, a rákban elhunytak száma pedig eléri majd a 10 milliót. Ez azt jelenti, hogy minden évben Magyarország teljes lakosságának számával csökken a világ népessége egy olyan betegség következtében, ami pár percnyi kezeléssel kiküszöbölhető, végleg felszámolható lenne. Megszüntethetők lennének a gyógyítással járó csonkítások (melleltávolítás, a végbélnyílás hasfalon történő kivezetése) is, amelyek pszichésen nagyobb megrázkódtatást okoznak, mint a közelgő halál miatt érzett félelem. Nem fordulnának elő téves diagnózis következtében végzett csonkolások sem. Németországban pl. 2000-ben 300 nő mellét operálták le feleslegesen.

Különösen rossz a helyzet nálunk. Nemzetközi összehasonlításban a rák okozta elhalálozások arányát tekintve első helyen állunk. Amíg a fejlett nyugati országokban a megelőzésnek, a felvilágosító tevékenységnek köszönhetően legalább a növekedés üteme mérséklődött, itthon rohamosan nő az új esetek száma. Jelenleg évente 33 ezren halnak meg Magyarországon különböző daganatos megbetegedésekben. Az adalékanyagokkal készített ipari élelmiszerek fogyasztásának növekedése következtében mind gyakoribbá válik a vastagbél-daganat. Csupán az Egyesült Államokban évente 100 ezer ember hal meg vastagbélrákban, és más vastagbélbetegséggel együtt további 200 ezernek ültetik ki a hasfalára a végbelét, és kötnek a hasára sztómás zacskót.

Mindez annak ellenére alakult így, hogy világszerte újabb és újabb módszereket dolgoznak ki a rákgyógyítás terén. Időnként felröppennek hírek, hogy a tudósok kifejlesztettek egy új csodaszert a rák ellen. Később azonban kiderül, hogy csodaszerről szó sincs. A készítmény csak a rák bizonyos fajtája ellen hatásos, és annál sem mindig. A ráknak több mint 200 fajtája van, így lehetetlenség mindegyikre gyógyszert kikísérletezni. Már csak azért sem, mert egy új gyógyszer kifejlesztése 800 millió dollárba kerül, és 5 évig tart. A ráksejtek elpusztítására csupán egy univerzális módszer létezik: a fizikai úton történő elpusztítás. Igazi áttörést csak mágneses besugárzással lehet elérni. Mi azonban nem vagyunk hajlandók tudomást venni erről a lehetőségről. Inkább eltemetjük szüleinket, testvéreinket, megsíratjuk gyermekeinket, de akkor sem teszünk semmit ez ügyben. Bohócokat küldünk a rákban haldokló gyerekek kórházi ágyához, ahelyett hogy meggyógyítanánk őket. Nem felvidítani kell a beteg gyerekeket, hanem visszaadni az egészségüket. Álszent módon egymás után hozzuk a gyermekvédelmi törvényeket, amelyek szigorúan tiltják a fiatalkorúak legcsekélyebb mérté-

kü testi fenyítését is, közben milliószámra küldjük őket a halálba. Közömbösségünkkel, nemtörődöm-ségünkkel, hitetlenségünkkel nem csak a világot pusztítjuk el magunk körül, hanem önmagunkat is.

Viselkedésünk akár gondatlanságból elkövetett emberölésnek, illetve tömeggyilkosságnak is minősíthető, mivel a rákgyógyítás legegyszerűbb, leghatékonyabb és legolcsóbb módja már 80 éve ismert. A rákos sejtek elpusztításának legeredményesebb módja a frekvenciaspecifikus besugárzás. Erre ifj. Royal Raymond Rife³⁶ (1888-1971) már 80 évvel ezelőtt rájött. Az amerikai biokémikus

nevéhez több korszakalkotó találmány is fűződik. Ezek egyike egy rendkívüli felbontású fénymikroszkóp, amellyel már 1920-ban színesben és nagy felbontás mellett tudta vizsgálni az élő mikrobákat. Észrevette, hogy vannak közöttük a megszokottnál sokkal kisebb méretűek, amelyek ugyanakkor másoknál jóval elevenebbek. Több mint 400-szor megismételt kísérletei során megfigyelte, hogy minden egyes baktériumnak és vírusnak saját rezonanciafrekvenciája van. Minden mikro-organizmus más-más frekvencián rezeg, és ez az ami, rendkívül sebezhetővé teszi őket. Ennek a fizikai jellemzőnek a befolyásolásával ugyanis oly módon pusztíthatók el, hogy a többi sejt a legcsekélyebb mértékben sem károsodik. Ráadásul a rákos sejtek aurája (mágneses kisugárzása) még nagyobb is a többi sejtnél, mivel a meridiánláncból kiszakadva fokozott élettevékenységbe kezdenek. Rife is a jellegzetes, lilászörös kisugárzásukról ismer-

te fel a rákos daganatban levő, illetve a rákos daganatot keltő organizmusokat, és BX bacilusoknak nevezte el őket. Kiderült, hogy ezek anatómiailag minden organikus közegben jelen vannak, de csak bizonyos kiváltó feltételek (sokk, toxinok, sugárzás, tehát a legyengült test kémiai traumája) hatására alakulnak át betegséget okozó formává. Rife 10 alpmikroba létezését feltételezte, amelyekből a környezet változásai betegséget kiváltó, illetve ártalmatlan variációkat hozhat létre. A rákos mikro-organizmusok általa megfigyelt 4 eltérő formájáról bebizonyosodott, hogy oda-vissza egymásba alakíthatók, tehát a betegséget okozók újra ártalmatlanná tehetők!

Innen már csak egy lépés volt a másik korszakalkotó találmányának, a frekvenciakészüléknek a kifejlesztése. Rájött, hogy semmi mást nem kell tenni, mint a rákos sejteket gerjeszteni. Általuk kisugárzott frekvenciájú mágneses hullámokat kell rájuk irányítani, amittől valósággal szétrobbannak. Fizikai tanulmányainkból tudjuk, hogy a rezonanciafrekvencia mekkora károkat tud okozni az anyagi világban. Ha egy tárgyra a saját rezgési frekvenciájával megegyező hanghullámokat irányítunk, fokozott mozgásba lendül, és ez a mozgás rövid idő alatt olyan intenzívvé válik, hogy a tárgy apró szilánkokra esik szét. Ily módon egy toronyépület is romba dönthető.³⁷ Rezonanciafrekvencián történő elektromágneses gerjesztés esetén a sejtek energiafelvétele nő meg, amittől felforrósodnak, elpusztulnak. Miután fölfedezte, hogy a betegséget keltő organizmusok speciális frekvencia-besugárzással sebezhetőek, vagyis ezzel bombázva szét lehet őket rombolni, feltérképezte minden veszélyesnek ítélt baktérium és vírus halálos oszcilláló frekvenciáját. Rife súlyos, többnyire menthetetlennek tartott pácienseit ezzel a rezonáns frekvenciával besugárzó készülékével kezelte 3 percre,

³⁶ rájel rejmon(d) rájf

³⁷ Tesla már száz évvel ezelőtt végzett ilyen kísérletet Manhattan-ben. Tenyéryi méretű infrahang generátorát ráerősítette egy félig kész tízezerleves épület egyik gerendájára. Ráhangolta az épület rezonanciafrekvenciájára. Erre a toronyház recsegett-ropogott. Ezt látva a munkások pánikszzerűen kimenekültek, mert azt hitték, hogy földrengés van. Kihívták a rendőrséget is. Ekkor Tesla zsebre vágta a készülékét, és elsétált a helyszínről. Mint később megjegyezte 10 perc alatt le tudta volna rombolni az épületet.

de csak háromnaponta, hogy a szervezetnek legyen ideje eltüntetni az elpusztult mikroorganizmusokat. Az első, súlyos rákbetegeken végzett gyógykezelés a Dél-karolinai Egyetemen folyt 1934-ben. A 4 héten át tartó kísérlet 100 százalékos sikerrel zárult, Ezt követően 1938-ig több klinikán is eredményesen alkalmazták az új, fájdalom- és gyógyszermentes eljárást.

És ez volt a baj. Amíg a hagyományos orvoslás rendkívül rossz hatásokkal gyógyítja a rákos betegeket, Rife minden rákos betege meggyógyult. Megmozdult erre az orvostársadalom. 1938-ban az Amerikai Orvosi Társaság megsemmisítő hadjáratot kezdett minden frekvenciakészüléket használó orvos ellen. Rife túlságosan egyszerű és szinte minden vírusos betegséget gyógyító módszerének sikerre egzisztenciális összeomlással fenyegette az egész gyógyászati ágazatot. A gyógyszergyártók, az orvosiműszer-gyártók, az orvosok, a mentősök, a kutatóintézetek és különféle laboratóriumok alkalmazottai egyik hónapról a másikra munkanélkülivé válnának. Ha minden betegséget 3 perc alatt meg lehet gyógyítani úgy, hogy semmilyen gyógyszer, segédeszköz nem kell hozzá, akkor a hagyományos gyógyításban tevékenykedők mit fognak csinálni? Ha nem lesznek betegek, rájuk sem lesz szükség.

Ezért beindult az ellehetetlenítés gépezete, és Rife körül, ahogy ma mondanánk, „megfagyott a levegő”. A szakmai lejáratás élén az Amerikai Orvos Társaság állt. Rife és orvostársai ellen indított hadjáratukat azzal indokolták, hogy „nem a bevett felfogás szerint, azaz nem a megszokott nemzeti biztonsági követelmények szerint dolgoztak”. Vagyis nem a hagyományos rákgyógyító módszert alkalmazták. Azóta sem változott a helyzet. Jelenleg a az amerikai Állami Gyógyszer Hivatal (FDA) és a Nemzeti Rákellenes Intézet (NCI) teszi ugyanezt.

Ezt a hadjáratot teljes intenzitással támogatta a démonvilág is. A túlvilági lények ugyanis tökéletesen tisztában vannak azzal, hogy a világ bajai milyen módon számolhatók fel. A Sátán érdeke azonban nem a mi segítségünk, hanem hogy minél több szenvedést, veszteséget okozzon nekünk. Ezért mindent megtettek a számukra kedvezőtlen folyamat megállítására, felszámolás érdekében. Ezt követően Rife-et és mindazokat, akik kapcsolatban álltak gyógy módjával egyfajta „Tutenkámen fáraó átka”-ként sorozatos csapások érték. Laboratóriuma 1939-ben porig érett. Közvetlen munkatársát, dr. Milbank Johnson professzort 1944-ben megmérgezték (néhány órával azelőtt, hogy egy konferencián közzétehetné volna az 1935 és 1938 közötti kutatási eredményeket). Ezt követően megsemmisítették az általa alapított társaság szinte minden iratát. Nem sokkal utána fegyveres merényletet követte el a Rife-al rokonszenvező dr. Raymond Seidel³⁸ ellen. Egy újonnan alkalmazott technikus pedig ellopta Rife univerzális mikroszkópjának kvarcprizmáját, és ezzel használhatatlanná tették a készüléket. A frekvenciakészülékeket gyártó Beam Ray Corporation tönkrement egy koholt perben, a módszert használó orvosokat pedig megvesztegették vagy megfélemlítették. Végül magát a tudóst is bíróság elé állították, és elkobozták minden kutatási eredményét, följegyzését és iratát. Az idegileg összeroppan Rife 1946 után feladta a harcot, és beszüntette szakmai tevékenységét.³⁹

Ellenségei olyan alapos munkát végeztek, hogy a későbbiekben Rife kísérleteinek megismétlése, technikájának újraélesztése lehetetlenné vált. A rekonstruálást az is nehezíti, hogy 1939 után alig maradtak néhányan, akik egyáltalán bemerték vallani, hogy valaha is találkoztak vele. A Rife-módszer feltámasztására irányuló törekvésekben csak néhány megmaradt iratra és levélre, valamint a felépült betegekről rendelkezésre álló beszámolókra lehet támaszkodni. Ez esetben is ugyanaz történt, mint a Tesla-konverterrel. Azt is az 1930-as években találták fel Amerikában, és hasonló okok miatt semmisítették meg. De nagy árat fizettünk érte. Ennek következménye a globális felmelegedés, az ózonlyuk, a közelgő klímaösszeomlás. A Rife-féle gyógyító eljárás mellőzéseért pedig évente több százmillió ember halálával fizetünk világszerte. Ez a módszer ugyanis nem csak a rák, hanem az AIDS, a tuberkulózis és minden egyéb fertőző betegség felszámolására, maradéktalan gyógyítására is alkalmas lenne. Ráadásul nem kerülne semmibe. A betegek családtagjai nem roppanná-

³⁸ rejmon(d) szejd(l)

³⁹ Dr. Rife 1971-ben halt meg, a hivatalos álláspont szerint válium-túladagolásban. A boncolást végző orvos először idegenkezűséget állapított meg, ám egy ismeretlen telefonáló fenyegetésére visszavonta ezt a véleményét. Hogy ki volt az ismeretlen telefonáló, nem nehéz kitalálni. Dr. Rife aurakutatással is foglalkozott, ahol szintén igen jelentős eredményeket ért el. Emiatt a CIA frontális támadást indított ellene. Három kollégáját titokzatos baleset érte, laboratóriumát felgyújtották, egy másik telephelyére ismeretlenek betörték, és elvitték a kutatásaival kapcsolatos összes dokumentumot.

nak bele a rendkívül költséges hagyományos gyógyítás költségeibe, és a társadalombiztosítás se került volna az összeomlás szélére. Csakis mi tehetünk arról, hogy ide jutottunk. Megérdemeljük a sorsunkat.

Katasztrofális helyzetünk tehát nem a véletlen műve. Mi juttattuk magunkat oda, ahol most vagyunk. Az elmúlt évtizedekben számtalan lehetőséget kaptunk, hogy kimásszunk bajainkból, de egyiket sem használtuk ki. Rövid távú céljaink, önös érdekeink, földhözragadt gondolkodásunk nem tette lehetővé, hogy éljünk a kínálkozó lehetőségekkel. A környezetkárosítástól kezdve az energiaválságon át a különféle betegségek leküzdéséig az összes bajunkat megoldhattuk volna, de minden kínálkozó lehetőséget elutasítottuk. A profithajszja teljesen elborítja az agyunkat, a pénz az életünkönél is fontosabbá vált. Nem számít, hogy évente több száz millió embertársunk pusztul el, a szennyezett víz, levegő, talaj következtében, és hal meg gyógyíthatatlannak tartott betegségekben.

Esztelen viselkedésünk egyik megnyilvánulása a rákbetegséghez való hozzáállásunk. Világszerte évente 9 millió ember hal meg egy olyan betegségben, amelynek 100%-os hatásfokú gyógymódja már 80 éve ismert. Hiába dolgozta ki Rife a rákgyógyítás egyetlen hatékony módszerét, amiről mi nem veszünk tudomást, az orvostársadalom pedig tüzzel-vassal harcol ellene. (Érdemes lenne megkérdezni az orvosokat, hogy viselkedésüket hogyan tudják összeegyeztetni hippokratészi esküjükkel.) Nemrég újabb részletek láttak napvilágot az ellene folytatott hadjáratról. A Zöld Újság 2014. áprilisi számában (16-18. oldalak) bepillantathatunk Rife naplójába, és érdekes eseteírásokat is olvashatunk. (Itt fotók is találhatók a Rife által kifejlesztett készülékekről, berendezésekről.)

Közülkünk legfontosabb a frekvenciakészülék, valamint az univerzális vírusrészecske, mely hatványozottan nagyítással és harmincegyezerszeres felbontó képességgel rendelkezett, amivel képes volt 10 nm-es alakzatok megkülönböztetésére is, és ezzel felülmúlta az elektronmikroszkópokat. Emellett alkotott egy audiospektrumos rezonáns frekvenciákon működő készüléket is hélium gázzal töltött csövekkel, amellyel sikeresen tudott különböző betegségeket gyógyítani. Ezek az eredményei kezdetben igen nagy elismerést arattak tudományos körökben. Munkásságának elismeréseként a heidelbergi egyetem díszdoktorrá fogadta őt. Nagy felbontású mikroszkópjának köszönhetően felfedezte, hogy minden betegséget keltő organizmus sebezhető egy speciális frekvencia-besugárzással, ami más élő közegre egyáltalán nincs hatással. Évekig kísérletezgetve feltérképezte minden általa veszélyesnek tartott baktérium és vírus halálos oszcilláló frekvenciáját. Több ilyen rezonáns frekvenciákon működő készüléket alkotott különféle betegségek, többek között a rák gyógyítására. Ötvennél is több vírus halálos frekvenciáját határozta meg abszolút precizitással. Sajnos, ezek a dokumentumok nem maradtak fenn.⁴⁰

Már 1934-ben, kutatásainak kezdeti fázisában Rife és kollégái 16 súlyos rákos beteget kezeltek, akiket az orvostudomány menthetetlennek nyilvánított. Minden páciensén ezt a rezonáns frekvenciával besugárzó készüléket használta háromnaponta, három percig. (Azt észlelte, ha ennél többször kezelte őket, akkor a tömegesen elpusztult mikroorganizmusok gyorsabban halmozódtak fel, mint ahogy azokat, a nyirokrendszer képes lett volna eltüntetni.) A kezelés során a rákos daganatok fokozatosan visszahúzódtak. Három hónap alatt 14 beteg teljesen felépült. További négy hét után a két megmaradt beteg állapotát is sikerült stabilizálni, majd lassan kigyógyítani. A teszt 100%-os sikernek bizonyult. Ez a módszer még a legreménytelenebb esetekben is hatásosnak bizonyult. Olyan pácienseket is segített, akiknek gyógyulásában maga Rife sem hitt. Részlet egyik munkatársa, Dr. James Couche 1956-ban írt élménybeszámolójából:

Ami engem igazán megkapott és mindennél jobban a kutatásba tartott, az egy gyomorrákos ember esete volt. Már a rák legutolsó fázisában volt, amikor odavonszolta magát a vizsgálati asztalra. A teste csupa csont és bőr volt. Ahogy ott feküdt az asztalon dr. Rife és dr. Johnson azt mondta nekem: „Csak tapintsd ki ennek az embernek a gyomrát”. Odaraktam a kezem abba az üregbe, ami a hasa helyén volt, és az csak egy horpadást észleltem. Szegény olyan sovány volt, hogy a gerince és a köldöke majdnem összeért. Szóval odaraktam a kezem a gyomrára, ami egy kemény tömeg volt, amelyben egy maréknyi, közel szív alakú daganatot éreztem. Teljesen kemény volt. Ezt látva ar-

⁴⁰ Az itt-ott fellelhető töredékekben csupán kéttucatnyi mikroba rezonanciafrekvenciája található. Ezek a Zapper honlapon láthatók. Webcím: http://www.gartier.sk/zapperhu/index.php?option=com_content&task=view&id=21&Itemid=35

ra gondoltam, hogy hú, itt már semmit sem lehet tenni. Ennek ellenére elkezdtük a kezelését a Rife frekvenciákkal, és két hónap után, a legnagyobb megdöbbenésemre a beteg teljesen felépült. Úgy rendbe jött, hogy még a kezelés ideje alatt engedélyt kért, hogy elmehessen El Centro-ba, a farmjára, mert látni akarta a jószágait. Dr. Rife figyelmeztette, hogy még nincs annyi ereje, hogy El Centroba vezessen. Dehogynem, válaszolta ő. Tény, hogy ő maga vezette a kocsiját hazáig, ahol volt egy beteg tehene, és egész éjszaka fennmaradt vele, hogy segítsen rajta. Másnap meg pihenés nélkül visszavezette a kocsiját a klinikára. Szóval el lehet képzelni mennyire rendbe jött.

Rife 1953-ban így írt tapasztalatairól, és az 1934-es gyógyítási eredményeiről: „A frekvenciakészülék általi gyógykezelés során a betegek semmiféle fájdalmat nem éreznek, semmilyen hang nem hallható, és semmit sem érzékelnek. Egy cső kivilágosodik, és három perccel később a gyógykezelés véget is ér. A vírus vagy baktérium elpusztul, és a test természetes úton rendbe hozza magát azok toxikus hatásától. Egyidejűleg többféle típusú betegséget is lehet így kezelni egy csapásra.” A vizsgálatok hat orvos felügyelete alatt zajlottak. És ez volt a baj. Amint az Amerikai Orvos Társaság képviselői megbizonyosodtak az eljárás tökéletességéről, következetes és megsemmisítő hadjáratot indítottak Rife és munkatársai, valamint minden frekvenciakészüléket használó orvos ellen.

Üldözésük vehemenciája rémregénybe illő. 1939 márciusában egy orvosszimpatizáns laboratóriuma rejtélyes körülmények között kigyulladt és porig égett mialatt felkereste Rife-ot. Az egybegyűlt kutatók Rife módszerének megerősítését tervezték bejelenteni. A lángok pillanatok alatt olyan iszonyatos méretűek lettek, amit a New York Times főoldali cikke szerint 75 ember sem tudott eloltani, több órán keresztül. 1944-ben valaki megmérgezte dr. Milbank Johnson pszichológiai és klinikai gyógyszerprofesszort néhány órával egy sajtókonferencia előtt, ahol társasága az 1935-38 közötti kutatási eredményeit akarta közzétenni. A mérgezés egy kórházban történt, ahová közvetlenül a konferencia előtt szállították be. Röviddel a halála után az általa alapított társaságának minden iratát megsemmisítették, és ma már a létezését is tagadják.

Ezt követően kollégái, a Dél-Kaliforniai Egyetem megmaradt tagjai szó szerint halálfélelemben éltek. De nem minden iratot sikerült megsemmisíteni, és a felépült betegekről is maradtak beszámolók, tanúvallomások. Ezeket tanulmányozva Rife egyik szimpatizánsa, dr.

Ez az egyetlen általunk megkímélt Rife hagyaték

Raymond Seidel publikált egy cikket a Smithsonian-ben. Az írás megjelenése után észrevette, hogy minden lépését követik, és egy sikertelen fegyveres merényletet is elkövettek ellene. Röviddel később egy újonnan felvett technikus ellopta Rife univerzális mikroszkópjának legértékesebb alkatrészét, a kvarcprizmáját, és mint már szó volt róla ezzel használhatatlanná tette. A frekvenciakészülékek egyetlen gyártója a Beam Ray Corporation egy koholt pereskedésben tönkrement annak ellenére, hogy a vádak alól sikerült tisztáznia magát.

Egyes orvosokat lefizettek, hogy meghamisítsák az eredményeiket, másokat akik erre nem voltak hajlandók megfélemlítettek, vagy az orvosi praktizálástól való eltávolításukat helyezték kilátásba. Arthur Kendall-t közel negyedmillió dollárral vesztegették meg, aki ezután a munkáját otthagya váratlanul kivándorolt Mexikóba. Rife-ot és társait is bíróság elé állították. A bíróság a gyógyítások tényeit nem tekintette bizonyító erejűnek. Rife minden kutatási eredményét, iratát, feljegyzéseit elkobozták a hatóságok. Rife maga 1946-ig bírta, míg idegileg megviselve, iszákos lett, és fokról fokra leépült. Egy másik Rife-től független laboratórium, ahol hasonló „gyógyító elektromos energiás” kutatások folytak, a lángok martalékává vált, megint csak rejtélyes körülmények között. Csak egyetlen orvos maradt, dr. James Couche, aki minden atrocitás ellenére is kitartott, ameddig bírta.

Az ezotéria fejlődése azonban nem állt le. Minden tiltás ellenére sokat gyarapodtak ezoterikus ismereteink, melynek fényében utólag megállapítható, hogy mi történt és miért. Ennek tisztázása után néhány hónap alatt rekonstruálható lenne Rife módszere. Az univerzális vírusmikroszkóp valóban egy rendkívül nagy felbontású mikroszkóp volt, ami abban a korban forradalmasíthatta volna a mikrobiológiát. Ma már azonban az elektronmikroszkópok hasonló nagyításra képesek, így semmilyen nehézséget nem okoz a vírusok, baktériumok megfigyelése. Könnyen beazonosíthatók velük a mikrobák, így semmi akadálya annak, hogy megállapítsuk a rezonanciafrekvenciájukat.

Az elektronmikroszkópban élő sejtek, mikrobák azonban in vivo nem tanulmányozhatók a min-tafixálás, a vákuum, a dehidratálás és a speciális festési eljárás miatt. A Rife-féle nagy nagyítású transzmissziós fénymikroszkópban viszont a baktériumokat, a vírusokat életfolyamataik közben lehetett látni. Ez a lehetőség 80 évig elveszett számunkra. A Stefan Hell által 2000-ben kifejlesztett lézerefény mikroszkóp azonban megoldotta ezt a problémát. A STED (Stimulated Emission Depletion) mikroszkóp felbontása 60 nanométer, ezért alkalmas vírusok in vivo megfigyelésére is.⁴¹ Eric Betzing és William Moerner pedig 2006-ban egy olyan mikroszkópot fejlesztettek ki, melynek felbontása 20 nanométer. Ezzel már a legparányibb vírus is látható. Ezeket a módszereket nanoszkópiának nevezik, és ma már világszerte használják. A három tudós a szuperfelbontású mikroszkópokért 2014-ben kémiai Nobel-díjat kapott. Ezek a mikroszkópok már megfelelnek a célnak, de még mindig nem érik el az eredeti, megsemmisített változatot. RIFE kvarckristályokból álló prizmatikus mikroszkópjának felbontása 10 nanométer volt, és az elektronmikroszkóppal ellentétben nem fekete-fehér, hanem színes képet adott.

A rezonanciafrekvencia tényét senki sem tagadja, mert mint tudjuk az univerzumban minden rezeg, semmi sincs nyugalomban. Ennek oka, hogy minden éteri részecskékből áll, az anyag is. Az éteri részecskék igen nagy frekvencián rezegnek, ami az összesűrűsödésükkel, anyaggá válásukkal lecsökken, és specifikussá válik. Atomjainak szerkezetétől függően minden anyag rezgési frekvenciája más, és ez vonatkozik az élő organizmusokra is. Ennélfogva semmi mást nem kell tenni, mint a fénymikroszkóp alá tett vírusokat, baktériumokat végigpásztázni egy frekvenciagenerátorral, és megállapítani a rezonanciafrekvenciájukat, vagyis azt a frekvenciaértéket, amelyen elpusztulnak. Besugárzás céljára Rife „audiospektrumos rezonáns frekvenciás” csövet használt, ami működést tekintve nagy valószínűséggel megegyezik Tesla nagyfrekvenciás plazmakisülési csövével. Ez a cső nagyon hasonlít a mi fénycsöveinkhez, csak nem fényt, hanem mágneses részecskéket bocsát ki magából. Ez a mágneses sugárzás pusztította el a mikrobákat.⁴²

A mágneses monopólusok léte fizikailag ismert, de mi nem használjuk semmire. Pedig ezek jelentik fejlődésünk zálogát. Ha nem használjuk ki a bennük rejlő lehetőségeket, soha nem jutunk ki a

⁴¹ A STED mikroszkópot a német Carl Zeiss Microscopy GmbH gyártja.

⁴² A Tesla-féle nagyfrekvenciás plazmakisülési csövet ne tévesszük össze a hideg plazmával, amit fertőtlenítésre használnak. Ezt a fertőtlenítő eljárást Gregor Morfill, a németországi Max Planck Fizikai Intézet egykori munkatársa fejlesztette ki kézfertőtlenítésre. Ez a plazma is hasonlít a fénycsövekben keletkező plazmára, de itt jóval kevesebb gázmolekula kerül ionizált állapotba. A kutatócsoport által kifejlesztett eszköz elektromos kisüléseket idéz elő a levegőben. A keletkező mikrovillámok a levegő molekuláris oxigénjét vagy nitrogénjét elbontják, több mint 200 kémiai reakciót indítva el. Így jön létre többek között a baktériumok számára halálos hidrogén-peroxid. Ez a folyadék egy gyenge, színtelen, szagtalan sav, de erős oxidálószer. (Gőze irritálja a szemet és az orrot. A hölgyek előszeretettel használják hajszőkítésre. Környezetbarát vegyszer. Tablettában árusított változata a hyperol, amit csak fel kell oldani vízben, és máris használható fertőtlenítőszerként.)

A hideg plazmás eljárásnál a keletkezett hidrogén-peroxid gőze végzi a fertőtlenítést. (Ez hasonlít az ózonnal történő fertőtlenítéshez. Ott sem csurog a fertőtlenítő lé a környező tárgyakról.) Ezáltal az orvosoknak nem kell minden vizsgálat és műtét előtt szappannal dörzsölni a kezeiket, hanem csak bedugják egy kis dobozba, és a plazma néhány másodperc alatt elpusztítja a rajta levő összes vírust, baktériumot és gombát. Lábomba ellen is hatásos. Az eljárás nem új. Régebben már használtak plazmát az orvosi műszerek tisztítására. Levegőfertőtlenítésre is alkalmas. Az illékony szerves vegyületeket is elbontja, ezáltal megszűnnek a kellemetlen szagok. A készüléket Novaerus márkanéven forgalmazzák. Fogyasztása csekély (20 W), ventilátorának zajszintje alacsony (35 dBA). Fogorvosi rendelők levegőjének tisztítására, fertőtlenítésére szolgál az amerikai fejlesztésű Woodpecker típusú készülék. Egyik sem olcsó. Több százezer forintba kerülnek. Mivel ezek a készülékek csak rövid ideje vannak használatban, nem lehet tudni, hogy a plazma előállításához szükséges több tízezer voltos elektromos mező növeli-e az amúgy is tetemes mennyiségű elektromos szmogot körülöttünk.

kozmoszba, és tovább nyűglődhetünk bajainkkal, az anyagi világban leküzdhetetlennek tűnő problémáinkkal. A gravitációs részecske (graviton) és az éteri részecske (éterion) idézi elő az összes transzcendentális jelenséget, melyek valójában nem mások, mint általunk nem ismert fizikai jelenségek. A héliumgázzal töltött mágneses monopólusokat kibocsátó cső kifejlesztése megoldható lenne, de ezzel nem érdemes foglalkozni. A Rife által használt besugárzó készülék, vagyis a hidrogéntöltésű gázkisüléses cső⁴³ ugyanis térsugárzó volt. Nem csak a beteget sugározta be, hanem a környezetét is. Valószínűleg ennek tudhatók be a rejtélyes, elolthatatlan tüzesetek is. Nem biztos, hogy gyújtogatás okozta a laboratóriumok leégését.

A következményekből ítélve Rife minden bizonnyal gravitációs részecskéket kibocsátó sugárforrást használt a gyógyításhoz. Mint tudjuk az éteri részecskék beszivárgása hűti az anyagot, míg a gravitációs részecskék melegítik. Egy bizonyos koncentráció felett ez a melegítő hatás oly mértékű, ami öngyulladást vált ki.⁴⁴ Ezt a fajta tüzet hagyományos módon eloltani sem lehet. Erre utal az a korabeli élménybeszámoló, mely szerint: „A lángok pillanatok alatt olyan iszonyatos méretűek lettek, amit 75 ember sem tudott eloltani, több órán keresztül.” Csak akkor aludt ki a tűz, miután az egész laboratórium porig égett. Ennek oka, hogy a tüzet szokásos módon, vízzel oltották. Azt pedig már a mitológiából is tudjuk, hogy a „sárkánytüzet” nem lehet vízzel oltani. A víz elektromosan vezető, ezért jól vezeti a mágneses monopólusokat is. Ha egy mágneses részecskékkel telített anyagra vizet locsolunk az olyan, mintha egy hagyományos tüzet benzinnel próbálnánk eloltani.

Ezeknek a baleseteknek az elkerülése érdekében nekünk koncentrált sugárnyalábokat kibocsátó sugárforrásra van szükségünk, amelyek csak a beteg testet sugározzák be. Erre legalkalmasabb a Klein-alakzat lenne. Ez a hajszálvékony rézhuzalból tekercselt mágneses monopólus elég nagy határfokú ahhoz, hogy kellően erős mágneses sugárzást hozzon létre, és csak egy irányban sugároz. Gerjesztéséhez nagyfeszültségű frekvenciagenerátorra van szükség. A határfok növelése érdekében a gerjesztést itt is szolitonhullámmal kell végezni. Az utóbbi évtizedekben kísérletek történtek e technika újraélesztésére, de ezoterikus alapismeretek hiányában a kutatások nem jártak sikerrel. A hagyományos gyógymódok pedig zsákcúcnak bizonyultak. Sem a gammasugárzás, sem a kemoterápia, sem a hipertermiás rákkezelés nem hozott átütő eredményt. Arra azonban már rájöttek a kutatók, hogy a rákos sejtek valóban kék fényt bocsátanak ki magukból. Ezt kihasználva a lézerképes operációknál könnyebben le tudják választani a rákos sejteket a testszövetekről.

A földönkívüli civilizációk is a mágneses besugárzást módszerét használják a vírusos és bakteriális fertőzések okozta betegségek gyógyítására. A rákot is ezzel gyógyítják. Ők azonban nem aprózzák el a dolgot. Az összes rákos sejtet egyszerre elpusztítják, amelyet aztán a beteg napokig tartó kínszenvedések árán képes csak kiüríteni a testéből. Utána azonban teljesen meggyógyul. A műtetet egy végső stádiumban levő amerikai asszonyon hajtották végre, akinek a teste telis-tele volt áttételekkel, így a halála bármikor várható volt. Ez azonban nem történt meg, mert egy UFO-elrablás során meggyógyították. Helen eredetileg csípőcsonttrákból szenvedett. Az operáció nem járt sikerrel, mivel áttételek képződtek a hasnyálmirigyen. Az újabb műtét során kiderült, hogy az áttételek időközben elborították a többi belső szervét is. Ennek láttán – mint ilyenkor szokásos – félbeszakították az operációt, és bevarrták a hasát. Miután a kemoterápia sem segített megmondták neki, hogy búcsúzzon el a hozzátartozóitól, mert hamarosan meg fog halni. Ekkor már iszonyú fájdalmai voltak, és alig vonszolta magát. Otthon fekve várta a halált.

Eközben egy éjszaka felébredt, mert úgy hallotta, hogy a nevén szólítják. Ezt követően ellenállhatatlan késztetést érzett, hogy kocsiba üljön, és a sötét éjszakában elinduljon az ismeretlen hang által sugallt helyre. Kb. 5 kilométernyi út megtétele után nagy meglepetésére a megjelölt helyen egy UFO-t látott lebegni a talaj felett. Miután megállt előtte, az óriási méretű járműből fémes anyagú, testhez álló ruhát viselő alakok léptek ki, és felvitték a fedélzetre. Felfektették a műtőasztalra, és megvizsgálták az egész testét. Ehhez egy kisméretű, fordított gomba alakú műszert használtak. Mi-

⁴³ Ez a cső olyan erős hullámokat bocsátott ki, hogy egy autóra szerelt hordozható készülékkel végigment egy falun, és megszüntette az influenzajárványt. A megfelelő frekvenciára hangolt mágneses sugarak több száz méteres körzetben elpusztították az influenzavírusokat.

⁴⁴ Valószínűleg ez okozta 1895-ben Tesla laboratóriumának leégését is.

után néhányszor végighúzták rajta a vörös fényt kibocsátó műszert közölték vele, hogy rákos a bal melle, a mája, a jobb veséje, a hasnyálmirigye és az epéje is. A diagnózis felállítása után egy fájdalmas kezelés következett.

Először egy fémtálcához hasonló eszközt alkalmaztak. Ezt a két végén levő nyéllal kb. tízszer végighúzták a teste felett. Eközben Helen borzalmas hőséget és iszonyú fájdalmat érzett. Mint később elmondta, csak azért volt képes a megpróbáltatásokat elviselni, mert előzőleg a földi orvosok szörnyűbb dolgokat is műveltek vele. A kezelés következő fázisában az idegenek valamiféle bíborszínű folyadékot fecskendeztek a hasüregébe. Ezután néhány deciliter igen sötét színű vért csapoltak le tőle. Majd injekciók következtek, amelyeket a hasüregébe, és a két oldalába adtak be. Az injekciózás után műszerekkel átvizsgálták az egész testfelületét, és közölték vele, hogy meggyógyították. Felöltözhet a kezelésnek vége. Végül a lelkére kötötték, hogy semmiféle orvosságot ne szedjen be többé, tekintse magát gyógyultnak. Még mielőtt elbocsátották, elővettek egy égi térképet, és megmutatták, hogy honnan jöttek. Helen csak annyit tudott megjegyezni belőle, hogy valahonnan az Orion környékéről.

A fura eljárás után hazahajtott, és kimerülten ágyának dőlt. Másnap reggel igen rosszul lett, gyötörőbb fájdalmai voltak, mint korábban. Éjszakai kalandját elmesélte az aggódó fiának, aki nem hitt neki, ezért felkereste az említett helyszínt. Ott minden kételye eloszlott, amint meglátta a hatalmas kör alakú lenyomatot, és a sajátos módon megperzselődött növényzetet. Helen gyógyulásának utolsó fázisa meglehetősen rendhagyóan zajlott. Délután rossz szagú, ronda, fekete folyadékot hányt ki magából. Ijedtében azonnal elrohant a kórházba. Az orvosok közölték vele, hogy ez annak a jele, hogy hamarosan meghal. A következő két napon borzalmasan rosszul volt. Többször is elvesztette az eszméletét. Az orvosok megpróbálták fájdalomcsillapítókat beadni neki, de ő az intelemre emlékezve nem vette be őket. Ezt követően azonban fordulat állt be az állapotában. Az ápoló személyzet várakozása ellenére a beteg nem halt meg, sőt egyre jobban lett. Három nap múlva pedig teljesen meggyógyult. Az orvosok megvizsgálták, és nagy meglepetéssel tapasztalták, hogy a szervezetében nyoma sincs a ráknak. Miután hazament Helen úgy érezte magát, mint aki sohasem volt beteg.

A fenti kórtörténet minden tekintetben tökéletesen dokumentált. Mind a beavatkozás előtti leletek, mind az utólagos vizsgálatok eredményei utólag is ellenőrizhetők. Azóta 25 év telt el, és Helen még mindig életben van. Makkegészséges. Ez az eset nem egyedülálló. John E. Mack amerikai tanácskezelő professzor az utóbbi évtizedekben több száz eltérítéssel gyógyítást vizsgált ki. Akadt köztük tüdőgyulladásos eset, fehérvérűségben szenvedő beteg és izomsorvadás is. Ez a szám nem is olyan nagy, ha azt nézzük, hogy statisztikai adatok szerint az Egyesült Államokban eddig több mint 5 millió embert térítettek el a Földön kívüli civilizációk. A legtöbbször csupán megvizsgálják őket, de ha komolyabb betegséget fedeznek fel náluk, általában meg is gyógyítják a fedélzetre hurcoltakat.

Az iménti esetben azt is sejteni lehet, hogy a műtét során milyen eljárást alkalmaztak. A fémtálcaszerű szerkezet egy szubatomi energiasugarakat kibocsátó eszköz lehetett. Az általa keltett hőhátástól arra is következtetni lehet, hogy Yin jellegű koncentrált energianyalábokat bocsátott ki. Ezzel pusztították el a ráksejteket. Ezt követően ki kellett takarítani a szervezetből az életképtelenné vált sejteket. Erre szolgált a hasüregbe adott bíborszínű injekció. A vérbe felszívódott salakanyagot ott a helyszínen lecsapolták, a gyomorban összegyűltet pedig később a beteg kihányta. A belekben levő ráksejtmaradványok feltehetően a székllettel távoztak. Miután a ráksejtek egy idő után megtámadják és elpusztítják az egészséges sejteket, minden bizonnyal szükség volt sejtregenerálásra is. Valószínűleg ezt a célt szolgálták az utólag beadott injekciók. Más UFO-s esetek tanulmányozása is megerősíti, hogy a fejlett civilizációk szinte mindegyike rendelkezik olyan speciális folyadékkal, amely képes az elpusztult sejteket az étterest alapján regenerálni. Ennek megtörténte után következett az alapos műszeres vizsgálat, amely megállapította, hogy minden az elvárásnak megfelelően alakult.

Mi még messze állunk ettől a szinttől, Hiába áll rendelkezésünkre minden információ, melyekkel a ránk leselkedő veszedelmeket leküzdhetnénk, nem tudjuk átültetni a gyakorlatba. A visszahúzó erők folytán nem tudunk elindulni ezen az úton. Pedig a fentiekben felsorolt csapásokat sorra elháríthatnánk. Ehhez jelentős beruházási összegre sem lenne szükség, mert az ezoterikus találmányok mindegyike pár ezer forintból megépíthető. Csak az nincs, aki megcsinálja. A szakemberek nem

mozdulnak, nem indulnak el ebbe az irányba, mert nem hiszek a megvalósíthatóságában. Most mindenki másokra mutogat, arra vár, hogy majd valaki a „szájukba röpteti a sült galambot”. Ehhez azonban senkinek sincs kedve. Így minden marad a régiben, és oktondi birka módjára masírozunk a vágóhídra. Pedig a jövő ezoterikus kutatóira, fejlesztőire nem vár embertelen küzdelem. Az elvi alapok ugyanis rendelkezésre állnak, csak építkezni kell rájuk.

Ennek alapján a ráksejteket is könnyedén el lehetne pusztítani. Dr. Rife 80 éve rendelkezésünkre álló módszerével minden rákbeteg percek alatt meggyógyítható lenne, de senki nem tesz értük semmit. Az emberiség ugyanis úgy döntött, hogy inkább rakásra pusztulunk, de akkor sem kell nekünk ez a módszer. Aztán sajnálkozunk rajtuk, a hozzátartozók pedig könnyeiket hullajtva eltemetik őket. Utána életük végéig gyászolják halottjukat, és a sorsot hibáztatják a történetekért. Az eszükbe sem jut, hogy a saját ostobaságunk, csökönységünk miatt haltak meg. Rife és munkatársainak likvidálása után világszerte 700 millió ember halt meg rákban, teljesen feleslegesen.

A rák felszámolásának legnagyobb gátja a háttérben játszódo hallgatólágos összeesküvés. Ennek lényege, hogy azok, akiknek módjukban állna, nem tesznek semmit a rákbetegek meggyógyításáért. Az orvosok féltik az állásukat, a gyógyszergyárak az extraprofitjukat, a politikusok pedig arra hivatkoznak, hogy ha mindenki meggyógyul, sok lesz a nyugdíjas. A nyugdíjpénztár pedig már a jelenlegi terheket sem képes elviselni. Mivel ezzel a módszerrel minden fertőző betegség megszüntethető lenne, a jövőben csak töredéknyi orvosra lenne szükség a balesetet szenvedtek ellátására. Szervi elváltozásokból eredő betegségek sem sújtának az emberiséget. A Tesla által feltalált frekvenciagenerátorral ugyanis minden betegség megelőzhető lenne. 28 KHz frekvenciára hangolva a Tesla generátor által kibocsátott mágneses szoliton impulzusok harmonizálják a meridiánokat, helyreállítják az aura sérüléseit, és optimumra hangolják a csakrák működését. Ép étertest esetén pedig a fizikai test is ép, egészséges lesz. Ez sem tetszik a politikusoknak, mert az emberiséget már így is a túlnépesedés veszélye fenyegeti.

Hadüzenet a mikrobáknak (Működési leírás)

Korunk embere nem tart igényt a több ezer éves tudományra, elveti az elődeink által elért eredményeket. Ezen ne csodálkozzunk, mert mi a száz évvel ezelőtti tudományos sikereinkre sem tartotunk igényt. Semmelweis Ignác már a XIX. század közepén felhívta az orvostársadalom figyelmét a kézmosás fontosságára. Ennek ellenére kórházi orvosaink manapság sem tartják fontosnak a gyakori kézmosást. Ezért egyik betegről a másikra viszik át a fertőzést. Így ma már minden kórház valószínűleg fertő. Aki oda bekerül, az nagy valószínűséggel betegen kerül ki onnan, ha egyáltalán élve kijut. Royal Rymond Rife csíraölő módszerével megszabadulhatnánk ugyan az összes fertőző betegségtől, de az orvoslobbi és a gyógyszermaffia likvidálta ezt az eljárást az alkotójával együtt. A gyakori kézmosást pedig kényelmetlennek tartják az orvosok. Ilyen körülmények a kórházi betegek hullanak, mint ősszel a levelek. Sokak szerint nem baj, hadd pusztuljanak. Azok után, amit csináltunk, ahogy viselkedtünk, ezt érdemeltük.

„Doktor úr, mosson kezet, mielőtt hozzám ér!” Ha egy ilyen mondat a kórházi ágyon abszurdnak is tűnhet, a felszólítás életmentő lehet. A betegekkel foglalkozók ugyanis három kézmosásból körülbelül kettőt elspórolnak. Nagy nemzetközi vizsgálatok igazolják, hogy a nők gyakrabban mosnak kezet, mint a férfiak, és ebben a „műfajban” az ápolónők jobban teljesítenek, mint az orvosok. Magyarországon évente mintegy 50 ezer beteg a slamposág miatt kórházi fertőzést szenved el. Egyik évről a másikra két és félszeresére nőtt a súlyos bélfertőzések száma a hazai kórházakban. 2012-ben már több mint ezren haltak bele az enyhébb esetekben csak hasmenéssel, súlyosabb esetben vastagbélgyulladással járó kórba.

Egyelőre nincs válasz rá, hogy miért pont most okoz robbanásszerűen kórházi járványokat ez a baktérium. Az Amerikai Tudományos Akadémia hivatalos folyóiratában (Proceedings of the National Academy of Sciences, PNAS) publikált eredmények egyértelműen igazolták, hogy egyetlen

úgynevezett szuperterjesztő – például a kórházi osztályok között gyakran mozgó radiológus vagy fizioterapeuta, aki elmulasztja megmosni a kezét –, olyan mértékben terjesztheti a fertőzéseket, mintha az összes kórházi dolgozó 23 százaléka mulasztaná el a rendszeres kézmosást.

Az érintő, a simogató, a tapintó, a bátorítást nyújtó kézen is több millió apró fertőző lény nyüzsög. Az átlagos beteg testének minden négyzetcentiméterén tízmillió húgyúti, légúti, seb-, illetve véráramfertőzést okozó baktérium él. Az ép bőrről naponta egymillió sejt ürül, amelyek az ágyra, az ágyneműre, a beteg által használt eszközökre kerülnek, onnan meg azokra, akik kontaktusba kerülnek velük. Az ápolónők és a beteggel közvetlenül érintkező orvosok kezén az ágynemű érintése, a beteg megfordítása után száz és ezer kórokozót találhatnak. Az intenzív osztályokon dolgozó nővérek több mint negyede hordozott gennykeltő baktériumot, és ha elspórolja a kézmosást, viszi azt tovább a következő gondozottjára.

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) szerint a fejlett országokban a betegek 5-10 százaléka fertőződik meg a kórházi tartózkodás során, míg a fejlődő országokban ez az arány meghaladhatja a 25 százalékot is. Az európai adatok azt mutatják, hogy 4,5 millió fertőzésből 37 ezer végződik halállal, további 110 ezer esetben pedig hozzájárul a beteg halálához. Egy két évvel ezelőtti ÁNTSZ-felmérés szerint Magyarországon évente mintegy 90 ezer ember kapott a kórházakban olyan fertőzést, amelyek mintegy fele alapos kézmosással elkerülhető lett volna. Mindez nem csak a meghosszabbodott kezelési idő, illetve a kórokozók ellenálló képességének fokozódása miatt okoz sok bajt.

A járulékos költségek is hatalmas terhet róhatnak az egészségügyi intézményre. Az elővigyázatlanságnak ugyanis nagy ára lehet: egyetlen MRSA (kórházi multirezisztens baktériummal fertőzött) beteg kezelésének költsége több millió forint. Az egészségügyi ellátás során kialakuló fertőzések világszerte a betegbiztonság egyik legégetőbb kérdését jelentik. A kézfertőtlenítési szabályok súlykolására évek óta óriási kampányok zajlanak világszerte, a kórházi kezeléseket során szerzett fertőzések vezető oka mégis a kézmosás hiánya maradt. Nálunk is.

„Orvost szinte soha nem láttam kezét mosni. Az ápolónő is leginkább a vérvétel előtt szokásos bőrfertőtlenítő spray-t fújta csak a kezére, mielőtt hozzám ért” – meséli közvetlen tapasztalatait a súlyos autoimmun diagnózissal élő, alig harmincéves nő, akit az elmúlt hónapokban több hazai kórház intenzív osztályán is ápoltak. Arra a kérdésre, hogy mennyire zavarta, egyáltalán zavarta-e ez a helyzet, egyértelmű igennel válaszol. „Miután az életben maradásom záloga volt, hogy ne kapjak semmilyen újabb fertőzést, a legszívesebben rákérdeztem volna: doktor úr, mosott kezét, mielőtt hozzám ért? De nem tettem meg. Egyszer sem. Félttem a fertőzéstől, de attól még jobban, hogy megsértem, magamra haragítom az orvost, és akkor nehezebb lesz.”

Az intenzív osztályokon, a sürgősségi ellátó helyeken a szükséges kézfertőtlenítések csupán 40-60 százaléka történik meg – mondta lapunknak dr. Lám Judit, a Semmelweis Egyetem Közzolgálati Kar Egészségügyi Menedzserképző Központjának oktatója. A WHO és az egyéb nemzetközi egészségügyi szervezetek ajánlása szerint a beteg érintése, valamennyi szúrás (vérvétel, infúzió), sebellátás előtt, a páciens kezelését követően, illetve közvetlen környezetének, például az ágyneműjének vagy egyéb tárgyainak érintése, vagy váladékaival való találkozás után kezét kellene mosni. Ezt az ajánlást az ellátók Magyarországon is ismerik, a gyakorlatban mégsem lehet elérni, hogy a beteggel kapcsolatba kerülők mindig kezét mossanak, amikor kellene. Gyakran a feltételek hiányoznak – a betegágy, vizsgálóhely közvetlen közelében lévő vízcsap, szappan, vagy a zsebben hordható, az ágy végére függeszthető alkoholos fertőtlenítő flakon. Ha pedig ezek meg is vannak, akkor az idő kevés.

Az intenzív osztályokon a nővérek egyetlen műszak alatt jó néhányszor kell ágyat rendezni. Háromszor-négyszer injekciót, tablettát osztani, infúziós szerelékkel bekötni, naponta többször is vérnyomást, pulzust, testhőmérsékletet mérni, ezen felül szükség szerint cserélni a katéteres zacskót, ágytálazni, s ki tudja még mi mindent tenni a beteg körül. Ha csak az említetteket vesszük számba, már akkor is összejön műszakonként legalább 300-400 kézmosás. Ha ezt valaki szabályosan szeretné végezni a hagyományos szappanos, vizes kézmosáshoz 40-60 másodpercre, alkoholos bedörzsöléshez pedig 30 másodpercre lenne alkalmanként szüksége. Nemzetközi mérés szerint az egészségügyi dolgozók, ha mosnak is kezét, tíz másodpercnél többet nem szánnak rá.

Lám Judit szerint a kézmosás elhanyagolásnak az is oka, hogy ennek nincs közvetlen, azonnal észlelhető következménye. Ha a mosatlan kézzel át is kerül az egyik betegről a másikra a kórházi

fertőzés, és az a beteg állapotának romlását, netán halálát okozza, utóbb nem lehet bizonyíthatóan visszavezetni ezt a kézmosás elhagyására. De nincs olyan közgazdasági mérés sem, amely egyértelműen megmutatná, mennyit takaríthat meg a kórház a kézmosási szabályok betartásával. A legelészettebb betegeket kezelő osztályokon (intenzív, sürgősségi, koraszülött részlegeken) végeztek olyan méréseket, amelyek megmutatták, hogyan változik a kórházi fertőzések aránya a kézmosások gyakoriságával. Ott, ahol például 48 százalékról legalább 66 százalékra javították a kézmosások gyakoriságát, a kórházi fertőzések addigi 17 százalékos aránya 10 százalék alá csökkent.⁴⁵

A kórházak intenzív osztályain dolgozó nővéreknek egyetlen műszak alatt ágyrendezés, injekció-beadás, tablettaosztás, infúziós szerelék bekötése, vérnyomás-, pulzus-, testhőmérséklet-mérés, katóteres zacskó cserélés, ágytálazás, pelenkázás stb. során műszakonként legalább 400 alkalommal kellene kezét mosni. Ha ezt a nővér, ápoló szabályosan szeretné végezni a hagyományos szappanos, vizes kézmosáshoz kb. 60 másodpercre lenne alkalmanként szüksége. Ez naponta 400 percet vesz igénybe, ami azt jelenti, hogy napi munkaidejéből 6-7 órát kézmosással tölt el. Ez nyilvánvaló képzelenség, mert akkor mikor fog dolgozni. Az orvosoknál is ez a helyzet. Ahhoz, hogy a fertőző baktériumokat, vírusokat ne vigyék át egyik betegről a másikra, állandóan kezét kellene mosniuk. Ez az elővigyázatossági előírás betarthatatlan, szigorú alkalmazása megbénítaná a kórházak és rendelőintézetek munkáját. A munkaköri leírás ugyan szigorúan előírja, hogy:

1. Fertőtlenítsünk kezét a páciens érintése előtt.

2. Fertőtlenítsünk kezét közvetlenül az aszeptikus beavatkozás előtt.

3. Fertőtlenítsünk kezét közvetlenül a váladékkal való szennyeződés lehetősége után (a kesztyű levételét követően).

4. Fertőtlenítsünk kezét miután megérintettük a beteg környezetében levő tárgyakat még akkor is, ha a beteget magát nem érintettük.

A kórházi dolgozók csak ily módon védhetik meg magukat a kórokozóktól, és akadályozhatják meg azok átvitelét a beteg környezetébe. A működési szabályzat azonban arra nem tér ki, hogy ha ezeket az előírásokat szigorúan betartják, akkor mikor fognak gyógyítani.

Ezt az áldatlan állapotot csak egy módon lehet segíteni: radikális megoldást kell alkalmazni. A fertőző baktériumok, vírusok ellen nem védekezni kell, hanem véglegesen ki kell irtani őket, egyszer s mindenkorra meg kell szabadulni tőlük. Nem antibiotikumokkal, fertőtlenítőszerrel kell elpusztítani őket, hanem fizikai módszerekkel. A vegyszeres megoldás gyakori, esetenkénti alkalmazást igényel, vagyis betegenként, műveletenként ismételni kell. Egy fizikai jelenség bevetésével viszont az összes fertőző csíra percek alatt elpusztítható. Ez a fizikai jelenség a mágneses sugárzás. Ennek leghatékonyabb alkalmazási módját, a rezonanciafrekvencián történő besugárzást az amerikai ifj. Royal Raymond Rife találta fel. Az általa kifejlesztett sugárgenerátorral nem csak a kórházakba került betegek csíramentesíthetők, hanem a különféle gyógyeszközök is. A felszerelés és a kórházi helyiségek fertőtlenítésének legegyszerűbb módja, hogy a lemosásukhoz használt vízzel el kell nyeletni a különböző frekvenciájú mágneses sugarakat. Ez maradéktalanul elpusztítja a kórházban fellelhető összes vírust és baktériumot. (Hulda Regehr Clark szerint a 33 kHz-es frekvencia képes elpusztítani a szervezetünkben és környezetünkben a rendkívül káros parazitákat.) Így néhány hét alatt sterilizálható az összes egészségügyi intézmény.

A kórokozók elleni védelmet mind jobban nehezíti a multirezisztencia is, ami azt jelenti, hogy napjainkra a vírusok és a baktériumok már minden elképzelhető antibiotikum ellen rezisztenssé váltak, még azok ellen is, amelyeket nem ismernek. Legsúlyosabb a helyzet a rákgyógyítás terén. Az előbb említett rezisztencia miatt a kemoterápiás módszerek egyre kevésbé hatásosak. Ráadásul a rákos sejtek kifejlesztettek magukban egy kis „pumpát”, melynek segítségével valósággal kiköpik a nekik nem tetsző vegyi anyagokat, még akkor is, ha azokkal korábban soha nem találkoztak, tehát nem volt rá alkalmuk beazonosítani őket, és megtanulni ellenük a védekezést. Már olyan szuperbaktériumok is vannak, melyek nem csak rezisztensek az antibiotikumokkal szemben, hanem táplálékként fogyasztják őket. (Az első szuperbaktérium a XX. század végén jelent meg, és minden antibio-

⁴⁵ Danó Anna – Népszabadság, 2013. augusztus 3. (4. oldal)

tikumnak ellenáll. Az NDM-1 baktériumot Indiából és Pakisztánból már számos nyugati országba behurcolták, és már sok halálos áldozata van a fertőzésnek. Veszélyességét fokozza, hogy génjei más baktériumokba is átvihetők.)

Egyre nyilvánvalóbb, hogy a mikroorganizmusok meg fogják nyerni a háborút ellenünk. Az anti-biotikus és vegyi kezelés korábban hatékony fegyverét lassan letehetjük, mert már csak a káros mellékhatásuk maradt meg, használni egyre kevésbé képesek. Mindezek tetejébe a kivágott őserdők mélyéről szinte hetente szabadulnak ránk új vírusok és baktériumok, amelyek ellen semmilyen módon sem tudunk védekezni. A legtöbbjüket még beazonosítani sem tudjuk, így bármikor felütheti a fejét egy világméretű járvány, amellyel szemben teljesen tehetetlenek leszünk. A virológusok azt sem tartják kizártnak, hogy a dzsungelhez hasonlóan a sarki jégtakarók alatt is találhatók ismeretlen kórokozók. Ha a globális felmelegedés következtében ezek kiszabadulnak a jég fogságából, egy olyan vírusrobbanás történik a Földön, ami ellen az ép immunrendszerű emberek is védtelenek lesznek. A több mint 10 ezer éves ősvírusokkal szemben ugyanis nem tudott kialakulni az immunitásunk.

A másik gond, hogy az új kórokozók beazonosítása, a velük szemben hatékony szérumok kikísérletezése, gyártásba vitele és gyógyszerként való engedélyeztetése iszonyatosan sokba kerül, nem is szólva a folyamat időigényességéről. Csupán a gyógyszerengedély kiadását megelőző toxikológiai vizsgálatok, valamint az állatokon majd embereken végzett kísérletek min. 5 évet vesznek igénybe készítményenként. A kellő technológiai fejlettséggel rendelkező nyugati országokban egy-egy új gyógyszer kifejlesztése 800 millió dollárt is felemésztethet. Ha ezt a helyzetet összevetjük az új kórokozók rohamosan növekvő számával, hamar rá fogunk jönni, hogy az orvostudomány néhány év múlva csődöt mond. A hagyományos úton haladva nem fogjuk bírni az iramot, az idő- és pénzhiány miatt biztos vesztésként kerülünk ki ebből a versenyből. Ezt egyébként már maguk a tudósok is elismerik. Az „Archives International Medicine” című folyóirat ezt írta egyik vezércikkében: *„Ma már nem az a kérdés, hogy az ember elveszti-e a mikrobák világával folytatott harcot, hanem az, hogy mikor veszti el.”*

Ebben a küzdelemben csak egy módon lehet nyerni, ha felhagyunk a vegyi, illetve organikus úton történő védekezéssel, és áttérünk a fizikai módszerekre; közülük is a leghatékonyabbra, a mágneses besugárzásra. A kórokozók fizikai úton történő megsemmisítésének nagy előnye, hogy nem fajspecifikus. Minden élőlény ellen bevethető, függetlenül annak származásától és méretétől. A pusztító hatás azonnali, és semmilyen mellékhatással nem jár az alkalmazása. Mint az előzőekben is láthatuk ennek oka, hogy az egészséges sejtek a szubatomi energiahullámok által elvont energiát a meridiánláncból pótolni tudják. Egyébként a földönkívüliek is ezt az egyszerű és olcsó módszert alkalmazzák a számukra ismeretlen földi vírusok ellen. Az általuk elrabolt emberek elmondása szerint a jármű fogadási csarnokában kékes fényt láttak, amely leginkább a mi germicidlámpánk (germicid = csíraölő) fényéhez volt hasonló. Ezeknek a derengő fényt keltő szubatomi energiahullámoknak az a feladatuk, hogy az űrhajóba általunk behurcolt mikroorganizmusokat megöljék, és ezt követően már „sterilen” kerülünk át a vizsgáló terembe.

Sajnos ezeknek az energiahullámoknak egyelőre sem az intenzitását, sem a pontos frekvenciáját nem ismerjük. Ezt nekünk kell kikísérleteznünk biológusok, orvosok, fizikusok és mérnökök összefogásával. Különösen a kórházakban lenne nagy szükség erre a fertőtlenítő eszközre. Az Egyesült Államokban pl. évente 2 millió ember betegszik meg kórházban szerzett vírusoktól, és baktériumoktól. Közülük 90 ezer meg is hal. Más országokban még rosszabb a helyzet. A járóbeteg-ellátásban tevékenykedő orvosok is tehetetlenek a fertőző betegségek ellen. Kellő műszerezettség hiányában nem tudják beazonosítani a kórokozót.

A fertőzést okozó baktérium kiderítésére csak kórházban végeznek mikrobiológiai tenyésztést. A háziorvosoknak nincs lehetőségük célzott kezelést végezni. Ezért felírnak egy széles spektrumú antibiotikumot, ami olyan hatást vált ki a szervezetben, mint egy szőnyegbombázás. A kórokozó baktérium mellett kipusztítja a hasznos baktériumokat (pl. a bélflórát) is a szervezetből. A gyakori antibiotikumszedés ennél is veszélyesebb hatása, a multirezisztencia. A baktériumok egy idő után rezisztensek lesznek az antibiotikumokra, és szuper baktériummá válnak. Ekkor kezelhetetlenek lesznek, mert semmilyen gyógyszer nem pusztítja el őket. Vannak országok ahol csak mikrobiológia le-

let alapján lehet felírni antibiotikumot. A célzott kezelés következtében Hollandiában 1% alatt van a multirezisztens betegek száma. Belgiumban viszont mindenki szabadon vásárolhat antibiotikumot a patikában. Ezért itt lényegesen nagyobb a rezisztencia aránya. Legellentmondásosabb a helyzet az Egyesült Államokban, ahol a beteg feljelentheti az orvost, ha nem ír fel neki antibiotikumot. Itt, ha valaki eltüsszenti magát, már rohan is az orvoshoz, hogy antibiotikumot írasson fel. Ezt az orvos akkor is felírja, ha indokolatlannak tartja, mert nem szeret pereskedni.

A legnagyobb tévedés ezen a téren, hogy a beteg vírusos fertőzés (pl. influenza) esetén is ragaszkodik az antibiotikus kezeléshez, holott az antibiotikum teljesen hatástalan a vírusok ellen. Vírusfertőzésre jelenleg egyetlen gyógymód létezik, az immunrendszerünk. Ha erre a védelmi rendszerre nem vigyázunk, ha egészségtelen életmódunkkal legyengítjük, tönkretesszük az immunrendszerünket, akkor a vírusos fertőzésbe, illetve az általa keltett szövődményekbe bele is pusztulhatunk. Nem véletlen, hogy évente világszerte több százmillió ember hal meg különböző fertőzések következtében. Ennek azonban nem kellene így történnie. Már 80 éve egyetlen embernek sem szabadna fertőző betegségekbe belehalni.

A veszedelmes vírusok mindegyike kiirtható lenne mágneses kezeléssel. Ehhez semmi más nem kellene tenni, mint besugározni őket a rezonanciafrekvenciájukkal. A természetben is kiirthatók lennének a káros rovarok, rágcsálók. Ehhez nem muszáj egyenként besugározni őket. Semmi más nem kellene tenni, mint vízzel elnyeletni a specifikus energiasugárzást, és az ily módon kezelt vizet a réteken, erdőkben szétlocsolni. A permetezést szúnyogirtó repülőgépekkel vagy drónokkal könnyen el lehetne végezni. Ezzel a módszerrel az összes kullancs kiirtható lenne. Még pénzbe sem kerülne ez a fajta rovarirtás, mert a folyókból kinyert öntözővíz ingyen van, a sugárgenerátor áramfogyasztása pedig elhanyagolható. A kórházi fertőzések is egyszer s mindenkorra megszüntethetők lennének. Ehhez csak egy alapos takarításra lenne szükség. Mosóvízként most nem lúgos vizet vagy hipót kell használni, hanem a kórokozók rezonanciafrekvenciájára felmágnesezett vizet. Rezonáns mágneses hullámokkal kezelt vízzel a szuperbaktériumok is elpusztíthatók. (Világszerte évente 10 millió ember hal meg antibiotikum-rezisztens fertőzésekben.)

A Rife által feltalált módszer nemcsak a rák és a fertőző betegségek gyógyítására képes. Segítségével az összes mikroorganizmus (vírus, baktérium, gomba) elpusztítható. Sőt még az élősd rovarok is. Semmi más nem kell tenni, mint megállapítani a kártevő rezonanciafrekvenciáját, és besugározni vele. Percek alatt szétesik, elpusztul. A természetben persze nem lehet minden egyes beteg növényt, rovart kártevőt egyenként besugározni, de erre nincs is szükség. Ez esetben több hektoliternyi vizet kell besugározni ezzel a frekvenciával, és szét kell locsolni a fertőzött területen. Ily módon néhány hét alatt meg lehetne szabadulni pl. a vadgesztenyefákat pusztító aknázómolytól, a diófákat károsító burokfűrőlégytől vagy erdőkben rejtőző fertőző kullancsoktól. A parlagfüvet is nyomtalanul kiirthatnánk. (Nem a növényt kell elpusztítani, hanem a talajban rejtőző magját kell csíráképtelenné tenni. A parlagfü magja ugyanis még tíz év után is csíráképes.) A vállalkozónak nem kellene más tenni, mint a mágneses sugárzást kibocsátó generátor megvétele után rákapcsolni a készüléket a számítógépére. Rátelepíteni a kártevők listáját és rezonanciafrekvenciáját tartalmazó programot, rábökni a kiirtandó csírára vagy kártevőre, és elindítani a besugárzást. Az így előállított vizet aztán hektoliterszámba forgalmazhatná. A csapvíz felmágnesezése olyan kevés áramot igényel, hogy szinte semmibe sem kerül. Az elérhető hasznon pedig összességében végtelen, mert akkora igény van a világban a kártevőmentesítésre, ami kielégíthetetlen.

Ennek az eljárásnak a segítségével ismét termelésbe lehetne venni azoknak a zöldségeket, gyümölcsöket, amelyek fokozottan érzékenyek a kártevőkre. Csak egy példát kiragadva ezzel a módszerrel ismét termesztethető lesz a Gros Michel. Ez a banánfajta a jelenleg termesztett Cavendish banánnál sokkal édesebb és ízletesebb volt, de a Fusarium oxysporum gomba megtámadta a gyökerét és keringési rendszerét. Emiatt a növény nem jutott elég vízhez, és elpusztult. Permetezéssel nem tudtak védekezni ellene, mert ez a gomba a talajban terjed, és évtizedekig lappang. A fertőzött talaj mágneses vízzel történő öntözésével azonban ez a mikroba is elpusztítható. Ezt teszik a földönkívüli civilizációk is. Beszámolójuk szerint egy 100 méter széles, vetőgépszerű géppel minden tavasszal

végigmennek a termőföldeken, és csíramentesítik a talajt. A gép a rotációs kapához hasonló módon fellazítja a földet. Ezt követően a talajrögöket mágnesesen besugározza a munkagép. Az ily módon fertőtlenített földbe vetik el a magot. A mágneses csíramentesítés annyira hatékony, hogy ezt követően nincs szükség semmilyen permetezésre, növényvédelemre.

Mivel az összetettebb élőlények, így a növények is rendelkeznek fajtaspecifikus energiakisugárzással, longitudinális mágneses hullámokkal könnyen megoldható lenne a gyomnövények vegyszermentes kiirtása is. Az évente több százmilliárd forint kárt okozó parlagfűvet is végleg kiirthatnánk. Csupán meg kellene öntözni a fertőzött területeket, a parlagfűmag rezonanciafrekvenciájának megfelelően kezelt mágneses vízzel. Nagy előnye ennek a módszernek, hogy ha a növényt permetezzük be vele, akkor nemcsak a gyomnövény pusztul el, hanem gyökere is. Ezáltal az élő növények a következő évben sem tudnak kihajtani, végleg megszabadulhatunk tőlük. Eközben a többi növényt nem éri semmi károsodás. Úgy reagálnak erre a fajta vízre, mintha közönséges öntözővíz lenne.

Ezt a készüléket az élelmiszeripar is jól használhatná. Segítségével többé nem lenne szükség tartósítószerre. A fűtőszalagon készülő befőtteket, konzerveket, tejet nem pasztörizáló fürdőn vezetnék át, hanem egy mágneses sugarakat kibocsátó alagúton. A minden anyagon áthatoló mágneses sugarak az összes mikroorganizmust megölnék a légmenetesen lezárt üvegekben, fémdobozokban, műanyag tasakokban. Ez a fertőtlenítés annyira tökéletes, hogy az így kezelt ételek évtizedekig ehetőek maradnának. Így a jövőben nem merülne fel a szavatossági idő problémája. Többé semmi nem romlana meg. A gyártónak csak azt kellene feltüntetni a csomagolásán, hogy az élelmiszer meddig tartja meg a beltartalmi értékét. (A szavatossági idő helyett a fogyaszthatósági időt írnák rá a csomagolásra.)⁴⁶ A pasztörizálás kiiktatásával megmaradna a tej és különféle tejtermékek enzimetartalma, és a zöldségek C-vitamin-tartalma. (Enzimek hiányában az élelmiszerek ásványianyag-tartalma nem tud felszívódni a szervezetbe, ami kiegyensúlyozott táplálkozás esetén is különböző hiánybetegségeket vált ki.)

A hűtőházak is átalakulnának. Már nem kellene fagyasztani az élelmiszereket. Elegendő lenne mágneses sugárzásnak alávetni, majd +1 °C-on, oxigénszegény környezetben tartani, hogy ne száradjanak ki, ne oxidálódjanak a zöldségek, gyümölcsök. Emellett nem kellene többé éretlenül leszaggatni a gyümölcsöt a fáról, attól tartva, hogy a hosszú raktározás során túlérlik, megromlik. A kontinentális éghajlat alatt élők is élvezhetnék az érett banán, ananász, mangó és egyéb trópusi gyümölcsök ízét, mert az éter tartósítaná őket. Ugyanez megvalósítható a háztartásokban is. A jövőben hűtőszekrény helyett szubatomi tartósítószerkekre fogunk gyártani, fagyasztó fiókok nélkül. Ezekben egy kis fogyasztású elektromágnes sejtromboló fagyasztás nélkül fogja az élelmiszerek frissességét megőrizni. A mágneses sugárkezelés hatására ugyanis a mikrobák elpusztulnak, ezért nem kell mélyhűtéssel megakadályozni a szaporodásukat. Az új típusú hűtőszekrényekben a kompresszor továbbra is megmarad, mert az élelmiszereket fogyasztható hőmérsékletre kell hűteni. (Ez főleg nyáron, a kánikulában elengedhetetlen.) Az aszalódás megakadályozása érdekében a zöldségeket, gyümölcsöket már nyugodtan be lehet csomagolni légmentesen záró polietilénfóliába. A befűlledés miatt már nem rothadnának meg. A sajt sem penészedik meg többé. Polietilénfóliába csomagolva a kiszáradás ellen is védve lesz.

Ez az újfajta hűtőszekrény az élelmiszerpazarlást is megszünteti. Jelenleg évente több százmillió tonna élelmiszer romlik meg a raktárakban és a szupermarketek polcain világszerte. Ezt a hűtőgondolák csíraölő elektromágnessel történő ellátása fogja megakadályozni. Ugyancsak több százmillió tonnára rúg a háztartásokból kikerült élelmiszerek mennyisége. Az otthoni élelmiszerpazarlás legfőbb oka, hogy a háziasszonyok a lejárt szavatosságú élelmiszereket kidobják. A szubatomi tartósítószerkekre azonban semmi sem fog megromolni. Ha túlvásároltuk magunkat, egy idő után biztosan elfogy a maradék. Ehető élelmiszert senki sem fog kidobni, mert ez olyan, mintha a pénzt

⁴⁶ A fogyaszthatósági idő azt jelenti, hogy az élelmiszer meddig tekinthető teljes értékűnek. Ennek lejáta után nem kellene kidobni, hanem féláron tovább lehetne forgalmazni, mindaddig, amíg elfogy. Így a szegények is hozzájuthatnának minden élelmiszerhez. A beltartalmi érték néhány százalékos csökkenése valószínűleg kevésbé zavarja őket, mint az éhhalál réme.

dobná a kukába. A FAO felmérése szerint világszerte 1,3 milliárd tonna élelmiszer kerül évente a szemétkbe. Kidobásuk fő oka szavatossági idejük lejárta. Ez egy olyan világban történik, ahol 1200 millió ember éhez, és közülük évente 30 millió éhen hal.

Sugárzással történő sterilizálást egyébként már ma is használnak mind az élelmiszeriparban, mind pedig az orvosi segédeszközök gyártása során, pl. injekciós tűk csíramentesítésére. Ez idő szerint azonban a sterilizálás radioaktív sugárforrással történik, ami nagyon megdrágítja az eljárást. A tetemes költség egyrészt a gamma sugarakat előállító kobaltágyú magas árából, másrészt a kezelő személyzetet a káros radioaktív sugaraktól védő biztonsági felszerelés kényszerű alkalmazásából ered. Miután a szubatomi energiabesugárzás nem jár ilyen hátrányokkal, ezért semmi sem fogja meggátolni ennek a tartósító eljárásnak a széles körű elterjedését. Ráadásul a radioaktív sugárzással ellentétben a tartósított élelmiszerben nem keletkeznek szénhidrogének, valamint szabadgyökök, amelyek rákot, érelmeszesedést és korai öregedést okoznak. Mindemellett a besugárzott élelmiszer biológiailag holt anyaggá válik. Ennek egyértelmű bizonyítéka, hogy a gamma sugárral kezelt burgonya, fokhagyma, vöröshagyma nem csírázik ki. Ezt eddig járulékos előnyként könyvelték el az élelmiszer-forgalmazók, de ennek árát egészségkárosodással fizetjük meg. A koncentrált mágneses sugárzás azonban nem roncsolja a sejteket, nem teszi léttelenné a csíramentesített élelmiszert.

A szubatomi energiasugárzó hordozható változatának a kirándulók, a turisták is nagy hasznát látják. Övükre erősítve távol tarthatnák maguktól a szúnyogokat, a kullancsokat, a méheket, darazsakat és egyéb rovarokat. Még a kutyák és a különféle vadállatok harapásától is megvédi őket. Nem kell többé tartaniuk a maláriától, a Lyme kórtól, a veszett állatoktól és a ragadozók támadásától. Ez a módszer a cápák elriasztására is alkalmas. Az ausztráliai Sea Change vállalat olyan szűrődeszkát fejlesztett ki, amely mágneses mezővel távol tartja a tengeri ragadozókat. (Az állatok agyfrekvenciája alfa szinten van, ezért rendkívül érzékenyen reagálnak a mágneses kisugárzására. Szinte pánikszerűen menekülnek, hogy minél távolabb kerüljenek a sugárforrástól.) Az előzőekben ismertetett szubatomi germicidlámpa a bakteriális és vírusos fertőzésektől fogja az utazókat megóvni. A trópusi országokban is nyugodtan ehetnek-íhatnak bármit, ha előtte ezzel a csíramentesítő eszközzel besugározzák. Ezeket a sors által felkínált lehetőségeket azonban mi nem fogadtuk el. Többre tartottuk a betegek hagyományos kezelésével járó profitot, mint az életünket és az egészségünket.

Budapest, 2018.01.30.

Sajnos az eltelt egy évben semmi sem történt a rákgyógyítás, és a Rife-féle csíraölő módszer rekonstruálása terén. A mikrobák tovább tizedelik világunkat, és az elmúlt egy évben közel 10 millió ember halt meg rákban világszerte, értelmetlenül. Köztük szellemi és kulturális életünk kiválóságai. Olyan emberek, akik még évekig, évtizedekig alkothattak volna, szellemi örökségünk gyarapítása érdekében. Nagyjainkat illő módon eltemettük, megsirattuk, (mert ehhez nagyon értünk) és eszünk ágában sincs megelőzni a tragédiákat. Pedig technikai fejlettségünk jelenlegi szintjén könnyen rekonstruálhatnánk Raymond Rife módszerét. Ezt azonban senki sem hajlandó megtenni. A családtagokon kívül senkinek sem fontos a rákbetegek megmentése.

A technikailag képzetlen hozzátartozók helyzete azonban nem teljesen reménytelen. Rife után is akadtak olyan kutatók, akik próbálkoztak a rák legyőzésével, a mikrobák szervezetből történő kiűzésével. A tudomány határterületére száműzött orvosi biológusok közül kiemelkedő az amerikai Dr. Hulda Regehr Clark, aki alkotott egy hatékony csíraölő készüléket, amit sokan rákgyógyításra is használnak. Az általa kifejlesztett készülék a BICOM és a MULTICOM készülékekhez hasonlóan használható, és igen hatásos a borrelia, a helicobacter pylori, a szemölcsvírusok és egyéb paraziták céltzott elpusztításában.

A Zapper néven forgalmazott biofrekvenciás generátor hatásfoka azonban nem százszázalékos, mivel Dr. Clark nem longitudinális mágneses hullámokat használ a mikrobák elpusztítására, hanem elektromos áramot. Nagyfrekvenciás egyenáramot. A nagyfrekvenciás áram azonban a skinhatás következtében nem hatol be a testbe, hanem a felszínén, jelen esetben a bőrön át halad. Emiatt ez a

módszer kiválóan alkalmas különböző bőrbetegségek gyógyítására vagy apró élősködők (pl. atkák, körömgombák, herpesz vírus) kiirtására. A bélben tanyázó mikrobákat (pl. candida gomba) azonban már nehéz elpusztítani vele, mert a nagyfrekvenciás áram olyan mélyre nem tud lehatolni.

Sokat javítana a készülék hatásfokán, ha nem négyszögjeleket, hanem szolitonhullámokat használnának gyógyításra. A négyszöghullám is meredeken fut le, ezért valamilyen mértékben létrejön a szolitonhatás, de a jel felfutása nem természetes. A Rife által alkalmazott eljárásnál nem volt ilyen probléma, mert a mágneses hullámok akadálytalanul áthaladnak az anyagon, így bejutnak a test belsőjébe is. Egyébként Nikola Tesla is használt longitudinális lökéshullámokat rákgyógyításra, kitűnő eredménnyel. Kár, hogy időközben abbahagyta ezeket a kísérleteket, mert a villamos energia távvezeték nélküli továbbítását fontosabb feladatnak tartotta. (Ha a 28 kHz-re hangolt alternátorát, ami feltehetően egy villamos generátor volt elkezdte volna sorozatban gyártani, meggazdagodhatott volna rajta. Ez az elektromechanikus oszcillátor ugyanis minden betegséget megszüntetett, ezért évente több százmillió darabot is eladhatott volna belőle. Így nem kellett volna pénzért, támogatásért kuncsorogni a bankároknál és iparmágnásoknál. Vagyonából élete végéig gondtalanul alkotgatott volna. Élete utolsó évei nem teltek volna mérhetetlen szegénységben, keserűségben, mellözöttségben.)

zeték nélküli továbbítását fontosabb feladatnak tartotta. (Ha a 28 kHz-re hangolt alternátorát, ami feltehetően egy villamos generátor volt elkezdte volna sorozatban gyártani, meggazdagodhatott volna rajta. Ez az elektromechanikus oszcillátor ugyanis minden betegséget megszüntetett, ezért évente több százmillió darabot is eladhatott volna belőle. Így nem kellett volna pénzért, támogatásért kuncsorogni a bankároknál és iparmágnásoknál. Vagyonából élete végéig gondtalanul alkotgatott volna. Élete utolsó évei nem teltek volna mérhetetlen szegénységben, keserűségben, mellözöttségben.)

A Zapper hatékonysága láttán sokan nekiláttak a készülék gyártásának, tökéletesítésének, melynek következtében jelenleg több mint 80 különféle típus létezik világszerte. Közülük kiemelkedő a szlovák fejlesztésű **Super Ravo Zapper**, amely számítógéphez kapcsolható, ami lehetővé teszi, hogy a készülék által szolgáltatott mérési eredmények korlátlanul elmenthetők. A jelenleg gyártott 20-as verzióban a szkennelés eléri az egyezred pontosságot. Ez nagyon fontos, mert már néhány százalékos eltérés is lehetetlenné teszi, vagy nagymértékben lecsökkenti a mikrobák

elpusztításának valószínűségét. A Super Ravo Zapperben egy mikroprocesszor gondoskodik a beállított frekvencia 0,001 Hz/s pontossággal történő biztosításáról. (Visszacsatolással folyamatosan figyeli a kimeneti frekvenciát, és ha az valamilyen okból eltér a beállított értéktől, azonnal korrigálja.) Erre azért is szükség van, mert a készülék használata során a szervezetben különféle elektrokémiai reakciók jönnek létre, melyek eltolják a beállított frekvenciaértéket. Mindezek alapján a Super Ravo Zapper hatékonysága duplája a versenytársak által előállított készülékek hatékonyságának. A készülékhez többnyelvű (köztük magyar) menübeállítás és használati útmutatót mellékeltek. A kétsoros megvilágított kijelzőn követhető a terápia menete: az idő, az aktuális frekvencia értéke, feszültség az elektródákon és az akkumulátor állapota. Az útmutató tartalmazza a Dr. Clark sokéves kutatásai alatt kimért összes frekvenciaértéket (a mikrobák rezonanciafrekvenciáját).

A Ravo Zapper gyári beállításában 100 programot tartalmaz, melyeket a felhasználó tetszés szerint tesztelhet. Ezeket a beállításokat a berendezés a memóriájában tárolja. További 275 pozíció igény szerint könnyen beprogramozható a számítógépen. Beállítható frekvenciatartomány: 1 Hz - 900 kHz. Pontosság: 1 Hz. A fejlesztés tovább folyik. Biztató hír, hogy a szlovák társaság 2007-ben elkezdte a Rife-féle plazmacső rekonstruálását. Ez nagyon fontos előrelépés a mikrobák elleni harcban, mivel ez az üvegcső mágneses hullámokat bocsát ki, melyek behatolnak a test mélyébe, és maradéktalanul elpusztítanak minden apró kártevőt a szervezetben. Innen már csak egy lépés lesz a Rife által használt eljárás megvalósítása. (A biopsziával történő mintavétel nem jelent gondot. A fertőzött szövetet elektronmikroszkóppal meg lehet vizsgálni. Plazmacsővel besugározva meg tudják határozni, hogy mekkora a kórokozó-, vagy ahogy az orvosok mondják a patogén rezonanciafrekvenciája. A kapott értéket beállítják a frekvenciagenerátorban, illetve a generátort vezérlő számítógépben, és máris kezelhető a beteg.)

Amíg ez megtörténik, használjuk a Super Ravo Zappert. Ezzel is életet lehet menteni. Ezt számtalan esettanulmány bizonyítja. Ezek közül néhányról részletesen beszámolnak a készülék alkalmazói. A szlovák orvosok által összegyűjtött esettanulmányok a mellékletben találhatók. A beszámolók tanulmányozása során szembeötlő, hogy ez a készülék kiemelkedő eredményeket produkál olyan esetekben, amikor a hivatásos orvosok képtelenek megállapítani a betegség okát. A betegek részt vettek minden létező vizsgálaton, és a teszt sorozat negatív eredménnyel zárult. Ekkor az orvos szétárja a kezét, és azt mondja, hogy az orvostudomány jelenlegi fejlettségi szintjén az ön betegsége nem gyógyítható. Ezt követően a beteg állapota tovább romlik. Ahogy fájdalmai súlyosbodnak kétségbeesetten kutatja az alternatív gyógymódokat. A gyógynövények és a különböző természetgyógyászati módszerek időlegesen csökkentik a fájdalmát, de nem eredményeznek végleges gyógyulást. A Ravo Zapper azonban széles frekvenciatartományban végigpásztázza a testet, és elpusztítja az ismeretlen mikrobákat is. Ennek megtalálásához azonban türelemre, és hosszabb kezelésre van szükség. A kórházi vizsgálatok során beazonosított kórokozók elpusztítása már gyorsabban megy, és nem kell számolni a gyógyszerek által kiváltott mellékhatásokkal. (A penészgombák nagyon megterhelik a nyirokrendszert. Ha lehetséges, velük kezdjük a detoxikációt.)

Az esettanulmányok közül kiemelve néhány esetet Ravo Zapperrel hatékonyan üzhető ki a szervezetből a bélférgek. Egy hetvenéves nő megszabadult a fülzúgástól és a magas vérnyomásra szedett gyógyszereitől. Egy ötvenéves páciens ízületi fájdalmai jelentősen enyhültek már 14 nap után. Volt egy páciens, akinek olyan makacs körömgombája volt, hogy semmilyen kenőcs sem segített rajta. Nála az elektródákat a lábujjai közé helyezték, és rövid idő után megszűnt a gombásodása. Ezt az eljárást kell alkalmazni sömör esetén is. Az elektródot közvetlenül a sömör mellé kell helyezni, és már a program futása alatt is látható az eredmény: A bőr megnyugszik, és 10 perc alatt megsemmisülnek a sömört kiváltó vírusok. Általános tanács, hogy ha valamelyik testrészünk fáj vagy fertőzött, az elektródákat úgy kell elhelyezni, hogy az érintett szervet közrefogják.

A készülék szájüregben levő kórokozók ellen is bevethető. Zapperezéssel néhány nap alatt megszüntethető az arc duzzanata. Ezt követően a betegség nem tér vissza, a gyógyszeres kezeléssel ellentétben ennél a gyógymódnál nincs kiújulás. Egy 40 éves nőt hirtelen rosszul élték és ájulás gyötört. Az orvosok nem tudtak rájönni, mi okozhatja ezt. A számítógépes diagnosztizálás papilloma vírus mutatót ki a páciens agytörzsén, és az itt található gyökereken. Ezt követően a nő visszament a kórházba, ahol a CT-vizsgálat megerősítette a diagnózist. Utána a kezelés már gyorsan ment. Egy hónap után abbamaradt az ájulás, és elmúltak a rosszul ételek. Egy 60 éves nőnek légzési gondjai voltak, emiatt nem lépcsőzhetett, a CT-vizsgálat megállapította, hogy arany színű sztafilokokkusz telepedett meg a szívében. Célzott Zappfer-kezeléssel (kb. 5-ször 20 perc) a nő láthatóan megkönnyebült, a mikroorganizmus pedig eltűnt. Hasonlóan gyors és szerencsés eredmény született egy 74 éves férfi esetében, aki agyvérzésen esett át. Nem tudott rendesen beszélni, járni, minden izma nagyon fájt. A Ravo Zapperrel néhány szori használata után viszont elkezdett beszélni és járni is.

Egy páciensnél szemrákot diagnosztizáltak, már a szem reszekciója is tervben volt. A Diacom vizsgálat bélgiliszta lárváját mutatta ki a szemben. Az ezt követő frekvenciás kezeléseket elpusztították a bélgilisztát, így nem volt szükség operációra. Egy nő arról panaszkodott, hogy beleiben 9 po-

lipot találtak, és vastagbél-operáció vár rá. Néhány frekvenciás kezelés után a polipok eltűntek. Egy férfi a munkahelyén beoltatta magát influenza ellen. Előtte sosem volt gondja a légútaival – a problémák csak az oltás után jelentkeztek. Szavai szerint már 5 éve szed antibiotikumokat anélkül, hogy meggyógyulna. Állapota már néhány frekvenciás kezelés után erőteljesen javult. Egy másik betegnél *Staphylococcus Aureus* baktériumot találtam a szervezetében. Mikor először jött a rendelőbe, állandóan váladékot köhögött fel, reumás fájdalmak gyötörték, a kezén, a lábán gennyező seb volt. A diagnosztizálás erős asztmát és a hörgők visszafordíthatatlan károsodását állapította meg. Az őt kezelő doktornő szerint már semmi sem tud neki segíteni. Ekkor alávetette magát a frekvenciás kezeléseknak. Nem sokkal utána már azzal dicsekedett, hogy egyre enyhülnek a panaszai. Néhány kezelés már kisfokú asztmára módosult a diagnózisa. A kezelést tovább folytatja.

Két betegség esetén a Zapper mindig százszázalékos hatékonyságok produkált. Az egyik a mandulagyulladás. Lázzal és rossz közérzettel járhat, de ha a Super Ravo Zapperben a mandulagyulladásra beállított, hatszor tíz perces programot használjuk, utána szinte rögtön megkönnyebbülünk. Éjjel a test megszabadul a Zapper által elpusztított mikroorganizmusoktól. Egyetlen kezeléssorozattal megszűnik a mandulagyulladás, és másnap akár munkába is mehetünk. A másik betegség pedig a bárányhimlő, amit egyórás kezeléssel meg lehet szüntetni. A gyerekeknek nem kell 2 héten keresztül szenvedniük, mert egész testük tele van viszkető kiütésekkel, amihez jön még a gyógyító fehér por, amely mindenhova szálldos. Kezelés után megszűnik a viszketés, elmúlik a fáradtság, és másnap elkezdnek kiszáradni a pattanások. Megelőzőképpen érdemes megismételni a frekvenciás kezelést, hogy a szervezetben semmi olyan kórokozó ne maradjon, amiből felnőtt korban övsömör alakulhatna ki.

Korunk rettegett betegsége a szklerózis multiplex. Ezzel a betegséggel szemben az orvosok tehetetlenek. A beteg állapota folyamatosan romlik. Egy 82 éves betegen kipróbálták a Zapper kezelést. A Kézremegés program elindítása után három napig nem volt gondja a kezével. A következő kezelés után már két héten át nem volt panasza. A Zapper hatékonynak mutatkozott övsömör esetén is. Egy nőnél megszüntette az aranyérproblémákat, amelyek olyan súlyosak voltak, hogy már műtétet helyeztek kilátásba. Sok beteget szabadított meg ez a módszer a hátfájástól és a heveny húgyúti gyulladásától.

Nálunk is sokan használják a Zappert. Ez egy magyar felhasználó élménybeszámolója, amit egy frekvenciagyógyászati készülékeket lejárato blogban közölt, cáfolatként: Egy motorkerékpár baleset következtében nyílt lábszártörésem lett. A törés elfertőződött, egy húsevő baktérium támadta meg. Szörnyű volt látni miként rohad el a lábam. Antibiotikumokra nem reagált a fertőzés. Párom Revo Zapperes kezelést könyörgött rám. Neki volt egy ilyen cucca, amin jókat derültem, mikor a csövet markolászta, mondván gyógyul. Mivel már amputációt emlegettek, veszteni valóm nem volt. S bejött!!! A fertőzés vagy mi megállt, egy ideig stagnált, majd elkezdett gyógyulni. Akkor már antibiotikumokat nem kaptam, csak ez a Zapper ment. A lábam ugyan megmaradt, de az izmokban olyan szörnyű pusztítást végzett, hogy részlegesen lebénult. Nagyon csúnyán fest, zsemlényi méretű darabokban hiányzik az izom. De ez a lábam, s nem egy protkó. Ma már nem nevetek a Zapperen, nem tudom, hogy mi az elve, de működik.

Az elpusztított kórokozókat a nyirokérrendszer kimossa a szervezetből. A kezelés előtt és után mindig sok folyadékot kell inni. A nyirokérrendszer által kimosott toxikus hulladékot ugyanis a máj és a vese távolítja el a testből, és a hatékony tisztításhoz sok vízre van szükség. Ez a folyamat viszonylag lassú, több napot is igénybe vehet. Ezért a zapperezést nem szabad túlzásba vinni. Naponta max. 1 órát kezelhetjük magunkat. Ha órákon át kezeljük a testünket, vagy egymás után több programot is lefuttatunk oly sok elhalt mikroorganizmus gyűlik fel a szervezetben, amit a nyirokérrendszer nem tud eltávolítani. Ez komoly rosszulletekhez vezethet. Egy nőhöz emiatt mentőt kellett hívni. Szerencsére másnapra jobban lett a kórházban. Ha túl sok a mérgező anyag a szervezetben a máj és a vese is felmondhatja a szolgálatot, ami komoly betegséghez vezet. Ilyenkor szokták a Zappert hibáztatni, hogy ártott a kezelés. A Zapper azonban nem tud ártani. Hatásmechanizmusa olyan, mint a homeopátiás gyógyszereké. Ha valaki nem beteg, nem hat rá a gyógyszer. Hiába veszi be marék-számra a kis cukorgyöngyöket, nem lesz tőle semmi baja. Ha a Zappert olyan kórokozó frekvenciájára állítjuk, amely nem található meg a szervezetben, akkor nem történik semmi.

Super Ravo Zapper nálunk webáruházakból rendelhető meg. Ezek egyike a Leviter Kft. honlapja. Címük: <https://leviter.hu/termek/super-ravo-zapper/> E-mail: leviter@leviter.hu Tel: +36-30-591-7093. A készülék ára: 210 ezer forint. A Zapper Technology magyarországi központjának honlapján ugyanennyibe kerül, de náluk nem forintban, hanem euróban kell fizetni. Ára 570 euró. Webcím: <https://zappertechnology.hu/> (Először kattintsunk az **E-shop** ikonra, majd keressük meg az áruházban a megvásárolni kívánt terméket. Utána kattintsunk a jobb felső sarokban a **Kosár** szimbólumra. Onnan már vezeti a program a vásárlást. Itt megvásárolható a plazma generátor is.)

Akinek ez az ár drága, olcsóbb Zapper készülékeket is talál a webáruházakban⁴⁷. Ezeket azonban nem érdemes megvenni, mert hatásfokuk meg sem közelíti a cseh és szlovák mérnökök által kifejlesztett készülék képességeit. A kevés pénzzel rendelkező betegek jobban járnak, ha egy időre kibérlik ezt a készüléket, vagy kezeltetik magukat valamelyik természetgyógyász stúdióban. Nálunk is sokan foglalkoznak ilyen jellegű gyógyítással, és egy-egy kezelés nem kerül sokba. A győri Tudatos Egészség Centrumban pl. egy kezelésért csupán 1000 forintot kérnek. A készülék heti bérleti díja sem csillagászati összeg. (A pontos összegről telefonon kell érdeklődni.) Cím: <http://tudatosegeszseg.hu> A másik megoldás, hogy összefogunk rokonainkkal, barátainkkal, munkatársainkkal, és közösen vásárolunk egy készüléket. Aztán körbeadjuk. Ha valakinek valamilyen baja van, elkéri, és néhány nap vagy hét alatt meggyógyítja magát.

Időközben a plazma generátor is forgalomba került, és már több helyen is kezelik vele a betegeket. Az RPZ 14 plazma generátor maximális működési frekvenciája 5 Hz - 900 kHz. Fejlesztői sze-

rint működési módja teljes mértékben megegyezik a Raymond Rife által használt üvegcsöves generátorral. Ha ez így van, akkor nem ártana megvizsgálni, hogy ez a generátor milyen jellegű mágneses hullámokat bocsát ki. Ha gravitációs jellegűt, akkor ezt a laboratóriumot, illetve kezelő helyiséget sürgősen át kell költöztetni egy olyan épületbe, amely nem tartalmaz semmilyen éghető anyagot. A gravitonok ugyanis beszívárognak a falakba, a bútorokba is, és ha hőkeltő hatásuk eléri az öngyulladás szintjüket, akkor az egész épület ugyanúgy le fog égni, mint Tesla és Rife laboratóriuma. A mágneses kisugárzások jellegének megállapításához nincs szükség bonyolult és drága műszerekre. Graviméter ugyan már létezik, de ezt a tesztet egy egyszerű iránytűvel is el lehet végezni. Ha az üvegcsőből kiáramló sugárzás az iránytű fekete, északi pólusát vonzza, akkor gravitációs jellegű.

A fejlesztők rövid tájékoztatásából nem derül ki az sem, hogy a kezelést végző személyzet állandóan a helyiségben tartózkodik-e. Ha igen, és ha egész nap folyik a kezelés, akkor az ő szervezetében is kumulálódik a sugárzás. Ez nem olyan mértékű, hogy öngyulladást (spontán égést) hozzon lét-

⁴⁷ Ezeket a változatokat a Vaterán és a Jófogás.hu honlapon használtan is kínálják. Jóval olcsóbban adják, mint az új ára, mert nem váltak be. A Super Ravo Zappert viszont senki sem kínálja használtan. Aki egyszer megvette, ragaszkodik hozzá.

re. Viszont felborítja meridiánjai egyensúlyát, ami különböző betegségeket válthat ki. Ha ilyen jellegű panaszok lépnek fel, a kezelőszemélyzetnek is azt kell tenni, amit az antigravitációs hajtómű fejlesztőinek: tetőtől talpig subába kell bújniuk. A mágneses sugárzás semmilyen anyag sem árnyékolja le, de a birkaszőr finom, csavart szálai szétszórják. Így nem szívárog be a testbe. A pácienseknek nem kell aggódniuk emiatt, mert a néhány perces kezelés alatt testükbe szívárgó gravitációs részecskék nem tudják felborítani meridiánjaik egyensúlyát. A Zapper Technology honlapján a Plasma generátor is megvásárolható. Ez már jóval drágább. Az Athon 7 generátor 21 000 euróba, míg az RPZ 14 generátor 5570 euróba kerül. Ezen a honlapon Quinton plazma is rendelhető. A leromlott immunrendszerrel rendelkezőknek és a krónikus betegeknek érdemes kipróbálni ezt a szert is. (30 ampulla 37 euróba kerül.) Erről a termékről is részletes tájékoztatót találunk a honlap bal oldalán.

Budapest, 2019.03.28.

Sajnos az elmúlt két évben semmilyen előrelépés sem történt ezen a téren. Pedig 2020-ban kitört a koronavírus járvány, ami nagyon hamar pandémiában, vagyis világjárványban csúcsosodott ki. Már világszerte több mint 660 millió regisztrált fertőzöttet, és 6 millió halottat tartanak nyilván. A rezonanciafrekvenciás mágneses besugárzás alkalmazásával ezt a járványt már csírájában el lehetett volna fojtani. A politikusok azonban nem hisznek ebben az eljárásban, és mint minden ezoterikus gyógymodort, ezt is kuruzslásnak tartják. Elhitték a tudósoknak, hogy az ezotéria áltudomány, és aki ezen a szakterületen tevékenykedik, az sarlatán, szélhámos. Ezért aztán nem is támogatják az ilyen irányú fejlesztéseket. Helyette a védőoltást szorgalmazzák, ami csillagászati összegekbe kerül. (A kínai vakcina két adagja pl. 64 dollárba kerül.) Ahhoz, hogy nyájimmunitás kialakuljon az emberiség 60 százalékát be kellene oltani. Erre 300 milliárd dollárt kellene költeni. Aztán fél év múlva kezdenek ez egészet előlről, mert az influenzavírus ellenanyagához hasonlóan ez a vakcina is csak fél évig nyújt védelmet. Ezzel szemben a mágneses besugárzás semmibe sem kerül. Azt a kevés áramot, amit a készülék fogyaszt, egy beépített Tesla-konverter szolgáltatná.

Ez a kár azonban eltörpül a világgazdaságban okozott kár mellett. Már most kb. 10 százalékos GDP csökkenést okozott a pandémia a világ szinte minden országában. A szállodák, vendéglők, kulturális intézmények bezárása, a szolgáltatások leállítása jelentős turisztikai bevételtől fosztja meg az országokat. Emellett emberek milliói váltak munkanélkülivé, és vállalkozások tömege ment tönkre. A külgazdasági miniszter szerint csak nálunk naponta 15 milliárd forint veszteség éri az országot a Covid-járvánnyal kapcsolatos korlátozások miatt. Emellett több mint 11 ezren fertőződnek meg naponta, és a halottak száma meghaladja a 310-et. Mégsem történik semmi. A kormány nyakra-főre vásárolja a vakcinákat, és hétről hétre több százezer embert oltanak be vele, de nem laposodik a járványgörbe. Néhány hónap múlva talán bekövetkezik a fertőzöttek számának csökkenése, de akkor keletkezik egy új fertőző vírus, és kezdenek a vakcinakutatást, valamint a gyártást és oltást előlről. Az egészségügy vezetői képtelenek belátni, hogy az általuk szorgalmazott gyógyítási mód zsákutca. A fertőző betegségek gyógyítását ki kell venni az orvosok kezéből, és át kell adni a villamosmérnö-

köknék. Ők a saját eszközeikkel, módszerükkel néhány hónap alatt kiirtanak minden káros mikrobát a világból.

Az általuk kínált megoldás ismét működőképesse tenné a gazdaságot, és megszüntetné az emberek bezártságát, egzisztenciális ellehetetlenülését. Az egy éve tartó karantén miatt egyre többen válnak depresszióssá, és agresszívvé. Mind több országban mennek ki az utcára tüntetni a kormány megszorító intézkedései ellen. Félő, hogy a bezártság egy idő után társadalmi robbanáshoz vezet, ami megbuktathatja a kormányt. Nálunk az ellenzék már börtönnel fenyegeti a kormánytagokat, amennyiben a közelgő választásokon hatalomra kerülnek. A vád foglalkozáskörében elkövetett emberölés, tömeggyilkosság. Az ellenzék vezérének parlament felszólalása döbbenetes erővel hatott a kormánypárti képviselőkre. Annyira azonban nem ijedtek meg, hogy kihasználjanak minden rendelkezésükre álló lehetőséget a pandémia visszaszorítására. Az utcára özönlő tüntetők nem törődnek a biztonsági távolság betartásával, és szájmaszkot sem hordanak, ami ismét berobbantja a járványt. A rezonanciafrekvenciás mágneses besugárzás megszüntetné az összes problémát, mert nem csak az embereket gyógyítaná meg, hanem lehetővé tenné a gazdaság újraindítását is. Ezt a mérnökök rendkívül egyszerű módon érnék el. Az embereket nem egyenként, hanem tömegesen kezelnék.

A készüléket nem a beteg elé helyeznék, hanem felszerelnék a mennyezetre. Nem az orvosi rendelők mennyezetére, hanem a középületek bejárata fölé. Olyan helyekre, ahová sokan járnak. Pl. supermarketekbe, hipermarketekbe, plázákba. Miközben a vásárlók bevásárlókocsit szereznek maguknak, majd kifelé menet az árucikkeket berakják a szatyaikba, az áruház előterében elhelyezett sugárforrás alatt meggyógyulnak. A rezonanciás besugárzás ugyanis 3 perc alatt képes elpusztítani minden mikrobát. Ugyanezt kell tenni a kulturális- és oktatási intézmények előterével is. Ennélfogva az embereket nem kell tovább karanténra kötelezni. Nem kell kijárási tilalmat elrendelni. Sőt, ennek ellenkezőjét kell tenni. Biztatni kell az őket, hogy járjanak közösségbe. Menjenek színházba, moziba, koncertekre, könyvtárakba. A diákok járjanak iskolába.

Minél többen mozdulnak ki otthonról, annál többen gyógyulnak meg. A vendéglátás és a szállodaipar is új erőre kap. Nem kell többé kitiltani a külföldieket az országból. Éppen ellenkezőleg hívni kell őket, hogy minél többen utazzanak kedvelt üdülőhelyeikre. A reptéri tranzit váróteremben aztán megtörténik a fertőtlenítésük. A közúti határátkelőkön pedig fel kell kérni az utasokat, hogy pár percre szálljanak ki a kocsijukból, és fáradjanak be a határállomás épületébe. Ott üljenek le a mennyezetre függesztett mágneses besugárzó készülék alá, és 3 perc múlva egészségesen mehetnek az útjukra. Nincs szükség oltási igazolványra, különféle tesztekre. Aki beteg, meggyógyul, akinek meg nem, arra semmilyen hatást sem gyakorol a készülék. A közösségi épületek nagyszámú látogatása esetén a vírusnak esélye sem lenne a továbbterjedésre. Néhány hét után megszűnne a járvány. Ha elmúlik a koronavírus-járvány, a készüléket át lehet állítani az influenzavírus vagy az éppen aktuális baktérium, vírus rezonanciafrekvenciájára.

A politikusokat ez a lehetőség is hidegen hagyja. Pedig a fuldokló a szalmaszálba is kapaszkodik, hogy megmentse az életét. A világ országainak vezetői viszont kísérletet sem tesznek az ésszerűnek látszó ötletek kipróbálására. Csípőből elutasítanak minden javaslatot, ami az akademikusok által áltudománynak minősített szakterületekről érkezik. Pedig semmit sem kockáztatnának vele. A Tesla-konverter rekonstrukciójához pl. csak néhány transzformátorra és kondenzátorra lenne szükség, ami pár száz dollárból beszerezhető. Ha nem járna sikerrel a fejlesztés, ezeket az alkatrészeket beraknák a raktárba, és a következő fejlesztéshez elhasználnák. Egy jól felszerelt laboratóriumban néhány hét után kiderülne, hogy az ezotéria, illetve a szubotronika valóban áltudomány, vagy egy óriási lehetőség. Az akademikusok már sejtik, hogy küszöbön áll a paradigmaváltás, ezért nem engednek be egyetlen ezotérikust sem a kutatóhelyeikre.

Az áthidaló megoldás az lenne, ha a tudomány peremére száműzött kutatók létrehozhatnának egy magánlaboratóriumot, de erre nincs pénzük. Ehhez pénzügyi támogatókra, tehető magánszemélyek segítségére lenne szükség. A milliárdosok azonban nem törődnek a világ bajaival. Ők csak kizsárolni szeretik a Földet. Határtalan profitéhségükkel kimerítik bolygónk ásványkincseit, tönkreteszik a természetet. Semmit sem hajlandók áldozni a globális felmelegedés megállítására, a klímaösszeomlás elkerülésére. Gondolják, addig kitart a természet, ameddig ők élnek, aztán utánuk a vízözön, illetve most a tűzözön. Mostanában még inkább kapaszkodnak a vagyonukba, mert félnek a bizony-

talán jövőtől. Ezért ráültek a pénzükre, nem adnak senkinek semmit. Vagyongyarapításuk lassan öncélúvá válik, mert már elkölteni sem tudják a pénzüket. A pandémia miatt nem tudnak utazgatni, nem tudnak luxus szolgáltatásokat igénybe venni, a karantén őket is megfosztja a szórakozási lehetőségektől. Ennek ellenére tíz körömmel kapaszkodnak a pénzükhöz, mert már megszokták a vagyongyarapítást.

Mindezen nehézségek ellenére folynak a kutatások ezen a téren is. A baj csak az, hogy nem elég hatékonyan. A jelenlegi mágneses besugárzó készülékek nem elég intenzitásúak, és nagyon drágák. Erősítő egységük túl bonyolult, sugárforrásuk pedig nem elég erős. Ezen könnyen lehetne segíteni a Tesla-konverter rekonstrukciójával. A Tesla konverter ugyanis a világ legegyszerűbb, leghatékonyabb és legolcsóbb erősítője. Használatával tízszeresére lehetne növelni a jelenlegi erősítők hatékonyságát, és tizedére lehetne csökkenteni az előállítási költségét. A rendelkezésre álló készülékek azonban már most is alkalmazhatók lennének a koronavírusos betegek kezelésére. De nem engedik be őket a Covid-kórházakba. A több tucatnyi készülék közül leghatékonyabb a szlovák és cseh mérnökök által közösen kifejlesztett Plasma generátor. Pedig ezeknek az országoknak lenne a legnagyobb szükségük erre a készülékre. Európában Csehországban és Szlovákiában legnagyobb a lakosságarányos Covid-fertőzöttek és halottak száma. Ezen a helyzeten sokat segíthetne ez a készülék, de úgy látszik a cseh és szlovák politikusok is arra az álláspontra helyezkedtek, hogy ez a gyógy mód szélhámosság, nem érdemes vele foglalkozni.

Bár az állam nem támogatja az ezoterikus fejlesztéseket, és az állami egészségügy sem tart igényt az általuk elért eredményekre, ez nem állítja le ezeket a kutatásokat. Magántőkéből jelenleg is folynak ezoterikus fejlesztések. Ezeknek a vállalkozásoknak a termékeit a magánszemélyek és természetgyógyászok rendelők, klinikák vásárolják. Miután nem orvosi műszerként forgalmazzák, árusításukat nem tudják betiltani. Páciensekben nincs hiány, mert a betegek gyógyulni akarnak. Ha az állami egészségügyi ellátás nem képes segíteni rajtuk, akkor felkeresik a magánklinikákat. A frekvenciagyógyítás terén is sorra születnek különböző megoldások. Közülük legismertebb a rezonanciafrekvenciás árammal történő gyógyítás (Bicom, Multicom, Zapper). Hatásfokuk nem éri el a Rife által alkalmazott mágneses besugárzás hatékonyságát, de olcsóbbak nála, és könnyebben kezelhetők.

A frekvenciagyógyítás új megközelítési módja a hanghullámokkal történő kezelés. A nagyfrekvenciás hanghullámok alkalmazása nem új dolog a gyógyászatban. Az ultrahangos testátvizsgálás már régóta ismert eljárás. A Röntgen-sugár, a komputertomográf és a magnetorezonanciás átvilágítással szemben nem roncsolja a szöveteket, ezért terhes nőknél is alkalmazható a magzati károsodások kiszűrésére. Az általa szolgáltatott kép a rétegröntgenek felvételeivel ellentétben nem színes és nem elég éles, de használható, kiértékelhető. Olcsó és veszélytelen diagnosztikai eljárás.

Ezen az úton indult el egy magyar vállalkozás, amikor kifejlesztették az ultrahangos rezonanciafrekvenciás készüléket. Az általuk kifejlesztett diagnosztikai program 10 ezer rezgésmintát tartalmaz, ami a számítógép hangkártyáján keresztül generálja a frekvenciákat. A rezgéseket pedig egy fejhallgatóval vagy más testre csatlakoztatott eszközzel lehet átvinni a testre. Használata teljesen biztonságos, mivel egy adott frekvencia csak az adott mikrobára hat. Ez az eljárás fordítva is működik. Az elemző készülék segítségével meg lehet vizsgálni, hogy egy adott szerv rezgései mennyire térnek el az egészségestől, és azt is, hogy milyen baktériumok, paraziták és vírusok vannak jelen a szervezetben. Gyártó: NR-GYM 2004 Kft. Honlap: <https://www.magnetspace.hu/termekek/> Cím: 3711. Szirmabesenyő, Ady Endre u. 2. Tel: +36 20 986 6500 E-mail: magnetspacehungary@gmail.hu (Levelünket honlapjuk Kapcsolat oldalán is elküldhetjük.) Az ötfajta készülék részletes ismertetője a képekre kattintva jelenik meg. Árunk 50 ezer, 200 ezer és 500 ezer Ft.⁴⁸

Budapest, 2021.04.21.

⁴⁸ Ha a készüléket Kántor Lászlóné Marianntól rendeljük meg, és megemlíti, hogy a Diochi Kft.-től Péter küldött bennünket, árengedményt kapunk. Tel: +36-30-206-3593

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkék leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizáciánk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizáciánk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

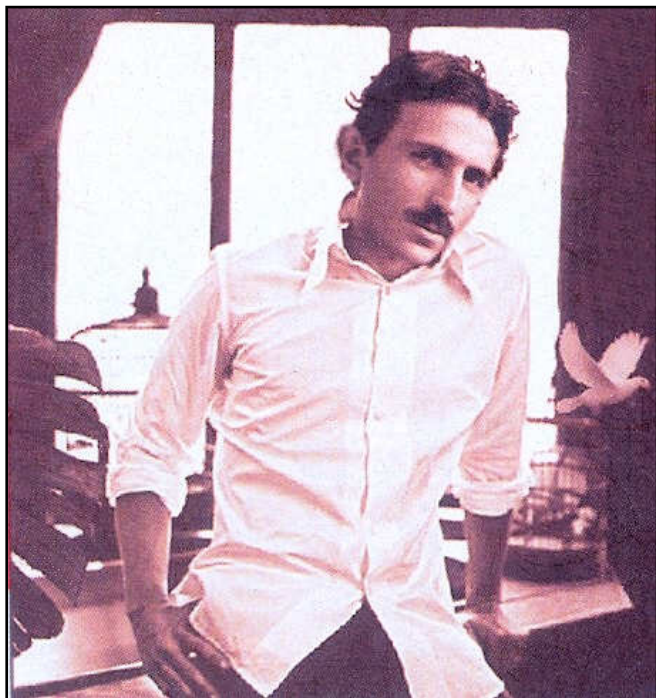
KUN Ákos

Longitudinális telekommunikáció

(Működési leírás)

Frissítés: 2020. november 12.

Korunk nagy feltalálója Nikola Tesla. Bár találmányainak zömét a XIX. század végén alkotta, nimbusza mindmáig töretlen. Hírnevét, tekintélyét nagyrészt annak köszönheti, hogy mindmáig

nem értjük találmányainak működési módját. Nem azért, mert eltitkolta, sőt ennek éppen ellenkezőjét tette. Több tucat előadást tartott Amerika és Európa nagyvárosaiban, ahol látványos bemutatónkon népszerűsítette találmányait. Működési módjukkal kapcsolatba azonban nem tudott pontos, precíz magyarázattal szolgálni, mert az elektromosság 120 évvel ezelőtti szintjén még nem álltak rendelkezésre azok a szakkifejezések, amelyekkel ezt megtehetette volna. Az elméleti alapok a XIX. század végén még meglehetősen hiányosak voltak, akkoriban a fizikusok még azt sem tudták, hogy a villamos áramot az elektronok hozzák létre.⁴⁹ Tesla sem tudta, hogy milyen sugarakkal dolgozik. Azt hitte, hogy az általa előidézett fényjelenségek kiváltó oka a sztatikus elektromosság.⁵⁰

Ma már tudjuk, hogy ennek a jelenségnek semmi köze a sztatikus elektromossághoz. Tesla mágneses sugarakat állított elő. Annak is a legtökéletesebb módját, az elektromos kisugárzástól mentes mágneses sugárzást. Nem elektromágneses hullámokkal dolgozott, mint mi, hanem éteri kisugárzással. Ezt szolitonhullámokkal gerjesztette. Erről szintén nem volt tudomása, mivel akkor még nem volt oszcilloszkóp, amellyel a jelalakot vizsgálhatta volna. A szolitonhullámot is meglehetősen körülményesen, egy átalakított kommutátoros motorral állította elő. Ilyen körülmények között valóságos csodát művelt. A szolitonhullámmal történő kísérletezés során már a XX. század elején feltalálta a rádiót, sőt a mobiltelefont. Ő maga sem hitte el, hogy ilyen nagy dolgot alkotott, ezért ez utóbbi találmányát be sem nyújtotta szabadalmaztatásra. A dokumentáció azonban fennmaradt róla, ami ezen a téren is bizonyította abszolút elsőbbségét.

A szolitonhullámok hírközlésben való alkalmazásával Tesla valójában felfedezte a longitudinális jeltovábbítást. Ezen alapul az univerzum legtökéletesebb telekommunikációs rendszere. Ezt használják a földönkívüliek is. Erre épül a telepátia, sőt a jósek is ezeknek a hullámoknak a segítségével veszik fel a kapcsolatot a túlvilággal. A longitudinális hullám lényege, hogy nem az elektromos kisugárzás kelti, amely haladására merőleges transzverzális hullámot hoz létre. Mivel az elektron a fémes vezetőben marad, a jelet az oszcilláló transzverzális hullám továbbítja. Ezt az oszcilláló hullámot elektromágneses hullámnak nevezik és fotonokból áll. Mivel a fotonok és az elektronok

⁴⁹ Ezt Joseph John Thomson állapította meg 1897-ben, és még jó néhány év eltelt, mire ez a felfedezés általánosan ismeretűvé vált az elektromos iparban. (Thomson is csak 1906 kapott fizikai Nobel-díjat az elektron felfedezéséért.) Ő még úgy gondolta, hogy az atom egy pozitív töltésű gömb, amelyben elszórva a pozitív töltéssel azonos mennyiségű negatív töltések találhatók kis részecske, elektron formájában. Ezt a „mazsolás puding”-modellt később Ernest Rutherford módosította a jelenleg is elfogadott és tanított „naprendszer”-szerű modellre, mely szerint az elektronok az atommag körül keringenek. Sebességük óriási, ezért korunk fizikusai már nem elektronokról beszélnek, hanem energiapályákról.

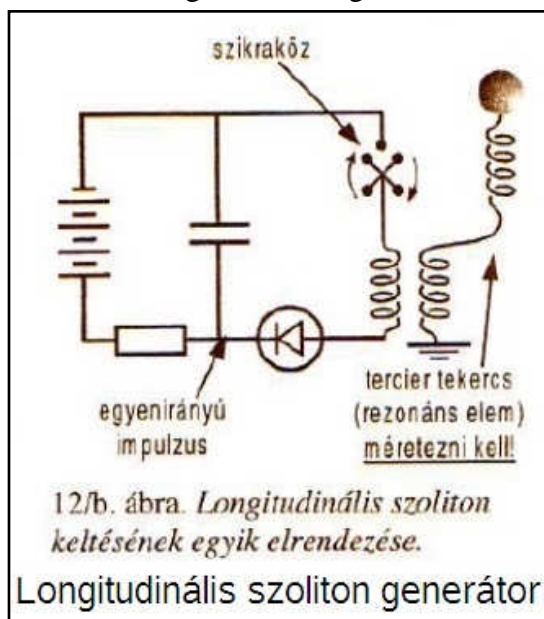
⁵⁰ Ezt a jelenséget már az ókori görögök is ismerték, de tudományos rangra Benjamin Franklin emelte a XVIII. század második felében.

nagyjából egy mérettartományba tartoznak, az elektromágneses hullám sebessége azonos az elektronáramlás sebességével, ami megegyezik a fénysebességgel.

Ezzel szemben a longitudinális hullám haladási irányban kelt rezgéseket, és hordozója az éter. Az elektronok miközben előre haladnak, nekiütköznek az éteri részecskének. Lökődésükkel modulálják az étert. Mivel az éteri részecskék mérete 12 nagyságrenddel kisebb, mint a fotonoké, áramlási sebessége 12 nagyságrenddel nagyobb. Ez a titka az óriási áramlási sebességüknek. Ez az oka annak, hogy az univerzumban sehol sem használnak elektromágneses hullámokat. Az elektromágneses hullámok nem csak lassúak, a hatótávolságuk is meglehetősen csekély. Erősen függ a hullámhossztól. Minél kisebb a hullámhosszuk, vagyis minél nagyobb a rezgési frekvenciájuk, annál kisebb távolságra jutnak el. Már az URH sávban tevékenykedő rádió- és televízióadók hatótávolsága sem haladja meg a 60 kilométert. A mikrohullámú jelek pedig néhány kilométer után elhalnak. (A mobiltelefon-társaságok azért telepítenek olyan sűrűn reléállomásokat. A mostanában bevezetésre kerül 5G-s hálózatok pedig olyan magas frekvenciát alkalmaznak, amelyet már az egyes helyiségek közötti közfalak is leárnyékolnak.)

Az éteri hullámokat viszont semmi sem árnyékolja le. Az éterionok akadálytalanul átszáguldanak az anyagi világon. Mivel nem nyelődnek el, hatótávolságuk igen nagy. Több millió fényévnnyire is azonnal eljutnak. Ezek után érthetetlen, hogy mi miért nem használjuk ezt a jeltovábbítási módot. Az elmúlt száz év során beleragadtunk a Marconi-féle elektromágneses hírközlésbe, és szakembereink nem hajlandóak tudomást venni a Tesla által javasolt módszerről. Pedig a longitudinális adó- és vevőberendezések nem csak korlátlan hatótávolságúak, hanem tökéletes hang- és képminőséget szolgáltatnak. Rádadásul előállítási költségük is jóval kevesebb. Telepítésük során nincs szükség reléállomásokra, műholdakra, mert a központi adóállomás által kisugárzott jelek a földgolyón is átjutva behálózják az egész világot.

A longitudinális hullámkeltés és vétel megvalósítása egyszerűbb, mint gondolnánk. Adóként a Tesla által megalkotott longitudinális szolitongenerátort kell használni, modernizált formában. (Már

nincs szükség szikraköz generátorra, mert ezt a feladatot az elektronikus jelgenerátorok nagy stabilitással ellátják.) Ennek az áramkörnek a lényege, hogy meg kell gátolni a hangolt körök oszcillációját. A párhuzamosan kapcsolt kondenzátorok és induktivitások között nem alakulhat ki harmonikus rezgés. Ebben az áramkörben áram csak egy irányba folyhat, visszafelé nem. Itt nincs szükség vivőhullámra, mert ezt a szerepet a mindenütt jelen levő éter látja el. A jelátvitel a szolitonhullám frekvenciájának változtatásával érhető el. (Itt tehát a kezdeti rádiózással ellentétben nem amplitúdó-, hanem frekvenciamoduláció megy végbe.)

A vevőáramkör létrehozása ennél is egyszerűbb. A longitudinális vevőkészülék lényegében megegyezik a Tesla-konverterrel. Mivel itt nincs szükség kilowattnyi energiára, már az első fokozat is elég ahhoz, hogy erősítésre, további feldolgozásra alkalmas jelet szolgáltatson. Tesla

kudarca után úgy tűnt, hogy elfelejthetjük ezt a kommunikációs rendszert. A „Csipkerózsika-álom” azonban nem tartott soká, ugyanis Henry Moray⁵¹, amerikai feltaláló átvette és továbbvitte Tesla elgondolásait. Moray nem gépkocsihajtásra használta a konvertert, hanem a laboratóriumában szokványos villamos fogyasztókat táplált vele. Ő antennaként kb. 6 mm átmérőjű és 150 m hosszú szigetelt rézhuzalt használt, a földvezetékét pedig hozzákötötte a vízvezeték-hálózathoz. Moray rendkívül sok – jegyzőkönyvben is rögzített – nyilvános bemutatót végzett ezzel a készülékkel, ennek ellenére ő sem volt képes találmányát a gyakorlatba átültetni. A konverter lelkére, a detektorra vonatkozó szabadalmi kérvényét 1937-ben visszautasították, mivel túlságosan bizarrnak találták az ötletét. Keserves küzdelmek vártak rá is, találmányát többször is megpróbálták ellopni, végül úgy tűnt,

⁵¹ henri moréj

hogy a helyi elektromos társaság hajlandó finanszírozni a gyártását. A megállapodás azonban csapdának bizonyult, amint a készülékekhez hozzájutottak, kalapáccsal szétzúzták, így semmisítve meg az ingyenenergiát adó versenytársat.

Moray ezt a készüléket nem csak energiatermelésre használta, hanem egy forgókondenzátorral vagy egy változtatható induktivitású tekercsel kiegészítve távoli beszélgetéseket is lehallgatott vele. Ebben az esetben a kimenő áramkör váltakozó áramú jelét demoduláló diódán keresztül rákötötte egy fejhallgatóra, és némi hangolás után jól kivehető volt az utcai zaj, az emberek beszélgetése, az esőcseppek kopogása vagy a szél süvítése. Egy bemutató alkalmával az egyik kíváncsi újságíró a tilalom ellenére hozzányúlt a hangoló gombhoz, és kissé elmozdította. Ekkor a kb. 5 mérföldre levő vasútállomás hangjait hallotta, a vonatfütyöt és a kalauz beszélgetését az állomásfőnökkel anélkül, hogy a közelben mikrofon és rádióadó lett volna elrejtve. A szakemberek számára is hihetetlennek tűnik, hogy ez a jelenség létezik, de a legnagyobb dilemmát az okozza, hogy egy LC-kör rezonanciafrekvenciájának elhangolása hogyan függ össze a hatótávolsággal. Ezt a rendkívül szokatlan rádióadást minden bizonnyal az tette lehetővé, hogy a hanghullámok modulálták a környező szubatomi részecskéket, és az „éter” rezgésének ez a sajátos változása jelent meg demodulálás után, a megfigyelő által is észlelhető hang formájában a fejhallgatóban.

A feltaláló egyébként ennek az elvnek az alapján javaslatot tett a hagyományos rádiókészülékek egyszerűsítésére is. Az általa kifejlesztett újfajta áramkörök több olyan alkatrészt is feleslegessé tettek, amelyek a szokványos rádiókapcsolások elengedhetetlen részei, ennek ellenére a vétel minősége nem romlott, hanem kifejezetten javult. Az egyszerűsítést az tette lehetővé, hogy a szubatomi hírközléshez nincs szükség vívőhullámra, mert ezt a szerepet az éter tölti be. Ennélfogva a szubatomi alapon konstruált vevőáramkör azáltal válik egyszerűbbé, hogy nem igényel sem középfrekvenciás generátort, sem keverő fokozatot, sem áteresztő szűrőáramköröket. Mivel a rádió- és tévéadók, valamint a mobiltelefon-társaságok szaporodása miatt már alig van szabad frekvencia, haladéktalanul lépnünk kell ezen a téren. A kozmoszba való kijutásunknak pedig elengedhetetlen feltétele az interaktív kapcsolattartás. Enélkül esélyünk sincs rá, hogy asztronautáink csillagászati távolságokra utazzanak, és visszatérjenek a Földre. Az űrutazások során megengedhetetlen a több órás, hónapos vagy sokszor éves késleltetés. Csak akkor válhat eredményessé egy űrmisszió, ha az asztronauták, késedelem nélkül kapcsolatba tudnak lépni az anyabolygóval, ha folyamatosan tartani tudják velünk a kapcsolatot.

Moray javaslatainak bevezetése esetén ezek az egyszerű áramkörök várhatóan nem csak a rádiózást, a rádió- és tévékészülékek előállítását teszik majd olcsóbbá, hanem előreláthatóan megreformálják a telefonhálózatot is. A jövőben nagy valószínűséggel megszűnnek a telefonkábelek, és még a celluláris rendszernél is olcsóbb mobiltelefonokon fogunk egymással beszélni, műholdakon elhelyezett központok közvetítésével. Könnyen meglehet azonban, hogy ehhez műholdra sem lesz szükség, mert a szubatomi energiahullámokat semmilyen anyag sem árnyékolja le, így még a távoli kontinenseken élők is közvetlenül kommunikálhatnak egymással a földgolyón áthatoló szubatomi energiahullámok révén. Miután a szubatomi energiarészecskék akadálytalanul áramlanak át az anyagon, ezért az elektromágneses sugarakkal ellentétben nem tesznek kárt az élő szövetekben. Így az újfajta tömegkommunikációs készülékek használóinak, valamint az adótornyok közelében élőknek nem kell számolniuk egészségkárosodással sem.

Ezeknek a készülékeknek az előállítási költsége annyira alacsony lesz, hogy a későbbiek során a telefontársaságok ingyen fogják osztogatni azoknak, akik a szolgáltatásaikat igénybe kívánják venni. Ezzel egyidejűleg jóval egyszerűbbé válik a használatuk is. Megszűnik a szerződéskötés, a nyilvántartás, a telefonszámla. Ezeket a készülékeket ugyanúgy fogjuk használni, mint az utcai telefonállomásokat. Ha valakit fel akarunk hívni, bedugjuk a debit kártyánkat a készülékbe, amely automatikusan felveszi a kapcsolatot a bankunkkal, és ellenőrzi, hogy a számlánkon van-e fedezet. Ha igen, engedélyezi a hívást, és ennek költségével megterheli a számlánkat. Ennélfogva megszűnik a telefonokkal való visszaélés (vonallopás, illetéktelen készülékhasználat, SIM-kártya átruházás stb.). A telefontársaságoknak is biztonságosabb ez a megoldás, mivel számítógépes kalózkodók nem tudják feltörni az általuk kiadott SIM-kártyák kódját, és nem telefonálhatnak a társaság számlájára. Bárkinek

a készülékét kölcsönkérhetjük, vagy a miénket is kölcsön adhatjuk, mert mindenki csak a saját kontójára tud telefonálni.

Nagy előnye még ennek a rendszernek, hogy kizárólag akkor kell fizetni érte, ha igénybe vesszük ezt a szolgáltatást. Megszabadulunk a vonalhasználati-, a készenléti-, az üzemen tartási díjtól. A jelenlegi helyzettel ellentétben a telefontársaságok nem szedhetnek be havonta meghatározott összegeket azoktól, akik nem vagy csak alig használják a készüléküket. Az ügyfél többé nem lesz kénytelen elviselni a társaságok zaklatásait, mert a szolgáltató és a szolgáltatást igénybe vevő között megszűnik a személyes kapcsolat. A bűnüldöző szervek sem fognak akadályt gördíteni ennek a rendszernek az elterjedése elé, mivel a banki kimutatáson nem csak a telefonszámla összege és a hívás időpontja jelenik meg, hanem az is, hogy a számlatulajdonos milyen számot hívott, vagyis kivel telefonált. Ez az eljárás számunkra is előnyös lesz, mert a havi banki kimutatással egyetemben kapunk egy részletes telefonszámlát is, így utólag ellenőrizhetjük a hívásainkat.

Gazdaságilag nem elhanyagolható előnye ennek az újfajta hírközlési módnak, hogy a szubatomi alapon működő egyszerű és olcsó vevőkészülékek használatbavételéhez nem szükséges új adóhálózatot kiépíteni. A már meglevő rádió- tévé- és rádiótelefon-antennák ugyanis az általuk kibocsátott nagyfrekvenciás vivőhullámokon kívül a körülöttük levő étert is modulálják. Így egyelőre egymás mellett élhetne a két rendszer, lehetővé téve ezzel a fokozatos átállást. (Mellesleg ez teszi lehetővé azt is, hogy a tőlünk több száz fényévnnyire élő civilizációk folyamatosan nézik a tv-műsorainkat.)

Visszatérve a Moray-féle vevőkészülékre sajnos a feltaláló nem adott semmilyen támpontot arra vonatkozóan, hogy a beszédérzékelési távolság miért függ az áramkör működési frekvenciájától. Elképzelhető azonban, hogy erre a fizika törvényeivel ellentétes következtetésre csak a látszat utal. Feltehető, hogy ebben az esetben a hangoló gomb elmozdításával nem frekvenciamódosítás történt, hanem hatékonyságromlás. A feltaláló, amikor közeli beszélgetést akart hallgatni, akkor elhangolta a készüléket. Ezáltal leromlott az érzékenység, így csökkent a hatótávolság, és csak a környező zajok voltak észlelhetők. Ha távolabbi beszélgetéseket akart hallani, akkor a hangológombot az LC-kör pontos rezonanciafrekvenciájára állította, így megnőtt a hatótávolság. Azt pedig, hogy honnan, milyen irányból hallja a hangokat, az antenna elfordításával oldotta meg.

A Földön kívüli civilizációk is ezen a módon kommunikálnak egymással. Amennyiben tudósaink a rendkívül bonyolult és költséges rádiótávcsövek helyett backward vagy Gunn diódával építenének egy Tesla-konvertert, és ezzel a készülékkel hallgatóznának a világűrben, valószínűleg igen nagy meglepetésben lenne részük. Ezek a speciális diódák az alagúteffektusnak köszönhetik veszteségmentes egyenirányító képességüket. Egymáshoz közel álló fegyverzetek között keltett erős villamos erőterben ugyanis az elektronok szerepét feltehetően átveszik a mindenütt jelen levő éteri energiáreszecskek, amelyeknek nem jelent akadályt a küszöb feszültségként ismert elektromos potenciálgát. Mivel az éteri energiáreszecskek terjedési sebessége több nagyságrenddel meghaladja az elektronok sebességét, ez az effektus egy járulékos tulajdonsággal, a negatív belső ellenállással is felruházza ezeket a félvezető eszközöket. A negatív belső ellenállás az áramköri felhasználás során erősítő hatásként jelenik meg, vagyis az alagútdiódák azon túlmenően hogy egyenirányítanak, pótlólagos alkatrészek nélkül erősítenek is.

Azt még egyelőre nem tudjuk, hogy ez a hatás pontosan hogyan megy végbe. Lehet, hogy az egyik fegyverzet keltett elektronáramlás modulálja az étert, amely a másik fegyverzet elektronjait hasonló mozgásra készíti, de az is lehet, hogy a rendkívül erős elektromos erőter hatására az elektronok átteleportálódnak a potenciálgáton, vagyis a két elektróda közötti utat étertest formájában teszi meg. A megérkezésük után aztán ismét visszaalakulnak elektronokká, de közben létrejön az a sajátos jelenség, ami a negatív belső ellenállást, azaz az erősítőhatást előidézi. Ennek közvetlen kiváltó oka az elektronok és a szubatomi energiáreszecskek áramlási sebessége közötti több mint 12 nagyságrendi különbség. Az óriási sebességgel megérkező szubatomi energiáreszecskek szinte lövedékként csapódnak a túloldali félvezető réteg atomjainak, melynek hatására igen nagy mennyiségű elektron válik le róluk. Ehhez hozzáadódnak a szubatomi energiáreszecskekből visszaalakult elektronok, amelyek együttesen eredményezik az erősítő hatást.

Jellemző ennek a diódának a kulcsfontosságára, hogy a többletenergia-keltésen kívül még két hagyományos szerepkört is betölt az áramkörben. Az egyikről, a demodulálásról már volt szó. Ez teszi lehetővé, hogy a hírközlés során kisugárzott, illetve a távolból történő lehallgatások során érzékelt jelek hallható hanggá alakuljanak át. A felüáteresztő szűrő szerepén kívül az egyenirányító dióda szelepfunkciót is betölt, azaz ellenkező irányban lezárja az áram útját. Ennek elsősorban az energia-termelésre használt konverternél van jelentősége. A többletenergia ugyanis csak az induktivitásból vezethető el, a szekunder tekercs segítségével. Ha a kondenzátorból próbálnánk kicsatolni az energiát, akkor a galvanikus összeköttetés, a fogyasztó által okozott leterhelés következtében az áramkör elhangolódna, és az oszcillátor leállna. Transzformátoros kicsatolásnál ez a probléma nem lép fel, de dióda nélkül a többletenergia visszafelé folya a kondenzátorba. Ez a speciális dióda tehát ebben az esetben nem csak a többletáram előállításáról gondoskodik, hanem a szelephatásánál fogva megakadályozza, hogy kifolyjon a tekercsből, azaz biztosítja a keletkezett energia kicsatolhatóságát, felhasználhatóságát. Ez a hármas funkció ad magyarázatot a dióda speciális elhelyezési módjára is, vagyis arra, hogy miért ékelődik be a párhuzamos LC-körbe, a kondenzátor és az induktivitás közé.

Az általunk használt jeltovábbítás lassúságának közvetlen oka a rezgéskeltés- és a jelérzékelés módja. A jelenlegi fejlettségi szintünkön mi még transzverzálisan terjedő elektromágneses hullámokat használunk hírközlésre. Ennek lényege az elektromos gerjesztés. Mind az adó- mind a vevő oldalon létrehozunk egy párhuzamos LC-kört, amelybe elektronokat cirkuláltatunk. Ezek a rezgőkörök szép szinuszos hullámokat állítanak elő nekünk, de lassan. Ezekre ültetjük rá a hasznos jelet. Ahogy elindul az első jel az adóból, fénysebességgel megjelenik a vevőben, de az nem képes érzékelni. Az adóállomásra hangolt modulátorkör működéséhez ugyanis szabályos szinuszhullámra van szükség, vagyis meg kell érkeznie a jel koordináta tengely alatti negatív tartományának is. Ez pedig úgy alakul ki, hogy felgerjesztett rezgőkör induktivitásából kiáramlanak az elektronok a vele párhuzamos kötött kondenzátorba. Ehhez azonban idő kell. Mivel az elektronok áramlásának sebessége nem haladja meg a fény sebességét, az ily módon gerjesztett hullámok terjedési sebesség sem lépi át ezt az értéket.

Lényegesen más a helyzet a longitudinális (hosszanti irányú) hullámokkal történő jeltovábbításnál. Bár ezeket a hullámokat is elektronáramlás gerjeszti, az elektronoknak csak a jel előállításában van szerepük. A jelek továbbítását az éter végzi. Ezért nincs szükség nagyfrekvenciás vivőhullámra. A longitudinális adónak nincs elektromágneses erőtere sem. Így nincs, ami a vételi szint alá csökkenjen. Ebből eredően a longitudinális vagy skaláris jelek előállításához nagyságrendekkel kevesebb energiára van szükség, vagy nagyságrendekkel messzebb jutnak el. A tisztán mágneses jeltovábbítás hatótávolságát tovább növeli, hogy a longitudinális hullámok intenzitása a távolság arányában csak lineárisan csökken. Ebben a rendszerben is szükség van rezgőkörre, mert az adónak a jelet meghatározott frekvencián kell kisugároznia, a vevőnek pedig rá kell hangolódnia erre a frekvenciára, hogy megtaláljuk a bennünket érdeklő adást. Ebből az adásból azonban hiányzik a jelek negatív tartománya. A párhuzamos LC-kör csak a pozitív jeltartományt sugározza ki. Így valójában nem történik elektromágneses gerjesztés, nem alakul ki az adóantenna körzetében térerő. (Így elmarad az általuk keltett elektroszmog is. Nem károsodik az egészségünk, nem rongálódik a bioszféra.) Csupán az történik, hogy az egymás után kisugárzott jelek szaporán lökdösik az étert. Ezek a mozgások a szubatomi energiárészecskék révén továbbadódnak, és egyenes irányban eljutnak a vevőig. Ebből a haladási módból ered ennek a hullámnak a neve is.

A vevőantennába megérkezve a szubatomi energiárészecskék mozgásba hozzák a szabadelektronokat, amely felgerjeszti a vevő oldali LC-kört. Az elektromágneses gerjedés azonban itt sem kívánatos jelenség. Ezért gondoskodni kell róla, hogy a jelerősítő fokozatokba csak a longitudinális jelek jussanak el. Erről itt is egy leválasztó, negatív tartomány-eltávolító dióda gondoskodik. Ez a megoldás látszólag nagyon hasonlít a detektoros rádió kapcsolási rajzához. Ebben az áramkörben azonban a dióda nem jelsztválasztó, hanem demodulátor szerepet tölt be. A megfelelő frekvenciára (adóállomásra) hangolt párhuzamos LC-körrel leválasztja a hasznos jel pozitív tartományát. Vagyis azt, amire szükségünk van. A többi tehát feleslegesen sugározzuk ki óriási energiabefektetés

révén. Az éteri jelérzékelésnél a diódát nem a rezgőkör után kell rakni, hanem a rezgőkörbe, az induktivitás és a kapacitás közé. Ez esetben csak a longitudinális jelek képesek rezgésbe hozni az áramkört.

Ezáltal a vevőáramkör a szó szoros értelmében életre kel. Nem csak a longitudinális adót tudja érzékelni, hanem elhangolva képes észlelni az éteri mozgásokat, az élővilág minden rezdülését. Sőt a túlvilági szellemek közlését is lehet vele fogni. Ezzel az áramkörrel rá lehet kapcsolódni a Magasabb Intelligencia számítógépére, és onnan adatokat lehet lehívni, korábban rögzített eseményeket lehet megtekinteni. (A kronovizorban is ezt az áramkört alkalmazzák bemeneti vevőként. Utána átalakítják a longitudinális jeleket transzverzálisra, hogy a jelenleg használt tévékészülékünk antenabemenete érzékelni tudja.) Ezzel a módszerrel a Földön kívüli civilizációk adásai is lehallgathatók. (Feltéve, ha körkörös kisugárzót használnak. Ha nem, akkor csak abban az esetben érzékeljük a jeleiket, ha az adójuk és az anyabolygójuk közé ékelődünk. Ennek valószínűsége azonban igen kicsi. A SETI rendkívül kiterjedt megfigyelő rendszerével viszont megvan rá az esélyünk, hogy valahol éppen a jeleik útjába keveredünk.)

Ehhez azonban előbb át kell alakítani a vevőinket longitudinális hullámok észlelésére. Az általunk használt elektromágneses rendszerben ugyanis fizikai lehetetlenség a mágneses impulzusok érzékelése. Még a csillagrobbanások gigantikus erejű longitudinális hullámait sem tudjuk észlelni. Az első impulzus felgerjeszti ugyan a megfelelő frekvenciára hangolt párhuzamos LC-kört, de ezt követően nem érkezik meg a legerjesztő impulzus, a jel negatív tartománya. Ehelyett egy újabb gerjesztő impulzus érkezik. Így modulátor nem képes rezgésbe jönni. Teljesen lebénul. Nem indul meg a modulátor áramkörben az elektronok induktivitásból kondenzátorba való áramlása, nem jön létre oszcilláció. Ezért nem tudnak a SETI programban részt vevők egyetlen értelmes jelet sem regisztrálni a világűrben, holott szinte elárasztanak bennünket a különböző helyekről érkező mágneses hullámok. A transzponálást elősegítő oszcillátor rezeg ugyan, de erre itt semmi szükség sincs, mivel a longitudinális jeltovábbításban nincs nagyfrekvenciás vivőhullám, így a jelfeldolgozáshoz sem kell középfrekvenciás generátor. (Ezek az áramkörök a longitudinális adó és vevőáramkörökből teljes egészében elhagyhatók.) A Tesla-féle hírközlési rendszerben nincs szükség frekvenciaváltásra. A kellő érzékenység, a jó zajtényező és a szelektivitás szuperheterodin vételi eljárás nélkül is biztosítható.

A longitudinális jeltovábbítás legnagyobb előnye a rendkívül nagy terjedési sebesség. Ebben a rendszerben 100 ezer fényévnyi távolság megtételéhez csupán 1 másodpercre van szükség. A másik nagy előnye a leárnyékolhatatlanság. A szubatomi energiárészecskék minden anyagon könnyedén áthatolnak, így nem kell tekintettel lenni a földrajzi viszonyokra, a terepakadályokra. Így egyetlen adóval akár az egész Földet besugározhatjuk. Mindezt minimális energiaigénnyel. A földgolyón is akadálytalanul áthatolnak a mágneses hullámok, és nincs szükség egy erőműre az adótorony gerjesztéséhez. Az éter rezdüléseinek, az alacsony intenzitású mágneses impulzusok észlelésének azonban van egy fontos feltétele, a dióda nulla küszöbfeszültsége. Az univerzum megnyilvánulásai, a túlvilági szellemek közlései, a földönkívüliek kommunikációja ugyanis olyan kis intenzitással történik, hogy a jelenlegi 0,6-0,7 V-os küszöbfeszültségű diódáinkon nem képes átjutni. Ezért a hagyományos germánium és szilícium alapanyagú egyenirányító diódákkal semmire sem megyünk. Ehhez az áramkör alacsony küszöbfeszültségű Esaki- vagy backward diódát kell használni. Az alagútdiódák nagy előnye még, hogy nem csak egyenirányítanak, hanem erősítenek is. Megsokszorozzák a rajtuk áthaladó elektronok számát, ezáltal még intenzívebbé válik a jel.

Tesla ezt a jeltovábbító eljárást az „individualizáció technikájának” nevezte. Így írt róla 1899-ben: „Ez a találmány egyszerű hangoláson alapul. Lehetővé teszi a jelek, üzenetek titkos vagy exkluzív továbbítását úgy aktív, mint passzív vonatkozásban. Minden jel egyéni és vitathatatlan identitás, és gyakorlatilag korlátlan azon állomások vagy készülékek száma, melyek egymás zavarása nélkül egyidejűleg dolgozhatnak.” Ez az ismertetés is egyértelművé teszi, hogy a mágneses hullámok longitudinálisan terjednek, vagyis lehallgathatatlanok. Az ily módon történő jeltovábbítást csak akkor lehetne lehallgatni, ha beékelődnénk az adó és a vevő közé. Ehhez azonban ismerni kell mind az adó, mind a vevő pontos helyét. Mivel ezek a jelek a tér bármely irányába haladhatnak, szinte kizárt, hogy találkoznak, zavarják egymást. Nyilvánvaló, hogy műsorszóró állomások létesítése ese-

tén ez a fajta sugárzás nem megfelelő. Erre a célra gömbsugárzót kell használni, ami az adást minden irányba közvetíti, bárki számára foghatóvá teszi.

Ez esetben azonban már szükség lesz a mágneses hullámtartomány felosztására, frekvenciaengedélyek kiadására is, hogy az egyes adások ne zavarják egymást. A hírközlést szabályozó hatóságoknak nem lesz túl sok dolguk ezzel, mert valószínűleg minden adóállomás megtarthatja azt frekvenciát, amit jelenleg használ. A változás csupán annyi lesz, hogy ezentúl nem transzverzális, hanem longitudinális hullámokat sugároznak ki. Ez azzal az előnnyel jár, hogy nem lesz szükség sávszélességre. Ezért az egymás mellett sugárzó adóállomások száma nagyságrendekkel megnőhet. A tévéadók gond nélkül sugározhatnak 4K-s vagy holografikus műsorokat is, mert a jeltöbblet nem a sáv szélességet növeli, hanem az egymást követő impulzusok (digitális adásnál bitek) sűrűségét. Mivel a mágneses hullámok áramlási sebessége több mint tizenkétszerese az elektromágneses hullámnak, nem okoz problémát az információhordozó impulzusok sűrítése. Ehhez csupán a modulátorfrekvenciát kell megnövelni. A több száz gigahertz frekvenciájú jelek most nem gyengülnek rohamosan a távolság növekedésével, térbeli akadályok sem gátolják a hullámok terjedését, és egészségkárosodással sem kell számolnunk, mert a mágneses hullámok nem váltanak ki elektroszmogot. A longitudinális jeltovábbítás további előnye, hogy rendkívül stabil. Nem függ a légköri zavaroktól, az időjárástól (heves zivatar estén nem szűnik meg az adás, mint a jelenlegi műholdas tévécsatornáknál), és az ionoszféra ingadozása sem befolyásolja. Miután minden anyagi részecskén áthatol, nem törődik a fizikai világ változásaival. A Föld görbülete sugara sem befolyásolja az adó hatótávolságot, mert a longitudinális mágneses hullámok áthatolnak a földgolyón.

Erre a jeltovábbítási módra egyébként nagyon hamar rá fogunk kényszerülni, mert az elektromágneses rádióhullámok frekvenciáját nem lehet a végtelenségig növelni. Ennek oka, hogy egy bizonyos határon túl az elektromágneses hullámok fénysugárként viselkednek. A még mikrohullámnak tekinthető jel határfrekvenciája 3 GHz. E felett bizonytalan a terjedése. Az 5 GHz-es jelek már nem képesek áthatolni az épületek falán. Ráadásul a frekvencia növelésével egyre többbe kerül a lefedettség biztosítása. A 4G mobiltelefon széles körű elterjedésének is az a fő akadálya, hogy kétszer annyi átvíró toronyra van szüksége, mint amennyit a 1,8 GHz-es rendszer igényel. A frekvencia növelésének egyébként nincs akadálya, mert a korszerű galliumarzenid chipok képesek a jelenleginél jóval nagyobb frekvenciájú rezgés előállítására is. A vezérléstechnikában is nagy hasznát veszik majd a longitudinális jeltovábbításnak. Alkalmazásával megszűnik a különféle rendszerek közötti interferencia. A gépjárművédelem is biztonságosabbá válik. Az egyirányú jeláramlás következtében a közelben parkoló autóról nem lehet lehallgatni a távirányítós központi záruk nyitó kódját. A jövőben a tolvajok kódlehallgatással már nem tudják hatástalanítani a rádiófrekvenciás élesítésű vészjelző készülékeket.

Moray kudarca után közel 40 évet kellett várni, amíg a longitudinális jeltovábbítás ismét felszínre került. Most is csak vételi szempontból vizsgálták az alkalmazhatóságát. Az eredmény egy műltvizsgáló berendezés, a **kronovizor**. Ez ugyan nem időgép, de alkalmas arra, hogy tévéképernyőre kivetítse letűnt korok eseményeit. A találmány szellemi inspirálója az olasz Alfredo Pellegrino Ernetti szerzetes, aki különböző országokból 12 fizikust és híradástechnikai szakértőt gyűjtött maga köré elgondolásának megvalósítására. A fejlesztések eredményeként 1972-ben létrejött az első működőképes modell, amely még fekete-fehér képet közvetített. A nyilvánosság előtt azonban csak 1986. október 18-án mutatták be találmányukat a Garda-tó melletti Riva del Gardában. Ekkor már színes képernyővel rendelkezett. A szerkezet a premieren is meglepő eredményeket produkált. Először egy régi görög tragédia i.e. 169-ben lezajlott előadását varázsolta az ámuló újságírók és meghívott szakemberek elé. Mind a hang, mind a színes képsorok minősége tökéletes volt, és a jelen levő szakértők szerint semmi kétség nem fért a hitelességéhez. Később Quintus Enniusnak, egy latin szónoknak a beszédét fogták, majd egy dór zenekar muzsikáját élvezhették eredeti archaikus előadásban.

A feltalálók tájékoztatása szerint a berendezés három fő egységből tevődik össze. Az első egy bonyolult antennarendszer, amely képes arra, hogy felvegye a kapcsolatot a Magasabb Intelligencia számítógépével, és a memóriájából lehívja a megadott kor látni kívánt eseményeit. A következő fokozat egy szubatomi energiahullámok érzékelésére és erősítésére alkalmas áramkör, míg a harmadik

egy konverter, amely az éteri energiahullámokat elektromágneses hullámokká alakítja át. Ezután a jelet már csak rá kell kapcsolni egy kommersz színes tévé bemenetére, és máris filmszerűen feltárul előttünk történelmünk bármely eseménye. Mivel a Magasabb Intelligencia szuperszámítógépei előttünk minden egyes megnyilvánulását rögzítik, a kronovizor nem csak szórakoztatási célra használható, hanem várhatóan fontos szerepe lesz a tudományos viták eldöntésében is. A legnagyobb hatékonysággal azonban a bűnüldöző szervek fogják ezt a berendezést alkalmazni, mert segítségével bármely bűncselekmény percek alatt felderíthető lesz.

Erre azonban még egy darabig várni kell, mivel a szerkezet jelenleg hozzáférhetetlen. Ennek a végkifejletnek több mint 30 éves előzménye van, amelyről egy olasz lap, a Domenico del Corriere tudósított. Az 1972. május 2-án megjelent cikkük alapján Ernetti atya a velencei zenei konzervatórium docense volt, majd kinevezték a vatikáni zenei titkárság igazgatójává. Így került szoros kapcsolatba XII. Pius pápával. Az akkori egyházfő nagyon örült a Benedek-rendi szerzetes találmányának, mert a túlvilág, az öröklét létezésének bizonyítékát látta benne. Ernetti fő segítője Germetti professzor, valamint a híres olasz atomfizikus Fermi egyik tanítványa, Braun volt. Jelentős részt vállalt a találmány kidolgozásában a portugál De Matios professzor, valamint egy japán Nobel-díjas fizikus is. A fejlesztés költségeit a Vatikán fedezte. Az interjúból az is kiderült még, hogy a kronovizor nem csak a bemeneti egységeiben tért el a szokványos híradástechnikai eszközöktől, hanem a kép megjelenítésben is. Már az első készülék is hologramszerű, térhatású képet közvetített. A segítségével számos múltbéli eseményt tártak fel. Többek között végigkövették Jézus életét. Nagy megdöbbenésükre a Messiás nem mindent úgy mondott el, ahogy az a Bibliában áll, és ahogy azt évszázadokon át tanították. Ez nagy zavart okozott a Vatikánban. Csupán a hitelesség aláátámasztása érdekében végignézték Mussolini nyilvános szerepléseit is, de itt nem találtak eltérést. A fasiszta diktátor ugyanazokkal a szavakkal adta elő beszédeit, mint ahogy azt a történészek feljegyezték.

Aggodalmaikat növelte, hogy a kronovizor néha önállósította önmagát. Egy ízben pl. elkezdte közvetíteni az amerikai nagykövet és a palesztinai felszabadítási front küldötteinek előző esti titkos találkoztóját. Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy ez a készülék nem csak a múlt fürkészésére alkalmas, hanem feltárja a jelen eseményeit is. Alkalmazásával egy csapásra megszűnne a politikai, katonai, tudományos, ipari, üzleti és magántitok. Ezt belátva a pápa, Ernetti atya és az érintett fizikusok arra a meggyőződésre jutottak, hogy ez a találmány túl korán született, használata beláthatatlan következményekkel járna jelenlegi világunkban. Ezért úgy döntöttek, beszüntetik a kronovizor fejlesztését, és megakadályozzák a sorozatgyártását.

Döntésüket siettetette, hogy a nyilvános bemutató után Ernetti körül mind több gyanús alak ólálkodott. Állítólag elsőként az oroszok kezdtek el szaglászni a találmány után. A KGB ügynökei nagyon szerették volna megszerezni a dokumentációját. Nem kellett sokáig várni az amerikai kémek megérkezésére sem, ezért az egyházi előjárók kénytelenek voltak gondoskodni az atya fizikai biztonságáról. Beköltöztették őt a velencei kolostorba, és testőröket fogadtak fel, hogy megakadályozzák az ügynökök erőszakos behatolását. Mindezen eseményeket Ernetti barátja, Francis Brune írta meg az 1998-ban kiadott könyvében. A műből, valamint a szerző által adott interjúból, amely az olasz Terzomillenio (Harmadik évezred) című folyóirat 1998. évi 5. számában jelent meg az is kiderült, hogy ezt követően Ernettinnek megtiltottak bármilyen információközlést a készülékről.

Szerencsére nem semmisítették meg, mint annak idején a Tesla-konvertert, hanem darabjaira szedték. Fő részei a Vatikánban maradtak, a legfontosabb alkatrészeket pedig diplomáciai postával más országok egyházi központjaiba küldték. Az akció olyan titoktartás mellett bonyolódott, hogy maguk az őrzők sem tudják, mit bíztak rájuk. Hasonló módon helyezték el a kronovizor dokumentációját. Jelentős mértékben csökkenti az illetéktelen hozzájutás valószínűségét, hogy időközben elhunyt a titkosítást elrendelt pápa, sőt maga Ernetti is, valamint a csoportjából 10 fizikus. Most már csak a Vatikán, illetve a jelenlegi pápa jóindulatán múlik, hogy ez a készülék előkerül-e valaha a süllyesztőből. Remélhetőleg a kronovizor szabaddá tételére nem kell ilyen sokáig várni. A világ egyre súlyosbodó bajait, a bűnözés és a terrorizmus rohamos terjedését látva az egyházi körök előbb-utóbb belátják, hogy szükség van ennek a készüléknek a rendszerbe állítására, kellő felügyelet mellett használatára. Ellenkező esetben elpusztul a civilizációnk, és nem lesz értelme a további titkolózásnak. Az emberiség jó útra térítésének leggyorsabb és leghatékonyabb módja a titkos manipu-

lációk, a bűnös szándékok feltárása. Így védekezhetünk legeredményesebben a társadalomellenes cselekedetek ellen. Egy idő után ennek a készüléknek a pusztá léte is elegendő lesz ahhoz, hogy meggátolja a becstelen törekvés, a pusztító szándék megnyilvánulását, alkalmazhatóságának tudata is rákényszeríti az embereket a tisztességes életvitelre.

Ezért a jövőben a bűnözés teljesen meg fog szűnni. Ez nem csak azért történik meg, mert a következő évezred embere fejlettebb erkölcsi érzékkel fog rendelkezni, hanem egyszerűen értelmetlen lesz bármilyen bűncselekményt elkövetni. A kronovizor alkalmazásával egyértelműen és tévedhetetlenül megállapítható lesz a bűnelkövető személye, így egyetlen bűneset sem marad felderítetlen. Nem lesz tehát szükség rendőrökre, ügyészekre, ügyvédekre és bíróságra sem. A bíró leül a kronovizor elé, megtekinti a sértett által kifogásolt bűncselekményt, majd fellapozza a törvénykönyvet, és a paragrafusok alapján kiszabja a büntetést. Ezt követően a börtönőrök kimennek a bűnöző lakására vagy búvóhelyére, és az elítéltet beviszik a fogdába. Egy idő után a börtönöket is bezárhatjuk, mert ha a bűnözők tudatára ébrednek annak, hogy a büntetést semmiképpen sem kerülhetik el, abbahagyják ezt az életformát. Aki pedig ilyen körülmények között sem hagy fel ezzel az életmóddal, az nem normális. Ez esetben nem a börtönben, hanem az elmeegógyintézetben a helye.

A kronovizor nem csak a bűnözők törvényellenes cselekedeteiről és a készülő terrorcselekményekről adna tájékoztatást, hanem a politikusok zavaros ügyleteiről is. Isten ugyanis szoros megfigyelés alatt tartja világunkat. A fénylények mindenről tudnak, minden cselekedetünket, nyomon követik, még a gondolatainkat is kifürkészik. Egyetlen rossz gondolat sem marad rejtve előttük, és amennyiben becstelen üzelmeink veszélyeztetik a közösségi érdekeket, akkor erről nagy valószínűséggel tájékoztatást adnak. Ezt tették 1986-ban is. Ezért rémültek meg tőle az egyházi vezetők, és ezért szereltették szét. Most már azonban olyan nagy a baj a világunkban, hogy túlvilági segítség nélkül nem tudjuk megmenteni a civilizációnkat. Ennek a készüléknek már a létezése is elrettentően hat a politikai hatalommal rendelkezőkre, és a továbbiakban nem önös érdekeik fogják vezérelni őket, hanem a társadalom javára cselekednek.

A kronovizor rendszerbe állításával kivédhetők lennének a műszaki hibából, és az emberi figyelmetlenségből eredő balesetek is. A repülőgép-katasztrófák, a vonat- és közúti balesetek ugyanis nem a véletlen következményei. A karmikus okok is csak ritkán okoznak ilyen szerencsétlenségeket. A mind nagyobb számban előforduló tragédiák a démoni lények növekvő agresszivitásának, a megsemmisítésünkre törekvő erők fokozott térnyerésének tudható be. Az ellenünk irányuló merényletek kivédésének nincs más módja, nekünk is rá kell kapcsolódnunk a kozmikus adatbázisra. Az ellenséggel szemben a saját fegyverével lehet a leghatásosabban harcolni. Ha nem használjuk ki a rendelkezésre álló lehetőséget, sorsunk a vágóhídra hajtott balga jószágához lesz hasonló.

A nyugati világ hadászati stratégiája kudarcnak bizonyult. A hadügyek irányítói milliárdokat áldoztak az atomfegyver-támadás elhárítására, aztán jött néhány primitív bűnöző, akik bicskával és papírvágó késsel romba döntötték Amerikát. Ez is azt bizonyítja, hogy nem vagyunk, nem lehetünk elég felkészültek az elpusztításunkra törekvőkkel szemben. Be kellene végre látni, hogy ezeket az akciókat a háttérből irányítják. A terroristák semmivel sem találékonyabbak, mint az ellenük védekező hatóságok. Ők azonban az ötleteket, a sugallatokat a démoni világból kapják. Ördögi tetteik kitervelői azok a láthatatlan lények, akik évezredek óta a megrontásunkra törekednek. A Sátán szolgálatában álló alantas szellemek árgus szemekkel vizslatják a világunkat, és nem kerüli el figyelmüket egyetlen rés, gyenge láncszem sem, amelynek révén kárt okozhatnak nekünk. Nem indítanak ellenünk frontális támadást, hanem a hibáinkat, a tévedéseinket fordítják ellenünk. Ennek elérése érdekében maximálisan kihasználják azokat a lehetőségeket, amelyeket a fizikai korlátok nélküli szellemvilág kínál számukra. Az óriási erőfölényük miatt tehetetlenül szemléljük a tevékenységüket.

A védekezés egyetlen lehetősége a másik túlvilági hatalom, a jóakarató lények segítségül hívása. Az Isten szolgálatában álló szellemek mindenről tudnak, ami a világunkban folyik. Arra is készek, hogy tájékoztassanak bennünket a ránk leselkedő veszedelmekről, merényletekről. Erre azonban nincs lehetőségük, mert mi nem vagyunk hajlandók kapcsolatba lépni velük, nem kérjük a segítségüket. Sőt, sokan még a létüket is tagadják. Nem használjuk ki a kozmikus információtárban felhalmozódó adatokat, pedig évtizedek óta megvan rá a technikai lehetőségünk. Ebben fénylények ál-

tal működtetett memóriában világunk minden rezdülése rögzítve van. Ez egy olyan szolgáltatás, amit bárki igénybe vehet. A sátáni lények is ezt használják, erre az információbázisra támaszkodva dolgozzák ki alantas terveiket. Ezt még a Mindenható sem tudja megakadályozni. Mint ahogy a nap is egyaránt süt a jó és a rossz emberekre, ez a szolgáltatás is hozzáférhető az univerzum bármely lénye számára.

A longitudinális telekommunikációban rejlő lehetőségek kiaknázatlansága azért is érthetetlen, mert a kisujjunkt sem kellene megmozdítani az érdekében. A Tesla-konverterrel és a Tesla-generátorral ellentétben nem kell kifejleszteni egyik készüléket sem, mert már készen vannak. Dr. Egely György egyik vele készült riportban megemlítette, hogy három volt kollégája kifejlesztette a longitudinális adó- és vevőáramkört. Munkahelyükön a Központi Fizikai Kutatóintézetben erre nem volt lehetőségük, de miután nyugdíjazták őket, nekiálltak, és mindkét készüléket kifejlesztették. Csak nem tudják eladni, mert nem kell senkinek. A kronovizort sem szükséges újra kifejleszteni. Csupán ki kell kérni a pápától. A Szentatya minden bizonnyal belátja, hogy világunk katasztrofális helyzetben van, és ha nem teszünk semmit, akkor el fogunk pusztulni.

A bekért alkatrészek összeszerelése után ez a készülék minden bizonnyal működőképes lesz. A dokumentációját is célszerű lenne elkérni, hogy gyártható, sokszorosítható legyen. Aztán már csak el kellene juttatni egy-egy példányt a világ országaiba, a központi nyomozó, bünyügyi szervekhez. Ha a pápa aggódik a kronovizorral történő visszaélések miatt, akkor a Vatikánban lehetne létrehozni egy lehallgató központot, ahol a különböző országok nyomozói a kapott híreket, a földöntúli figyelmeztetéseket továbbítanák a kormányaiknak.

Budapest, 2018.01.25.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkének leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

Időjárás-szabályozás

(Működési leírás)

Frissítés: 2021. szeptember 28.

Az időjárás-szabályozás igénye egyidős az emberiséggel. Történelmünk során százmilliók haltak meg időjárási szélsőségek következtében. Vagy a túl sok eső miatti áradások, földcsuszamlások pusztították az embereket, vagy az aszály okozta termés kiesés miatt éhen haltak. A bajokat tetézték a szélviharok, tornádók okozta tragédiák, a termést pedig gyakran jégeső verte el. Az ókorban és a középkorban ezeket a csapásokat Isten büntetésének tekintették, és nem sokat tehettek ellene. Az ipari forradalom beköszöntével azonban már történtek próbálkozások az időjárás megfékezésére. Ezeket a misztikus köntösbe öltöztetett akciók gyakran torkolltak szélhámosságba, de akadtak olyanok is, akik ha körülményesen is, de képesek voltak esőt csinálni.

Az időjárási szélsőségek közül az aszály okozta a legtöbb bajt. A heves esőzések okozta árvíz, belvíz többnyire csak anyagi károkat okozott. Egy idő után a víz levonult, és újra indult az élet az elárasztott területeken. Hosszan tartó aszály esetén azonban elpusztult a termés, és az ebből eredő éhínség végzetes következményekkel járt. Ezért az időjárás-befolyásolók közül az esőcsinálókra volt legnagyobb igény. A technikai fejlődésben élenjáró Amerikában már a XIX. században megjelentek az esőcsinálók. A farmerek kézzől kézre adták őket. Többségükben ugyanis meglehetősen szegény volt, és egyetlen vagyonukat a föld jelentette.

Az első feljegyzett esőcsinálás 1891-ben történt Texas államban. A farmerek először a hadsereghez fordultak intézkedésért. Nem véletlenül, mivel akkor már folytak olyan kísérletek, hogy tűzerőségi tűzzel kényszerítsék ki a felhőkből a drága nedűt, az esőt. A midlandi kísérletet az USA mezőgazdasági minisztériuma és a Kongresszus pénzelte. A dolog akkor nem járt nagy sikerrel. Egy haszna azonban volt: sokan elkezdtek töprengeni, miképpen lehetne mesterségesen esőt előidézni? A legtöbben persze soha nem jutottak semmire, még diplomás szakemberek is kénytelenek voltak feladni hosszabb-rövidebb idő elteltével. Az ügy, amelyről annak idején sokat írt az ottani sajtó, megmozgatta néhány olyan ember fantáziáját is, akik szellemi téren nem a hagyományos utakat járták.

Közéjük tartozott egy bizonyos C. B. Jewell, akiről a technikatörténet méltatlanul elfeledkezett. Pedig megérdemelte volna, hogy megörökötsék a nevét, mert ő valóban hatékony esőcsináló volt. Sikereit gyaníthatóan paraképességei birtokában érte el. Ezt azonban sohasem vallotta be. Ezért csinált egy kamu gépezetet, amely „végezte” a felhőfakasztást. Az Engineering News című folyóirat 1895. februári számában írták le találmányát. Persze abból, amit ott olvashattunk róla, igazából senki sem tudhatott meg semmit. Nem véletlenül. Mint a feltalálók általában, Jewell úr is attól tartott, valaki ellopja, és engedélye nélkül hasznosítja találmányát. Ezért annak lényegét féltékenyen őrizte. Csupán annyit árult el róla, hogy egyfajta gázt juttat fel a felhőkbe. Arról már nem nyilatkozott, hogy ez a gáz egynemű vagy bizonyos gázok valamilyen arányú keveréke. Amikor az újságírók rákérdeztek a találmány hatásmechanizmusára, annyit válaszolt, hogy gáza olyasmit juttat a felhőbe, ami ott hiányzik ahhoz, hogy az esőzés meginduljon. Na, ettől senki sem lett okosabb.

Jewell vasúti postás volt. Egész nap egy postavagonban ült, és szortírozta a küldeményeket. Aztán minden megállóban kiadta a kisváros postásának, hogy juttassa el a címzetthez. Ezt a munkát sok éven át végezte a Csendes-óceántól az Atlanti-óceánig robogva, és közben feltűnt neki, hogy ebben a hatalmas országban milyen sok helyen van aszály. Ekkor jött az ötlet, hogy esőt kellene csinálni a farmereknek. Arról, hogy ezt a szándékát mire alapozta, hogy jött rá esőfakasztó paraképességére, soha nem nyilatkozott. Csupán egy-egy megjegyzéséből lehet arra következtetni, hogy itt nem az esőfelhők fizikai módszerekkel történő kifacsarásáról van szó. Egy ízben azt mondta, hogy ő nem esőt csinál, hanem megteremti a feltételeket a természetnek, hogy az csináljon esőt.

Mivel jól ismerte az ország vasúti térképét, úgy döntött, hogy az aszály sújtott területeket is vasúton fogja megközelíteni. Ezért vásárolt egy kiszuperált, fedett vasúti tehervagont. A kívülállók

csak annyit láttak ebből a mozgó laborból, és egyben „esőcsináló gépezetből”, hogy a szerkezet egyik felmagasított végén, kétoldalt három-három cső meredt az égre. Úgy nézett ki, mintha Jewell ágyúkat szegezett volna a felhőkre. A vagonban belül mind a hat cső tartályokhoz csatlakozott, amelyekben az a bizonyos, meg nem nevezett gáz volt. A kocsik másik végén polcokon sorakoztak a vegyszerek, nyilván azok, amelyekből a szóban forgó gáz készült. Óvatosságból a szükséges vegyszereket mindig más és más gyártót rendelte meg. Így akarta megakadályozni, hogy kémkedjenek utána. Volt egy segédje is, de neki fogalmas sem volt a dolgokról, csak utasításokat teljesített. A polc fölött volt egy áramtelep és egy nagy, katlanszerű tartály, amelyben ismeretlen összetételű folyadék volt.

A vagon tetejére később még egy hatalmas víztartályt is szerelt, amely mindig tele volt. A víz feltehetően fontos kelléke lehetett a gázfejlesztésnek. Azonban az is lehet, hogy főzésre, mosogatásra és tisztálkodásra használta a vizet, mivel ebben a vagonban volt Jewell lakása is. Egy ágy, egy íróasztal és néhány tisztálkodóeszköz. Amikor hívták valahová, egyszerűen rákapcsoltatta magát egy arrafelé induló vonatra. Útközben válaszolt a levelekre, amelyeket farmerektől kapott, miután híres esőcsináló lett belőle. Útiterveket készített magának, hogy mikor hová megy, ott mennyi időt tölt esőcsinálással. Folyamatosan úton volt, előszeretettel fogadta el a vasúttársaságok meghívásait. Azok rendelték meg és fizették szolgáltatásait, hogy a vidéki farmerek kedvében járjanak. Később, amikor az üzlet beindult, Jewellnek már három ilyen vagonból álló szerelvénye volt. A nagyobb rakománnyal nagyobb területeket tudott bejárni. Nem kellett leállni „nyersanyaghiány” miatt.

Az Engineering News híradása szerint Jewell útjai meglehetősen sikeresek voltak. Egyetlen évben hatvanhatszor vetette be szerkezetét, és minden alkalommal sikerült esőt csinálnia. Csupán négy alkalommal történt meg, hogy rajta kívül álló okok (erős szél miatt) az eső vagy nem volt olyan intenzív, mint várták, vagy nem pontosan ott esett le, ahová kellett volna. Módszerének titka azonban lassan kitudódott. Korabeli beszámolók szerint furcsa, hogy amikor Jewell megérkezett a helyszínre, egyetlen egy bárányszerű felhő sem volt az égen. Márpedig ha nincs felhő, akkor ő ugyan feljuttathatja a levegőbe akármilyen gázt, attól a kis mennyiségtől nem áll össze egy hatalmas felhő, ami aztán alaposan megáztatja a tájat. Az is gyanús volt, hogy a felhők még azelőtt megérkeztek, mielőtt a szerkezetét beindította volna. Egy ízben kíváncsi farmerek belestek a mellékvágányra terelt szerelvény egyik vagonjába. Azt látták, hogy bent ül egy férfi teljesen mozdulatlanul, és néz maga elé. Ma már nem kétséges, hogy Jewell koncentrált vagy meditált. (Manapság ezt a műveletet Agykontrollnak nevezik.) Az esőfelhőket agyhullámaival hívta a helyszínre.

Ezt követte az „ágyúzás”, a gázkeverék légtérbe eregetése. Közben úgy összesűrűsödtek a felhők, hogy pár óra múlva megindult a zápor. Egyszerre nagy mennyiségű csapadék zúdult a környékre. Ezután a farmereket nem nagyon érdekelte, hogy ezt miként érte el. Másnap Jewell fakasztott még egy hüvelyknyi ráadás esőt. Előtte roppant hőség volt a környéken, a levegő fullasztóan száraz lett, a földek pedig porladoztak a csapadékhiány miatt. A sok víztől nem csak a növények, hanem a levegő is felfrissült. Ezek után nem csoda, hogy Jewellt hősként ünnepelték. Megmentette őket az éhezéstől. A feltaláló azonban nem sokat időzött egy-egy helyen. Miközben zajlott az örömnépzés, ő már úton volt egy másik, szintén aszályos vidék felé, ahol megint csak úgy várták őt, mint a Messiást. És nem vártak hiába.

Nem minden esőcsináló volt ilyen szerencsés. Aki nem rendelkezett parapszichológiai képességekkel, annak hamar leáldozott a csillaga. Charles Hatfieldet az Egyesült Államok korabeli időjárás-hivatala örültnek, elmebetegnek nyilvánította. Megrendelői pedig szélhámosnak, sarlatánnak nevezték. Kezdetben varrógépekkel házáló utazó ügynök volt. Ő közúton járta az országot, és neki is feltűnt, hogy milyen sok helyen van aszály. A XX. század elején két évig tartó szárazság sújtotta az Egyesült Államokat. Nem csoda, hogy ilyen körülmények között Hatfield kedvet kapott az esőcsináláshoz. Mindenütt azt állította, hogy hét éven át autodidakta módon tanult meteorológiát, és nagyon ért hozzá. Mindenfelé amerre vándorolt, hirdette magát és sajátos szolgáltatását: „Rendelésre esőt csinállok!” Esőcsináló gépezetéhez ő is gázkeveréket használt. Ennek szintén nem volt köze az esőcsináláshoz. Ő valószínűleg Istenhez imádkozott esőért. Egy ízben ugyanis meglesték amint állt egy hegyen, feltartott karokkal, mintha imádkozna, vagy könyörögne valakihez odafent. Tevé-

kenysége lényegének leplezésére Hatfield minden állomáshelyén fatörzsek-ből egy 6 méter magas oszlopot állított. Ennek tetejére felmászva eregette gázait, ami a körülötte bámészkodók szerint meglehetősen bűdös volt. (Ezt minden biztonnyal azért tette, hogy a bámészkodók ne láthassák, milyen vegyületeket kutyl az oszlop tetejére helyezett kádba.)

Kezdetben eredményes volt a könnyörgés, Hatfield kicsi, közepes vagy nagy esőt fakasztott, a megrendelő kívánsága szerint. Olyan esőt is tudott csinálni, amely valóságos viharral kísért felhőszakadást okozott. Ez hosszú hónapokra megoldotta a vidék csapadékgondjait. Egy idő után tevékenysége az egész országban ismertté vált. Végigjárta néhányszor a nyugati partot a mexikói határtól fel Alaszkáig. A leghíresebb esete 1916-ban történt. A megrendelő ezúttal San Diego városi tanácsa volt. Hosszan tartó esőt rendeltek tőle, és Hatfield teljesítette is kérésüket. Két héten keresztül összesen 38 hüvelyknyi (közel egyméternyi) eső esett a környéken. Megteltek a ciszternák, és remek volt a mezőgazdasági termés. Kivirultak a kertek, a narancs- és citromültetvények megmenekültek a pusztulástól. (Ilyen rekord mennyiségű eső egyébként a mai napig nem esett a környéken.)

Igaz, a nagy siker kis híján Hatfield életébe került. Isten vagy a faunok és a szilfek ugyanis megelégtettek, hogy Hatfield esőcsináló munkásként használja őket. Ezért most alaposan megrézték. A kért esőt megkapta ugyan, de elfelejtették elzárni a „csapot”. Az eső csak egyre esett és esett. A második héten már annyi volt a jóból, hogy a folyók kiléptek medrükből, és árvizeket okoztak, mire a feldühödött farmerek meg akarták lincselni a túl sikeres esőcsinálót. Alig tudta elmenteni onnan az irháját.

Hatfield karrierje 1904-ben indult. Ekkor az aszályllyal sújtott Las Angeles kereskedelmi kamarája 50 dollárt ajánlott neki, hogy csináljon esőt. (Akkoriban ez szép pénz volt.) Szabályos szerződést kötöttek a feltalálóval, aki kötelezte magát, hogy ezen összeg fejében a szükséges előkészületek (toronyépítés, kádfelrakás, gázkeverés stb.) után nem előbb, mint három órával és nem később, mint öt nappal esőt produkál, amelynek méretét is meghatározták. Az eső a negyedik napon jött. Majdnem 40 milliméternyi esett, és Charles Hatfield egy csapásra híres ember lett. Nemcsak az 50 dollár csúszott a zsebébe, hanem attól kezdve előadásokra hívták, amelyeket amerikai szokás szerint természetesen pénzért tartott, és lelkes hívek kisebb-nagyobb összegű csekkeket küldtek ajándékba. 1905-ben Yukon városával szerződött. Itt már jóval nagyobb összeget ígértek neki, ha elégséges mennyiségű esőt idéz elő a környéken, ahol az aszály miatt csőd fenyegette az egész gazdasági életet. Addigra már az a hír járta róla, hogy voltaképpen varázsló, akinek természetfeletti képességei vannak. Amikor megérkezett Yukonba, feljegyezték, hogy a hőség és aszály ellenére az emberek esernyővel a kezükben, és kalucsnival a lábukon jöttek ki fogadására. Meg voltak győződve róla, hogy amint Hatfield beteszi lábát városuk területére csak egyet int, és máris zuhogni fog az eső.

Az 1910-es évek első felében Amerikában Kaliforniát sújtotta leginkább a szárazság. (Mellesleg ez ma sincs másként.) Las Angeles és más városok egész léte attól függött, hogy a közeli víztározókba jut-e elég esővíz? A folyók vízgyűjtő területein sem esett az eső, gyakorlatilag már évek óta. 1912-ben a polgárok nagy része követelte, hogy hívjanak esőcsinálót. Nem érdekelte őket, hogy a tudomány emberei csinálnak esőt, vagy sarlatánok, csak legyen már víz! A városi tanács tagjainak többsége azonban a tudomány embereire hallgatott, akik állították, hogy az esőcsinálás babona, nem is létezik, annak a néhánynak, akinek mégis sikerült, csupán szerencsájük volt. Így aztán még évekig át tartott a huzavona. Eközben Hatfield másutt dolgozott, és nagyon jó hatásfokkal csinálta a zivatarokat. Az elviselhetetlen szárazság láttán végre a tudományos lobbis megtört, és a városi tanács

meghívhatta Hatfieldet. A ciszternák addigra már kiürültek, a város legnagyobb víztározójában már csak egy hónapra való ivóvíz maradt.

Ekkor már maguk a városi tanácsosok látogattak el Hatfieldhez. Az lenne a feladat – adták elő –, hogy azt a nagy mesterséges víztározót kéne megtölteni, de teljesen. Akkor a városnak ismét pár évre elegendő vize lenne. Hatfield közölte, hogy ennek semmi akadálya, képes lesz a feladatot végrehajtani. Aztán adott egy tarifaajánlatot is. Vagy minden hüvelyk vízért, amivel megemeli a tározó vízszintjét, fizetnek neki ezer dollárt, vagy megszámítja kedvezményesen: tízezer dollárt kér azért, hogy megtöltse az egész sokmillió literes tározót! Végül is 1915 decemberében szóbeli szerződést kötöttek a tízezer dolláros változatra.

Ezt követően San Diegótól hatvan mérföldre Hatfield munkatársai elkezdték építeni a hatméteres fatornyot a káddal. Amikor készen voltak, megérkezett a „maestro”, és az általa hozott, leplombált tartályokat felvontatták a kád mellé, az emelvényre. Aztán Hatfield is felmászott oda. A mester 24 órán keresztül állt és ült a kád mellett. Sorban engedte bele a gáztartályok tartalmát. Rajta kívül senki sem tudhatta, melyikben mi van, és azokat mikor, milyen sorrendben és főleg milyen arányban keveri bele a kádba. A gázok felszálltak a magasba. A szél bele-belekapott, és tovább vitte a gázfelhőket. Hatfield jó munkát végzett, melynek bizonyítékát másnap látták meg a környék lakói. San Diego fölött hatalmas esőfelhők jelentek meg. Hamarosan esni kezdett az eső, aztán esett, esett. Eleinte mindenki örült, de az eső nem akart elállni. A mester csak az esőcsináláshoz értett, az ég csapjait nem tudta elzárni. Hatfieldet megint megréfták a túlvilági lények. Úgy látszik megelégtették a pénzéhségét.

Közben környék folyói megteltek, a víztározó is tele lett, és az áradat tovább nőtt. Lassan hidakat, vasutakat sodort el, itt-ott áttörte a gátakat, 50 ember veszett oda az áradásban. Hatfield tehetetlenül

nézte az egészet. Aztán kis időre elcsitultak a felhők, de pár nappal később újra eleredt az eső. Ezek után a város nem fizette ki az előre kialkudott 10 ezer dollárt. Arra hivatkoztak, hogy csak szóbeli szerződést kötöttek, írásbeli szerződés nincs a birtokában. Végül még a rezsiköltségét sem térítették meg. Azt mondták neki, örüljön, hogy nem perlik be az okozott kárért. Hatfield nem hagyta annyiban a

dolgot, hanem beperelte a várost. A pör végigjárt minden instanciát, és a legvégén 22 évvel később Kalifornia Legfelsőbb Bírósága kimondta: az esőt nem Charles Hatfield, hanem Isten okozta! A város ügyvédei azzal érveltek, hogy igen, esett az eső, még hozzá több is, mint kellett volna, de Hatfield nem tudja bebizonyítani, hogy erre az ő tevékenysége nyomán került sor. Ha bebizonyítja, fizetnek neki akár utólag is, somolyogtak.

Hatfield nem sokáig búslakodott az anyagi veszteség miatt, mert a különös eset és az azt követő per minden tárgyalása fokozta hírnevét. Egy idő után már akkora hírnévre tett szert, hogy az Egyesült Államok kormányához fordult. Az 1929-1933-as nagy gazdasági válság idején az USA nyugati államait ismét nagy aszály sújtotta. A szárazság évekig tartott. Ekkor Hatfield azzal a javaslattal fordult a kormányához, hogy bízzák meg őt esőcsinálással a szóban forgó területeken. Ajánlatát maga Rooseveltnél elutasította, mivel az időjárási hivatal buzgó munkatársai úgy tájékoztatták, hogy Hatfield egy elmebeteg, veszélyes szélhámos, aki még a végén nevetségessé teszi a vele szerződő kormányt is. Hatfield 1958-ban halt meg, és soha nem lebentette fel a fátylat titkairól. Nem mondta el, milyen módon hívta oda a felhőket, és az általa használt (vagy nem használt) gázok összetételéről sem nyilatkozott soha, senkinek.⁵²

⁵² Forrás: Nemere István: Titokzatos találmányok. Kiadó: Pro-Team Nonprofit Kft. - 2013. (161-172. oldalak)

Az időjárás befolyásolásával a hivatalos tudomány is foglalkozik, de nem sok sikerrel. A jégmelenítés terén valamivel jobb eredményt értek el, de az általuk kidolgozott eljárás meglehetősen drága, és nem tökéletes. Mivel óriási társadalmi igény van rá, tudósaink évszázadok óta próbálnak esőt csinálni az aszályos vidékek felett. Legjelentősebb eredményük egy amerikai tudós, Vincent Schafer nevéhez fűződik, aki szárazjéggel (kristályos szén-dioxiddal) és ezüst-jodiddal esőcseppeket hozott létre a felhőkben. Az eljárás nagyon hasonlít a jégeső elhárításához, és a hatékonysága is hasonló. Egy másik módszer kidolgozója G. Mathers, aki az 1980-as évek végén a Dél-afrikai Köztársaságban tevékenykedett. Egy idő után feltűnt neki, hogy a papírgyárak kéményeiből égbe szökő füst milyen gyakran idéz elő esőt. A papírgyárak környékén, a kéményekből kimenő füst szélvonalában fekvő területeken ritkábban panaszkodtak szárazságra. Kutatásai fényt derítettek arra, hogy a távozó égéstermékek között rengeteg higroszkopikus sókristály van. Ezek valósággal vonzzák a felhőkben lévő vízpárát, és így a leendő vízcseppek kezdeményei lehetnek. Erre felismerésre alapozva a kutatók létrehoztak egy technológiát, és ma sokszor úgy csinálnak esőt a szárazabb területeken, hogy repülőgépekről billiószámra szórják a felhőkbe ezeket a részecskéket.

A 2000-es évek elején hasonló technológiával állt elő egy skót professzor, Stephen Salter, aki találmányát szabadalmaztatta is. Ez jókora, több tíz méteres csövekből és turbinákból áll, amelyeket a nyílt tengerre telepítenek. Valami olyasmiről van szó, hogy a gyakori tengeri szelek mozgatják a szerkezetet, amely felszívja a tengervizet, és porlasztott folyadékként 21-30 méter magasságba löki, amelyhez egy-egy automata szerkezet közben sókristályokat adagol. Ez az eljárás lényegében megegyezik az előbbivel, csak még bonyolultabb és drágább. A vietnámi háborúban az Egyesült Államok hadserege is alkalmazott valamilyen esőcsináló módszert az ellenség ellehetetlenítésére. Ily módon hosszabb időre járhatatlanná tették a Ho Si Minh-ösvényt. Azt az útvonalat, amelyen a kommunista Észak-Vietnam éveken keresztül hadianyaggal látta el a délen harcoló Amerika-ellenes partizánokat. Amerikai kutatók a harmadik évezred elején gyakorta hangoztatták: még néhány évtized, és gyakorlatilag bárhol a Földön képesek lesznek formálni az időjárást. Arra azonban ritkán gondolnak, hogy a globális beavatkozások mivel járhatnak. Ha az egyik helyen, nagyobb területen sok esőt fakasztanak a felhőkből, az másutt csapadékhiányban mutatkozik meg. Emiatt felborul a természet egyensúlya, megváltozik a normális időjárási rend. Márpedig ez a rend több százmillió éve alakult ki ezen a bolygón, és az élővilág ehhez alkalmazkodott. Ennek mesterséges befolyásolása, a folyamatokba történő szakszerűtlen beavatkozás tönkretelheti Földünk klímáját.

Az időjárás csak átmenetileg, és kis területek felett befolyásolható. Az emberi beavatkozás csupán az időjárási szélsőségek megszüntetése érdekében engedhető meg. Ezt nagy szakértelemmel kell végrehajtani, hogy ne okozunk vele kárt másoknak. Az eddig alkalmazott módszerek azonban nem vallanak nagy szakértelemre, és nagyon költségesek. Ezen a téren is szükség lenne paradigmaváltásra. Könnyen lehet, hogy az időjárás-befolyásolás terén is a mágneses besugárzás lesz az ideális megoldás.

A kezdeti lépéseket már meg is tettük ez irányban. A XX. században az olaszországi Imolában élt egy feltaláló, Pier-Luigi Ighina. Fiatal korában a rádió feltalálójának tartott Guglielmo Marconi munkatársa volt. Életrajzírói szerint egész életében „gyanús dolgokkal” foglalkozott. Valami rejtélyes gépezetekkel, amelyek felhasználásáról senki sem tudott semmit. Imola-i háza közelében például emelt egy olyan építményt, amely szerinte a közelebről meg nem határozott „ kozmikus energia” befogására szolgált. Ezt hallván óhatatlanul Tesla kísérleteire gondolunk. Nem járunk messze az igazságtól. Ighina nagy valószí-

nűséggel Tesla-híres tornyát rekonstruálta. Ő azonban antennaként nem gömbsugárzót helyezett a hét magas árboc tetejére, hanem legyezőre emlékeztető, háromszög alakú fémantennákat. Ezeknek forgatásával irányítani tudta a mágneses kisugárzást, ami lehetővé tette a hatás meghatározott területekre koncentrálását. (Ez alapvető követelmény esőcsinálás esetén, mert aszály bárhol lehet.)

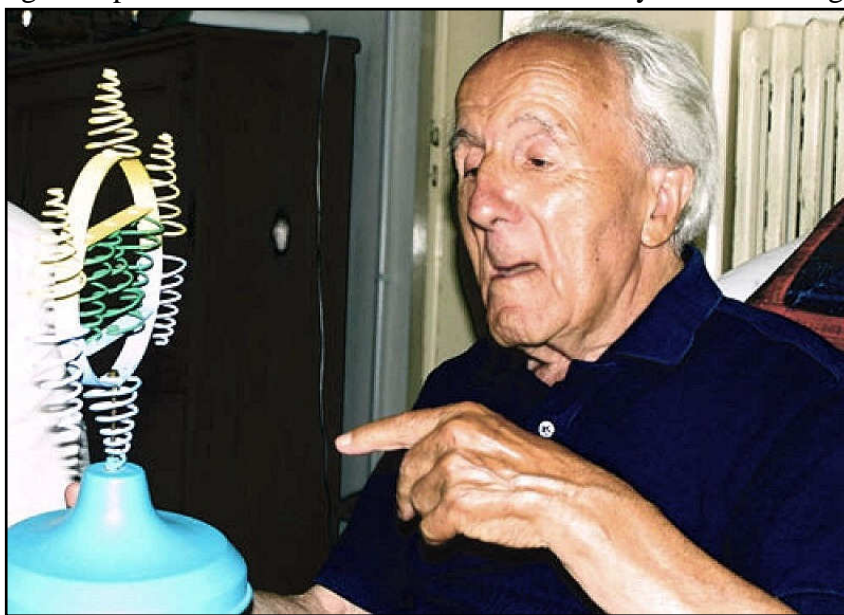

Ighina tornya tehát mágneses hullámokat bocsátott ki a forgatható antennáin keresztül. Az is biztosra vehető, hogy Teslához hasonlóan nem elektromágneses, hanem szoliton-hullámokkal dolgozott. Esőcsinálásai során koncentrált éteri részecskéket sugárzott ki a légkörbe. Ezt nem is tagadta. Bár berendezé-

sét illetően ő is nagyon titkolódzó volt, egyszer elárulta, hogy a kozmoszból kinyert energia segítségével képes megváltoztatni az időjárást. Általa képes esőt csinálni. A kozmoszban pedig csak egy energia létezik, a töménytelen mennyiségű éterion. A gravitációs sugárzást előidéző gravitonok hatása csak az égitestek közelében számottevő. Az éter viszont mindenütt jelen van, és mindent átjár. Házában egy komplett labort rendezett be, ám oda rajta kívül soha senki nem léphetett be. A kíváncsiskodók csak a háza melletti dombon emelt különös konstrukciót bámulhatták. Ami azt illeti ez a torony nem mindennapi látványt nyújtott. Az Ighina által csak szárnyaknak nevezet antennákat a szivárvány hét színére festette. Azt mondta, hogy ennek lényeges szerepe van az ismeretlen sugárzás raktározása szempontjából.

Berendezése igen hatékony volt. Tény, hogy az Imola környékén élők sohasem panaszkodhattak szárazságra, bár senki sem akadt arra felé, aki elhitte volna, amit Ighina mondogatott: hogy ezeket az esőket javarészt neki köszönhetik. A berendezés legfontosabb tulajdonsága azonban az volt, hogy az esőzéseket irányítani tudta. Sőt még a csapadék intenzitását is lehetett vele szabályozni. Pier-Luigi Ighina hosszú élete összefonódott az esőcsinálással. A bulvársajtó már az 1980-as években „Esőistennek” nevezte, és jókora hírvérést csaptak körülötte. Hímeve akkor ért csúcspontjára, amikor nyilvános fogadást kötött a legnagyobb olasz állami tévécsatorna meteorológusával, dr. Bernaccával. Ighina a tévékamerák előtt kijelentette, hogy bármikor, még a legszárazabb napon is képes esőt csinálni bárhol Itáliában!

A hivatalos tudomány álláspontját védelmező meteorológus lecsapott erre a fellengzős kijelentésre. Helyszíniként az Imolától háromszáz kilométerre található Rómát jelölte ki az esőcsinálás színhelyéül. (Azért is választotta

a fővárost, mert itt sok ember él, így kudarc esetén több millió ember előtt vall majd szégyent a feltaláló.) Ighina volt olyan nagylelkű, és a hely kiválasztásán kívül a dátumot is vetélytársára bízta. Dr. Bernacca ezt a lehetőséget is meglovagolta. Meteorológus kollégáival konzultálva olyan napot választott, amikor nem csak Róma egén, hanem egész Itália felett egyetlen felhő sem volt. A pontos dátumról csak egy nappal korábban értesítette Ighinát, hogy ne legyen sok ideje a felkészülésre. Mindez a média folyamatos figyelme közepette zajlott. Az újságírók, a rádió- és tévériporterek sorra kérdezték az embereket, hogy szerintük a fogadást ki fogja megnyerni. A nagy felhajtás azonban nem ingatta meg Ighinát, bízott a szerkezetében. Magabiztosan hajtogatta, hogy a kozmikus energia segítségével bármikor, bárhol képes esőt fakasztani. Ennek módját azonban továbbra sem árulta el.

A fogadás értelmében az esőnek nem csak szemerkélnie, hanem zuhognia kellett. Erre pedig az adott napon igen kicsi remény volt. Felhő nélkül nincs eső, márpedig az egész ország felett felhőtlen volt az égbolt. Ennek dr. Barnacca nagyon örült, és azt nyilatkozta, hogy nem hisz az efféle misztikus dolgokban. A nagy felhajtás következtében az izgalom tetőfokra hágott. Az ország lakossága fokozott figyelemmel várta az eseményeket az északi hegyektől Szicília legdélibb csücskéig. Azon a vasárnap reggelen az ég csakugyan teljesen tiszta volt, és a prognózisok szerint esőre nem kellett számítani. Ezen a napon nem csak a bulvárlapok, hanem az úgynevezett komoly média sem kerülte a témát. Mindenki feszülten várta, mi fog történni. Ki győz?

Kora reggel minden jel arra utalt, hogy a doktor lesz a nyerő. Továbbra sem bukkantak fel felhők. Bernacca nevetve nyilatkozta az öt lépten-nyomon követő rádióriportereknek, hogy voltaképpen már megnyerte a fogadást, hisz lám eső nincs, és nem is lesz. Ebéd után azonban megjelentek az első felhők Róma egén. Aztán elkezdtek sűrűsödni, és késő délután akkora eső zúdult a városra, amelyhez foghatót évek óta nem láttak. Az események láttán a megszágyenült meteorológus doktor nem jött zavarba. Azt nyilatkozta a médiának, hogy Ighinának semmi köze sem sincs a zivatarhoz, mivel Imola nagyon messze van Rómától. Érdekes módon az emberek többsége a hivatalos álláspontot fogadta el. Csak egy valaki hitte, hogy ez nem lehet véletlen. A lóversenypályát üzemeltető cég igazgatója az ügyészségen vádat emelt Ighina ellen. Az volt a vád, hogy komoly kárt okozott a cégnek azzal, hogy megakadályozta a vasárnapi futamok lebonyolítását. Ighina örült a vádnak. Remélte, bírósági tárgyalás lesz a dologból, és akkor bebizonyíthatja, hogy igenis ő okozta az esőt.

A bíróságon azonban mindössze egyetlen meghallgatást tartottak, még a per előtt. Ott a bíró eldöntötte, hogy ezt a pert nem vállalják. Bizonyítékok híján elutasították a lóversenypályát üzemeltetők vádját. Nem tehettek mást, mert ha elítélik Ighinát, és emiatt kénytelen lett volna bevonulni a börtönbe, ez óriási port vert volna fel. Maga Ighina roppant csalódott volt, amikor kihírdették, hogy „bizonyíthatatlanság okán” nem lesz per. Azt mondta: „Rettenetesen sajnálom a dolgot. Ha tárgyalásra került volna sor, az ügyész kénytelen lett volna tudósok szakvéleményét kérni, és csak akkor ítélték volna el engem, ha véleményük megerősíti az elméletemet.” Na, ez volt az igazi oka a büntetőeljárás megtagadásának. A transzcendencia nem győzhet a hivatalos tudomány felett, és ezt Rómában is jól tudják.

Ighina nem tekinthető az egyetlen feltalálónak, aki Tesla nyomdokaiban járt. Előtte Wilhelm Reich osztrák tudós is mágneses besugárzást alkalmazott az esőcsináláshoz. Reich pszichológus volt, aki annak idején még a nagy Freudnál tanult. Azt állította, hogy van egy általános energia, amely minden mozgató, beleértve még az időjárást, sőt az emberi pszichét is. Ezt a rejtélyes erőt ő orgonnak nevezte el. Azt állította, hogy az általunk éterionnak nevezett orgon mindenütt jelen van az univerzumban. Ezért az állításáért a tudományos világ őt is körbemosolyogta. Nem segített rajta, hogy maga is tudós ember volt. Ennek ellenére az akadémikusokból álló testület habozás nélkül kivetette őt a tudomány kebeléből. A merev, vaskalapos tudományos világszemlélet manapság sem tűri meg a tudomány berkeiben azokat, akik a parajelenségek mellé állnak. Akik bármilyen, létező tudományos dogma ellen láznak, azt kritizálni merészelik, azoknak nincs helyük a tudományos világban. Reich is így járt, őt is kiközösítették.

Első találmánya az orgonakkumulátor volt. Ez a berendezés telefonfülkéhez hasonlított. A piramishoz hasonlóan összegyűjtötte a kozmikus energiát, ami gyógyhatást gyakorolt a fülkében üldögélőre. Az Amerikában élő Reich Albert Einsteinnek is bemutatta találmányát. A világhírű tudós

eleinte lelkesedett érte, de végül nem segítette abban, hogy Reich a széles nyilvánosság elé tárja találmányát. Ennek ellenére nekilátott berendezése tömeges gyártásának. Az amerikai FDA (az élelmiszerek és gyógyszerek minőségét felügyelő igen szigorú hivatal) belekötött a dologba. 1950-ben betiltották az orgonakkumulátorok kereskedelmi forgalmazását, mivel szélhámosságnak minősítették. Reichet ez sem kedvetlenítette el. Szerkesztett helyette egy esőcsináló gépet. Így keletkezett az orgonagyű, amit később a média „felhőtörőnek” (cloud-buster) nevezett.

Az orgonagyűvel képes volt a kis szemerkélő esőtől a nagy felhőszakadásig bármilyen fokozatú csapadékot előállítani. A berendezés pontos tervrajzát azonban ő is titkolta. Annyit azonban elárult, hogy mi vezette a megalkotásához. Meg volt győződve róla, hogy minden légköri csapadékot az orgon koncentrációja okoz, és ennek ellenkezőjéhez: az aszályhoz is köze van. Arra törekedett hát, hogy a légkörben lévő orgon mennyiségét szabályozza, uralja. Ebből a kijelentéséből egyértelműen megállapítható, hogy ő is mágneses hullámokat sugárzott a légkörbe. Teslához hasonlóan longitudinális hullámokkal gerjesztette az eget. 1953 júliusában az amerikai sajtó megírta, hogy túl vannak az időjárás első sikeres irányítási próbáin. A szerkezet fotója is megjelent itt-ott. Az orgonagyű leginkább a szovjetek második világháborús sorozat-rakétavetőjére, a hírhedt „Katyusára” emlékeztetett. Ennek hat csőve meredt az ég felé. Ez tehát már egy hordozható változat volt. Oda vitték, ahol aszály volt, és percek alatt üzembe helyezték. De nem nagyon kellett szállítani, mert hatótávolsága több száz kilométer volt.

Az első nyilvános bemutató Maine államban történt, ahol már 6 hete nem esett egy csepp eső sem. A farmerek már nagyon aggódtak, hogy oda lesz az egész évi termésük. Miután Reich működésbe hozta ágyúját, hamarosan nagy eső szakadt a vidékre. Reich akárcsak később az olasz Ighina több száz kilométer távolságban is képes volt a szerkezettel esőt csinálni. Maine államból például New Yorkban és végig a keleti parton váltott ki esőket. Pár órával az orgonagyű működésbe hozatala után az aszályos területeken valóságos felhőszakadások törtek ki sorban egymás után. Leginkább a meteorológusok csodálkoztak. Nem értették, honnan kerültek elő azok a felhők, amelyek addig sehol sem voltak. 1950-es években egy sivatagban is kipróbálta a szerkezetét. Ennek hatására kinőtt a prérifű, amihez fogható eseményre az ott élő legöregebb emberek sem emlékeztek.

A nagy sajtóvisszhang azonban zavarta Reichet. Attól tartott, hogy az oroszok ellopják a találmányát. Ez meg is történt. 1955-től kezdve Moszkvában május elsején mindig remek idő volt. Süttött a nap, felhő sehol, pedig korábban előtte és utána is sokszor nagyon rossz idő volt. Még az is megesett, hogy hó esett. A Szovjetunió más városaiban gyakran rossz volt az idő azon a napon, de Moszkvában sohasem. Külföldi tudósítók megfigyelték, hogy május elseje előtt egy nappal nagy teherautók furcsa „katyusákat” hordoztak szerte a városban. Látszólag nem történt semmi, de az égre irányított ágyúcsövek hatására hamarosan zuhogni kezdett az eső. Az oroszok ravasz módon már előző napon „megfejték” a felhőket, kiszívták belőlük az összes esőt, csapadékot. Aztán másnapra a felhők eltűntek, és ragyogó napsütés öntötte el a Vörös teret, ahol előbb Sztálin, aztán Hruscsov és más vezetők integettek nagy kegyesen a felvonulók tízezreinek.

Sorstársaihoz hasonlóan Reichnek sem sok haszna volt a találmányából. Találmányaira áldozta egész életét, de a társadalom semmire sem méltatta erőfeszítéseit. Esőcsináló berendezése miatt többször beperelték csalásért. Az orgonelven alapuló működő szerkezeteket pedig egyszerűen csalásnak minősítették. A sok perlekedés miatt a végén már annyira ideges lett, hogy az egyik tárgyaláson megsértette a bíróságot. Emiatt elítélték, cellába zárták. Ezt a megaláztatást már nem tudta elviselni. 1957-ben a lewisburghi szövetségi börtön egyik cellájában szívroham érte. Mire észrevették, már nem segíthettek rajta. Könyveit elégették, jegyzeteit lefoglalta az FBI (más források szerint a CIA). Aztán szokás szerint elzárták a világ elől. Ezek a kozmikus energiaátalakítót, felhőmozgatót, vihangenerátort tartalmazó jegyzetek még ma is ott lapulnak valamelyik pánccélszekrényben.⁵³

Argentínának is volt egy esőcsinálója. Juan Baigorri Velar az 1930-as években világszerte az újságok címlapjára került „Felhőgyáros” néven. Rejtélyes elven működő gépeit csak ő tudta kezelni. Irigyei elintézték, hogy a Meteorológia Szolgálat igazgatója felkérje Velart egy bemutatóra, persze ez esetben is lejáratás céljából. Azt kérték, csináljon esőt Buenos Airesben egy derűs, felhőtlen na-

⁵³ Forrás: Nemere István: Titokzatos találmányok. Kiadó: Pro-Team Nonprofit Kft. - 2013. (173-187. oldalak)

pon. Velar nem jött zavarba, elfogadta a kihívást. Még egy esőköpenyt is küldött az igazgatónak. Hatalmas tömeg előtt bekapcsolta a gépét, mire az zümmögni kezdett. Pár percen belül esőfelhők kúsztak az égre, és kitört a zivatar. A siker ellenére a feltaláló elszigetelődött, nem sikerült elérnie, hogy találmányát komolyan vegyék. Szegényen, megkeseredve halt meg 81 évesen. Az esőcsinálás titkát ő is magával vitte a sírba. Halála után gépe rejtélyes módon eltűnt. Ma már sokan azt is kétségbe vonják, hogy létezett.

A mágneses hullámokkal történő besugárzáson alapuló berendezések valószínűleg képesek lennének az eső, a zivatar fékezésére, megszüntetésére is. Ehhez csak ki kellene vonni a felhőkben felhalmozódott éteri energiát. Az éteri energia semlegesítésére legalkalmasabb a gravitációs energia. Ha az orgonagyúval nem koncentrált éteri- hanem gravitációs energiát (gravitonokat) sugároznánk az égre, akkor nagy valószínűséggel le tudnánk csillapítani az orkánokat, a tornádókat (hurrikánokat). Ezeknek az óriási erejű forgószeleknek az erejét az adja, hogy a tölcsérben nagy mennyiségű éteri részecske sűrűsödik össze. Az is gyanítható, hogy koncentrálsuk módja a szolitonhatásnak tudható be. Erre utal, hogy ezekre a hatalmas forgószelekre nem hat a sűrűlódás. Egy-egy tornádó több száz kilométert tesz meg, és közben nem csökken az ereje. A tudósok szerint a 300-400 km/h sebességet is elérő tornádóknak a nagy sűrűlódás miatt néhány percen belül le kellene állniuk. Ezzel szemben napokig tombolnak, végigpusztítják a karibi országokat, majd letarolják az Egyesült Államok keleti partvidékét. Sokszor mélyen behatolnak Amerika déli államaiba, és semmi sem állhatja útjukat. A sűrűlódás azért sem hat rájuk, mert a szubatomi energiarészecskék eltolják a tölcsér elől a levegőmolekulákat. Ezért valójában légüres térben száguldanak. Pusztítási módjuk is arra utal, hogy belsejükben koncentrált energianyaláb van. A tornádó, illetve hurrikán nem más, mint levegőben létrejött cunami.

Ez az energiatölcsér úgy működik, mint a szubatomi energiakés. Ha útjába áll egy családi ház, akkor úgy vágja ketté, mint a vaját. Ami a tölcsér alatt van, azt pozdorjává zúzza, ami mellette, az érintetlen marad. Ha egy épület valamely pontjára akkora mechanikus erővel támadunk, hogy porrá zúzza, az építőanyagokat összetartó kötés miatt az egész épület romba dől, vagy súlyosan megrongálódik. Ezzel szemben a kutatók megfigyelték, sőt videofelvétellel is dokumentálták, hogy a szél-tölcsér úgy hatolt át egy családi házra, hogy a konyha egyik falát ledarálta, a másik falán pedig sértetlenül álltak a befőttek, és érintetlen maradt a falióra.

A szubatomi energiarészecskék beszívárognak a széltölcsérbe került tárgyakba is. Ezáltal nem csak a sebességük nő meg több száz km/h-ra, hanem ezek is „samir”-hoz hasonló energiakéssé válnak. Ennek tudhatók be azok a megfigyelések, melyek szerint egy szalmaszál beleállt a vasúti sínbe, illetve egy hanglemez átmérőjének feléig beékelődött egy fa törzsébe. Normál körülmények között egy szalmaszál akkor sem képes belefúródni az acélba, ha több ezer km/h sebességre gyorsítják. Az acélfelületnek ütközve szétkenődik, szilánkokra zúzódik. Csak akkor képes behatolni, ha az atomjai közé beszívárgott szubatomi energiarészecskék megnyitják előtte az utat. (Semlegesítik a vasatomok között mikrogravitációt, ami lehetővé teszi az acélba történő behatolást.) Mivel a szalmaszálban, illetve más tárgyakban elnyelődő szubatomi energiarészecskék száma véges, többnyire nem képesek áthatolni az útjukba került tárgyon. Így aztán benne ragadnak, mintegy beleötvöződnek. Amennyiben ezeket az objektumokat rétegröntgennel átvilágítanánk, világosan láthatnánk, hogy az acélba fúródott szalmaszál, illetve a fába ékelődött hanglemezdarab sértetlen. Belesajtolódás okozta mechanikai sérülésnek nyoma sincs. Ily módon csak úgy lehet behatolni az anyagba, hogy valamilyen erő megnyitja előtte az utat.

Végül érdemes kitérni arra is, hogy a természet vajon milyen fizikai jelenséget használ esőcsinálásra? Mitől keletkezik csapadék a légtérben, mi váltja ki a szélvihart, és mi az oka a szárazságnak? Nyilvánvaló, hogy a semmiből nem keletkezik semmi. A világban minden megnyilvánulásnak, minden jelenségnek kiváltó oka van. Az időjárást is fizikai törvények befolyásolják, de hogyan, és ki alkalmazza ezeket a törvényeket? A meteorológusok szerint az időjárást a ciklonok és anticiklonok irányítják, melyek véletlenszerűen keletkeznek. Ezt az állítást ők maguk sem nagyon hiszik, ezért vicces kedvű tudósok kitalálták a „pillangó effektust”. (Valószínűleg mindenki ismeri ennek lényegét: Az afrikai szavannán szárnyát csattogtató pillangó egy bonyolult összefüggésrendszer követ-

kezményeként hurrikánt vált ki Közép-Amerikában.)

Az ezoterikusok jóval közelebb járnak az igazsághoz. Ők azt állítják, hogy az időjárást a természet őrei befolyásolják. Világunk tele van láthatatlan szellemi lényekkel. Ezek egy része jóindulattal, másik része rosszindulattal viseltetik irántunk. Ősi leírások szerint a túlvilági hatalmak az időjárás befolyásolását a szilfekre és a faunokra bízta. (Létezésükre leggyakrabban a görög mitológia utal.) Ők nem a saját belátásuk szerint, hanem parancsra cselekednek. De kinek a parancsára? Isten vagy a Sátán utasítja őket, hogy hol, milyen időjárás legyen? A jelenlegi időjárási szélsőségek és az ezekből eredő hatalmas pusztítás láttán valószínű, hogy az utóbbi. Feladatuk teljesítése során a szilfek és a faunok természetesen nem használnak sugárágyúkat. Ők parapszichológiai módszerekkel irányítják az időjárást. Pszichokinetikát alkalmaznak.

Ennek a ténynek az elfogadása, elfogadtatása szinte lehetetlen. Nem azért, mert a hivatalos tudomány tagadja a transzcendencia minden megnyilvánulását. Ettől az egyén még hihetne benne. A kishitőségünk akadályoz meg bennünket abban, hogy elfogadjuk a láthatatlan erők létezését. Attól, hogy mi nem hiszünk benne, még létezhet egy számunkra érzékelhetetlen világ. Sokan azonban akkor sem hinnék el a létezését, ha valamilyen csoda folytán láthatóvá válna. Egy történelmileg hiteles feljegyzés szerint Franciaországban Pipin uralkodása alatt egy híres kabalista fejébe vette, hogy meggyőzi az emberiséget arról, hogy az elemeket túlvilági lények népesítik be. Zedechias megkérte a szilfeket, hogy tegyék láthatóvá magukat, hadd legyen mindenki számára nyilvánvaló a létezésük. Ők teljesítették a nem mindennapi kívánságot, pompás látványt nyújtva az elképedt embereknek.

De mindez hiábavalónak bizonyult. Senki sem próbált magyarázatot találni a csodás látványra. Úgy könyvelték el az egészet, hogy bűvészek vették át a hatalmat a természeti jelenségek felett. Nem hittek a szemüknek. Úgy gondolták, hogy amit látnak, az varázslat. Az emberek csak azt fogadják el valónak, amit az érzékszerveikkel észlelni tudnak. Érzékszerveink szűk érzékelési spektruma azonban a való világnak csak a töredékét mutatja meg. Tudósaink is hasonló állásponton vannak. Csak azt tekintik létező jelenségnek, amit kezdetleges műszerekkel mérni tudnak. A tudomány jelenleg csupán azt a jelenséget fogadja el kutatási alapként, amit tudásával, eszközeivel reprodukálni képes; mérni, elemezni tud.

A hivatásos tudósok hozzáállása miatt a csapadékszabályozó berendezés fejlesztése is a magánkutatókra vár. Rekonstruálásuk csak civil kezdeményezés keretén belül jöhet létre. Túl nagy munkára azonban ez esetben nincs szükség. Ezek a berendezések ugyanis egyszer már működtek. Így semmi sem gátolja az újbóli létrehozásukat. Egy régi bölcsesség szerint, amit egyszer megcsináltunk, az újra létrehozható. Már nem kell megszenvednünk érte. Csupán használatba kell venni. Korunk fejlesztőinek semmi mást nem kell tenni, mint begyűjteni a Pier-Luigi Ighina és Wilhelm Reich által hátrahagyott dokumentumokat. Minden bizonnyal az általuk megépített berendezések is megvannak valahol. Nem rombolták le, nem törték szét őket, mint a Tesla-konvertert. Ezeknek a maradványoknak a tanulmányozása el fog vezetni bennünket az aszály világméretű felszámolásához. Továbbfejlesztésük lehetővé teszi a lehulló csapadék mennyiségének csökkentését is. Ezáltal megszabadulunk az évente ismétlődő egyre hevesebb tornádók, hurrikánok okozta károktól.

Ma még nem sejtjük, hogy az időjárás mágneses hullámokkal történő befolyásolása jóval többre képes az esőcsináláson. A távolabbi jövőben elképzelhető, hogy végleg megoldódnak időjárási gondjaink, mivel a technikai fejlődés előrehaladtával lehetőségünk lesz arra, hogy temperáljuk Földünk légkörének hőmérsékletét. Ez azt eredményezi, hogy megszűnik a tél a bolygónkon. Ennek ellenére a téli sportok kedvelőinek a +23 °C-on stabilizált léghőmérsékletű örök nyár beköszönte után sem kell lemondaniuk kedvenc időtöltésükről, mert a magas hegyekben a fizikai törvények következtében továbbra is megmarad a hó. A temperálást hőtranszformátorok felállításával érjük el, amelyek a hideg égöv alatt Yin, a trópusi övezetben pedig Yang jellegű energiát sugároznak a légterbe. Ez persze nem valósul meg globálisan. Sokan lesznek, akik ragaszkodnak korábbi megszokott klímájukhoz. Bár a szubtrópusi éghajlat alatt élők nem szeretnék a Sarkkörökön túl, az örök jég birodalmában élni, lehet, hogy az eszkimók nem akarnak egy szál fürdőruhában jegesmedvékre vadászni. Az élelmiszerpiacra is drasztikus hatást gyakorolna a globális klíma egész földgolyóra kiter-

jesztése. +23 °C-os levegőhőmérséklet mellett lehetetlenné válna a trópusi zöldségek és gyümölcsök termesztése. Mivel a trópusi gyümölcsök száma meghaladja az 1500-at is, hiányuk nagy veszteséget okozna a gasztronómiának.

Kisebb területek felett azonban elképzelhető a klíma temperálása. A földönkívüli civilizációk már általánosan alkalmazzák ezt az eljárást. Itt a Földön is bevett gyakorlat. A kéreg alá költött előző négy civilizáció buborékvilágában is +23 °C-os temperált klíma uralkodik. Egyes helyeken ez nekünk is jól jönne, de nem tudjuk, hogy ezt miként lehet megvalósítani. Melegítés csak két módon idézhető elő. A legkézenfekvőbb megoldás az általunk is ismert foton sugárzás. A fotonokkal történő hőközlésnek két módja van. Az egyik a hővezetés (kondukción). Ennek hátránya, hogy szorosan kötődniünk kell a hőforráshoz, nem mozdulhatunk el mellőle. Mivel ez korlátozná a mozgásszabadságunkat, nem jöhet szóba. A másik a hőáramlás (konvekció). Ez esetben a hőt levegőmolekulák közvetítik. A levegő azonban köztudottan jó hőszigetelő. Ezért ahhoz hogy egy egész országot vagy földrészt (pl. a fagyos Szibéria) besugározzon, hatalmas tűzgolyóra lenne szükség. Egy ilyen tűzgolyó viszont az alatta levő területet felperzselné, míg tőle több száz kilométerre alig keltene hőt.

Létezik még egy harmadik hőátadási mód is, a hősugárzás (radiáció). Ez valójában nem hőközlés, hanem elektromágneses sugárzás. A Nap is így melegít bennünket. Fénysugarakat bocsát ránk, amelyek elnyelődnek az anyagban, ahol melegedést váltanak ki. Ahhoz azonban, hogy az infravörös és ultraibolya sugárzás globális melegedést hozzon létre, igen nagy sugárforrásra van szükség. Akkorára, ami itt a Földön nem hozható létre. A fotonokkal történő klímaterapálás tehát nem járható út.

Akkor már csak egy lehetőség marad, a mágneses hullámokkal történő besugárzás. A mágneses hullámok hőmérsékletváltozást idéznek elő a környezetükben. A Fülöp-szigeteki healereknél járt betegek is nem egyszer említették, hogy a kézzel való energiabesugárzás során hol hidegnek, hol melegnek érezték a kezelt testrészeit. Ez arra enged következtetni, hogy a Yin energia terjedése során kissé felmelegíti, míg a Yang energia néhány fokkal lehűti az útjába eső anyagot. Arra is van magyarázat, hogy a szellemek és az UFO-k jelenlétében miért érezzük hidegebbnek a levegőt. A hőmérséklet ugyanis nem más, mint az atomok, molekulák rezgése a levegőben, vagy bármely anyagban. Az éteri részecskékből álló asztráltest intenzív pozitív szubatomi energiárészecskéket sugároz magából. Az UFO-kat magasba emelő antigravitációs energia is gravitációsemlegesítő energiárészecskékből áll, amelyek behatolnak az anyagba. A levegőbe vagy egyéb anyagokba beáramolva gátolják az atomok rezgését, mely által csökken az anyag, jelen esetben a gázmolekulák alkotta levegő hőmérséklete.

Sokak számára komolytalannak tűnhet a téma, de az úgynevezett asztaltáncoltatásnál is megfigyeltek egy határozottan hidegnek tűnő légáramlatot. A mérések szerint az asztal körüli hőmérséklet-csökkenés az 5-6 °C-ot is elérheti. Mint ismeretes, ezeken a szeánszokon a résztvevők körülülnek egy asztalt, kezüket az asztal fölé helyezik, és gondolati úton Yang energiát sugároznak az asztallapba. Amikor a Yang energia olyan nagy, hogy ellensúlyozni képes a földből kilépő Yin energiát, a gravitációt, akkor az asztal felemelkedik a levegőbe. Azt természetesen a résztvevők nem tudják, hogy most Yin vagy Yang energiát kell-e kisugározniuk, ezt szeánszon megjelenő szellem dönti el. Ahhoz, hogy ez a kapcsolat létrejöjjön, elengedhetetlenül szükséges, hogy legalább a résztvevők egyike agyfrekvenciáját le tudja csökkenteni alfa szintre.

Yin energiával való besugárzás esetén egyre jobban kiszorul az éteri energia az atomközi térből. Emiatt az atomoknak nagyobb mozgásterük lesz. Mind jobban rezegnek. Ezáltal hőt keltenek, melegszenek. Ez a jelenség gázokban is megfigyelhető. Ha a levegőmolekulák gyorsabban rezegnek, nő a légkör hőmérséklete. Ily módon a hideg égőv alatt is emelni lehet a légkörhőmérsékletet. Ezt azonban nagy körültekintéssel kell végezni. A klíma megváltoztatása ugyanis nem csak az ott élő növényekre, állatokra és emberekre van hatással. A földkéregre, az ásványanyagokra is hatást gyakorol. A kanadai és szibériai jégmezők elolvadása következtében az ősrégi, elrothadt mocsárfüvekből metángáz kerül a légterbe. Ez tovább növeli a Föld légkörének hőmérsékletét, ami felgyorsítja az üvegházhatást. Szibéria tőzeglápja a vízözön előtt keletkezett, és a becslések szerint 70 milliárd tonna metánt tartalmaz, amit eddig a fagyott talaj csapdába ejtett. A globális felmelegedés ellen a légkör temperálásával lehet védekezni. A metánnal együtt azonban olyan patogén vírusok is kiszabadulnak, amelyekkel még sosem találkozott az emberiség. A rendkívül veszélyes pithovírus 30 ezer éve rejtőzik

az örökké fagyott talajban, és még mindig aktív.

A globális felmelegedés leállítására, a klímaösszeomlás megakadályozása létkérdés számunkra. Ha tönkremegy a természet, elpusztulunk mi is. A természet évezredes rendjének megbomlását, az időjárás káoszba fordulását naponta érezzük a bőrünkön. Nyári záporok helyett ma már orkán erejű széllel érkezik az eső. Fél óra alatt háromhavi csapadék zúdul a környékre, amit villámáradás követ. A folyóvá duzzadt kis patakok és a települések csatornahálózata nem tudja elnyelni a rengeteg vizet, ezért sárlavina zúdul az utcákra. A hömpölygő áradat mindent elsodor, ami az útjába kerül, és gyakran emberéleteket követel. A tornádószerű mikrocellák letépi a házak tetejét, leszaggatják a villanyvezetékeket, kidöntik a villanyoszlopokat, és tövestől kicsavarják a fákat. A kertekben, a mezőgazdasági területeken minden növényt elpusztítanak, és az állatokat sem kímélik. Ez a fajta vihar olyan gyors és intenzív, hogy pár perc alatt milliárdos károkat okoz.

Budapest, 2018.02.11.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkék leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

Modern alkímia, Anyagátalakítás

(Működési leírás)

Frissítés: 2018. február 12.

Történelmünk során a tudományok iránti legnagyobb érdeklődést az alkímia váltotta ki. Az alkímia, a gyors meggazdagodás lehetősége a királyoktól kezdve a kisemberekig mindenkit érdekelt.

Ezért sokan elkezdtek különböző vegyszerekkel kísérletezni, de az aranycsinálás módjára csak kevesen jöttek rá. A kísérletezők azonban megteremtették a vegyészet alapját, mert sok olyan vegyületet hoztak létre, melyek nélkül ma nem lenne vegyipar. A sikeres alkímistákról sok mendemonda kering, amelyeknek komoly alapja van. Sokan nem hiszik el, hogy értéktelen anyagokból (pl. homok) aranyat lehet csinálni, de az ezotéria jelenlegi fejlettségi szintjén ez nem lehetetlen. Nemsokára rendelkezünk olyan mágneses sugárgenerátorral, amellyel szinte bármilyen anyagból bármilyen más anyag létrehozható. Jelenleg ez csak katalizátor vegyületekkel lehetséges, melyek összetétele ismeretlen.

Az alkímisták minden dolgot, minden anyagot rezgésként, régi szóhasználatnál vibrációként fogtak fel. Ennélfogva arra a következtetésre jutottak, hogy a vibrációk módosításával bármilyen anyagot transzmutálni lehet, azaz át lehet változtatni más anyaggá. Így az egyik fémből létrejöhet egy másik, akár arany is. Manap-

ság a mágia nem éppen népszerű tudományos körökben, ennek ellenére korszerű eszközökkel célszerű lenne ellenőrizni ennek az állításnak a hitelességét. Az alkímia újkori feltámasztásának fő célja már nem az aranycsinálás lenne, hanem olyan nyersanyagok előállítása, amelyek a Földünkön csak kis mennyiségben állnak rendelkezésünkre. Ezen az elven megpróbálhatnánk pl. kvarcból ritkafémeket készíteni, amely lehetővé tenné a nagy szakítószilárdságú, illetve korrózióálló acélötvözetek olcsó gyártását. Mellesleg az arany is alkalmas lenne ötvözőanyagként való alkalmazásra, mert meggátolja a közönséges fémek korrózióját. Vagyontárgyként, pénzhelyettesítőként azonban nem célszerű használni, mert ettől nem lenne senki sem gazdagabb. Az arany nagy mennyiségű piacra dobása ugyanolyan zavart okozna, mint amelyet a spanyol gazdaság élt át 500 évvel ezelőtt, Amerika felfedezése, és módszeres kifosztása után.

A spanyol konkvisztádorok tonnaszámra olvasztották be az indiánok felbecsülhetetlen értékű kultikus aranytárgyait. Az arannyal, ezüsttel és egyéb kincsekkel megrakott hajók éveken át szinte egymást érték a két földrész között. Ennek ellenére a spanyol nép semmivel sem élt jobban, mint korábban. A rengeteg arany ugyanis megnövelte a pénz mennyiségét, melynek következtében az élelmiszerárak rövidesen a tízszeresére nőttek. A pénz felhígulása hiperinflációt indított el a gazdaságban. A helyzet most sem alakulna másképpen. Ha a mesterségesen előállított aranyat nagy mennyiségben piacra dobnánk, és az ily módon szerzett pénzt szétosztanánk az emberek között, az árak nyomban követnék a jövedelmek növekedését, így végső soron nem emelkedne az életszínvonal. Néhányan ugyan meggazdagodnának ebben a folyamatban, de ezek nem a kisemberek lennének.

Könnyen lehet, hogy az információrobbanás századában még eddig se jutna el a dolog, mert hamar kitudódna az akció, melynek következtében rohamosan csökkenne az arany ára a tőzsdén. Ez a

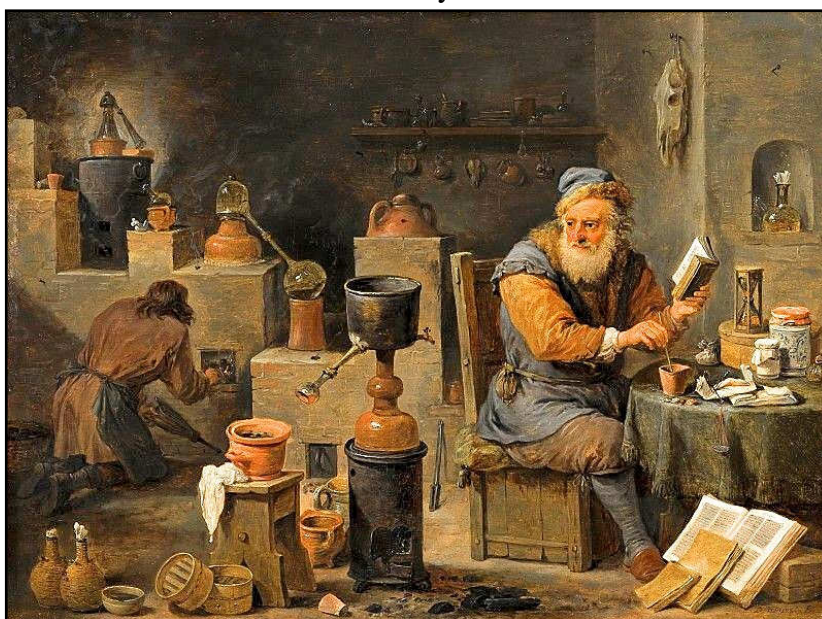
nagy becsben tartott nemesfém is úgy járna, mint az ametiszt, amely hosszú ideig drágakőnek számított, de a hatalmas braziliai lelőhelyek felfedezése tönkretette a piacát. Ma már csak féldrágakőnek minősül ez a kristály, sőt a kevésbé tiszta példányait rendkívül olcsón, ásványként árusítják. Amíg egy 6 karátos briliáns ára jelenleg a 300 ezer dollárt is elérheti, egy 6 karátos ametiszthez már néhány dollárért hozzá lehet jutni. Ennek csak a bizsugyártók örülnek, mert a termékeikhez használt ásványok és féldrágakövek választéka kibővült ezzel a szép kristállyal.

Az arany mesterséges előállításának lehetősége egyáltalán nem tekinthető fantazmagóriának. Tudományos körökben is elismerik ennek lehetőségét, sőt mint tudjuk, atomfizikai módszerekkel bármely fizikus képes aranyat előállítani. Ez a fajta kísérletezés 1919-ben kezdődött, amikor Ernest Rutherford brit fizikus azzal döbbsentette meg a világot, hogy sikerült egy elemet másik elemmé átváltoztatnia. A nitrogénből oxigént és hidrogént csinált. Nem alkalmazott semmilyen elixírt, titkos alkimista eljárást, a laboratóriumában levő nitrogéngázt héliumatommagokból álló sugárral bombázta. Ez utóbbi fluorrá alakult, később pedig átváltozott oxigénné és nitrogénné. Az eljárás ugyanolyan gazdaságtalan, mint a higanyból magátalakítással készített arany.

Később kiderült, hogy az atommagot nemcsak gyorsítók segítségével, igen nagy energiával bombázva lehet átalakítani. Az úgynevezett hidegfúziós kísérletek során többször észlelték már, hogy a palládium vassá, magnéziummá és más elemekké bomlik le. Ez azt jelenti, hogy bizonyos esetekben egy kémiai folyamat során is létrejöhetnek magátalakulások. Ezt a jelenséget több, egymástól független kutatóintézet is megerősítette. Ezek az eredmények azt bizonyítják, hogy magátalakulások a kémiai reakciók néhány elektronvoltos szintjén is létrejöhetnek. Ennek fényében már nem is tűnik olyan lehetetlennek az alkimisták évszázadokon át folytatott tevékenysége, a kémiai úton történő aranykészítés. A középkori és újkori alkimisták kétféle katalizátort (elixírt, projekciós port) használtak. A fehér porral ezüstöt, a vörössel pedig aranyat lehetett csinálni. Az alapanyag általában higany volt.

Az első sikeres alkimista a francia Nicolas Flamel volt. Vidéki írnokként tevékenykedett, amikor Párizsban járva vásárolt egy rendkívül érdekes és titokzatos könyvet. A 21 oldalas könyv hármass csoportosításban 7-7 lapot tartalmazott. Az első lap arról tudósított, hogy ezt a könyvet a zsidó Ábrahám herceg (aki pap, levita, csillagász és filozófus is volt) írta a zsidó néphez, amelyet Galileában szétszórt Isten haragja. A további szöveg teljesen ismeretlen nyelven íródott, és megfejthetetlennek tűnt számára. Feleségével együtt csaknem 20 éven át próbálkozott a megértésével, mígnem egy zsidó orvos útmutatása alapján rájött, hogy a könyv a kabbalával, az ősi zsidó ezoterikus hagyományokkal foglalkozik. Újabb 5 év kellett ahhoz, hogy megfejtse a jeleket, és az útmutatás alapján 1382. január 17-én a higanyt sikerült tiszta ezüstké alakítania. Az ehhez szükséges katalizátor egy fehér porszerű anyag volt, amelyből igen keveset kellett használni. Április 25-én Flamelnek sikerült előállítani a vörös elixírt, a bölcsek követét is. Ezzel már szintiszta aranyat is tudott csinálni.

Bár a titokzatos porokból egy szemcsényi sem maradt fenn az utókorra, a beszámoló hitelesnek tűnik. Élete hátralevő részében ugyanis Flamel, a kis fizetésű írnok igen gazdag lett. Ezzel együtt adakozó, jótékony emberré vált. Több mint 10 kórházat és 3 kápolnát építtetett. Halála után a házát, sőt a sírját is feldúlták. A bölcsek követét azonban hiába keresték. Csupán Ábrahám könyvének fordítása maradt fenn utána, de az is eltűnt. Csak 200 év múlva került elő újra. Richelieu bíboros magánkönyvtárában látták, majd ismét nyoma veszett. Flamelnek sok sikeres követője akadt, de egyik sem volt képzett vegyész.

A középkor arab alkimistájának Artephiusnak is sikerült megvalósítania a transzmutációt folyékony elixírral. Sok forrás említi, hogy a francia udvarban élő Saint-Germain gróf szintén birtokában volt a bölcsek kövének, amit aranycsinálásra és életelixírként egyaránt használt. Ő azonban csak annyi aranyat készített, ami a szerény megélhetését biztosította. A vendégeinek viszont szívesen tartott bemutatót. A későbbi korok tudósai azonban már nem érdeklődtek az aranycsinálás iránt, távol tartották magukat a mágiától. Az alkímiát szélhámosságnak tekintették. Nem hittek az aranycsinálásban. Helvetiustól, a XVII. századi híres tudóstól egyszer egy ismeretlen férfi megkérdezte, hogy ismeri-e a bölcsek követ. Ő nemmel válaszolt, mire a férfi mutatott neki egy sárgás, kőszerű anyagot. Hosszas könyörgés után adott egy morzsányi darabot a tudósnak, aki rögtön ki is próbálta a hatását. A kísérlet végeredménye kétségtelenül arany volt.

Nehogy azt higgyük, hogy ilyen esetek csak a középkorban fordultak elő. A modern kor feltalálói is sikerült rájönniük a titokra, de elődeikhez hasonlóan ők sem verték nagydobra a tudományukat. Az ily módon előállított arany minősége is kifogástalan volt. Efelől dr. S. H. Emmens-nek sem volt kétsége olyannyira, hogy az általa előállított aranyat eladta az Egyesült Államok kormányának. Még a XX. század második felében is akadtak olyanok, akik Albertus Magnus, Paracelsus, Nicolas Flamel vagy a nagy tudású belga vegyész, Jean-Baptiste Helmont nyomdokain járva rájöttek a titokra. Az 1960-as években a francia televízió egyenes adásban közvetítette amint egy magát Saint-Germain grófnak nevező férfi aranyat készített. Egy tekercs olvadóbiztosítóhoz használt ólomhuzalból levágott 3 centimétert, és betette egy üres tégelybe. Ezután a nyakában levő medalionból kivett egy csipetnyi szürke port, melyet „projekciós pornak” nevezett, és rászórta a drótdarabra. Az olvasztótégelyt lezárta, majd gázrezsó felett 5 percig melegítette. Végül a lehűtött edényt kinyitotta, és a tévénezők milliói győződhetek meg róla, hogy arannyá vált a drótdarab.

Az alkímia történetében külön fejezetet alkot Franz Tausend, aki vas-oxidot és kvarcot változtatott arannyá. Az általa megjelentetett könyvecskében eljárását azzal az elmélettel támasztotta alá, hogy az atommagot vibráló harmóniák tartják össze, és ha a vibrálás hullámhosszát megváltoztatjuk, akkor más-más elemet hozhatunk létre. Ennek az elméletnek a helytállóságát semmilyen tudományos kísérlet nem támasztotta alá, de ez nem zavarta a náci pártot, akiknek kapóra jött ez a lehetőség. Vezérük, Adolf Hitler ugyanis éppen börtönben ült, mert fegyveres felkelést készített elő a kormány ellen. Mint tudjuk, a politikai karrier felépítése sokba kerül, és még többre a hatalomra jutás. A Nemzeti Szocialista Párt akkor még nem várhatott közvetlen segítséget a nagytőkéitől, a német gyárosok többsége ugyanis idegenkedett Hitler zavaros eszméitől. A Führer hűséges támogatója, Erich Ludendorff tábornok azonban meglátta a nagy lehetőséget az alkímia eme modern változatában. Az eljárásban valószínűleg nem hittek, mert akkor maguknak sajátították volna ki az aranycsinálásnak ezt a rejtélyes módját. Arra azonban jónak látszott az ötlet, hogy nagy csinnadrattát csapva körülötte beugrasszák a pénzembereket a gyártás finanszírozásába.

A terv sikerült, a találkozóra egy berlini szállodában került sor, ahol a leendő befektetők elfogulatlanul ellenőrizhették Tausend alkímiai eredményeit. Sőt, a bizalom fokozása érdekében a feltaláló megengedte nekik, hogy ők hozzák magukkal az általa megjelölt nyersanyagokat. Ezeket azután összeolvasztotta, és éjszakára bezárták a pártatlan döntőbírák szobájába, hogy az alkímista ne férhesen hozzá. Másnap Tausend újból felhevítette a megszilárdult masszát és egy kis fehér port hintett a megolvadt keverékbe. Amikor a tégely kihűlt és kinyitották, egy negyedunciás aranyrög került elő belőle. Ezt követően ömleni kezdett a pénz az újonnan alapított társasághoz. Ludendorff csak erre várt. Amint lehetett, átirányított 500 ezer márkát a párt bankszámlájára, és a náci párt kilépett a vállalkozásból. Tausendnek annyi pénze sem maradt, hogy beindítsa a gyártást, és a továbbiakban egyedül kellett védekeznie a befektetőkkel szemben. Két évvel később már csak úgy tudta féken tartani a hitelezőket, hogy egyik napról a másikra egy 26 unciás aranyöntvényt produkált. Ekkor helyreállt a belevetett bizalom, és azok, akik korábban a vérét követelték, újabb részvényeket vásároltak a társaságban.

Ennek ellenére a gyártás továbbra sem indult meg. A történet vége, hogy 1931-ben letartóztatták Tausendet, és csalás címén 4 évi börtönbüntetésre ítélték. Azóta sem derült ki, hogy használható eljárásról volt szó, vagy szélhámosságról. Egyesek szerint ez az egész szemfényvesztő akció nem volt más, mint a Sátán mesterkedése, hogy hatalomra juttassa Hitlert. Elképzelhető azonban az is, hogy Tausend a középkori mágia módszereit alkalmazta modern köntösbe öltöztetve. Az általa alkalma-

zott fehér por összetételéről semmit sem tudunk. Utólag sem lehet az eljárást rekonstruálni, mert Tausend titkos iratait megsemmisítették, még hozzá éppen az a párt, akinek a hatalomra jutását akarva-akaratlanul elősegítette.

Csak a háború kitörésekor kezdett derengeni egy újabb reménysugár, ami elvezethetett volna bennünket ennek a fontos ipari nyersanyagnak az olcsó előállításához. A modern alkímia második képviselője Archibald Cockren londoni csontkovács volt. Ez a köztisztelőben álló orvos nem alkalmazott mágikus módszereket, és nem azért akart aranyat csinálni, hogy meggazdagodjon. Korábban a köszvény és egyéb krónikus betegségek elleni gyógyitalaiba gyakran kevert aranyoldatot, hogy hatékonyabbá tegye őket. Ebben a gyógymódban nincs semmi különös, mert az indiai Ajurvéda már évezredek óta alkalmazza a vegytiszta aranyat gyógyító célra. A háborús viszonyok azonban egyre nehezebbé tették az arany beszerzését, így kis házi laboratóriumában elkezdett kísérletezni, hogy mivel lehetne helyettesíteni ezt a ritka és drága fémeket. Hamar rájött, hogy semmivel, így nincs mit tenni, meg kell próbálkozni az arany mesterséges előállításával.

Nyilván ő is hallott a bölcsek kövéréről, mert mindjárt ennek előállítására összpontosította figyelmét. Először különböző fémek reakcióit vizsgálta. Antimonhoz vasat, vashoz és rézhez valamilyen titkos katalizátort kevert, ami különféle vegyi reakciót indított el. 1940-ben ezt írta a naplójába: *„Új kísérletbe kezdtem egy olyan fémekkel, amellyel nem voltak korábban tapasztalataim. Ez a fém miután lebontottam sóira és különleges előkészítésen, valamint lepárláson esett át, átváltozott bölcsek kövévé. A győzelemről először vad sziszegés adott hangot, sűrű gáz szállt fel a lombikból, és olyan hangot hallatott, mint a gépfegyverek kattogása. Azután erőteljes robbanások következtek, miközben átható finom illat töltötte be a laboratóriumot és környékét.”* Aznap azzal ment haza, hogy másnap megismétli a kísérleteit, és ha ismét ugyanarra az eredményre jut, feljegyzéseit átadja a hadügyminisztériumnak. Erre azonban nem került sor. Másnap felszívítottak a szirénák, és a London elleni legkegyetlenebb légitámadás után Cockren háza romokban hevert. A csontkovács meghalt, kísérleteinek eredményei pedig hamuvá égtek. A sors fintora, hogy ezt a bombázást az a náci hadigépezet hajtotta végre, akinek a hatalmát a modern aranycsinálás első kísérlete alapozta meg.

A pusztulásra ítélt második kísérletből csupán annyit sikerült megtudnunk, hogy a bölcsek köve nem valami Földön túli közreműködéssel létrejött varázspor, hanem különféle fémsókból állt. Ezek a fémsók más fémekkel reakcióba lépve katalizátorként működnek, és létrehozzák a kívánt átalakulást. Arról azonban sejtelmünk sincs, hogy vegyi átalakulás ment-e végbe, vagy ezek a fémsók szubatomi energiasugárzásukkal tényleg képesek voltak megváltoztatni az atommagokból kiáramló energiasugárzás hullámhosszát, módosítva a kiindulási anyag atomsúlyát. A természetben már régóta megfigyelhető ez a fajta anyagátalakítás. A középkorban egész Európában, sőt a török birodalomban egyaránt ismert volt a szomolnoki csodavíz. Szepes vármegye Szomolnok városa mellett, Besztercebánya közelében voltak olyan vizek, amelyekben a beléjük dobott vas 24 óra alatt a legfinomabb rézzé alakult át. Kémikusok szerint ilyen jelenséget váltanak ki a vitriolos vizek is oly módon, hogy a vasma rézréteg rakódik rá. Ha ezt tűzzel megolvasztva kiöntjük, rezet nyerünk. Ebben a „csodakútban” azonban nem csak egy vékony rézréteg keletkezett a vastárgyakon, hanem teljes keresztmetszetükben rézzé váltak. Tehát az Úrvölgyében fakadt forrásvízben nem vitriol volt, hanem valamilyen anyagátalakító katalizátor.

A lexikonok szerint a katalizátor csökkenti a reakciók energiaküszöbét, így lehetővé tesz olyan vegyi folyamatokat is, amelyek máskülönben nem mennének végbe. Nem zárható ki, hogy a reakcióküszöb lecsökkenése atomszerkezeti átalakulásokra is lehetőséget ad. Ezt ugyan még egyetlen kutató sem próbálta ki, de ez csak annak tudható be, hogy a hivatalos tudomány lehetetlennek tartja az atomreaktor nélküli magátalakítást. Ebből a holtpontból nem is fogunk elmozdulni addig, amíg meg nem győződünk arról, hogy minden anyagból más-más frekvenciájú energiahullámok áramlanak ki. Ezt követően azt kell ellenőrizni, hogy ezeknek a rendszámtól függő energiahullámoknak a frekvenciája kívülről megváltoztatható-e, és ha igen ez visszahatásként képes-e az illető anyag atommagjain belül fizikai változásokat létrehozni. Amennyiben ez a szubatomi alapon lezajló magátalakítás megvalósítható, akkor már nincs is szükségünk a bölcsek kövére, mert a szükséges frekvenciamódosítás hullámgenerátorokkal, elektronikus úton is előidézhető. Erre nagy szükségünk lenne, mert ha ilyen ütemben fejlődik az elektronikai ipar, hamarosan nemesfémekből is hiány lesz.

(Az évente legyártott elektronikus eszközökben több mint 300 tonna aranyat, és hétezer tonna ezüstöt használnak fel világszerte.)

Ily módon nem csak aranyat lehet csinálni, hanem bármely anyag bármilyen más anyaggá átalakítható, határtalan lehetőséget biztosítva civilizációnk továbbfejlődéséhez, a nyersanyaghiány elkerüléséhez. Homokból és tengervízből szinte korlátlan mennyiség áll rendelkezésünkre. Ezeknek az anyagoknak a többlépcsős átalakításával évmilliókon át elláthatjuk az ipart különféle alapanyagokkal, így az energiaválság után a nyersanyagválságot is leküzdhetjük. Különösen nagy szükség lenne a titán nagybani felhasználhatóságára. Ez a környezetbarát fém könnyebb, mint az acél, ugyanakkor kemény és szívós, s korrózióállósága kiváló. Széles körű elterjedésének egyetlen akadály, hogy rendkívül körülményes az előállítása, ezért hatszor annyiba kerül, mint a köztudottan drága krómacél. A titán nem ritkafém, mivel a Földön kilencedik helyen áll az ásványok között előfordulási gyakoriságban. Drágaságának oka, hogy lassan és bonyolultan lehet csak kinyerni a fémekből. Pedig az ürtechnikától kezdve, az orvosi felhasználáson át, a háztartási eszközök gyártásáig sok helyen szükség lenne rá.

Hasonlóan nagy az igény a palládiumra. Természetben való előfordulása azonban olyan ritka, hogy még a platinánál is drágább. Még nehezebben nyerhető ki a rénium. Vulkáni gőzök kicsapásával lehet csak hozzájutni, rendkívül veszélyes körülmények között. A korszerű acélgyártásban nélkülözhetetlen ötvözőanyag, mert rendkívül keménnyé és szívóssá teszi az acélt. Ráadásul korrózióállóságot kölcsönöz neki. Szaporító reaktorokban, neutronsugarakkal bombázva ugyan ezek a fémek is előállíthatók, de csak milligrammnyi mennyiségben, vagy olyan drágán, ami megfizethetetlen. A magegyesítéssel (fúzió) és maghasadással (fisszió)-val történő anyagátalakításnak tehát nincs jövője.⁵⁴

Nem zárható ki, hogy ezen az úton fény derül a hosszú élet titkára is, mert a mágiával foglalkozó könyvek gyakran megemlítik, hogy a bölcsek kövével nem csak aranyat lehetett csinálni, hanem lenyelése örök fiatalságot biztosított birtoklójának. Ez a fajta por feltehetően nem egyezik meg azzal, amit az aranycsináláshoz használtak, de ha sikerülne előállítanunk, akkor géntechnológiai eszközeinkkel behatóan tanulmányozhatnánk, hogy milyen reakció megy végbe a szervezetben. Az emberiség túlszaporodása miatt egyelőre nem lenne értelme tömegesen alkalmazni ezt a módszert, de megtudnánk azt, hogy milyen szinten kell a szervezetbe beavatkozni ahhoz, hogy tartós élettartam-növekedést idézzünk elő, és a jövőben már művi úton, szubatomi energiasugárzással is végrehajtható lenne ez a művelet.

Johann Friedrich Böttger

Érdekességgént megemlíthető még, hogy az alkímia meglehetősen kockázatos mesterség volt. A kapzsi főurak gyakran halállal büntették a szélhámosságot. I. Frigyes porosz király pl. sikertelen al-

⁵⁴ A fúziós erőművek kutatói jobban járnának, ha nem atomokat próbálnának egyesíteni csillagászati költséggel, hanem éteri részecskéket. Ily módon jóval olcsóbban, sokkal több energiát tudnának előállítani. Egy magyar feltalálónak már sikerült is gömbvillámot előállítani. laboratóriumi körülmények között. Ez nem került dollármilliárdokba, mint a tokamak. A magyar kutató az ehhez szükséges berendezést kb. százdollárnyi összegből megépítette. Gyártani azonban nem tudja, mert nálunk az feltalálót közellenségnek tekintik, és az illetékesek mindent megtesznek, hogy tönkretegyék, eltapossák őket. Mellesleg ez a plazmagenerátor anyagátalakításra is képes. Ritka földfémek hozhatók létre vele, sőt alkalmas az üvegházhatást kiváltó gázok szétbontására, és a radioaktív hulladék ártalmatlanítására. A részleteket lásd Egely György: Vízautók... Antigavitáció... című könyvében (33-37. oldalak).

kimistáját arany akasztófára köttette fel, de előtte forró aranyba mártatta a testét. A kudarc azonban sokszor hasznosnak bizonyult. Az alkimisták teremtettk meg a modern vegyipar alapjait azáltal, hogy eredménytelen kísérleteik melléktermékeként felfedezték többek között a mínium, a cinóber, a hamuzsír, a horgany, a kénéter, a sósav, a benzoésav és a salétromsav előállítás módját. Henning Brand 1699 egyik éjszakáján arra lett figyelmes, hogy az üstjéből felszálló gőz bevilágítja a szobát. Ő a foszfort fedezte fel.

A legjelentősebb találmány azonban a porcelán volt. Egy Böttger nevű alkimista Erős Ágost szász választófejedelem udvarában próbálta gazdagítani megbízója vagyonát, de sikertelenül. Sorozatos kudarcai után már nyakán érezte a hóhér kötelét. Végző elkeseredésében belevágta parókáját a forró üstbe. A benne levő kotyvalékhoz már csak a parókán levő kaolin hiányzott, hogy értékesebb anyag keletkezzen, mint az arany. Az általa véletlenül feltalált porcelánhoz ugyanis ez idő tájt csak Kínából lehetett hozzájutni. Kaolin volt ugyan bőven, de senki sem sejtette, hogy ez a porcelán alapanyaga, így csupán púderként, a drága rizspor helyettesítésére használták. Mivel a választófejedelem Meissenben székelt, így lett az európai porcelángyártás fellegvára ez a város.

A szakirodalom beszámol egy olyan találmányról is, amelynek megvalósítása az egész emberiség létét fenyegetné. Az utolsó nagy alkimista, a francia Fulcanelli szerint atombomba már néhány gramm fémből is készíthető, és egész városokat lehet vele eltörölni a föld színéről. Erre az ad lehetőséget, hogy „nagyon tiszta fémek bizonyos geometriai elrendezése kiválthat atomrobbanást elektromos áram vagy légüres tér nélkül is”. Ez esetben a robbanást nagy valószínűséggel a formasugárzás (egyes mértani alakzatokból kiáramló koncentrált szubatomi energiasugárzás) váltja ki. Annak titkát, hogy ez a bomba miként készíthető el, hála Istennek nem árulta el a rejtőzködő XX. századi tudós.

A korábbiakban már kiderült, hogy az univerzum strukturális felépítése egységes, csupán a méretekben vannak nagyságrendnyi különbségek. Meggyőződünk róla, hogy amilyen a makrovilág, olyan a mikrovilág. Az atom kis méretekben ugyanazon az elven épül fel, mint az egyes bolygórendszerek. Az elektron ugyanúgy kering az atommag körül, mint ahogy a Föld kering a Nap körül. Ebből következik, hogy az atommag tömege nagyságrendekkel nagyobb, mint az elektroné. Az atommag körül nem csupán egy, hanem több elektron is keringhet, mint ahogy a Napnak is több bolygója van. Az anyag fizikai tulajdonságait az szabja meg, hogy hány elektron kering az atommag körül, és mekkora az atommag tömege. Bármennyire ellenkezik eddigi fizikai ismereteinkkel, igen nagy a valószínűsége annak, hogy energetikai értelemben mind az atommag, mind pedig az elektron negatív töltésű, mivel mindegyik részecske anyagi jellegű. A belőlük kiáramló negatív kisugárzásnak tudható be, hogy kölcsönösen vonzzák egymást. Ennek ellenére az elektronok nem zuhannak bele az atommagba, mert a bolygókhoz hasonlóan a centripetális erő itt is megakadályozza, hogy a nagyobb tömegű anyagi részecske a kisebbet magához vonzza. Az elektronokat ugyanúgy, ahogy a bolygókat, a gravitációs és a centrifugális erő egyensúlya tartja meg a pályájukon. Ezt a feltételezést támasztja alá az a Védák-könyvében található megjegyzés is, amely a tér és idő relativitásán kívül „a Föld minden atomjában megbúvó gravitáció” törvényéről beszél.

Ennek a tetszetős elméletnek azonban van egy sebezhető pontja. Ezen az alapon ugyanis az elektronjaitól megfosztott atommagoknak egyesülniük kellene egymással, és a leszakadt elektronoknak sem lenne szabad egyenként áramolniuk az anyagban, hanem a negatív kisugárzásuk következtében egy tömeggé kellene összeállniuk. Márpedig ez nem történik meg, és ennek nagy valószínűséggel az az oka, hogy az elemi részecskék rendkívül nagy sebességgel forognak a saját tengelyük körül. Ez a fürge, intenzív mozgás mechanikusan meggátolja, hogy az atomi részecskék összetömörüljenek, és feltehetően ez az oka annak is, hogy a szabadon áramló energiakvantumok vagy szubatomi részecskék összesűríthetők ugyan, de normál körülmények között nem tapadnak egymáshoz. Miután az anyagi részecskék tömege igen kicsi, így a tehetetlenségi erő sem hat rájuk számottevően. Ennélfogva összeütközésük esetén nem zúzódnak darabokra, mint az égitestek, hanem csak lepattannak egymásról.

Ahhoz, hogy két atommag egyesíthető legyen, vagyis a tengely körüli forgásukat le tudjuk állítani, óriási nyomásra és hőmérsékletre van szükség. Az ilyen körülmények között egymáshoz préselt

atommagok egyesülése során viszont hatalmas mennyiségű energia sugárzódik szét, amely a fúziós erőművek és a hidrogénbomba működési elvének a lényegét képezi. Az anyag legkisebb részecskéinek negatív energiakisugárzása, illetve ennek következtében fellépő vonzó hatása csak zárt szerkezetű molekulává alakulás, vagy kristályszerkezetbe rendeződés esetén képes maradéktalanul érvényre jutni. A negatív energiasugárzás zavartalan fellépésének és összegződésének alapfeltétele tehát a nyugalmi állapot elérése, vagyis az anyag elemi részecskéinek olyan fokú integrálódása, hogy az kifelé, a környezet felé már nyugalomban lévő egységet mutasson.

A koncentrált energiasugárzás nem csupán elektronáramlást tud elindítani az anyagban a legkülső elektronhéjról leszakított elektronok segítségével, hanem ennél mélyrehatóbb változásokat is képes előidézni az atomokban. Az energiasugárzás intenzitásának növelésével az energiakvantumok letaszítják a belső elektronhéjak elektronjait is a pályájukról, és részecskéket szakítanak ki az atommagból, ami már anyagszerkezeti változásokat okoz. Az elektronkonfiguráció, valamint az atomsúly megváltozása az anyag rendszámának csökkenését vonja maga után, és átalakítja a fizikai tulajdonságait. Ezzel a módszerrel tehát egy magasabb rendszámú anyagból viszonylag egyszerű módon alacsonyabbat, és alacsonyabból magasabbat hozhatunk létre, vagyis megvalósíthatjuk az alkimisták régi álmát, más elemekből mi is elő tudunk majd állítani aranyat. Atomfizikai eszközökkel már jelenleg is tudunk az eggyel nagyobb rendszámú higanyból aranyat csinálni, csak ez a módszer nagyon drága, többbe kerül, mint a keletkezett arany értéke. A koncentrált energiabesugárzással való anyagátalakítás viszont jóval olcsóbb, és veszélytelenebb lesz. Hihetetlen ugyan, de már ma is van példa az anyag ilyen jellegű átalakítására.

A VI. Nemzetközi Hidegfúziós Konferencián egy amatőr kutató beszámolt róla, hogy kísérletei során aranyat állított elő grafitból. Vegytiszta grafitport tett egy tégelybe, és grafitelektródák hozzávezetésével áramkört alakított ki. A nagyfeszültségű és nagy áramú impulzusok hatására a finom grafitpor nagyobb szemcsékké olvadt össze, és a reakció melléktermékeként ferromágneses anyagok, valamint néhány szemcsényi arany keletkezett. Egyelőre ő sem érti, hogy ez miként történhetett, de szinte biztos, hogy ebben a sajátos magátalakulásban nagy szerepe van annak a plazmaburoknak, ami a nagyfeszültségű, illetve nagy áramú elektromos ívkisüléseket körülveszi. Ennek a módszernek azonban a jövőben nem az aranycsinálás lesz a legjelentősebb szerepe, hanem ezen az úton mi is létrehozhatunk majd olyan különleges – a természetben elő nem forduló – anyagokat, melyeknek rendkívül nagy lesz a szilárdságuk, mechanikus eszközökkel szétroncsolhatatlanok lesznek. Ezen az úton megtervezhetünk, kitalálhatunk majd olyan materiákat, amelyek maximálisan eleget tesznek a felhasználási követelményeknek. Létrejön a modern alkímia, ami az elemek átalakításának tudománya lesz.

Az energetikai úton megvalósuló anyag át-, illetve kialakításnak, nem a vagyongyarapítás lesz a célja, mivel az arany a jövőben ugyanolyan fém lesz, mint a többi, jelentősége csupán ipari nyersanyagként betöltött szerepére korlátozódik. Nagy valószínűséggel ez a sors vár a későbbiek során a gyémántra, és egyéb ma még ritkaságyszámba menő ásványi kincsekre is, mert ezeknek a nyersanyagoknak más olcsó materiákból való előállítása rutin jellegű feladat lesz. Egy újabb érv tehát, hogy nem érdemes anyagi értéket gyűjteni. Könnyen megeshet, hogy a most összeharácsolt aranyunk annyit fog majd érni, mint az út szélén heverő rozsdás vasdarab. Az emberek még azt a fáradságot sem veszik, hogy lehajoljanak érte. Ennek a módszernek a továbbfejlesztése, a technikai módszerekkel végrehajtott materializáció segítségével pedig várhatóan létrehozható lesz bármely tárgy tökéletes másolata. Tehát a műkincsek vagyontárgyként való felvásárlásának sem lesz már értelme, mivel replikátorral vagy más néven duplikátorral bármely értékes műtárgyról olcsón és korlátlan mennyiségben előállíthatók lesznek olyan másolatok, amelyek egyetlen atomjukban sem térnek el az eredetitől.

Az ékszeripart már megérintette elértéktelenedés előszele. Materializálásra egyelőre nem vagyunk képesek, de a gyémánt mesterséges előállítására igen. A laboratóriumokban művi úton létrehozott kristály még nem rengette meg az ékszeripart, mert a kristálynövesztés drága és bonyolult eljárás, az ily módon keletkező ipari gyémánt nem olcsóbb, mint a valódi. Oroszországban azonban kifejlesztettek egy új technológiát, amely képes arra, hogy a természetet utánózva az 1800 °C-ra felhevített grafitot 80 ezer atmoszféra nyomás alatt gyémánttá alakítsa. Miután a világ ékszerforgalmának felét gyé-

mántkreációkkal bonyolítják, az olcsó és tökéletes briliáns-alapanyag megjelenése nagy riadalmat okozott a piacon. Ráadásul ily módon sárga- aranykék- és vörös színű gyémántot is elő lehet állítani, ami a természetben igen ritkán fordul elő. Növeli a kereskedők és a vásárlók elbizonytalanodását, hogy az olcsó és nagy mennyiségben rendelkezésre álló alapanyag folytán semmi akadály sincs a tömegtermelésnek. Arra sincs lehetőség, hogy a szakértők a futószalagon előállított gyémántot mesterségesse nyilvánítsák, ily módon tartva fenn a természetes gyémánt árfolyamát, mivel mindkét változat ugyanúgy keletkezik. A mesterséges körülmények között létrehozott gyémánt csupán annyiban különbözik a gyémántbányákból kikerülttől, hogy szebb, tökéletesebb és nagyobb.

A pénz ingatlanokba fektetésének sem lesz sok értelme, mert a korlátlan energiabőség, és az új építési eljárások következtében a házak előállítási költsége nagymértékben csökkenni fog. Főleg nem érdemes a nagyvárosokban ingatlant vásárolni. Sokan a metropoliszok központjában vesznek méregdrága lakásokat abban a reményben, hogy később még jobban felmegy az árak. A fejlődés azonban ellenkező irányban hat. A nyugati országokban egyre intenzívebbé válik az a törekvés, hogy aki csak teheti leköltözik vidékre, a természet közelébe, ahol nincs zaj, zsúfoltság, és tiszta a levegő. Ennek következtében a világvárosok magja fokozatosan elnéptelenedik. Az angliai Newcastle pl. már ott tart ebben a folyamatban, hogy a városatyák 50 pennyért árulják a megüresedett lakásokat. A beköltözés egyetlen feltétele, hogy az új lakónak saját költségére fel kell újítania az ajándékba kapott lakást. A telekspekulációknak a földalatti építkezések fognak véget vetni, mivel a jövőben mi is egyre több települést fogunk a föld alatt kialakítani. Ennek az építési módnak főleg a földrengésveszélyes zónákban lesz nagy jelentősége, mert minél lejjebb hatolunk a kéreg alá, annál kevésbé érvényesül a földmozgások hatása. A későbbiek során a mezőgazdasági területek felvásárlása is értelmetlenné válik, mivel a növények termesztése nem talajban, hanem hidrokultúrában, azaz tápanyagokkal kevert vízben fog történni.

Mikrogravitáció semlegesítése (Működési leírás)

Az átlagolvasó szinte semmit sem tud a mikrogravitációról. Ennek oka, hogy az iskolai tankönyvekben említést sem tesznek a létezéséről. A fizikusok is másként értelmezik ezt a jelenséget, mint az ezoterikusok. Többnyire az anyag súlytalanságban fellépő gravitációmentes viselkedését értik alatta. Pedig a mikrogravitáció valódi jelentése ennél sokkal fontosabb. Az ezoterikusok szerint a mikrogravitáció nem más, mint a bolygóközi gravitáció mikrovilágban megnyilvánuló formája. Ókori bölcseink már évezredekkel ezelőtt kinyilvánították, hogy a mikrovilág olyan, mint a makrovilág. Hermész Trismegisztoz ezt írta a sírjában talált smaragdtáblára. „Ahogy odafent, úgy idelent!” Az atomokon és a molekulákon belül ugyanaz a gravitáció érvényesül, mint a Naprendszerben, csak kicsiben. Ezt a jelenséget már ismerik a tudósok, és kohézióknak nevezik. A kohézió azonban csak egy leszűkített területe a mikrogravitációnak. Az atomok és a molekulák egymáshoz tapadását értik alatta. A mikrogravitáció viszont nem csak az anyag legkisebb részecskéi körül, hanem az atomokon belül is megnyilvánul. Ennek a mikrogravitációnak a befolyásolása ma még beláthatatlan távlatokat fog megnyitni előttünk az anyagátalakítás terén.

Sajnos a földönkívüliek ritkán segítenek, de mindig kéznél van legfőbb tanítónk a természet. Nem véletlenül tanácsolja a Biblia: „Kérdezd csak meg a barmot, az is megtanít rá, és az ég madarai hirdetik majd neked. Tanítód lesz mi földön csúszik-mászik, a tenger halai elbeszélnek neked.” Tudósaink közül már eddig is sokan megfogadták ezt a tanácsot, és számtalan találmány alapul a természetben megfigyelt jelenségek lemásolásán.⁵⁵ A Kaliforniai Egyetem mérnökei most egy rendkívül érdekes fizikai jelenség, a mikrogravitáció gyakorlati alkalmazását tűzték ki célul. A gravitáció-

⁵⁵ A legújabb felismerés, hogy a madarak úgy kerülnek el az ütközést a levegőben, hogy mindig jobbra térnek ki egymás elől. Ezt az előírást mi is bevezethetnénk a repülésben. Ha ezt a szabályt belesulykolnánk a leendő pilótákba, repülőgépeink nem ütköznének össze. A robotpilótákba pedig be lehetne táplálni ezt a programot.

nak ezt a sajátos formáját kohézióknak, illetve intermolekuláris erőnek⁵⁶ is nevezik. Mint tudjuk a mikrogravitáció, vagy ahogy a tudományos világban nevezik a van der Waals erők⁵⁷ akkor lépnek fel, ha az egyes atomok, molekulák nagy felületen érintkeznek egymással, vagy nagyon közel állnak egymáshoz. Az utóbbi eset tipikus megnyilvánulási formája a kapilláris erő. Szilárd anyagoknál az atomok szoros illesztése, és ezáltal a közöttük fennálló gravitációs vonzás maximális érvényre juttatása csak pozitív szubatomi energiabesugárzással, vagyis az anyag felpuhításával lehetséges.

A gravitációs erő semlegesítésével a felületi egyenetlenségek kiegyenlíthetők, a két szilárd anyag egymásba gyúrható. Az éteri részecskék kivonása után az újra érvényesülő gravitációs vonzás egyben tartja a két anyagot. Olyan erős kötés jön létre közöttük, ami a legjobb ragasztó hatásfokát is meghaladja. Ez a hatás az illeszkedő felületek tökéletes egymáshoz csiszolásával is megoldható lenne. Jelenleg azonban a legprecízebb polírozógépünk sem képes olyan sima felületet előállítani, ahol a felületi atomok egymás mellett helyezkednének el. Még a mikroszkóp alatt simának tűnő felület is telis-tele van kristályszemcsényi egyenetlenségekkel. Emiatt az atomoknak csak egy kis hányada képes közvetlenül érintkezni egymással, ami nem hoz létre akkora kohéziós erőt, hogy a két anyag egymáshoz tapadjon.

A szoros illeszkedés azonban más módon is létrehozható. A megoldást a természet tálcán kínálja nekünk. Az evolúció, a túlélésért folytatott több évmilliárdos küzdelem rákényszerítette az élőlényeket minden létező fizikai jelenség kihasználására. A legújabb fizikai kutatások kiderítették, hogy a mikrogravitációt is alkalmazza egy gyík faj, a gekkó. Arisztotelész már az ókorban megfigyelte, hogy a gekkó könnyedén fel- és leszalad a falakon, és akár egy ujjal is képes lógni a mennyezeten. Ezt a képességet igen találékony módon érte el. Miután a mászó felület leutáNZása számára is megoldhatatlan feladatnak bizonyult, más úton közelítette meg a problémát. Gondolta, ha nem tudja a lábai alatt levő felület egyenetlenségeit lemásolni, alkalmazkodik hozzá. Olyan talpfelületet alakított ki, amely rugalmasan idomul a fal vagy egyéb felület érdekességéhez. Ezt oly módon teszi, hogy sörtevégeket növesztetett a talpán, amelyek benyúlnak a legapróbb mélyedésbe is, és szoros kontaktust teremtenek a tartófelülettel.

Az ujjain sávokban fodrozódó sörtéket úgy kell elképzelni, mint a borz szőréből készült borotvacsetet, amelybe rendkívül vékony és puha szálak ezrei találhatók. A gekkó lábujjainak sörtéi ennél is finomabbak. A kis hüllő talpán négyzetmilliméterenként kb. 14 ezer finom szőrszál található, és minden egyes miniatűr ecset tetszőleges irányba képes meghajolni. A mikroszkópos felvételek kimutatták, hogy valamennyi ujján 2 millió sörtéből álló, szorosan egymás mellé zsúfolt keresztirányú sörtesorok vannak. Az egyes sörték hossza csupán 0,1 milliméter, és mindegyik sörte végéből több ezer parányi, 0,2 mikrométer hosszú spatula ágazik szét. A rendkívül vékony szálak következtében az egyes sörték szabad szemmel nem is láthatók. A gekkó ujjai úgy néznek ki, mint a karfiol rózsái. Csupán bársonyos tapintása utal rá, hogy itt nem bőrfelületről van szó, hanem rendkívül finom szálú kefefodrokról.

Mivel ránézésre ez nem állapítható meg, a kutatók évszázadokon át találgatták, hogy mi okozza a gekkó bármilyen felülethez való rendkívül erős tapadását. Először azt hitték, hogy a karfiolszerű sávok nem mások, mint tapadó korongok. A békák és egyes rovarok lábához hasonlóan vákuum keletkezik a lábuk alatt, ami megtartja őket. Nem találták azonban a szivárgásmentes vákuum létrehozásához szükséges folyadékfilm-termelő mirigyeket. Arra is gondoltak, hogy valamilyen ragadós anyag kiválasztásával kémiai kötés jön létre a talp és a felület között. A víztaszító és nedvszívó felületek váltogatása után azonban ez a feltételezés is megdőlt, mivel a gekkó minden anyaghoz egyformán jól tapadt. Megnövelt szubatomi energiát sem bocsátott ki magából, pedig erre a legtöbb élő szervezet képes. Ez esetben nem pozitív, hanem negatív energiára van szükség, mivel az intenzív gra-

⁵⁶ Az intermolekuláris erő a kohézióknál találhatóbb kifejezés, de a mikrogravitációs erő nem csak a külső vonzásra, hanem az atommagon belül, a szubatomi anyagrészecskék közötti vonzásra is kiterjed.

⁵⁷ A tudósok szerint a van der Waals erők gyenge elektromos erők, melyek a molekulák kiegyensúlyozatlan töltéseiből eredő dipólusok között lépnek fel. Ez a magyarázat azonban nem állja meg a helyét, mert ezek az erők mágnesezhető és nem mágnesezhető anyagoknál (pl. műanyagoknál) egyaránt működnek. A mikrogravitációnak semmi köze sincs a mágneseességhez, még kevésbé az elektromossághoz.

vitációs kisugárzás minden anyaghoz könnyen odatapasztaná. Ennek ki-bekapcsolgatása azonban fejlett agyat, és állandó odafigyelést igényelne.

A gekkó ennél jóval egyszerűbb megoldást választott. Mikroszkópos méretű sörteível teljesen körbeveszi a mászó felület minden egyenetlenségét, és maximálisan kihasználja annak gravitációs vonzását. Ily módon nem lehet ugyan tökéletes tapadást, teljes egygyé válást elérni, de most nem is ez a cél. A gekkónak csak annyi vonzóerőre van szüksége, hogy ne essen le a falról. Ezt sikerült ezzel a módszerrel elérnie. Sőt túl is teljesítette a saját súlyának biztonságos megtartáshoz szükséges követelményt. A gekkó talpán levő összes sörte együttesen 125 kilogrammnyi terhet is képes megtartani. Ha le akarjuk szedni a falról, egy-egy ujjának a leválasztásához akkora erő kell, amennyi a kórházi ragtapasz bőrfelületről való letépéséhez szükséges.

Nem csoda, hogy a Berkley Egyetem mérnökei nagy fantáziát látnak a jelenség gyakorlati alkalmazásában. Ronald Fearing és Metin Siiti atomi erőmikroszkóppal próbálja a sörtevégek geometriáját leutánozni. Szilikonkaucsuk és poliésztergyanta felületekből nanocsúcstömböket faragtak ki. A még kezdetleges modellek is egyértelműen igazolták, hogy a mikrogravitáció kihasználásában az anyag nem játszik szerepet. Kizárólag a tapadó felület geometriája határozza meg a vonzó, illetve megtartó erő mértékét. Időközben a pittsburghi Cornege Mellon Egyetemen működő NanoRobotics laboratórium kifejlesztette az első mesterséges gekkótalpat, amely négyzetcentiméterenként 29 ezer „ragasztóelemet” tartalmaz. Miután ezeknek a nyúlványoknak a működését is a mikrogravitáció idézi elő, egyformán tapadnak bármilyen felülethez. A felület nedvessége sem számít, és képes ugyanolyan erővel ismételtelen odatapadni. A mesterséges gekkótalp az élet minden területén alkalmazható lesz. A hadiipar és az űrkutatás is élénken érdeklődik utána, mivel a víz alatt, és a világűrben is használható. A víz alatt ugyanis nem lehet ragasztókötetést alkalmazni, légüres térben pedig nem működik a vákuumtalp. A mikrogravitáció azonban az egész univerzumban működik.

Még a háztartásban is nagy hasznát lehetne venni, mert az egyes berendezési tárgyak bármilyen felülethez biztonságosan rögzülnének anélkül, hogy nyomot hagynának maguk után. Pl. a virágváza talpára erősítve az asztal sarkának meglökésekor nem dőlne el, és nem borulna ki belőle a víz; illetve nem esne le, és nem törne össze a váza. A konyhai készülékek rögzítéséhez sem kellene tükörsima felületet keresni, ahol a vákuumtalp működésbe hozható, mert bárhol stabilan megállnának. Ennek jelenségnek a kihasználásával a szappantartót sem muszáj a csempéhez rögzíteni. Csupán oda kellene nyomni a tapadókoronggal. Csempetisztításkor nem szükséges kerülgetni, mert egy pillanat alatt le lehetne tépni, majd visszanyomva újra rögzülne. Ezen túlmenően ezernyi más helyen tudnánk alkalmazni, jelentősen megkönnyítve, és biztonságosabbá téve az életünket.

Egyébként a mikrogravitáció megnyilvánulásának van egy harmadik formája is, ami hártavékonyságú anyagoknál lép fel. Sokan tapasztalták már, hogy amikor háztartási polietilénfóliát használnak, nagyon óvatosan kell bánni vele, mert könnyen összetapad. Ha valamelyik széle visszahajlik, úgy rátapad a fólia másik felére, hogy levakarni sem lehet róla. Ennek nem az az oka, hogy a műanyag fólia ragadós. Az összetapadást az idézi elő, hogy a rendkívül vékony anyag nem akadályozza meg a fólia atomjainak szoros egymás mellé kerülését. Az atomok gravitációs vonzásának engedelmessége a két anyag egymáshoz tapad, kitöltik egymás egyenetlenségeit. Az építőipar már évezredek óta kihasználja ezt a jelenséget a paloták és a muzeális jellegű épületek aranyozásánál. A belsőépítészek nem ragasztóval kevert finom aranyport kennek a faburkolatokra és a gipszstukkókra, hanem egyezred milliméternél is vékonyabb aranyhártyát borítanak rá. A csipesszel óvatosan felhelyezett lemezeket a biztonság kedvéért száraz ecsettel átsimítják. Ez az „aranyfüst” réteg olyan erősen rátapad a hordozó felületre, hogy többé nem lehet eltávolítani. Nincs az az erős ragasztó, ami szilárdabb és időállóbb kötést tudna létrehozni, mint a kohézió. Egyébként 1 uncia (28,3 gramm) aranyból több mint 30 m² aranyfüst készíthető.

Egy véletlen felfedezés folytán a mindennapi gyakorlatban is hasznát vesszük ennek a jelenségnek. Ólmos esőben a nők kiselejtezt harisnyát húznak a csizmájukra, így nem csúsznak el a lefagyott utakon. A harisnya vékony szála, apró szemei ugyanis kitöltik a jégfelület egyenetlenségeit, behatolnak a jégkristályok közé, és ezáltal a mikrogravitáció hozzátapasztja a lábat a csúszós úthoz. A gekkótalp laboratóriumi kikísérletezése és gyári sorozatgyártása esetén azonban már sokkal eszté-

tikusabban is megoldhatjuk ezt a problémát. Ezzel a mikroporózus anyaggal fogjuk bevonni a hótaposó csizmák és egyéb téli cipők talpát, mely által olyan stabilan fogunk közlekedni télen is, mint a gépkocsik a hólánccal. A legújabb hírek szerint Andre Geim nanotechnológus és kutató társai már ki is fejlesztettek egy több millió poliamid szállal borított rugalmas felületet. A mikron (ezredmilliméter) vastagságú szálak alkotta felület tapadási tulajdonságai megegyeznek a gekkótalppal, de gyártási költségei olyan magasak, hogy egyelőre csak egy 1 cm^2 -es darabot tudtak előállítani. Számításaik szerint egy 200 cm^2 -es (tenyényi) felület könnyen meg tudna tartani egy embert is a plafonon.

A mikrogravitációnak a súrlódásban is szerepe van. Két egymáshoz préselt anyag nem csak azért nem csúszik el egymáson, mert felületi egyenetlenségük ezt megakadályozza. A molekulák egymáshoz szorítása során fokozott gravitációs vonzás lép fel az atomok között, ami tovább növeli a súrlódási erőt. A mikrogravitációnak a ragasztás hatékonyságában is szerepe van. Mint tudjuk két anyag egymáshoz ragadását az adhézió⁵⁸ teszi lehetővé, amikor ragasztónak nevezett folyékony anyaggal töltjük ki a két anyag felületi egyenetlenségei közötti teret. A ragasztó molekulái mindkét anyag molekuláira rásimulnak, és adhéziós kötés jön létre közöttük. Szuperragasztók esetén ez oly erős lehet, hogy a két anyag többé nem választható el egymástól. Erőszakos szétválasztás esetén a ragasztó letép egy réteget valamelyik anyagról, és így válik el tőle. Kemény anyag (pl. fémek esetén) a ragasztó törik el. A ragasztó ugyanis többnyire műanyag, melynek szilárdsága sokkal kisebb a fémeknél. Azért hogy ez ne történjen meg, a legtöbb gyártó szigorúan előírja, hogy a ragasztót (pl. a ciánakrilát-tartalmú pillanatragasztót) a lehető legvékonyabb rétegben kell felvinni a ragasztandó felületre. Ezzel az előírással viszont öntudatlanul is tovább növelték a szuperragasztók hatékonyságát. A ragasztás szilárdságát ugyanis a mikrogravitáció is segíti. A szoros egymáshoz illesztés, a préseléses szárítás során a két anyag molekulái a lehető legközelebb kerülnek egymáshoz, és gravitációs vonzás alakul ki közöttük. A ragasztóanyag megszilárdulása után a két anyag már nem tud el távolodni egymástól, így a mikrogravitáció tartósan növeli a tapadást.

Ezt a jelenséget használta ki célirányosan két amerikai kutató a vízhatlan ragasztószalag kifejlesztése során. A mikrogravitáció nagy előnye, a vízhatlanság. A legtöbb ragasztóanyag ugyanis csak száraz felületen alkalmazható. Vizes felületről leválnak, a víz megakadályozza az adhéziós kötés létrejöttét. A mikrogravitáció viszont vízben is működik. Miután a gravitációs hullámok minden anyagon áthatolnak, a vízmolekulák jelenléte nem jelent akadályt. Ennek alapján Robert Langer és Jeffrey Karp olyan sebtapaszt fejlesztettek ki, amely nyílt sebekre és a belső sérülésekre egyaránt használható. Ezt a ragasztószalag felületének speciális kiképzése teszi lehetővé. A két kutatónak nanotechnika segítségével sikerült leutánozni a gekkótalpat, és ezáltal a korábban használt szövetbarát ragasztószalagok tapadása duplájára nőtt. A nedves közegben is működő mikrogravitációs tapadás következtében az újfajta szalagragasztó olyan helyeken is használható, ahol a hagyományos sebvarrás alig alkalmazható (pl. vékonybél- és érszakaszoknál) vagy gyomorfekély okozta gyomorátfúródásoknál. Mivel az újfajta ragasztószalag vékony és rugalmas, a sérült szakasz valósággal bepólyázható.

Miután megismertük a mikrogravitáció kihasználásának eddigi eredményeit, térjünk át a jövőbeli lehetőségeinkre. Ezek nem új dolgok, mert már az ókorban is alkalmazták őket. Tudományos kutatás azonban nem indult el ezen a téren, mert a hivatalos tudomány az ezoterikus jelenségeket a fantazmagória kategóriájába sorolta, és nem hajlandóak komolyan foglalkozni vele. Pedig ezeknek a szélhámosoknak nyilvánított jelenségeknek a kutatása vezetné őket a legmesszebbre. A mikrogravitáció semlegesítésének területén maradván tudományos körökben a legnagyobb ellenállást a sebhelymentes testfelnyitás lehetősége váltotta ki. Tudósaink a manilai healereknek már az említésétől is hideglelést kapnak. Pedig egy rendkívül nagy erejű mágnessel ők is képesek lennének a roncsolásmentes anyagszétválasztásra.

⁵⁸ Az adhézió jelensége, létrejöttének oka ma még nem tisztázott. A fizikusok jelenlegi magyarázata szerint adhézió akkor lép fel, ha két anyag összetapadása a felületi energia csökkenésével jár. A többi gyenge kölcsönhatáshoz hasonlóan valószínűleg az adhézió jelensége is szubatomi alapokra vezethető vissza.

A Fülöp-szigeteki healerek ugyanis ezt teszik az ujjaikból kiáramló koncentrált éteri energiával. Sebhelymentes és vérmentes műtéteteket végeznek, sőt a kimetszett szöveteket (pl. bélszakaszt) össze is tudják „ragasztani”. Az ép szakaszok egymásba gyúrását szintén ez a koncentrált energia teszi lehetővé, a mikrogravitáció semlegesítésével. Ebben a földrajzi régióban számos olyan gyógyító van, aki képes arra, hogy a kezéből kiáramló energiával egy erős antikohéziós teret hozzon létre, amely semlegesíti a molekulák közötti összetartó erőt, és ezáltal vágási sebek keletkezése, vagyis a sejtek szétroncsolása nélkül is képesek behatolni a test belsejébe. Ennek a magasabb rendű gyógyítási módszernek az az előnye, hogy az elhalt szövetdarabok eltakarítását nem bízzák a szervezet lassú öntisztító mechanizmusára, hanem egy sajátos műtéti eljárás során kiemelik a testből, tehát az energiabesugárzás útján meggyógyított szerveket egyúttal meg is tisztítják.

Miután a behatolás során a hagyományos műtéti eljárástól eltérően az egyes sejtek nem sérülnek meg, ezért a vérveszteség csak minimális, vér csak annyi keletkezik, amennyi a felnyitott bőr, illetve a kiszedett szövetdarabok hajszálér-csatlakozásaiból kiszivárog. Ha a beteg szerv egy darabja teljesen elhalt (pl. bélfekélynél), akkor a fekélyes bélszakaszt az ujjaikból kiáramló antikohéziós energiával besugározva kiszakítják, az ép végeket egymáshoz illesztik, és varratmentesen összezárják. Ebben a tevékenységükben már szükségük van egy segédhealerre is, aki műtét közben szintén az ujjából kiáradó energiával nyitva tartja a sebet, meggátolva a bőrfelület manipuláció alatti összezáródását. Az ép szövetek varratmentes csatlakoztatását az teszi lehetővé, hogy energiával való kezelés során a szétválasztott felületek mentén lévő molekulák között nagymértékben csökken az összetartó erő. A healer ezeket a „felpuhított” szövetdarabokat egymásba nyomja, majd az antikohéziós erőter megszüntetésével az összegyúrt molekulák között ismét helyreáll a kohéziós erő, és ez biztosítja az illeszkedő felületek tökéletes összeforradását.

A varratmentes összeforradás akkor is létrehozható, ha a healerek az egyes testrészek szöveteit teljes keresztmetszetben elválasztják egymástól. Tudjuk, hogy szilárd anyagok esetén két egymáshoz illesztett test normál körülmények között nem képes „egybeforrni”, mert a felületi egyenetlenségek megakadályozzák, hogy az egymással szemben fekvő molekulák olyan közel kerüljenek egymáshoz, amely lehetővé tenné a kohéziós kötést. A pozitív energiabesugárzás azonban csökkenti az összeillesztendő szövetdarabok közötti kohéziós erőt, és ezzel az anyagegyesítés felületi egyenetlenségből eredő gátja megszüntethető. A Yang jellegű szubatomi energiabesugárzás hatására a tézstaszerűen egymásba gyúrt szövetek összeforrnak. Az energiabesugárzás megszüntetése után az egymással érintkező molekulák közötti kohéziós kötés stabilizálódik, ami a továbbiakban biztosítja az összeillesztett szövetek hegképződés nélküli folytonosságát.⁵⁹

Ennél a fajta operációnál sokak számára érthetetlennek tűnik az is, hogy a szétnyitott testrészek hogyan képesek varratmentesen összezáródni. Ennek a jelenségnek az a magyarázata, hogy a seb két szélén, a szétnyitott és az egybefüggő szövetek határán álló molekulák átmeneti állapotban vannak. Ezekre a molekulákra már nem hat olyan erős energiasugárzás, amely teljes mértékben semlegesítené a közöttük ható kohéziós erőt, így az energiabesugárzás megszüntetése, vagyis az operáció befejezése után a határhelyzetben lévő molekulák ismét szorosan egymáshoz tapadnak. Ez a szoros kötődés viszont azzal a következménnyel jár, hogy a mellettük lévő szomszédos molekulák is olyan közel kerülnek egymáshoz, hogy közöttük is érvényesülni tud a kohéziós összehúzó erő. A kohéziós kötést helyreállító folyamat azután láncreakciószerűen végighalad a szétnyitott testfelület teljes hosszában úgy, hogy mindkét irányból egyre szűkül a seb, míg végül minden nyom nélkül cipzár-szerűen bezáródik.

Maga a diagnosztizálás, a betegség megállapítása kétféleképpen megy végbe. A healerek egy része látja az aurát és az erős elszíneződések alapján könnyen megtalálja a beteg szerveket. A healerek nagyobbik része a „clairvoyance” technikát alkalmazza, vagyis erős koncentráció útján agyfrekvenciájának egy alsóbb tartományában a páciens testét belülről fokról-fokra végigvizsgálja, és így keresi meg a beteg szerveket. Ennek a ma még misztikusnak mondható gyógyítási módszernek további előnye még, hogy a meglehetősen rossz higiéniai viszonyok ellenére sem kell számolni fertő-

⁵⁹ Aki részletekbe menően is tájékozódni szeretne erről a fajta műtétről, olvassa el Shirley MacLaine: *Belső útjaimon* című könyvét. Nagy értéke ennek a személyes tapasztalatokon alapuló műnek, hogy minden elfogultságtól mentesen, hitelesen számol be az eseményekről.

zésveszéllyel, mivel az intenzív bioenergia-sugárzás életképtelenné teszi a szervezetbe került vírusokat és baktériumokat, meggátolva ezzel a szaporodásukat. Az intenzív energiabesugárzás felborítja a testtől idegen sejtek energiaegyensúlyát, amelyek energiautánpótlás hiányában menthetetlenül elpusztulnak. (Ez a csíraölő hatás annyira intenzív, hogy az Arigo nevű mexikói pszí-sebész által operálóeszközként alkalmazott rozsdás bicska sem okozott soha fertőzést.) A műtét elvégzése után az antikohéziós tér megszüntetésével a molekulák közötti vonzóerő cipzárszerűen ismét zárja a megnyitott bőrfelületet, így a beavatkozás után seb nem képződik, vágási nyomok nem láthatók.

A bioenergia-kisugárzásnak a fertőtlenítésen kívül fájdalomcsillapító hatása is van, ezért ezeknél az operációknál nem alkalmaznak altatást sem. A többnyire néhány perces beavatkozás után a beteg felkel a műtőasztalról, és saját lábán távozik. A teljesség kedvéért érdemes megemlíteni, hogy a nyugati országokban praktizáló pszí-sebészek sok esetben meg sem nyitják a testet, hanem a műtet az aura éterinek nevezett rétegén hajtják végre, ami idővel áttevődik a fizikai testre. Egyébként igazán gyógyítani csak az éteri és a szellemtesten lehet. A fizikai test csupán a tünetek hordozója.

A Fülöp-szigeteki gyógyítók által végzett operációk során tapasztalható egy értelmetlennek látszó folyamat is. A healerok jelentős része ugyanis a test megnyitása után nem tisztítja meg a beteg szervezetet, hanem még a műtét előtt kívülről irányított sugárzással dematerializálja az elhalt szöveteket. A dematerializált sejteket azután újramaterializálja és felhossa a bőr alá. Ezt követően felnyitja a bőrt és kiemeli a materializált tárgyat, amely a csirkebélből kezdve a pénzérméig bármi lehet. Van olyan gyógyító is, aki fel sem nyitja a bőrt, hanem teleportációval kihozza a materializált tárgyat a bőr külső felszínére, és onnan távolítja el. Az elhalt vagy beteg szövetek dematerializálásakor felszabaduló szubatomi méretű energiarezcscék valószínűleg akadálytalanul eltávozhatnak a testből, mint ahogy ez a spontán remisszióval gyógyuló rákos betegekénél tapasztalható.

Akkor miért van szükség erre az újramaterializálási folyamatra? Talán így akarja a Mindenható felhívni az emberek figyelmét arra, hogy itt egy másfajta alapokon álló operációval állunk szemben? Vagy csupán a beteg bizalmának az elnyeréséről van szó, aki látván a vérző szövetdarabot megnyugszik, hogy valóban megoperálták, így most már biztosan meg fog gyógyulni. Az antikohéziós erőter egyébként a fertőtlenítésen és a fájdalomcsillapításon kívül képes a véráramlás csillapítására, sőt megállítására is. Így vastagabb erek szétválasztása esetén sem kell komolyabb vérvesztéssel számolnunk. Ennél a típusú műtétnél tehát nincs szükség vérátömlesztésre, így nem fenyeget a fertőző betegségek vérrrel történő terjesztésének veszélye. Mivel a koncentrált energiasugárzás eltorlaszolja a véráram útját, illetve beteg szövetek eltávolítása esetén lehegeszti az ereket, elmarad a vizenyőképződés is, így nem jelentkezik a műtét utáni fájdalom sem.

A pszí-sebészek eleve megnövekedett energiaszinttel születnek. A Fülöp-szigeteki Luzon törzs tagjai között apáról fiúra öröklődik ez a tulajdonság. Nem véletlen, hogy ebben az országban oly sok gyógyító van, akik pusztá kézzel operálnak. A XX. század elején a franciaországi San Urban községben egy olyan gyerek született, aki nem csak az ujjából, hanem az egész testéből igen erős mágneses sugárzást bocsátott ki. A közelében az emberek intenzív vonzó és taszító hatást érzektek, és a szervezetéből gyakran fénylő sugarak áradtak szét. Ezek ereje a gyermek növekedésével egyre fokozódott. 1 éves korában ideges érzékenység vett erőt rajta, és komolyan megbetegedett. Nem sokára meg is halt. Halála pillanatában olyan erős sugárzást bocsátott ki a teste, melynek fénye az egész szobát betöltötte.

A pszí-sebészek által alkalmazott testfelnyitó módszerrel könnyen megvalósítható lesz a sebhelymentes császármetszés is. A későbbiek során a szülés a császármetszés egy továbbfejlesztett változatával fájdalom nélkül zajlik le. Ennél az újfajta eljárásnál a hasfalat koncentrált mágneses energiát sugárzó manipulátorokkal nyitják meg, szülési komplikációk és a vérzés, a fájdalom, valamint a fertőzésveszély legcsekélyebb kockázata nélkül. A műtét után nem keletkezik sebhely, nem lesz szükség kórházi ápolásra, az ily módon véghez vitt császármetszés pedig nem korlátozza a további szülések számát sem. Ennek az eljárásnak a bevezetésével minden bizonnyal feledésbe merül a bérszülés intézménye is. Miután a terhességből már csak a gyermekvárás öröme marad meg, és nem kell többé tartani a szülés alatti fájdalmaktól, valamint az azt követő esetleges elváltozásoktól, ezért egyetlen nő sem fog idegenkedni többé gyermekei világrahozatalától.

Sajnos kevés ember van a világon, akiknek az ujjából olyan erős mágneses energia áramlik ki, amely képes szétnyitni a bőrt. Ilyen erős energia kisugárzására azonban nem csak az emberi test képes, hanem mesterségesen előállított eszközök is. Az ókorban ilyen eszköz volt a samir. A több ezer évvel ezelőtt használt kohézióerő-semlegesítő szubatomi energiakés valószínűleg kristálygerjesztésű volt, mert a feljegyzések szerint nem igényelt villamos táplálást. Ezt a titokzatos szerszámot évezredek óta alkalmazták a civilizációkban is. Az ókori zsidók „varázslatos samir”-nak nevezték, és a Talmudban is említést tesznek róla. Mind Mózes, mind Salamon megtiltotta, hogy templomaik építésénél „vaseszközt” (kalapácsot, vésőt, éket) használjanak a hatalmas kötömbök hasításához és faragásához. Ehelyett egy ősrégi szerszámmal látták el a mestereket. Ez a samir nevű eszköz „képes volt súrlódás vagy hő nélkül elvágni a legkeményebb anyagokat is”. A „sziklahasító kő” a gyémántot is úgy vágta, mint a kés a vaját.

Az általa kibocsátott koncentrált szubatomi energiasugarat valószínűleg nem lehetett kikapcsolni. Erre utal az az előírás, hogy „a samirt tilos vas- vagy bármilyen más fémedénybe helyezni, mivel az ilyen tokot ketté fogja törni. Gyapjúanyagba burkolva kell tartani, és azt egy árpakorpával teli ólomkosárba tenni.” A leírásokból azt is megtudhatjuk, hogy használat közben ez az eszköz teljesen zajtalan volt. Sajnos, a jeruzsálemi templom lerombolásakor a samir is eltűnt.

A részinformációk összegzése alapján megállapítható, hogy ez a rejtélyes eszköz koncentrált éteri energiát (éterion) bocsátott ki magából, amely az anyagra irányítva megszüntette a molekulák közötti összetartó erőt. A mikrogravitáció lenullázásával az anyag roncsolásmentesen kettévált. Mivel itt nem mechanikus zúzással történt a szétválasztás, nem volt jelentősége az anyag keménységének. Így a samir ugyanolyan könnyen vágta a gyémántot, mint a vaját. Ereje, hatótávolsága meglehetősen nagy volt. Ha valaki megfelelő ruha nélkül közelítette meg, borzalmas égési sérüléseket okozott. Miután ez az eszköz nem igényelt gerjesztést, táplálást, csak egy módon működhetett, az anyagból kiáramló mágneses sugárzás felfokozásával.

Iskolai tanulmányainkból tudjuk, hogy egyes fémek, mint pl. a vas mágnesessé tehető azáltal, hogy erős mágneses térnek teszik ki (pl. elektromágnessel gerjesztik). A tudomány a mágnesség eredetét az úgynevezett doménekre vezeti vissza, amelyek egyfajta rendezett mágnesességű szigetek. Normál állapotban ezek a kis mágneses szigetek összevissza állnak, emiatt a fém nem mutat mágneses tulajdonságokat. Egy erős külső mágneses tér hatására azonban ezek a kis szigetek egy irányba rendeződnek, és úgy is maradnak. Ettől a ferromágneses anyag permanens mágnessé válik. A lágyvas mágneses térereje viszonylag gyenge, de ritkaföldfémeket tartalmazó szupermágnes (pl. kobalt-szamárium vagy neodímium-vas-bór) alkalmazva a térerő egy nagyságrenddel megnő. Ezzel már sok mindent lehet kezdeni, pl. szupermágneseket alkalmaznak a Hi-Fi minőséget biztosító fejhallgatókban, hangszórókban. Anyagszétválasztásra azonban ez a térerő is kevés, de jó úton haladunk efelé.

Ha valamilyen módon sikerülne egy jól mágnesezhető fém vagy kristály mágneses doménjein belül az összes spint azonos irányba állítani, akkor egy olyan erős mágneses sugárzás jönne létre, amely plazmává alakítaná a levegőmolekulákat. A szakirodalom szerint a samir is így viselkedett, mivel használata közben vakító fényvillanásokat tapasztaltak. (A mágneses doméneken vagy tartományon belül a spinek az elektronokhoz kötődnek. A klasszikus szemlélet szerint az elektronok a pályakeringésen kívül saját tengely körüli forgást is végeznek, amit spinnek neveztek. Később a kvantummechanikai értelmezés alapján a többi elemi részecskéhez hasonlóan az elektron is hullámtermészetű, amire a forgás nem értelmezhető. Ezért a spint újabban elemi dipólmomentumnak nevezik, ami az atomban mozgó elektronok pályamozgásának megfeleltethető impulzusmomentumok eredője. A fizikusok jelenleg a spin létrejöttét elektronhoz tartozó kvantumtulajdonsággal magyarázzák, ami azt jelenti, hogy fogalmuk sincs a mágnesesség valódi okáról. Azt pedig még kevésbé tudják, hogy a mágnesek milyen energiát bocsátanak ki magukból.⁶⁰ Az éter létezését mindmáig tagadják, és a gravitációs hullámok létezését is csak 2016-ban ismerték el.)

⁶⁰ Emiatt egyes tudósok ilyen nyakatekert magyarázattal álltak elő: „Az elemi részecskék belsejében kifelé növekvő időhurok elburjánzások térbeli eloszlása, szerkezete aszimmetrikus. A komplex hullámterek csavarodási irányai is aszimmetriát mutatnak, tehát az időtartályn belül különböző helyeken különböző mennyiségű balos és jobbos időhurok figyelhető meg. Ez az egyenetlenség megfigyelhető a részecskén kívül is, a hullámtér szinkrodinamizmusában, amik

Ez persze nem akadályozza meg a mágnesek gyakorlati használatát. Egy ilyen rendkívül nagy erejű mágnessel mi is képesek lennénk a roncsolásmentes anyagszétválasztásra. A Fülöp-szigeteki healerek is ezt teszik az ujjaikból kiáramló koncentrált éteri energiával. A samir tehát nem varázslat és nem legenda, hanem egy létező szerszám volt, melynek működése egy általunk is ismert fizikai elv célirányos kihasználásán alapul. Némi kutatás árán mi is létre tudnánk hozni. Mellesleg a földönkívüli civilizációk az operációk során már nem samirt használnak, hanem 115-ös elemmel gerjesztett manipulátort. Ennek a fajta energiakésnek az az előnye, hogy kikapcsolható. A protonszugárzás leállításával megszűnik a 115-ös elem éterion-kibocsátása, így ennek az eszköznek a tárolásánál nincs szükség semmilyen óvintézkedésre.

Sajnos a samir összetételéről nem szólnak a legendák. A hozzá hasonló fémekről azonban szót ejtenek. Platón említi az atlantisziak kedvelt ötvözetét, az oreikhalkhoszt, melynek tűzszerű fénye volt. A görög istenek korából származik az adamosz (fékezhetetlen) fém, amelyből az istenek varázslatos fegyverei készültek. Erről is csak annyit tudunk, hogy pehelykönnyű volt, és ereje elképzelhetetlen. Nem volt olyan anyag a világon, amit az adamosz ne tudott volna egy pillanat alatt elvágni. Ez már nagyon hasonlít a samirhoz. Az adamoszból készült tárgyak elpusztíthatatlanok voltak. Olyan kemények, hogy megkarcolni sem lehetett őket.

A pszichokinézisnek csak egyik alkalmazási területe a pszí-sebészet. Ezen túlmenően még sok mindenre alkalmas. Legismertebb megnyilvánulása a fémek felpuhítása, a fémhajlítás. A fémek mágneses besugárzással történő meglágyításának legismertebb propagálója a magyar származású Uri Geller. Számtalan kanalat, villát görbített meg úgy, hogy a hüvelyk- és középső ujjából kiáramló intenzív mágneses sugárzással legyengítette a fématomok közötti mikrogravitációt. Ennek során néhányszor megsimogatta az evőeszköz nyelét, és az úgy meglágyult, hogy magától elgörbült. Az ujjakból kiáramló antikohéziós energia „megpuhítja” a fémtárgyakat, amelyek ily módon már a saját súlyuk alatt is meghajlanak.

Miután az anyag az energia belépése helyén puhább, mint a kilépés helyén, ezért felülről alkalmazva a besugárzást az a fura jelenség is előállhat, hogy a kanál nyele felfelé görbül. Ennek valószínűleg az az oka, hogy az anyag keményebb részeiben uralkodó feszültség a puhább, vagyis a könnyebben összenyomható felület felé hajlítja a fémet. Ha az anyagban túl nagy a feszültség, pl. műanyag vagy hőkezeletlen üveg esetén, akkor a feszültségócok besugárzásának hatására olyan kiegyenlítetlen erők szabadulnak fel, hogy a tárgy könnyen el is törhet. Egy bizonyos határon túl a Yang energia feldúsulása a besugárzott tárgy kristályszerkezetét is szétrobbanthatja, ami az anyag szétmorzsolódásában, szilánkokra való szétesésében nyilvánul meg.

Az előbbi pszichokinézisen alapuló jelenséggel rokon a telekinézis hatásmechanizmusa. A telekinézis szó szerint értelmezve távolról történő mozgatást jelent. Nem fizika ráhatással, hanem a pszichével (lélekkel) történik. Legismertebb alkalmazója szintén Uri Geller, aki laboratóriumi körülmények között a kémcsőbe zárt fémhuzalt távolról, az elméjével is meg tudta hajlítani. Ennél a ma még csak fémhajlítgatásoknál alkalmazott jelenségnél szintén egy intenzív energiaáramlás okozza a fémek alakváltozását. A pszichokinézis és a telekinézis rokon jelenségek. Ezért együttesen kell őket tanulmányozni. Megismerésük után nem lesz akadálya a mesterséges úton előállított szubatomi energiakés kifejlesztésének és használatának. Ha egyelőre nem tudunk a jelenlegi állandó mágneseknél nagyságrendekkel erősebb mágnes kifejlesztetni, akkor sem reménytelen a helyzet. Speciális tekercselt és nagyfeszültségű szolitonhullámmal táplált elektromágnesekkel minden bizonnyal elérjük célunkat. Ügyeljünk arra, hogy ebben az esetben is elengedhetetlen a rezonanciafrekvencián történő gerjesztés.

A pszichokinézis mesterséges alkalmazása az anyagmegmunkálás terén fog forradalmi változásokat előidézni. A hegesztések során nem hőenergiával, hanem szubatomi energiasugárzással fogjuk

---

irányfüggő módon helyezkednek el és mozognak a rendszer körül. Nagyobb távolságokon mindez azt eredményezi, hogy a társulatok hajlamossá válnak rendezett módon beállni a térben egymáshoz képest, adott csavaradási pozícióba. Egészen pontosan az alkotó részecskéik csavaradási jellemzői szinkronizálódnak, s ezáltal a társulat egésze egyfajta hullámtéri rendezettséget mutat. Ami kényszerítő erővel hat a körülötte lévő többi társulatra, szintén elrendezve azok részecskéit. Ezt a rendező erőt nevezzük felmágnesezésnek.”

a kohéziós erőt megszüntetni, és a fématomokat egymásba folytatni. Az öntés művelete is jóval egyszerűbbé válik, mert az energiasugárzással meglágyított fémet viszonylag egyszerű módon lehet majd a kívánt formára idomítani. Mivel ez a technológia nem jár hőfejlődéssel, az egymáshoz hegesztendő anyagok nem égnék el, ami azt eredményezi, hogy a fémeken kívül más anyagok is összeköthetők lesznek ezen a módon. Ez azt jelenti, hogy a későbbiekben nem lesz szükség ragasztókra. Ha eltörik valami, vagy ha két azonos, illetve különböző anyagot egymáshoz akarunk erősíteni semmi mást nem kell tenni, mint az összeillesztendő felületeket Yang jellegű elektromágnessel besugározni, majd egymáshoz préselni. Az ily módon létrejött kötés felülmúlja a legjobb ragasztó által biztosított szilárdságot is, mivel anyagfolytonosságot hoz létre.

Jobb sorsra érdemes kutatóink egyelőre nem tudnak vagy nem mernek ezzel a jelenséggel foglalkozni. Pedig érdemes lenne ezt a módszert kiemelni a cirkuszi mutatványok sorából. A telekinézis egyik megnyilvánulása, hogy úgynevezett „extraszensz” személyek két kezük között különböző tárgyakat lebegtetnek anélkül, hogy hozzáérnének. Az indiai fakírok számára is ez az energiakisugárzás teszi lehetővé, hogy vastag tűkkel a fájdalom legcsekélyebb jele nélkül át tudják szúrni a fülüket, karjukat vagy bármely testrészüket. Lehet, hogy a pszichokinézis is részt vesz ebben a folyamatban. A Fülöp-szigeteki healerekhez hasonlóan valószínűleg az ujjaikból kiáramló energia nyitja meg a tű előtt a bőrfelületet, és állítja meg a vérzést. Mivel a behatolás sejtroncsolás nélkül történik, a tű kihúzása után a bőrfelületen sebhely nem képződik. Mély transzban arra is képesek, hogy levágnak egy darabot a nyelvükből, majd mintha mi sem történt volna „visszaragasztják” a helyére.

A hagyományos gondolkodásmód számára érthetetlennek tűnik a levágott testrészt pontos visszaillesztési módja. Orvostudományunk jelenlegi fejlettségi szintjén már egy levágott ujj visszavarázása is többórás műtétet igényel. A fakírok viszont csak egymáshoz illesztik a két elválasztott testrészt, és egy pillanat alatt összeforrnak. Ezt az teszi lehetővé, hogy a roncsolásmentes anyagszétválasztásnál nem sérülnek meg a szövetek, hanem csak eltávolodnak egymástól. Ismét egymáshoz illesztve őket a mikrogravitáció összezárja a szétválasztott molekulákat. Az illesztés sem történik véletlenszerűen. Ezt az étertest irányítja. Anyagszétválasztásnál nem sérül a szubatomi energiáreszcskékből álló étertest. Mindkét anyagdarab tartalmazza az egész étertestet. Ezért összeillesztésénél az étertest úgy irányítja a molekulákat, hogy megfelelő szövetdarabok kapcsolódjanak egymással. Ez olyan, mint amikor két mágnesrudat illesztünk egymáshoz. Hiába rakjuk őket egymás mellé, a mágneses térerő úgy rántja őket egymáshoz, mintha folytonos rudat alkotnának.

A földönkívüli civilizációk is így végzik az agyműtétet. Szubatomi energiakéssel körbevágják a koponyát, leemelik a koponyatetőt, majd a minden oldalról elérhető agyvelőn elvégzik a műtétet. (pl. kioperálják az agydaganatot.) Ezt követően pozícióhelyesen visszarakják a koponyatetőt, a pontos illesztést pedig az étertest már magától elvégzi. Ez az illesztés annyira precíz, hogy a műtét után semmilyen sérülés sem látható az arcon. Vérzés, nyirokérzivárgás sem történik a levágott testrészekben, mert az elválasztott szövetek cipzárszerűen bezáródnak. Az eltávolított testrész visszaillesztése során ez a cipzárszerű záródás a szétválasztott molekulák között jön létre. Ezt követően a levágott testrészben is megindul a véráramlás, a nyirokérkeringés. Minden molekula a helyére kerül. Ebben a folyamatban nagy szerepe van az étertestnek is. Az étertest roncsolásos anyagszétválasztás esetén is képes regenerálni a fizikai testet, de embereknél ezt csak kisebb baleset esetén (pl. bőrsérülés) képes megtenni.

A roncsolásmentes testmegnyitás előbbinél is meghökkentőbb módját produkálta egy holland bűvész. Minin Dajo egy zürichi kórház orvosai előtt adta elő azt a mutatványát, hogy asszisztense a vesék magasságában beledöfött egy 70 cm hosszú és 8 mm vastag vívótört a hátába, melynek hegye a melléből állt ki kb. 30 cm hosszán. Ebben az állapotban felsétált az I. emeleti röntgenosztályra, ahol átvilágították. A nyársat 20 perc múlva húzták ki a testéből, és se előtte, se utána nem vesztett egy csepp vért sem. A röntgenfelvétel egyértelműen kimutatta, hogy kétszer is átszűrődött a hashártya, de a penge áthatolt a vesén, a gyomron, a beleken és a májon is. Normál körülmények között ilyen esetben azonnal beáll a halál. Amikor a bűvész az izgalmakat tovább fokozva egyszerre három tört szúratott a testébe, a hatóságok betiltották a mutatványt.

A hivatalos szervek egyelőre nem vesznek tudomást erről a jelenségről, pedig ezeknek a különleges embereknek a felkutatása a tudományos haladás szempontjából alapvető fontosságú lenne. Ők

ugyanis a kísérletet végző kutatók számára bármikor képesek azokat a parapszichológiai jelenségeket produkálni, amelyeknek művi előállítása ma még nem lehetséges. Így nem marad más hátra, mint a civil kezdeményezés. Ha nem akarunk beleragadni a XX. század posványába, ha nem nyugszunk bele a természet rohamos pusztulásába, ami maga után vonja az emberiség pusztulását is, akkor nekünk kell cselekedni. Ezen a téren is magánkutatóknak kell átvenni a hivatásos kutatók szerepét. Ez persze nem lesz könnyű, mert a laikusok nem rendelkeznek megfelelő szaktudással, ami sok veszélyt rejt magában. Hozzá nem értésükkel önmagukat és a környezetüket is veszélybe sodorhatják.

Különösen ezen a szakterületen okozhatunk kárt másoknak. Ezért nagyon megfontoltan, és kellő óvatossággal kell eljárni minden lépésünk során. Nehogy úgy járjunk, mint az az amatőr parapszichológus, aki pszichokinézissel kettéválasztott egy nőt, és már nem tudta összeilleszteni a két testrészét. Emiatt az alkalmilag összeverődött nézőközönségben hatalmas pánik tört ki. Az esetről készült videó ezen a címen tekinthető meg: <http://videa.hu/video/vicces/trukk-eses-humor-hulyules-83rSO8e1z7Qbn70G> Újabban bűvészek is alkalmazzák a pszichokinézist mutatványaikban. Egyikük a saját csecsemőjét választotta ketté, hasonlóan meggyőző módon. Neki szerencséje volt, mert a felső és alsó testét össze is tudta illeszteni. Webcím: http://indavideo.hu/video/Kettevagta_kislanyat_a_buvesz

Budapest, 2018.02.12.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkékké leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkiel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

Antigravitációs hajtóművek

(Működési leírás)

Frissítés: 2021. szeptember 28.

Az ezotéria legizgalmasabb területe az Ufológia. Oly sokan foglalkoznak vele, hogy már önálló szakterületté vált. Ez az elnevezés az **Unidentified Flying Object** rövidítéséből származik. Az UFO a földönkívüli űrjárművek hivatalos neve, de a köznyelv csak repülő csészealjoknak nevezi őket. Egyelőre csupán annyit tudunk ezekről az űrjárművekről, hogy antigravitációs hajtóművel rendelkeznek. Pedig többet is tudhatnánk. A földönkívüli civilizációk közel féltucatnyi antigravitációs hajtómű ötletét, sőt tervrajzát adták át nekünk, de senkinek sem kell. Pedig ezeknek az ötleteknek a megvalósítása már néhány ezer dollárból megoldható lenne. De nekünk akkor sem kell. Inkább gyártjuk tovább a több százmillió dollárba kerülő egyszer használatos rakétáinkat. Nem hisszük el, hogy az űrbe való kijutás egyszerűen és olcsón is megoldható. Tudósaink kipróbálni sem hajlandóak ezeket az ötleteket. A gravitáció semlegesítése, a tetszőleges sebességgel történő fellebegtetés nem érdekli őket. Akkor sem, ha az ehhez szükséges energia ingyen van, és a kémiai hajtóművel ellentétben a legcsekélyebb mértékben sem szennyezi a levegőt.

Több mint száz éve mind repülőgépeink, mind helikoptereink repülését a Bernoulli-féle felhajtóerő biztosítja. Ez azt jelenti, hogy levegő nélkül nem tudnak repülni, űrjárműként használhatatlanok. Kozmikus utazásra még mindig füstölgő rakétákat használunk. Hiába sejtjük már évtizedek óta, hogy a repülésnek van egy korszerűbb, és a világűrben is használható módja, a gravitáció lenullázása, senki sem hajlandó az antigravitációs hajtóművet kifejleszteni. Pedig a földönkívüliek inspirációja alapján már jó néhány fajtáját ismerjük. (Az egyikről tervrajzokat is kaptunk.) Ezeknek a hajtóműveknek a bonyolultsága meg sem közelíti a légcavaros és sugárhajtású repülőgépek szerkezeti megoldását.⁶¹ Sokkal könnyebben és sokkal olcsóbban gyárthatók lennének, ráadásul üzemanyagot sem fogyasztanak. Ennek ellenére nem foglalkoznak vele, mert az ezoterikusok minden állítása „kuruzslás, szélhámosság”.

Tudósaink szemellenzős, öntelt, a határtudományok eredményeivel mit sem törődő viselkedésének tudható be, a Columbia űrsikló tragédiája is. Hét magasan képzett, kiváló szakembernek kellett meghalnia azért, mert az aerodinamikai kutatások vezetői nem hajlandóak foglalkozni az antigravitációs hajtóművekkel. Az űrkutatás elindítása után hat évtizeddel még mindig ágyúgolyóként lövünk ki asztronautáinkat a világűrbe, és a szabadesés által foglyul ejtett hullócsillagként érkeznek vissza. A fellőtt rakéta aztán vagy eléri a szökési sebességet, vagy nem. Ha nem, visszapottyann a földre, vagy elég a légterben. Nem csoda, hogy a kilövésnél használt gyúlékony töltettől felrobbannak, mint annak idején a Challenger űrhajó, ugyancsak héttagú legénységével együtt. Vagy a gravitációs vonzóerő által kiváltott fékezhetetlen sebesség miatt elégnék a légterben, ahogy nemrég a Columbia űrsikló személyzete. Az antigravitációs hajtóművek tetszőleges sebességgel lebegtetnék ki járművünket az űrbe, és bármilyen sebességgel visszatérhetnénk. Nem veszélyeztethetne bennünket többé sem a kémiai hajtóművek robbanása, sem a sűrűlódási hő miatti elégs.

Arról nem is szólva, hogy ez a meghajtási mód nagyságrendekkel olcsóbbá tenné az űrutazást. Ósdi rakétáinkban minden kilogramm hasznos teher világűrbe juttatásához 5180 kg üzemanyagra van szükség. Ez főleg annak tudható be, hogy a kémiai hajtóművek hatásfoka siralmas. Nemcsak az üzemanyag drága hozzá, hanem energiává alakításának hatásfoka is rendkívül rossz. Ilyen körülmények között egy-egy műhold Föld körüli pályára állítása 250 millió dollárba kerül. Pedig csak 100 km magasra lövük fel őket. Az űrutazás nagyságrendekkel nagyobb kiadással jár. Ezzel a technológiával 1 kilogrammnyi teher Marsra való eljuttatása 100 ezer dollárnyi költséget igényel. Mi pedig a jelenlegi körülmények között soha sem fogunk eljutni a bolygósomszédunkra, mert az ember űrutazása

⁶¹ Legalább akkora a különbség köztük, mint az elektromos és a benzinmotoros gépkocsi között. A tisztán elektromos gépkocsi jóval kevesebb alkatrészből áll, és sokkal gyorsabban s olcsóbban elkészíthető, mint a robbanómotoros. Jelenleg azért kerül olyan sokba, mert a kényszerűen alkalmazott akkumulátor duplájára emeli az árát. Széles körű alkalmazását is az akkumulátor gátolja a rövid hatótávolságával.

a Marsra 100 milliárd dollárt emésztene fel. Ennyi pénzt még az Egyesült Államok sem képes áldozni egyetlen útra.

Nem kis mértékben növeli az űrutazás költségét, hogy használat után eldobjuk a rakétáinkat. A mi űrhajóink olyanok, mint a patron. Ha kiürül, el kell hajítani. Nem csak a tartály, a karosszéria pusztul el, hanem a bonyolult és drága vezérlőmű is. Az amerikaiak által használt űrsikló sem kivétel ez alól, mert azt is rakéta juttatja ki a világűrbe. Eddig több mint 4000 űrhajót lőttünk ki a kozmoszba ezzel az elavult módszerrel. A naprendszerrel tovább azonban nem jutottunk velük. Jelenlegi űrjárműveinkkel ugyanis a Föld teljes energiatermelésének kétszerese kellene ahhoz, hogy a legközelebbi csillagra eljussunk.

Rakétakonstruktoraink tisztában vannak ezzel a helyzettel, mégsem hajlandóak rálépni az új útra. A kőkorszaki technikához való ragaszkodásuk oda vezetett, hogy az Interneten már gúnyverseket gyártanak az amerikai űrhajózási hivatalról. Ezek egyike így szól: „Minek a rövidítése a NASA? Need Another Seven Astronauts!”⁶² (Kell még másik hét űrhajós!) Jó lenne, ha az űrhajózás irányítói eldöntenék végre, hogy mi a cél. Ki akarnak jutni a kozmoszba, vagy teljesen le akarják járatni magukat? Az előbbi úton még el sem indultak, az utóbbin viszont hétmérföldes léptekkel haladnak előre. Eközben fejfák szegélyezik az útjukat. Nem az elkerülhetetlen áldozatoké, hanem az ostobaság, a beszűkült gondolkodásmód következtében elpusztultaké. Nem akarjuk elhinni, hogy az univerzum tele van energiával. Még mindig fosszilis és szénhidrogénekkel nyerhető energiában gondolkodunk, és azt számolgatjuk, hogy ebből mennyit kell magunkkal vinni egy hosszabb útra. Képtelenek vagyunk megszabadulni a több évszázados beidegződésektől.

Ebből a gödörből csak a földönkívüli civilizációk tudnának kirángatni bennünket. Füstölgő rakétáinkkal folytatott nevetséges játszódásainkhoz azonban egyetlen értelmes civilizáció sem kíván asszisztálni. A harmadik típusú találkozásokból származó információk szerint gyakran letekintenek az űrállomásainkra, és mosolyogva figyelik kisded játékaikat, nevetséges rakétáink körüli fontoskodásunkat.

Kevesen tudják, hogy az antigravitációs hajtómű feltalálása is Tesla nevéhez fűződik. Először neki sikerült ezt a szerkezetet előállítani, akaratlanul. 1890-ben New York-i laboratóriumában bekapcsolta mechanikus oszcillátorát, és a frekvencia növelésével megpróbálta elérni az épület rezonanciafrekvenciáját. Szerencsére ez nem sikerült neki, különben az egész épület ráomlott volna. Az épület recsegése, ropogó hangja még nem riasztotta el a kísérlet folytatásától, a mechanikus oszcillátorból kisugárzó nagy mennyiségű Yang energia azonban beszívárgott a laboratórium felszerelésébe, amitől a nehéz gépek felemelkedtek. Ettől Tesla úgy megijedt, hogy kalapáccsal összetörte a készüléket. A kísérlet épületen kívül is káoszt okozott. Az utcán akkora zavar támadt, hogy kiszállt a rendőrség és a mentők. Tesla és munkatársai nem tudták megmagyarázni a furcsa jelenség okát, mert ők maguk sem tudták, hogy miről van szó, ezért azt mondták a rendőröknek, hogy biztosan földrengés volt.

A Tesla által akaratlanul feltalált antigravitációs generátor a szolitonhatásnak köszönhetette a mágneses kisugárzását. Mint tudjuk szolitonos gerjesztésnél az energia kumulálódik. Egy bizonyos érték felett már oly mértékű lesz, hogy kisugárzódik a generátorból. Miután a koncentrált éteri kisugárzás antigravitációs hatást vált ki, a generátor és a laboratórium berendezései felemelkedtek, és elkezdtek lebegni. Mivel ezek a tárgyak nem voltak kiegyensúlyozva, felemelkedésük elbillenéssel járt. Ez jelentős kárt tett a környezetükben. Nem csoda, hogy ennek a nem éppen szokványos káosznak láttán Tesla megijedt, és ahelyett, hogy kikapcsolta volna a generátorát, kalapáccsal összetörte. A szolitonhatás tehát nagyon hasznos az antigravitációs hatás előidézésében, de önmagában nem képes akkora erőt kifejteni, ami képes lenne egy több tonnás járművet a magasba emelni. Ehhez hatékonyabb hajtóművek kellenek. Ezeknek a gerjesztése során már alkalmazhatók a szolitonhullámok, mert ez tovább növeli hatékonyságukat.

⁶² níd enádö(r) szevn esztronótsz

Az antigravitációt előidéző koncentrált éteri kisugárzás többféle módon is létrehozható. Működési mechanizmusuk ismertetését kezdjük a legáltalánosabban használt hajtóművel, amely az ellenirányú mágneses gerjesztés elvén működik.⁶³ Ez a fizikusaink által még nem ismert folyamat nagyon könnyen előidézhető. Középiskolai tanulmányaiból mindenki ismeri a szinkrongenerátor működési elvét. Ha a forgórész tekercseibe egyenáramot vezetünk, a meginduló szabadelektronok kisugárzásuknál fogva haladási irányukra merőleges elektromágneses erővonalakat hoznak létre. Ezek az erővonalak beleindukálnak az állórész tekercseibe. Ennek hatására megindul bennük is az elektronáramlás, a generátor áramot termel. Ehhez persze meg kell pörgetni a forgórészt, amit a vízi erőműveknél vagy atomerőműveknél a turbina végez. (Mivel itt nem áramtermelés a cél, erre a feladatra egy aszinkronmotort célszerű használni. Miután a rövidre zárt forgórészű, kalickás aszinkronmotor csúszógyűrűt se tartalmaz, egyáltalán nem igényel karbantartást.) A generátor előnye a dinamóval szemben az, hogy az indukált áram kommutátor nélkül, közvetlenül az állórészről vezethető el. Így nincs szükség mozgó és súrlódó alkatrészek karbantartására. (Kommutátorlemezek tisztítása, az elkopott szénkefék cseréje.)

Most kapcsoljunk a generátor állórészére háromfázisú váltóáramot, és vegyük le a tengelyéről az aszinkronmotort. Erre a generátor átalakul szinkronmotorrá. Nekünk azonban nincs szükségünk sem áramtermelő generátorra, sem villanymotorra. Ezért kísérletezzük tovább. Fordítsuk meg a forgórész gerjesztőáramát, és továbbra is gerjesszük az állórész tekercseit. Erre a forgórész lebénul. Most az állórész periodikusan felmágneseződő pólusai nem tudják eltaszítani a forgórész pólusait, mert azok ellentétes irányban mágneseződtek fel. Az északi pólus a délivel, a déli pedig az északival találkozik. Mivel ezek vonzzák egymást, a motor leáll. Az álló- és a forgórész gerjesztése továbbra is fennáll, az elektromágneses erővonalak nem tűntek el, csak a motor lebénul, moccanni sem tud. (Nem zárható ki, hogy háromfázisú motor esetén ez a jelenség csak akkor áll elő, ha a forgórész is háromfázisú tekercselést tartalmaz. Ez esetben a forgórészt eltolt fázisú szinuszhullámmal kell táplálni. Az eltolás mértékét úgy kell beállítani, hogy az állórész egymáshoz képest 120° -al eltolt szinuszhullámainak maximuma a forgórész szinuszhullámainak minimumával találkozzon.)

Most szereljük vissza az aszinkronmotort a generátor tengelyére, és fordított polaritással indítsuk el ellenkező irányba. Ebben az elrendezésben az egymással szemben álló ellentétesen felmágnesezett pólusok beleindukálnak egymásba. Erre még több elektron válik le a tekercsek rézatomjairól, ami még inkább megbénítaná a forgórészt. Ez azonban most nem megy, mert az aszinkronmotor forgatja. Helyette egy különös jelenség lép fel. Ahogy nő az atomokról leváló elektronok száma, annál nagyobb lesz az űr a rézvezetőben. Mivel az univerzum nem tűri az űrt, azt igyekszik éterrel kitölteni. Ezért igen nagy mennyiségben áramlanak be éteri részecskék a réztekercsbe. Oly sok kerül bele, hogy kisugárzódik belőle. A koncentráltan kisugárzódó éterionok a gravitonokkal kölcsönhatásba lépve antigravitációs hatást váltanak ki.

Ez a taszító erő az űrben is létrejön, csak másként. Itt Newton impulzusmegmaradási törvénye érvényesül, melynek megnyilvánulását leglátványosabb formában a sugárhajtású repülőgépeknél és a rakétáknál figyelhetjük meg. Ezeknek a járműveknek a haladását az teszi lehetővé, hogy a hajtóműből nagy sebességgel kiáramló gáz, illetve forró levegő beleütközik az éter szubatomi energiáreszecskeibe, és ez a sűrű közeg rugóként ellöki magától a gázmolekulák közvetítésével nekifeszülő objektumot. Az ily módon nyert lendület annál nagyobb, minél nagyobb az éter alkotta energiasűrűségű anyag sűrűsége. Szinte határtalan lendület érhető el akkor, ha ezzel a mindenütt jelen levő energiasűrűséggel nem anyagot, hanem szubatomi energiáreszecskéket ütköztetünk. A koncentrált éteri kisugárzás sűrűsége ugyanis nagyságrendekkel nagyobb, mint a gázoké, ezért az ily módon lezajló ütköztetés összehasonlíthatatlanul nagyobb lendületet ad a járműnek, mint az általunk használt kémiai hajtóművek. Ennek tudható be, hogy az antigravitációs hajtóművel ellátott UFO-k sebessége az űrben elérheti a 72 000 km/h-át is.

A fő hajtóerőt tehát a kozmoszban is az antigravitációs hajtómű szolgáltatná, a kormányozhatóságát pedig az oldalt, illetve felül elhelyezett kis teljesítményű sugárágyúk biztosítanák az impulzusmegmaradás elvén. (A földönkívüliek ennél egyszerűbb megoldást alkalmaznak. Vagy megdöntik a

⁶³ Részletes leírása az **Ezoterikus körkép** című könyvem II. kötetében található. (VII. fejezet, Az ezotéria műszaki alapjai rovat.)

fő hajtóművet, ami irányváltoztatásra kényszeríti a járművet, vagy az útiránnyal ellentétes oldalát erősebben gerjesztik. Ennek az egyszerűen kivitelezhető manőverezésnek az a hátránya, hogy az űrhajó csak srégen tud oldalirányba mozdulni, kint az űrben pedig nem tud lefelé haladni, illetve hátrafelé ugrani, ami egy űrháborúban nem túl előnyös tulajdonság. (Hátrafelé csak úgy tud repülni, ha megfordul.) Földközeli azonban ez a hátrány nem jelentkezik, mert lefelé mozduláskor nem kell mást tenni, mint kikapcsolni a hajtóművet. Ekkor a gravitáció lehúzza a járművet.

A forgórész ellenirányú forгатása valószínűleg nagy teljesítményű aszinkronmotort igényel, de ennek fogyasztása a kozmoszban, hosszú utazásoknál sem okoz gondot. Nincs szükség nagyméretű akkumulátorra, mert egy Tesla-konverter korlátlan ideig képes ellátni elegendő árammal. A kísérletezés végén ne feledkezzünk el a szolitonos gerjesztésről. Az állórész gerjesztését kétirányú (pozitív és negatív félperiódust tartalmazó) szolitonhullámmal kell végezni. Ezáltal az antigravitációs hajtómű hatásfoka tovább nő. Meg kellene vizsgálni azt is, hogy a forgórészt lehet-e ugyanilyen szolitonhullámmal táplálni. Ha igen, ezt is ily módon kell gerjeszteni. Ez esetben további hatásfoknövelés jön létre, mivel az éteri részecskék a forgórészben is besegítenek a szabadelektron-leválasztásba, mely által még intenzívebbé válik a hajtómű antigravitációs kisugárzása. A szolitonhullám maximális hatékonysága érdekében frekvenciáját a gerjesztett tekercsek rezonanciafrekvenciájára kell hangolni. Az antigravitációs hajtómű üzemeltetése során az állórészre kapcsolt áram és a gerjesztőáram polaritásán kívül ügyelni kell a forgásirányra is. A forgórész ellenkező irányú meghajtása esetén a két mágnes tér nem erősíti, hanem legerjeszti egymást. A forgórészt tehát olyan irányba kell mozgatni, hogy a két mágneses mező egymást erősítse.

A gravitációs hullámok és a νril ⁶⁴ egymásra gyakorolt taszító hatása hozza létre az antigravitációt. A rezonanciafrekvencia és a szolitonhullámok által létrehozott töltéskumulálódás együttes fennállása esetén olyan erőssé válik a νril , hogy ionizálja a levegőmolekulákat, és ezáltal plazmaburkot hoz létre a hajtómű körül. Ennek színe a szivárvány színeit követi, vagyis kezdetben vörös, majd narancs, sárga, zöld, kék, végül a legintenzívebb energiakiáramlásnál ibolyaszínű lesz. Az űrhajó körüli plazmaburok kint az űrben is megmarad, de ott vakító fehér a színe. (Távolról nézve olyan, mintha egy kis csillag lenne. Csak akkor lehet megkülönböztetni a csillagoktól, ha megmozdul.)

Az erőter, vagyis az emelőképesség leghatékonyabban a fordulatszám növelésével fokozható. Ehhez azonban háromfázisú aszinkronmotorra van szükség, mert az egyfázisú aszinkronmotor fordulatszáma körülményesen és csak szűk határok változtatható. Míg az egyenáramú motorok fordulatszáma a tápfeszültség csökkentésével egyszerűen megoldható, váltakozó áramú motoroknál ez nem járható út. A tápfeszültség csökkentése esetén könnyen kiesnek a szinkronból, és leállnak. Ekkor túlmelegednek és leégnek. A gerjesztőfrekvencia változtatásával azonban széles határok között változtatható a fordulatszámuk. A frekvenciaváltó egy elektronikus áramkör, ahol triac végzi a frekvenciaszabályozást. A háromfázisú táplálás szükségtelené teszi az indító kondenzátor használatát is. (Az egyfázisú aszinkronmotorok nem indulnak el maguktól. Ehhez egy néhány másodpercig tartó segédfázisra van szükségük. Ezt hozza létre a nagy kapacitású indító kondenzátor.)

A következő ígéretesnek tűnő antigravitációs hajtómű a higanycirkulációs motor. Az óindiai eposzokban is találhatók utalások arra vonatkozóan, hogy a hozzájuk látogató istenek egyik járművét a „vimana”-t is higany hajtotta. A Mahábháratából idézve: „A higanyban levő erőn át, ami a hajtó forgószelet működésbe hozta, a vimana óriási távolságokat tudott megtenni az égen.” A fizika nyelvére lefordítva a „higanyban rejlő erő” nem lehet más, mint a hajtóműben fellépő mágneses erővonalak összessége, amelyet a higany, mint folyékony forgórész közvetített. Ez a fajta elektromotor azonban nem mechanikus hajtásra szolgált, hanem szubatomi energiakeltésre. Ezért a belőle kiáramló „hajtó forgószelet” minden bizonnyal az általa keltett pozitív mágneses kisugárzásra utal, ami a gravitációs erőt semlegesítve magasba emelte a járművet. Ezt a feltételezést támasztja alá az a kitétel, hogy „a higanyban levő erő indítja be a hordozó sugarat, és a szekér hirtelen az égbolt gyöngyszemévé válik.”

Ez a fajta hajtás igen hatékony lehetett. A Védák könyve szerint a 113 különböző típusú vimana között akadt olyan is, amely a „gondolat sebességével repült”. (Ez a megjegyzés arra utal, hogy már

⁶⁴ A földönkívüli civilizációk a koncentrált éterionok által alkotott sugárnyalábot „ νril ”-nek nevezik.

akkor ismerték az étertestben, hiperürsebességgel történő utazást.) A vimana nem csak a levegőben haladhatott, hanem a tengerben is; és gyakran kirepültek vele a világűrbe, hogy meglátogassák a Föld körül keringő űrvárosok egyikét. Ennek az ókori technikai leírásnak a hitelét jelentős mértékben növeli az apró részletek precíz feljegyzése. Ezek egyike, hogy amikor a vimana a „légbe emelkedett, megzendült egy égi hang”. Modern korunkban már egyértelmű, hogy ez a misztikus égzengés nem volt más, mint az a robbanás, ami a hangsebesség átlépésekor keletkezik. Ennek a jelenségnek a bekövetkeztét valószínűsíti az a pontosan rögzített adat is, mely szerint a vimana repülési sebessége mai mértékegységre átszámítva 5760 km/h volt, tehát jócskán átlépte a hangsebességet.

Sajnos ezeket a járműveket az időközben eltávozott földönkívüliek magukkal vitték, de az indiaiak kőből megalkották a pontos másolatukat. Az Indiában a buddhista templomokban látható sztúpák azokat a járműveket szimbolizálják, amelyekkel „isteneik” meglátogatták őket. Ezért nem jelent Indiában problémát a Földön kívüli civilizációk létében való hit. Náluk lépten-nyomon látni ennek bizonyítékát. Az évezredekkel ezelőtti nemzedékek feljegyzései, legendái is szinte csak erről szólnak, amit már gyermekkorukban magukba szívnak. Indiában mindenki természetesnek találja, hogy a mi világunkon kívül sok millió lakott világ található az univerzumban.

A Védák könyvének egy másik kötetében, a Samarangana Sutradhara-ban 230 oldalon keresztül olvashatunk a korabeli repülőgépek konstrukciójáról, építésük, működtetésük és karbantartásuk részletes módjáról is. Még a különféle üzemanyagok összetételét is közlik. A baj csak az, hogy ezeknek a szavaknak a jelentése elveszett az elmúlt évezredek során. A szakértők csupán egyetlen anyag nevét, a higanyt tudták egyértelműen lefordítani. Tovább növeli ezeknek a feljegyzéseknek a hitelét, hogy ez esetben fordítói belemagyarázásokról sem lehet szó; mivel ezekről a leírásokról az első angol nyelvű fordítás 1875-ben készült, amikor a mi világunkban nemhogy űrhajók, de még repülőgépek sem voltak. Így a nyelvészek kizárólag a szövegben leírtakra hagyatkozhattak. A higany ez irányú alkalmazhatóságát támasztja alá egy új keletű hír is, mely szerint 1979-ben néhány fura öltözetű idegen egy Berezin nevű villanyszerelőnek információkat adott át egy higanycirkulációs motorról. Ezeket a vázlatokat a volt Szovjetunió számos kutatóintézetében gondosan tanulmányozták, és nem zárták ki ennek az ismeretlen elven működő motornak a használhatóságát.

Egy lépéssel közelebb kerültünk a higanycirkulációs motor működésének megértéséhez egy amerikai rakétakutató mérnök, Dan Fry élménybeszámolójából. Faggatózása során azt is sikerült megtudni a kényszerleszállást végrehajtott idegenektől, hogy a higany gerjesztését nem elektromos úton végzik. „A csövekben áramló higany oly módon válik mágnessé, hogy akkora sebességgel áramlik, mint a fény, vagy mint az elektronok.” Amikor a mérnök kifejezte hitetlenkedését, hogy ez egy cső belsejében lehetetlen, azt a választ kapta, hogy: *„Nem az. Amint a folyadék elhagyja a csövet, a másik végén már be is lép újra. Ezáltal az elérhető relatív sebesség végtelenül nagy.”*

Ha ez igaz, akkor a gerjesztést, a szabadelektron-keltést minden valószínűség szerint az éter végzi. A higany kötött rácsszerkezetbe tömörült atomjai nekiütköznek az éteri részecskének, amelyek szabadelektronokat választanak le a legkülső elektronhéjukról. Miután a higany fajsúlya igen nagy, vagyis egységnyi térfogatban sok atom található ebben az anyagban, úgy a szabadelektronkeltés is meglehetősen intenzív. Ennek megfelelően a mágnes másik pólusán erőteljes lesz az éter beáramlása. Ha ezeket a pozitív szubatomi energiarészecskéket az UFO középpontjában levő reaktorba koncentrálják, akkor semmi akadálya sincs a gravitáció semlegesítésének (lenullázásának) és a jármű felemelkedésének. Most már csak azt kellene megtudni, mivel és hogyan lehet a higanyt úgy mozgatni, hogy erre a relatíve nagy sebességre szert tegyen.

Erre csak egy technikailag kivitelezhető megoldás kínálkozik, az alagúteffektus. Amikor a higany a cső végén bejut a reaktorba, a koncentrált szubatomi energiarészecskék hatására dematerializálódik. Ezt követően a visszamaradt éterváz a fénynél 12 nagyságrenddel nagyobb sebességgel halad tovább. A cső kezdetén a reaktorkamrából kiérve újra materializálódik, és az óriási sebességkülönbség következtében iszonyatos erővel vágódik a csőben áramló higanykígyónak. A szinte végtelen sebesség, majd a hirtelen lefékeződés akkora közegellenállást vált ki az éterben, mintha betonfalba ütközött volna a cirkuláló folyadék egy szakasza, melynek következtében az atomjairól hatalmas mennyiségű elektron válik le. Ezeket az ellenkező Yin pólus elszívja, és a helyükbe tömérdek éteri részecske áramlik be. Valószínűleg így működik a Berezinnek átadott higanycirkulációs motor is.

Ennek megállapításához a dokumentáció alapján le kellene gyártani a higanycirkulációs motort. Ez azonban nem könnyű, mert ennek a hajtóműnek a fejlettsége több évezreddel meghaladja a mi technológiai szintünket. A dokumentumot tanulmányozó kutatóknak sejtelmük sincs arról, hogyan lehetne ezt a szerkezetet megépíteni. Szerencsére a higanycirkulációs hajtómű annyira elterjedt az univerzumban, hogy egyszerűbb változatot is lehet találni. A természet is produkált egy ilyen változatot. Ez nem más, mint egy kígyó, amit az ókorban repüléshez használtak. A kígyóban természetesen nem higany volt, hanem valamilyen mágnesezhető testnedv. Az összetekeredett kígyóban levő folyadék gerjesztését az éter végezte. A kígyó fejében volt egy kisebb tekercs is, ami szoros kapcsolatban állt a nagy tekercssel, vagyis a kígyó testével. Azt sajnos nem tudjuk, hogy ez a kis tekercs hogyan kapcsolódott a nagy tekercshez, és milyen hatást gyakorolt rá. A monda szerint, ha a kígyó fejében levő kis tekercset egy vasdarabbal leárnyékolták, működésképtelenné vált, leállt a nagy tekercsből, vagyis a kígyó testéből kiáramló koncentrált éteri sugárzás. Ennek alapján ez a kis csiga-szerű képződmény valamilyen antenna lehetett.

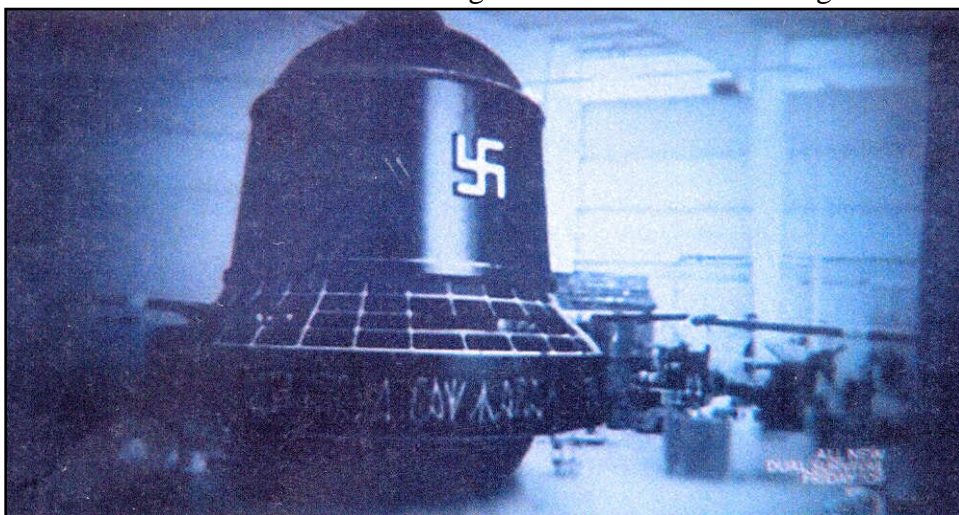
Sajnos a sárkányok, repülő kígyók, kentaurok és egyéb hibrid lények mára már kipusztultak, ezért nem tudjuk tanulmányozni őket. (Pedig sokat tanulhatnánk belőle. Pl. a mondabeli sárkányok szájából előtörő „sárkánytűz” vizsgálata is nagy meglepetést okozna nekünk. Hamar kiderülne, hogy semmi köze a közönséges tűzhöz.) Ennek ellenére a kígyó hajtómű létrehozása nem lehetetlen feladat. Ahhoz, hogy ez a hajtómű is lépes legyen több tonna súlyt magasba emelni, ismét hívjuk segítségül az ellenirányú mágneses gerjesztés elvét. Itt nem folyik áram a higanyban. Az ellenirányú gerjesztés elektromágneses alapon történik.

Először tekerjünk össze egy hosszú műanyag csövet kígyó alakba oly módon, hogy hajtsunk kétét, és a tekercselést a közepén kezdjük. (Ne törjük meg, mert akkor a higany nem tud benne akadálytalanul áramlani, hanem képezzünk a közepén egy kis hurkot.) A két csövet egymással párhuzamosan, szorosan egymás mellé tekercseljük, amíg a végére érünk. A két vége közé iktassuk be a keringető szivattyút, és töltjük fel a rendszert higanyal. Előtte húzzunk a csőre egy toroid alakú elektromágnezt. Ebben az elrendezésben a csigavonal közepén, a hurokban a higany áramlási iránya megfordul, ami lehetővé teszi az ellenirányú mágneses gerjesztést. Ehhez azonban gerjeszteni kell a fémes vezetőt, azaz jelenleg a higanyt. Mivel a higany jól vezeti az áramot, atomjairól sok szabad-elektron választható le. Az ehhez szükséges elektromágneses erővonalakat a toroid alakú tekercs szolgáltatja. A minél nagyobb hatékonyság érdekében a táplálását szolitonhullámmal végezzük. (Ehhez a Tesla-konverterhez ajánlott jelgenerátort használjuk.) A szolitonhullám maximális hatékonysága érdekében frekvenciáját itt is a gerjesztett tekercsek rezonanciafrekvenciájára kell hangolni. Ekkor azonban a higanykígyónak csak egy kis szakasza mágneseződik fel. Ahhoz, hogy a higany teljes hosszában mágnesessé váljon, el kell indítani a keringető szivattyút.

Most már rengeteg szabadelektron található az egész csőben, így az éterionok nagy számban áramlanak bele. Ez azonban a teheremeléshez még kevés. Ennél nagyságrendekkel több helyet kell csinálni az éter számára. Ezt a feladatot most is az ellenirányú mágneses gerjesztés látja el. A csőkígyó közepén megfordul a higany folyási iránya, és az egymással szemben áramló fémes folyadék elektromágneses erőterei beleindukálnak egymásba. Ennek hatására a cső teljes hosszában óriási mennyiségű elektron válik szabaddá, utat engedve az éterionok tömeges beáramlásának. A higanykígyó valósággal telítődik éterrel, ami kisugárzódik belőle. Ez az erő ütközve a gravitációs erővel már képes magasba emelni egy több tonnás járművet is. A gerjesztőáram polarítására azonban itt is ügyelni kell. Ráadásul tekintettel kell lenni a higany áramlási irányára is. Ha ez nem megfelelő, akkor szereljük ki a szivattyút, és megfordítva rakjuk vissza, hogy a higany ellenkező irányba áramoljon. Az erőter, vagyis az emelőképesség a gerjesztőáram növelésével fokozható. A kígyóhajtómű nagy előnye, hogy a keringető szivattyún kívül nem tartalmaz mozgó alkatrészt. Ezért nem igényel karbantartást, és szinte sohasem romlik el. Ráadásul olcsón megépíthető.

A kígyó hajtómű kiválóan alkalmas az ellenirányú mágneses gerjesztés szemléltetésére, ennek az elvnek a tanulmányozására. Ahhoz azonban nem elég erős, hogy intergalaktikus utazásokat hajtsonak vele végre. Ehhez higanycirkulációs motorra van szükség. Ezt korábban mi már nem csak dokumentáció, hanem prototípus formájában is hozzájutottunk. A náci Németország kutatói kaptak

egy ilyen hajtóművel rendelkező UFO-t az Aldebaran csillagrendszerből származó idegenektől. A hatásfok növelése érdekében a harang alakú jármű „Glocke” higany-töltete tóriumot és berillium-peroxidot tartalmazott. A Xerum 525-el (higany antimonoxiddal) töltött antigravitációs járművet a háború végén a németek nem tudták megsemmisíteni. Az amerikai megszálló csapatok ép-ségben elszállították, és Pennsylvania államban Kecksburg kisváros közelében kis is próbálták. Mivel irányítani nem tudták, a város közeli erdőben lezuhant. A környéken élő beszámolója szerint a jármű 3-4 méter magas, és 2,5-3 méter átmérőjű volt. Arany vagy bronzszínű borításán ékírásos sumer feliratot, és egy náci horogkeresztet láttak. Ezt követően semmi hír sem érkezett róla. Mint minden paranormális elven működő eszközt, ezt is titkosították.

A legegyszerűbb és legolcsóbban előállítható antigravitációs hajtómű a Hamel⁶⁵-féle imbolygó kúpos hajtómű. Ennek működése is az ellenirányú mágneses gerjesztés elvén alapul. A vezérlése azonban rendhagyó. Nem elektromos árammal történik, hanem mechanikusan. Pontosabban az ezotériából jól ismert formasugárzás (idomsugárzás) hozza működésbe a generátort. A körkörös elhelyezett permanens mágnesek által szolgáltatott energiát mértani idomok (jelen esetben 0,25 mm vastag alumínium lemezből készített kúpok) gyűjtik össze, és koncentráltan kisugározva továbbadják. A 2. ábrán vázolt szerkezet nem más, mint az ellenirányú mágneses gerjesztés rendkívül szellemes és hatékony multiplikálása. Zseniális módja a szabadenergia egyszerű és olcsó megsokszorozásának.

A kaszkádba kapcsolt gerjesztésen alapuló hajtómű megismerésének története rendkívül kalandos. A titokba való beavatás 1975. október 21-én kezdődött, amikor a kanadai Ontario államban élő háborús veteránt, David Hamel-t hozzánk hasonló kinézetű földönkívüliek vendégül látták. Felvítették őt egy repülő csészealjra, ahol részletesen megmutatták neki a jármű hajtóművét. A reaktor két egymás felett elhelyezett kúpból, és egy golyóból állt. A kúpok gyorsan rezegtek, közöttük nagy sebességgel levegő áramlott, a golyó pedig körben mozgott a felső kúppal összekapcsolt kör alakú

⁶⁵ Kiejtése: hamel

David Hamel 1924-ben született. Szakmája szerint asztalos volt, de többnyire találmányokkal foglalkozott. Feleségével, Norával Kanadában élt. A földönkívüliek 1975-ben léptek vele kapcsolatba. A Kladen nevű bolygóról érkeztek. Egy idegen férfi és egy nő hosszasan tanította őt az éteri energia felhasználási módjaira, Végül megmutatták neki UFO-juk hajtóművét. Felszálltak vele az űrbe, és menet közben magyarázták el a működési mechanizmusát. Azért jöttek, hogy segítenek nekünk megszabadulni a régi és szennyező energiarendszerektől (fosszilis tüzelőanyagok, szénhidrogének). Azt is mondták, hogy ez a tudás az emberiség egyetlen reménye, hogy megmeneküljünk egy nagyon közeli kataklizmától. Ezek után Hamel minden idejét és energiáját a bemutatott generátor megépítésének szentelte. Egy távoli farmra kiköltözve már működő példányt is készített. Szabadalmaztatni azonban nem tudta a találmányát, mert a montreali találmányi hivatalba küldött bejelentései a postán nyomtalanul „eltűntek”.

Ekkor megfogadta, hogy soha egyetlen ötletét sem szabadalmaztatja, hanem nyilvánosság elé tárja. Miután eredményeit egy könyvben közzé tette, a világ minden részéből ezrével csatlakoztak hozzá önkéntes segítők. A tőlük kapott javaslatokat, hozzászólásokat felrakta a honlapjára. Amikor már tízezer fölé duzzadt a fejlesztők tábora, Hamel honlapja egyik napról másikra megszűnt. Vele együtt eltűnt az összes érdemleges javaslat, hozzászólás. Hamel hivatástudatát és elkötelezettségét ismerve szinte biztos, hogy nem önszántából törölte a generátorral kapcsolatos összes információt. Ezt mások tették. A titkosszolgálatok és a háttérhatalmak manipulációit, valamint a „Man in Black” beszámolókat ismerve életveszélyes fenyegetések hatására cselekedett. Hogy pontosan mi történt azt sajnos már nem fogjuk megtudni, mert David Hamel 2007-ben elhunyt.

lemezen. A kúpokat alulról és oldalról egymást taszító mágnesek és gránitgolyók támasztották meg, lehetővé téve a rezgésüket. Az UFO burkolatán sok ponton levegőztető nyílások voltak. Ezeken áramlott ki- és be a kúpok között gyorsan mozgó levegő. A nyílások nyitásával és zárásával lehetett irányítani a járművet. Az idegenek részletesen elmagyarázták a hajtómű működését, és sok hasznos információt közöltek az előállításával kapcsolatban. Eközben nagy távolságokat tettek meg, bizonyítva a hajtómű erejét, és használhatóságát. Hamelnek a következő hónapokban többször is látomásai voltak. Ezek során az idegenek a korábbi oktatást egészítették ki.

Az útmutatások alapján Hamel nekiállt és megépítette a szerkezetet. Több kisebb modell után a prototípust egy 200 literes vashordóba építette bele. Gerjesztés céljára 3 db alumínium kúpot használt. A kúpok pereme használt biciklikerekekből készült. Ezekhez szegecselte hozzá a vékony alumínium lemezből hajlított kúpokat. A hordóba beépített egy fa-vázat is, amihez három egymás alatt elhelyezett vasgyűrűt szerelt. A vasgyűrűkre és a bicikliabroncsokból készült peremekre szigetelő szalaggal állandó mágneseket erősített. A mágnesek taszítása folytán a kúpok szabadon lebegtek. Nyugalmi helyzetben a csúcsaik sem értek hozzá az alattuk levő kúphoz. A szerkezet aljára került a hajtómű lelke, az energiakibocsátó bázisoszcillátor. Ez két farostlemez közé helyezett három gránitgolyóból, és két mágnesgyűrűből állt. A legfelső kúp tetejét lezárta, és a fedőlemezre is ráépített egy mágnesgyűrűt. Ezzel szemben elhelyezett egy ugyanolyan mágnesgyűrűt, amelyet a hordó tetején fűrt nyíláson át kivezetve egy menetes rúdhoz erősített.

A reaktor aktiválása, a gerjesztés megindítása ezekkel az állandó mágnesekkel történt. A menetes rúd forgatásával leengedett felső, destabilizáló mágnes taszító hatásánál fogva kibillentette az alsó mágnesgyűrűt hordozó első kúpot, ami mozgásba hozta a többi kúpot. A levegőztető nyílásokon át betekintve látta, hogy a kúpok mozgása nem volt intenzív, csupán kis amplitudójú rezgést végeztek. Miután semmi különös nem történt, otthagya a berendezést, és lefeküdt, hogy majd reggel folytatja a kísérleteket. Az éjszaka azonban nagy csattanásra ébredt. A műhelybe átrohanva látta, hogy a berendezés darabokra szakadt, és roncsai mindenfelé szétszóródtak. Minden bizonnyal az történt, hogy a reaktor időközben begerjedt, és súlytalanná válva nekivágódott a mennyezetnek. Ezt követően gondosan ügyelt arra, hogy a reaktort aktivált állapotban ne hagyja felügyelet nélkül. Egy évvel később már jól irányítható repülő berendezést is tudott építeni. Ezt már nem a műhelyben, hanem egy szabadban emelt állványon próbálta ki. Aktiválása után a szerkezet körül erős plazmaképződés lépett fel, ami először vöröses, majd zöldes, végül kékesfehér árnyalatú volt. Ekkor a berendezés felemelkedett az állványról, és elrepült. Az eseményt Hamel lefilmezte. Egyes kockái a róla írt könyvben is megjelentek. A kísérleteknek hamar híre ment, és Hamel a környék legismertebb embere lett.

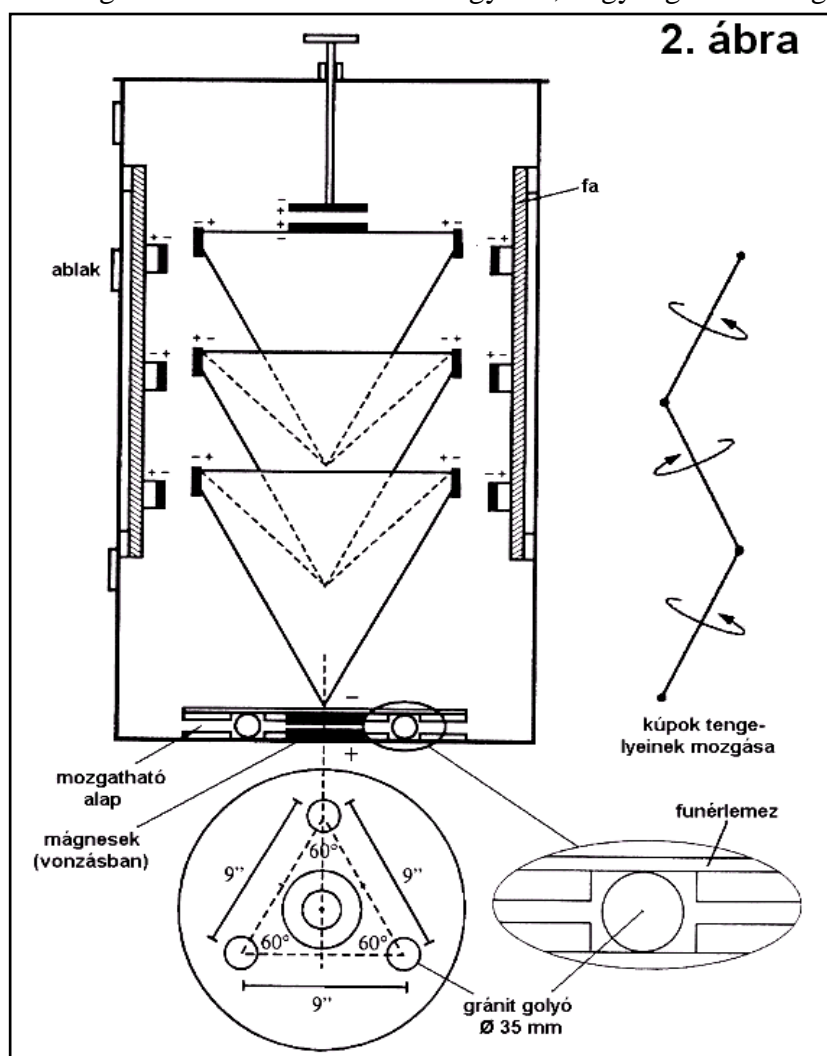
Munkája azonban nem aratott osztatlan elismerést. A szomszédai meglehetősen ellenségesen szemlélték tevékenységét, mivel a szerkezete nagyon zavarta a rádió- és tévétételt. Ezért 1980-ban úgy döntött, hogy elköltözik arra a távoli farmra, amelyet még a földönkívüliek mutattak neki a magasból. Útközben betért a montreali találmányi hivatalba, és az ott történt incidens fordulópontot hozott a dolgok további menetében. Már évek óta küldözött különböző leírásokat a berendezéséről a találmányi hivatalnak, hogy szabadalmaztassa azokat. A hivatalban azonban azzal fogadták, hogy semmiféle anyagot nem kaptak tőle, csak az újdonságvizsgálat díja érkezett meg, de mivel nincs mit szabadalmaztatni, ezért ezt azonnal visszafizetik neki. Hamel erre dührohamot kapott, és majdnem összeverekedett a hivatalnokokkal. Végül a biztonsági őrök távolították el az épülethől. Ezt követően megfogadta, hogy soha semmilyen szabadalmaztatással nem próbálkozik. Nem zárja el a nyilvánosság elől a találmányt, nem csinál belőle ipari titkot. Bárkinek megmutatja, akit érdekel, és minden információt megad, hogy mások is megépíthessék a szerkezetet. Elhatározásához ma is tartja magát. Akik meglátogatják egybehangzóan állítják, hogy valóban szívesen megmutatja a berendezését, és azok részletrajzeit. Semmit sem titkol el.

Ezzel a lépésével Hamel felbecsülhetetlen szolgálatot tett a tudománynak. A szabaddá vált információk következtében ugyanis az egész világon megindultak a kutatások, a repülés megreformálásával kapcsolatos fejlesztések. Az 1990-es évektől az elért eredmények felkerültek a számítógépes világhálóra is, ami tovább növelte a kutatásokba bekapcsolódók számát. A kísérletezők nagy száma miatt 2000 elején egy levelezőlistát is létrehozta a „Hamel technológiára” vonatkozó információcsere megkönnyítése érdekében, ami a következő URL címen található meg:

<http://www.egroups.com/group/hameltech> Ennek a webhelynek a felkeresése mindenki számára tanácsos, aki be akar kapcsolódni a fejlesztésekbe. Az itt található beszámolók tanulmányozásával ugyanis elkerülhetők a mások által elkövetett hibák, buktatók, és nem kell mindent előlről kezdeni. Arra azonban számítsunk, hogy meglehetősen nagy anyagról van szó. Csupán a 2001-ben felhelyezett levelek száma meghaladja a 4400-at. Jellemző az érdeklődés fokozódására, hogy 2002 augusztusában már 7500 levélnél tartottak. Ezeknek a tanácsoknak az elolvasása biztonságtechnikai szempontból is hasznos. Többek között felhívják a figyelmet arra, hogy az aktivált berendezés megérintése szigorúan tilos, sőt a közelébe menni sem tanácsos.

Sajnos a szerkezet működési mechanizmusát kezdetektől fogva homály fedti, ami főleg azért hátrányos, mert akadályozza a célirányos fejlesztést, és az alkalmazásba vételt. Miután erre vonatkozóan nem kaptunk semmilyen felvilágosítást az idegenektől, ezt nekünk kell kitalálni. Az ezotériában elért eddigi eredményeink alapján szinte biztos, hogy itt az ellenirányú mágneses gerjesztés speciális megvalósítási módjáról van szó. A gerjesztést forgástestekből kialakított, és kaszkádba kapcsolt formasugárzók végzik. A kúp alakú formasugárzók az energiát nem a térből, hanem az oldalukra szerelt permanens mágnesek befelé sugárzó mágneses erővonalaiából gyűjtik össze. Ennélfogva a felső kúp Yang, a középső Yin, az alsó pedig ismét Yang energiával telített.

Ez az elrendezés azonban önmagában még nem működőképes. Az ellenirányú gerjesztéssel történő energiasokszorozás előfeltétele ugyanis, hogy legalább az egyik mágnesnek ellenkező irányú fo-

lyamatos mozgást kell végeznie. Szerencsére ez itt magától megvalósul. A kúpok lebegése, sűrűdésmentes felfüggesztése következtében a bennük áramló mágneses hullámok mozgásba hozzák őket. A szubatomi energiahullámok ugyanis nem egyenes vonalban terjednek, hanem spirálszerűen örvénylenek. A Yang jellegű sugárzás az óra járásával ellenkező, azaz pozitív irányú örvénylő mozgást végez, míg a Yin jellegű örvénylés mozgása az óra járásával megegyező irányú. Így a két spirálmozgás beleindukál egymás mágneses mezejébe. A folyamat eredményeként erősítik egymást. A felső Yang energiával telített kúp még pozitívabb, míg az alatta levő negatívabb lesz. Ez a megnövekedett energiasugárzás adódik át az alsó, szintén Yang energiával telített kúpnak, ahol tovább erősödik. Végül intenzív Yang jellegű energiasugárzás éri a bázisoszcillátor felső korongjának Yin felületét. Az alsó kúp körkörös mozgása következtében itt is teljesül

az ellenirányú gerjesztés két feltétele, az ellentétes polaritás, és a folyamatos mozgás. Ezáltal a bázisoszcillátor felső mágnesgyűrűjében igen erős Yin jellegű energia keletkezik, ami még mindig nem sugárzódik ki, hanem továbbadódik a bázisoszcillátor alsó mágnesgyűrűjének. Mivel az alsó mágnesgyűrű oly módon van elhelyezve, hogy vonzásban áll a felsővel, az utolsó energiasokszorozásnál is biztosítva van az ellentétes polaritás. A másik feltétel, a folyamatos mozgás azáltal jön lét-

re, hogy a felső mágnesgyűrű szabadon elmozdulhat. A három gránitgolyón gördülve körkörös mozgást végez az alsó, rögzített mágnesgyűrű felett.

Mint a szabadenergia-termelő szerkezetek többsége, ez is csak rezonanciafrekvencián képes nagy energiakifejtésre. A destabilizáló mozgás sebességének, frekvenciájának tehát meg kell egyeznie a kúpok rezonanciafrekvenciájával. A hatékony működés másik feltétele, hogy az egyes kúpokban örvénylő energia maximális mértékben beleindukáljon az alatta levő kúp energiamezejébe. Ez a követelmény akkor teljesül, ha a két energiahullám keresztezi egymást. Az örvénylő hullámok csak akkor képesek bizonyos szögben keresztezni egymást, ha a kaszkádba kapcsolt kúpok forgásuk során ellenkező irányban dőlnek meg. Ez a követelmény látszólag nehezen valósítható meg, mert két egymásba rakott kúp esetén a felső balra dőlése esetén az alsó is balra dől. Egy szellemes ötlet, a „kúp a kúpban” kialakítás azonban megoldotta ezt a problémát. Ennek lényege, hogy a földönkívüliek az alsó kúpokba beépítettek egy belső kúpot is. Ennek nyílásszöge jóval nagyobb, mint a külsőké, ezáltal a dőlésszög megváltozik. A felső kúp balra dőlésekor az alatta levő jobbra dől. Fontos a belső kúp nyílásszögének értéke is. Ha kicsi, nem billen át a holtponton a mechanizmus, dőlésiránya nem vált át ellenkező irányba. Ha túl nagy, akkor meg az alsó kúp dőlésszöge nagyobb lesz, mint a felsőé, ami szintén lerontja a mágneses örvények egymásba fordulásának szimmetriáját, és ezáltal az energiakeltés hatékonyságát. Patronálóink utólagos tanításaik során még a nyílásszög ideális értékét is megadták nekünk. Ez a külső kúpnál 53° , a belső kúpnál 90° .

Az optimális beállítás, és az ötfokozatú energiasokszorozás végeredményeként olyan erős mágneses sugárzás alakul ki a szerkezetben, amely ionizálja a körülötte levő levegőt, és megindul a plazmaképződés. Miután az egész mechanizmus úgy van kialakítva, hogy legalul Yang jellegű pólus található, így a szerkezetből végső soron antigravitációs energia áramlik ki. Ennek tudható be, hogy felemelkedik a levegőbe, súlytalanná válik. De nemcsak önmagát teszi súlytalanná, hanem jelentős terhet is képes magával emelni, ami azt eredményezi, hogy űrrepülőgépek hajtóműveként is használható. Nagy előnye ennek a hajtóműnek, hogy lehetőséget ad az irányváltásra is. Nincs szükség oldalirányú szubatomi energiakisugárzásra, amely az impulzusmegmaradás elve alapján rakétaként megfelelő irányba fordítja a járművet.

Ezt itt a levegőztető nyílások nyitásával és zárásával oldják meg. Miután a hajtómű belsejében erős levegőáramlás lép fel, az oldalablakok nyitásával megváltozik a szélirány is, ami valószínűleg megdönti a kúpokat. Ezáltal nem koncentrikus körök formájában gerjesztik a bázisoszcillátort, hanem aszimmetrikusan. A gerjesztés oldalirányba tolódik. Így ha a metszeti rajz szimmetriatengelyéhez képest a gerjesztés a bal oldalon megy végbe, a bázisoszcillátor bal oldalán áramlik ki több energia. Ez kihat a jármű haladási irányára is. A tolóerő bal oldali növekedése jobbra dönti a járművet, ami irányváltást okoz. Ennek a jelenségnek a kihasználása során tehát semmi mást nem kell tenni, mint a járművet irányító botkormányra rászerelni egy olyan mechanikát, ami a kívánt elfordulással ellentétes oldalon nyitja meg a hajtómű egyik levegőztető nyílását.

Mivel az eddigi kísérletek egyértelműen bizonyítják, hogy ez a fajta hajtómű működik, az aerodinamikai repülést hamarosan felváltja az antigravitációs lebegtetéssel kombinált szubatomi sugármeghajtás. Ez az újfajta impulzusmeghajtás a jelenleginél nagyságrendekkel nagyobb utazósebességet eredményez majd. Ugyanakkor nem igényel üzemanyagot, ami radikálisan csökkenteni fogja az utazási költséget. Az utazási idő, és -költség csökkenésén kívül megszűnik az aerodinamikai repüléssel együtt járó zaj. Ennek előfeltétele, hogy az egész járművet körbevegyük egy plazmaburokkal, amelynek műszaki megteremtése a szubatomi energiakeltés jelenségének megértése és birtokbavétele után valószínűleg nem jelent különösebb nehézséget.

Azért sem, mert ez a hatás a fizikusok, a rakétatervező mérnökök előtt már ismert, mivel az ionhajtóműnél is érvényesül. A jármű köpenye mentén mikrokisülések jönnek létre, és a keletkezett ionok által kialakított „plazmaköpeny” légellenállás-csökkentő hatású. (Könnyen lehet, hogy erre nem lesz szükség, mert más típusú antigravitációs szerkezetek kipróbálása során azt tapasztaltuk, hogy ez a plazmaburok magától létrejön. A hajtóműből kiáramló koncentrált éteri sugárzás köpenyszerűen beburkolja az egész járművet.) Nem elhanyagolható előnye még a szubatomi mágneses sugárnyalábot kibocsátó hajtóműnek, hogy olcsó. Ezáltal akár kettőt-hármat is be lehet építeni a repülőgépekbe. Így ha valamelyik felmondja a szolgálatot, át lehet állni a tartalék hajtóműre.

Mivel az örvénylő erővonalak visszahatnak az őket létrehozó mechanizmusra is, a kúpokat, és a bázisoszcillátor felső mágnesgyűrűjét nem kell forgatni. Ezek a tehetetlenségi erő folytán maguktól is mozgásba jönnek. Emiatt teljesen felesleges a Steve Thompson -féle motoros hajtás, ahol a felső kúpot egy villanymotorra erősített keresztengely tartja forgásban. Érdekes megoldás azonban a bolygóképos reaktor energiaforrásként való hasznosítása. Chris Felton egy dróthurkot helyezett a bázisoszcillátor közelébe, és így módon kicsatolta, villamos energiává alakította a belőle kiáramló erős mágneses sugárzást. Az így kinyert árammal izzólámpát és vasalót működtetett. C. Felton több fényképet is közzétett az általa kialakított készülékről. A 45GD típusú berendezés részletes tervrajza J. Szymanek honlapján található: <http://members.nbci.com/XMCM/undergsci> Mellesleg a hatásfok növelése érdekében hurok helyett patkó alakú elektromágneket kellene alkalmazni. Ez esetben a bázisoszcillátor mindkét oldalának energiasugárzását hasznosítani lehetne. Ennél is jobb megoldás a gyűrű alakú elektromágnes használata, amely körkörösén képes a kisugárzó mágneses energiát árammá alakítani. Célszerű lenne a reaktor mágnespólusait is átforgatni. Ebben az elrendezésben nem fenyegetne a felemelkedés veszélye, sőt a szerkezet egyre jobban odatapadna a talajhoz.

Úgy látszik az űrhajózásra is alkalmas prototípus kifejlesztése jó ütemben haladt előre, mert a róla szóló híradások egyik napról a másikra megszűntek. Minden bizonnyal a titkosszolgálatok figyelmét is felkeltette ez a berendezés, és Hamelt eltűntették. Valószínűleg levitték egy föld alatti laboratóriumba. Ő is arra a sorsra jutott, mint sok ezotériával foglalkozó kutató az Egyesült Államokban. Együttal töröltek minden információt vele kapcsolatban. Megszüntették a honlapját, és ezzel együtt megsemmisítettek minden hozzászólást, ötletet. Talán még a polgári nyilvántartásból is törölték a nevét, mintha sohasem létezett volna. Jó munkát végeztek, mert ha most beírjuk a Google keresőbe David Hamel nevét vagy az imbolygó képos hajtómű elnevezést egyetlen érdemleges találatot sem kapunk. Munkásságát nyomtalanul leradírozták az Internetről. Feltehetően a könyvét is elérhetetlenné tették. A nyomtatásban megjelent hozzászólásokat, ötleteket azonban nem tudják megsemmisíteni. A külföldi kiadványokról az amerikai hatóságok nem rendelkezhetnek. A magyar nyelvű szakirodalomban legrészletesebben dr. Egely György foglalkozott a Hamel-hajtóművel és különböző változataival. Bevezetés a tértechnológiába című könyvének III. kötetében részletesen leírta ezeknek a változatoknak a működési elvét, és megépítési módját (178-184. oldalak).

Az amerikai hatóságok titkosítási mániája ne keserítsen el bennünket, mert a magyar titkosszolgálat biztosan nem tart igényt sem erre, sem más ezoterikus készülékre. Nálunk ugyanis az ezotériát hivatalosan szélhámoságnak minősítették, és senki sem törődik vele. Nyugodtan kísérletezgethetünk ezzel a berendezéssel is. A fentiekben közölt információk alapján könnyen megépíthető ez a hajtómű. A kísérletezést egyetlen kúppal kezdjük. Sajnos Hamel nem közölte, hogy milyen típusú mágneseket használt az alumíniumkúpok lebegtetésére. Ezért többféleképpen kísérletezzünk.

A mágnesnek olyan erősnek kell lennie, hogy a kúp ne essen bele a hordóba. Túl erős se lehet, mert akkor lebénel a mozgása, érzéketlenné, lomhává válik. Kezdjük a leggyengébb ferrit mágnessel, folytassuk AlNiCo mágnessel, és ha szükséges használjunk neodímium szupermágneket. A bázisoszcillátor gyűrű alakú mágnesének optimális alapanyagát is nekünk kell meghatározni. Mivel nagyfrekvenciás rezgetésnél alapvetően fontos, hogy a rezgésbe hozandó tárgy minél könnyebb legyen, valószínűleg mindkét helyen kis fajsúlyú ferritmágneseket kell használni. A további súlycsökkentés érdekében nem korong, hanem gyűrű alakú mágneseket célszerű alkalmazni. (Ettől függetlenül nem árt kipróbálni a fémötvözetből készült erős mágneseket is.)

Ez a hajtómű az energiatermelésben is nagy szolgálatot tehet nekünk. Intenzív mágneses kisugárzása következtében áramtermelő generátorként használva valószínűleg több kilowattnyi áramot tudna előállítani. Ehhez semmi más nem kellene tenni, mint egy toroid alakú elektromágneket az alsó mágnesgyűrű alá vagy köré tenni.⁶⁶ A belőlük kiáramló mágneses hullámok beleindukálnak az elektromágnes tekercsbe, amely lüktető egyenáramot hoz létre, amelyből egy inverter szabályos,

⁶⁶ Annak érdekében, hogy a generátor ne repüljön el, a mágnesgyűrűket meg kell fordítani. Így Yin energia áramlik ki a generátor alján, ami a földhöz tapasztja a berendezést. Amennyiben így nem működik, akkor a berendezést acélketrecbe zárva vasbeton alaphoz kell rögzíteni.

230 Voltos szinuszos áramot állít elő. Hőkandalló, konyhai tűzhely vagy fürdőszobai bojler táplálására azonban erre sincs szükség, mert a fűtőbetétek egyenárammal is működtethetők. Az esetleges gerjedés elkerülése érdekében elég egy nagy kapacitású simító kondenzátort a kimenetre kapcsolni. A Hamel-generátorral egész ipartelepeket el lehetne látni ingyenárammal. Az üzem szélén, az épületektől távolabb le kell telepíteni néhány generátort, és az általuk termelt energiát inverter közbeiktatásával be lehetne vezetni az épületekbe. Mivel ennek a berendezésnek az előállítása még a Tesla-konverternél is olcsóbb, nagy szerepe lehet az a környezetszennyező erőművi energiatermelés maradéktalan felszámolásában.

Ezzel még nem értünk a végére az általunk ismert antigravitációs hajtóművek ismertetésének. Szólni kell még a legintenzívebb sugárzást kibocsátó kristályos hajtóműről. A többletenergia-keltés leghatékonyabb módja az általunk még csak kísérletileg előállított 115-ös rendszámú elem atomszerkezeti átalakításával érhető el. (A laboratóriumokban létrehozott 115-ös elem amerícium-243 céltárgy kalcium-48 izotópokkal való bombázásával keletkezett. Neve: ununpentium⁶⁷. Forráspontja: 3530 °C. Lebomlási ideje: 0,001 s.) Egyelőre nem tudjuk stabil állapotban előállítani. Ez a helyzet jó ideig nem fog változni, mert a nagy atomsúlyú transzurán elemek előállítása rendkívül körülményes és drága. Az óriási költségek ellenére is csak néhány milligrammot tudunk gyártani belőlük. Azok is hamar elbomlanak.

Ennek a narancssárga színű, igen nagy fajsúlyú anyagnak az a tulajdonsága, hogy protonokkal bombázva 116-os elemmé alakul át, és eközben hatalmas mennyiségű pozitív szubatomi energiáreszecke szabadul ki belőle. Ha ezt az elemet valamilyen kristályos anyagba keverjük, és félgömb alakúra formázva üvegrezonátorba helyezük, akkor külső gerjesztéssel rendkívül hatékony antigravitációs erőgépet is készíthetünk belőle. A legfejlettebb Földön kívüli civilizációk már kristályos reaktort használnak atmoszferikus járműveik meghajtására, bár ennek megvannak a veszélyei. Ez a fantasztikus teljesítményre képes rendszer ugyanis könnyen megszaladhat, és akkor egyszerre szabadul ki belőle az összes energia, ami iszonyatos erejű robbanáshoz vezet. A pusztítás mértékére jellemző, hogy ennek az elemnek egy apró darabkája is több száz megatonnás robbanóerő előidézésére képes. Ezt a megoldást tehát csak olyan magas technikai szinten álló civilizációk tudják biztonságosan használni, amelyeknél a műszaki hiba lehetősége szinte kizárt.

Állítólag az amerikai kormány által létrehozott Idegen Technológiák Központjában tevékenykedő szakemberek már a saját bőrükön tapasztalták ennek a rendszernek a veszélyeit. A kiszivárogtatott hírek szerint ugyanis a Zéta Reticuli csillagrendszerből származó idegenek a nevadai sivatagban föld alá telepített kutatóbázis rendelkezésére bocsátottak néhány UFO-t, hogy tanulmányozzák őket, és próbarepüléseket végezzenek velük. A szigorú titoktartás miatt ezekre a tapasztalatgyűjtő repülésekre többnyire éjszaka kerül sor, és csak a Föld légterében használhatjuk a járművet. Számunkra tehát ez a technológia nem veszélytelen (az egyik jármű hajtóműve kísérletezés közben felrobbant, és a helyszínen tartózkodó kutatók mind meghaltak), de feltehetően azért kaptuk a legkorszerűbb típust, hogy ne tudjuk lemásolni.

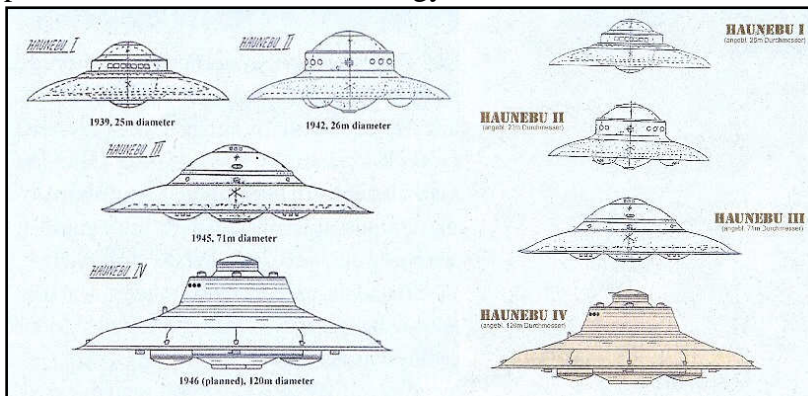
Mivel az idegenek tájékoztatása szerint egy kisebb méretű UFO hajtóművébe is 225 grammra van szükség ebből az elemből, egyelőre nem fenyegetnek bennünket azok a veszélyek, amelyek a kristályba zárt szubatomi energia robbanásszerű kiszabadulásával járnak. A mi fejlettségi szintünk-

⁶⁷ Ez egy ideiglenes név. Latin és görög eredetű szavakból összeállított kifejezés. Jelentése: 1 - 1 - 5, vagyis 115-ik a sorban. Ugyanez a helyzet a legtöbb transzurán elemmel. Ily módon kapta a 112-es elem az ununbium, 113-as az ununtrium, a 114-es az ununquadium, a 116-os az ununhexium, a 117-es pedig az ununseptium nevet. A 109-es elem végleges nevet kapott: meitnerium (Mt) lett. A 110-es elem neve: darmstadtium (Ds), a 111-esé: röntgenium (Rg), a 112-esé pedig copernicium (Cn) lett. 2016-ban további transzurán elemek is végleges nevet kaptak. A kémikusok nemzetközi szervezete a 113-as elemet nihonium-nak (Nh) keresztelte el. A 115. elem a moscovium (Mc), a 117. elem a tennessine (Ts), a 118. elem pedig az oganesson (Og) nevet kapta. Az IUPAC korábbi határozata alapján a 114-es rendszámú elemet flerovium-nak (Fl), a 116-os elemet pedig livemorium-nak (Lv) hívják. A „keresztelő” azonban nem oldotta meg azt a problémát, hogy ezek az elemek csak mesterségesen, laboratóriumban állíthatók elő. Emiatt nagyon instabilak, mindössze néhány másodpercig léteznek. Ezt követően maguktól könnyebb elemekre bomlanak. (A transzurán elemek részletes ismertetése a Wikipédiában található.)

höz az elektromotoros rendszerű antigravitációs reaktor áll a legközelebb, vagyis az elkövetkező évszázadokban olyan típusú antigravitációs űrjárműveket kell kifejlesztenünk, amelyeket jelenleg az atlantiszi, a mukuliai és a vénuszi civilizációk használnak. A kristályos hajtóművű UFO-val szerzett repülési tapasztalat arra szolgál, hogy mire elkészülünk a saját járművünkkel, a próbarepülések elvégzése és a további tökéletesítés ne jelentsen megoldhatatlan feladatot, ne hátráltassa a továbbfejlődésünket.

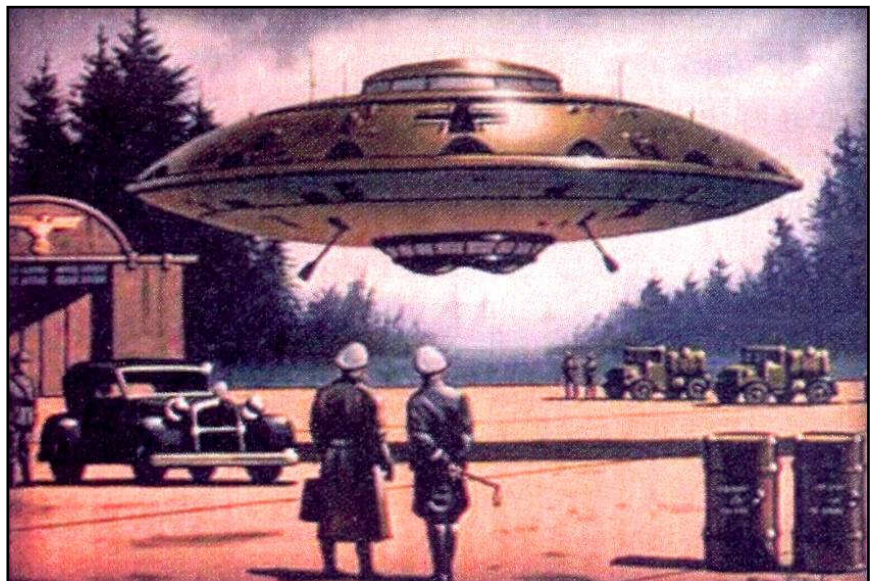

Léteznek még más típusú antigravitációs hajtóművek is (pl. a gyűrűs reaktor) de ezekről olyan kevés információval rendelkezünk, hogy nem tudjuk elkezdni a fejlesztésüket. Az előzőekben ismertetett négy hajtómű kifejlesztése is sok akadályba fog ütközni. Legfőbb akadály a hitetlenség és a titkolódzás. Sokan nem hisznek többletenergia-előállító készülékek, berendezések megvalósíthatóságában, ezért nem foglalkoznak vele. A jelentős eredményeket elérő szakemberek pedig nem hajlandók együttműködni egymással. A titoktartásban élen járnak a titkosszolgálatok és a különböző háttérhatalmak. Hatalmuktól és fontosságuktól megittasult vezetőik képtelenek belátni, hogy civilizációnk végveszélyben van, és ebből a kátyúból csak nemzetközi összefogással tudunk kijutni. Az elért eredményeket nem páncélszekrényben kellene őrizni, hanem nyilvánosságra hozni, hogy minden arra képes szakember bekacsolódhasson a fejlesztésükbe, a mielőbbi rendszerbe állításukba. Ha néhány éven belül nem mentjük meg a természetet, akkor a globális felmelegedés visszafordíthatatlanná válik, és elkerülhetetlen lesz a klímaösszeomlás. Ha pedig elpusztul a természet, akkor vele pusztulunk mi is, a titkainkkal együtt.

Korábban nem volt ilyen rossz a helyzetünk. A II. világháború alatt oly mértékben meglódukt a technikai fejlődésünk, hogy nem sok választott el bennünket attól, hogy kozmikus embertípussá váljunk. A legújabb technikatörténeti kutatások alapján kiderült, hogy az antigravitációs erőgépek modern eszközökkel való megvalósítása nem is annyira

járatlan út, mint azt manapság gondoljuk. Sokáig csak rebesgették, de napjainkra kiderült, hogy a náci Németország már 70 évvel ezelőtt rendelkezett saját gyártmányú UFO-val. Az egész Bécsben kezdődött, még az I. világháború előtt. Az osztrák fővárosban érlelődtek azok az ezoterikus kultuszok, amelyek később a Harmadik Birodalom ideológiájának alapjául szolgáltak, és az eszmékkel együtt felmerült egy gyökeresen új technológia megvalósításának lehetősége is. A templomos lovagok, a rózsakeresztesek és a szabadkőművesek titkos tanainak terjesztői gyakran megfordultak a város régi negyedében található könyvesboltokban. Itt találkozott először ezekkel az eszmékkel egy menhelyen élő fiatalember: Adolf Schicklgruber. Hamarosan a gyakorlatban is kamatoztatta kezdeti tudását, mert meszkalinhoz jutva transzba esett, és a világ uraként látta magát. Az I. világháború kitörésekor be-

vonult katonának, és nem sokkal a fegyverletétel előtt egységét mustárgáztámadás érte. Ennek következtében napokra elvesztette a látását. Ekkor a korábbinál is mélyebb és hosszabb spirituális „megvilágosodásban” volt része. Ezalatt egy bécsi kávéházban a kor legismertebb okkultistáinak a vezetésével megalakult a Thule csoport, és később a Vril Társaság. (A „Vril” egy szanszkrit eredetű kifejezés. Jelentése a helytelen értelmezés és a fordítási hibák következtében napjainkra meglehetősen eltorzult. Eredetileg valószínűleg a pozitív szubatomi energiáreszcsek kisugárzását, vagyis a gravitációval ellentétes előjelű energiasugárzást értették alatta.)

Történetünk kulcsszereplője időközben visszanyerte látását, és 1919-ben tartalékos tizedesként bukkant fel Münchenben, ahol kémtevékenységet végzett. Itt ismerkedett meg Dietrich Eckart-al, akit sokáig tanítómestereként tisztelt. 1920-ban a Thule csoport és a Vril Társaság tagjai Berchtesgaden mellett, egy régi erdészházban találkoztak. Ezen a szertartáson bukkant fel először dr. Leo Schuman, akinek speciális szakterületét manapság úgy nevezzük, hogy: az alternatív energia kutatása. Jelen volt még két médium is, akinek az volt a feladatuk, hogy a templos lovagok titkosírásával készült „isteni üzeneteket” megfejtsék.⁶⁸ Ezek az eredetileg sumer nyelven írt szövegek ugyanis utasításokat tartalmaztak egy olyan technika megvalósítására, amelyek „rásegíthetnek bennünket a csillagok felé vezető útra”. Az ókori magyarázat, úgy látszik, használhatónak bizonyult, mert ennek az elméletnek az alapján a Vril Társaság elkezdte a jövő repülőgépének megvalósítását. Közel két éven át kísérleteztek a levitációs hajtóművel, és 1924-ben bemutattak egy működőképes modellt.⁶⁹

Közben bekapcsolódott a munkálatokba a korábban már említett Viktor Schauberger osztrák feltaláló is. Az általa kidolgozott elektrogravitációs módszer jelentősen hozzájárult ahhoz a tudományos megállapításhoz, hogy megtalálták az új technika magját, a jövő üzemanyagtól független, olcsó és tiszta energiáját. Ennek tudható be, hogy az időközben birodalmi kancellárrá avanszált és Adolf Hitler néven ismertté vált főhős 1934-ben magához rendelte Schauberbert, hogy számoljon be eredményeiről. A találkozó után az okkultista rendek eltűntek a háttérből, és a Vril Társaság tagjai ettől kezdve csak technikai kérdésekkel foglalkoztak. Azt azonban még közösen sikerült kideríteniük, hogy a sumer királyi táblákon található üzenetek nem az istenektől származnak, hanem egy magasabb rendű Földön kívüli civilizáció hagyta ránk. A sumerokat állítólag a Bika csillagkép Aldebaran naprendszeréből telepítették hozzánk, és nem kizárt, hogy a nyomtalan eltűnésük is ezeknek az idegeneknek a műve. (Állításuk szerint a tőlünk 68 fényévnnyire levő Aldebaran napja körül két lakott bolygó kering, melyek együtt képezik a Sumerán birodalmat.) Itt laknak az árják, a földi germánok ősei. Őket kereste Hitler oly megszállottan fajelméletének alátámasztására.

A nemzetiszocialisták támogatásával a Vril tagok hamarosan megépítették az első antigravitációs elven működő, kör alakú repülőgépet, az RFZ-1-et⁷⁰. (A levitációs hajtómű olyan hatékonyak bizo-

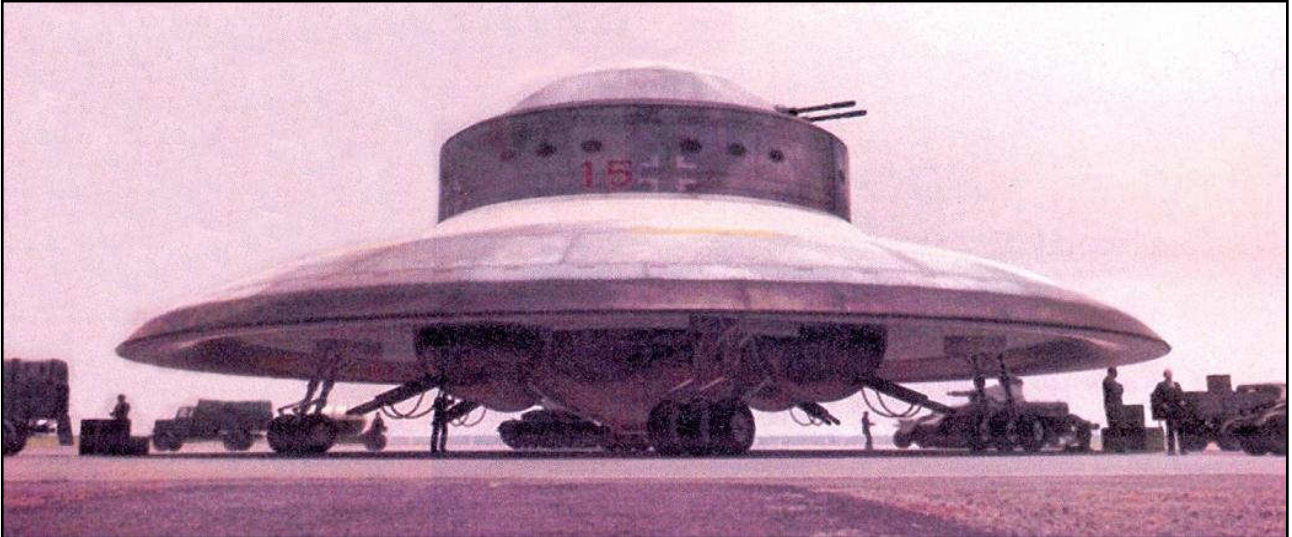
Maria Orschitsch / Maria Orsitsch / Marija Oršić

⁶⁸ A Vrilerinnen-nek nevezett csoportot négy médium alkotta. Vezetőjük a horvát származású, de Bécsben született Maria Orschitsch / Maria Orsitsch / Marija Oršić / Мария Оршич volt. Ez feltehetően fedőnév. Ezek a lányok az Aldebaran csillagrendszerből érkeztek, és Hitler bukása után nyomtalanul eltűntek. Visszavitték őket a bolygójukra. (Tevékenységükről részletes leírást találhatunk a **Hihetetlen** magazin 2017. július-szeptemberi különszámában. Címe: **A 3. birodalom mágijája és okkult titkai.**)

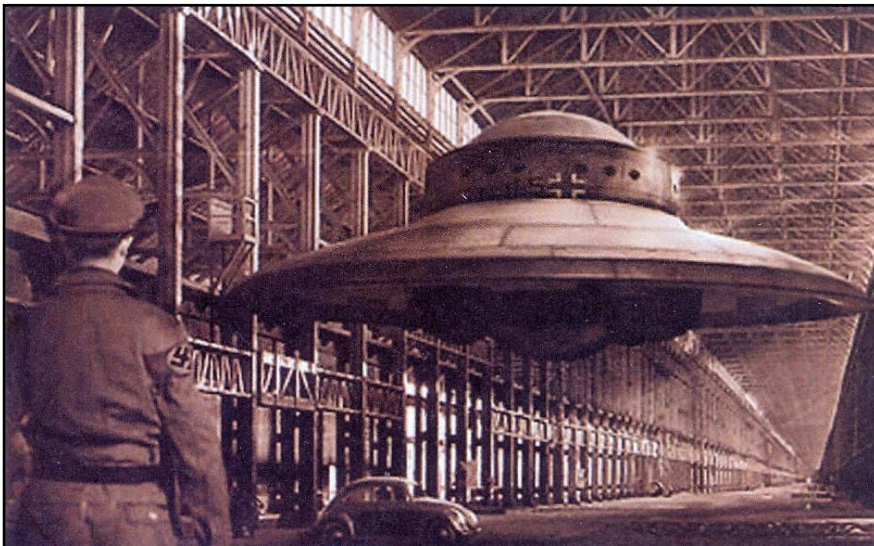
⁶⁹ Az ősi iratok önmagukban nem lettek volna elegendők a földi UFO-k kifejlesztéséhez. Ehhez szükség volt az Aldebaran csillagrendszerben élő árja faj közvetlen segítségére. Amikor a náci rakéta-program vezéregyéniségét, Herman Oberthet megkérdezték arról, hogyan értek el ilyen szintű fejlődést az űrtechnológiában, a válasz ez volt: „Nem egyedül valósítottuk meg a legnagyobb fejlesztéseket, segítettek minket.” A kérdésre, kik Oberth így felelt: „Más világból való emberek.”

⁷⁰ Rundflugzeug rövidítése (körrepülőgép)

nyult, hogy az egyik teszt során átszakította a szerelőcsarnok mennyezetét.) Ezt követte ugyancsak

1934-ben az RFZ-2, amelynél már mágneses impulzusvezérlést alkalmaztak. Az átmérője csupán 5 m volt, de már úgy repült, mint egy valódi UFO. Plazmaburok vette körül, amely a sebesség növekedésekor különböző színűre váltott. Ezzel párhuzamosan a Thule csoportot bekebelező SS is elkezdte saját antigravitációs hajtóművének a kifejlesztését. Az előzőekben már szintén említett Hans Kohler

kapitány Tachion konverterére alapozva, és a Vril rendszerénél szerzett ismereteket felhasználva 1938-ban elkészült az RFZ-4. Sokat lendített a kutatásokon, hogy a náci Németország 1937-ben szert tett egy lezuhant UFO-ra, amit behatóan tanulmányoztak. A leszűrt tapasztalatok alapján az SSE-4 csoport 1939-ben megalkotta az RFZ-5-öt, az első igazi űrrepülőgépet, melynek az átmérője több mint 20 m volt. A járművet Haunebu-ra keresztelték, és meglehetősen bonyolult szerkezet volt, de az elvárásnak megfelelően működött. Mivel a hajtóműve alul helyezkedett el, meglehetősen nagy befogadóképességű raktérrel rendelkezett.

Az antigravitációs kutatás számos visszaemlékezés által bizonyított mellékterméke a titokzatos foo fighter⁷¹, amely oly sok bosszúságot okozott a szövetséges bombázóknak. Mivel Schauburger levitációs hajtóművének teljesítménye eleinte nem volt elegendő ahhoz, hogy pilótával irányított harci járművet mozgasson, kis korongokat, a Földön kívüli civilizációk kémlelő szondáihoz hasonló kb. 10 cm átmérőjű repülő szerkezeteket készítettek belőle. Ezek nem voltak alkalmasak arra, hogy megtámadják az ellenséges repülőgépeket, de távolról irányítani lehetett őket. Ezt nagy magasságban repülő felderítő gépekről végezték, radarhullámokkal. Ezért az ellenséges pilóták számára szinte a semmiből jelentek meg. A zavart azonban nem ez okozta. A szövetséges gépek közelébe érve szubatomi energiasugárzásuk leállította a motorok gyújtását, és lebénította a rádióösszeköttetést. Emiatt sok vadászgép lezuhant.

Az elrettentő hatást fokozta a repülő objektumokat körülvevő plazmaburok. Miután ezt a repülési elvet akkoriban egyetlen ország sem alkalmazta, az angol és amerikai pilóták azt hitték, hogy Földön kívüli objektumok támadtak rájuk. Hitüket táplálta, hogy nem tudták megsemmisíteni őket. A

Az elrettentő hatást fokozta a repülő objektumokat körülvevő plazmaburok. Miután ezt a repülési elvet akkoriban egyetlen ország sem alkalmazta, az angol és amerikai pilóták azt hitték, hogy Földön kívüli objektumok támadtak rájuk. Hitüket táplálta, hogy nem tudták megsemmisíteni őket. A

⁷¹ Ez a kifejezés az angol „fool fighter” – bolond, örült harcosok szlengesített változata.

fedélzeti géppuskák lövedékei lepattantak a szubatomi energiáreszecskék alkotta áthatolhatatlan energiaburokról, így a repülő tűzgömbök minden bevetés után sértetlenül tértek vissza a támaszpontjukra. A foo fighter-ek bevetettségét azonban erősen korlátozta, hogy Schauburger elektromagnetikus motorjához üzemanyagként vízre volt szükség. Mivel a kis méret miatt a repülő szerkezetek csak kevés vizet tudtak magukkal vinni, kb. fél óra után vissza kellett rendelni őket feltöltésre. A foo fighter-ek körüli hisztériát fokozta, hogy időnként Földön kívüli UFO-k is megjelentek a szövetséges gépek körül. Ezek óriási plazmagömbbel rendelkeztek, és már akkor is szokásuk volt, hogy órákon át követették a földi repülőgépeket. Kíváncsiságuk érthető, hiszen civilizációnk először alkalmazott egy merőben új technikát. A légi ütközetekbe azonban sohasem avatkoztak be. A pszichológiai zavarkeltésben viszont akaratlanul is nagy szerepük volt.

A nyilvánvaló sikerek ellenére a német hadvezetés, az atombombához hasonlóan nem hitt az energiakeltés újfajta módjaiban, így nem fektettek kellő hangsúlyt ezeknek a szerkezeteknek a továbbfejlesztésére, gyártásba vitelére. Bevetésüket az is hátráltatta, hogy kezdetleges vezérlésük miatt csak 22,5; 45 és 90 fokos szögben lehetett velük irányt váltani, ami sebezhetővé tette őket. Virgil Armstrong, egykori CIA ügynök így jellemezte a repülésüket: „Függőlegesen startoltak és landoltak, de csak szögletesen tudtak repülni.” Hitler az ezoterikus kutatásokat érdekesnek találta ugyan, de nem gondolta, hogy ezek a találmányok képesek lennének eldönteni a közelgő háború kimenetelét. Helyette a V1 és V2 rakéták gyártását szorgalmazta, amelyek eleinte sok szenvedést és kárt okoztak a londoniaknak. Később azonban a brit pilóták rájöttek arra, hogy miként lehet a szárnyasbombákat letéríteni a pályájukról, és 1900 darabot meg is semmisítettek belőlük. Érdekes, hogy Hitler a sugárhajtású repülőgépek stratégiai jelentőségét sem ismerte fel, pedig 1938-ban a német hadvezetés már három gyártásra kész típussal is rendelkezett.

Amikor rájött a tévedésére, már nem volt módja a csodafegyverek hadrendbe állítására, mert a kémjelentések alapján a szövetségesek módszeresen lebombázták mind a Peenemündébe telepített titkos

kutatóbázist, mind a megszállt országokban működtetett gyárakat. Sajnos ekkor megsemmisültek a prototípusok, valamint sok fontos dokumentáció is, ami a háború után meglehetősen megnehezítette az első földi UFO rekonstrukcióját. Az életben maradt kutatókat az amerikaiak és az oroszok elhurcolták, de mindkét nagyhatalom kémiai hajtóművekre alapozta a rakéta-program folytatását. Elein-

te próbálkoztak ugyan az antigravitációs hajtóművekkel, de megfelelő elméleti ismertek hiányában nem tudtak úrrá lenni a felmerülő problémákon. Ezért egy idő után felhagytak a kísérletekkel, és a szubatomi alapon történő meghajtás fél évszázadra lekerült a napirendről. Csak napjainkban – a náci Németországban folytatott kutatások utólagos felderítése, a még fellelhető dokumentációk tanulmányozása után – kezd a világ rádöbbsenni arra, hogy milyen közel kerültünk ennek a jövőbe mutató technológiának a kiaknázásához. Kár, hogy ezek a felfedezések egy olyan hatalom fennhatósága alatt születtek, amely nem a világ szolgálatát, hanem a felette való uralmat tűzte ki céljául, így ez a rendszer törvényszerű bukása során maga alá temette a pozitív eredményeket is.

Hitler csészealjaiból sajnos nem sok maradt. Mint tudjuk a háború végén mind a szövetségesek, mind az oroszok begyűjtötték az összes fellelhető dokumentumot, a bombázások után életben maradt tudósokat, és tovább folytatták a kutatásokat. Ebből aztán rengeteget profitáltak. Ma már tudjuk, hogy az atomba előállítási módjától kezdve az infravörös éjjellátó készüléken át a lopakodó repü-

lőgépen alkalmazott radarhullám-elnyelő festékig minden jelentős eredmény német találmány. A szupermodern vadászpilóteink formatervei is sorra visszaköszönnek a 80 évvel ezelőtti náci Németországból származó fotókon. Még a szovjet fényképezőgép-gyártást is a Németországból elhurcolt tervrajzok alapozták meg. Csupán a név változott, a konstrukció az utolsó csavarig változatlan maradt. Az orosz gyártmányú fényképezőgépek azonban csak addig voltak népszerűek, külföldön is eladhatók, amíg nem történt meg a modellváltás. A szovjet tervezőmérnökök által készített új típusokkal már sok gond volt, kiütköztek rajta a szakmai tapasztalatlanság következményei.⁷²

A legnagyobb fogásuk azonban a csúcstechnológia megszerzése volt. A Vörös Hadsereg gyors előrenyomulása során az N-1 és N-2 sorozatszámú körrepülőgépek terveit nem sikerült maradéktalanul megsemmisíteni. Egy erre a célra létrehozott alakulat sokat megszerzett a dokumentumokból. Egyúttal foglyul ejtettek több náci tudóst és rakétamérnököt is. Köztük volt Klaus Habermohl, a prágai csoport vezetője, és az N-2 típus tervezője. Mivel ezek a modellek már Viktor Schauburger Feuerball-jain alapultak, antigravitációs hajtóművel rendelkeztek. Így Habermohl közreműködésével az oroszok az 1940-es évek végén kifejlesztették a Gyiszkoplan-1 körrepülőgépet. A csészealj alakú repülőgép tesztrepülésére 1950-ben került sor. Megjelenése kísértetiesen hasonlított a fűtőmotoros harci repülőgépekhez. Az ehhez szükséges nagyméretű reaktort nem kellett legyártaniuk, mert a megszállt Breslauban (Wrocław) hozzájutottak Schauburger továbbfejlesztett antigravitációs hajtóművéhez. Az osztrák tudóst azonban nem tudták kézre keríteni, mert még idejében Amerikába szökött. Ezért a

⁷² Az oroszok kiterjedt másolási tevékenységéről a mellékelt „A másolás országa” című dokumentum számol be. Az oroszok azonban nincsenek egyedül ezzel az ösztönös tevékenységgel. Más országok is ezt az utját választották a fejlődésnek. A II. világháború elvesztése után a japánok rádöbbenek arra, hogy a világtól való elzárkózás több évszázados politikája nem folytatható. Abból a gödörből ahová kerültek, csak a gyors fejlődés vezetheti ki őket. Igen ám, de hogyan? A széles körű fejlesztés sokba kerül. Egy olyan országban, amely korábban minden pénzét fegyverkezésre költötte, a fővárosát tönkrebombázták, két városát pedig atombomba-támadás semmisítette meg, ez nem járható út. A kitérés egyetlen lehetősége a másolás. Ezért az 1950-es években turisták ezrei lepték el a fejlett nyugati országok városait, és mindent lefényképeztek, minden adatot feljegyeztek. A helybeliek csak nevettek rajtuk, hogy mi értelme számukra jelentéktelen objektumokat fényképezni. Jobban járnának, ha a turistalátványosságok iránt érdeklődnének. A japánokat azonban jobban érdekelték az ipari létesítmények, és az ipari termékek. A begyűjtött információt aztán hazavitték, és módszeres elemzésnek vetették alá. Leszűrtek a tapasztalatot, és nekiálltak a nyugatihoz hasonló színvonalú termékeket előállítani. Ezeket aztán exportálták is. Miután rendkívül olcsón adták, a nyugati lakosok nem zárkoztak el a megvásárlásuktól. Sokra nem mentek vele, mert hamar rájöttek, hogy rossz minőségű áru ből kaptak. Ezért a korabeli japán termékek színvonala gúny tárgyává vált. Úgy tréfálkoztak rajta, mint mi most a kínai áruk színvonalán.

De nem sokáig nevettek a japán termékeken. Minőségük ugyanis rohamosan javult, miközben az áruk nem növekedett. Az 1970-es években a japán termékek színvonala már utolérte, sőt lekörözte a nyugatit. A híradástechnikában pedig tönkretette az európai és amerikai rádió- és tévégyártást. Zsebrádiót pl. a japánokon kívül senki sem gyárt, mert nem tudják olyan minőségben és olyan olcsón előállítani, mint ők. A walkman- és az mp3 gyártásban is vezető szerepre tettek szert. A Sony színes tévék minősége pedig legendássá vált. A HIFI berendezéseik, valamint a fényképezőgépek és videokamerák is kelendő cikké váltak. Aztán jöttek a japán autógyárak, amelyek milliószámra ontották a fejlett és olcsó járműveiket a nyugati piacra. Ez ellen a nyugati országok már csak védővámval tudtak védekezni. A japánok igyekeztek oda vezetni, hogy ők lettek a világ harmadik legfejlettebb ipari országa.

Ezt az utat járta Dél-Korea is. Nekik már nem volt szükségük hadseregnyi turista bevetésére. Elég volt a lemásolandó eszközöket, készülékeket megrendelni, és alapos tanulmányozásnak alávetni. Tapasztalataik kamatoztatása oda vezetett, hogy két legnagyobb elektronikai gyárak, a Samsung és az LG csúcsmínőségű termékeket állít elő, amely a világ minden országában jól eladható. Ezen az úton halad a másolás világbajnoka Kína is. Ami a ruházati termékeiket illeti a minőségük még mindig meglehetősen gyatra, elektronikai termékeik színvonala azonban rohamosan javul. Ezt oly módon érték el, hogy licenceket vásároltak. Hordozható számítógépük, a Lenovo gyártási dokumentációját pl. az IBM-től vették meg. Azóta már saját fejlesztésű számítógépeik is vannak, melyek nem rosszabbak az eredeti IBM változatnál. Később licence vásárlásra sem volt szükség, mert az olcsó és nagyszámú kínai munkaerő kihasználása érdekében a nyugat-európai és amerikai cégek sorra telepítették át gyáraikat Kínába. Vele együtt átadták a teljes gyártási dokumentációt a kínai szakembereknek. Most már semmi más nem kellett tenniük, mint lemásolni a tervrajzokat, és saját termékeket készíteni. Ez gyorsan ment. Ezzel a módszerrel legnagyobb haladást az okostelefonok gyártása terén érték el. Egy évtizede még mindenki fanyalgott, hogy a kínai mobiltelefonok műanyag burkolata ropog, processzoruk pedig meglehetősen gyenge. Az ezredforduló után azonban egymás után jelezték meg a kitűnő minőségű kínai okostelefonok a világpiacra. Manapság ugyanazért a pénzért a nyugatinál jóval fejlettebb, többet tudó mobiltelefont lehet tőlük vásárolni. A nyugati cégek nem gondoltak arra, hogy ezzel a mohó, profitnövelő törekvésükkel önmaguk alatt vágják a fát. Ingyenes csúcstechnológiát ajándékoztak Kínának, melynek az lesz az eredménye, hogy néhány év múlva Kína a világ vezető ipari országává válik. Ha ez a gazdaságban betöltött vezető szerep áterjed a politikára is, akkor a Nyugat elkezdhet aggodni.

hajtómű gyakorlati alkalmazásánál gondok adódtak. Szilárdsági problémák jelentkeztek, melynek kiküszöböléshez nem ártott volna ismerni a hajtómű működési mechanizmusát. E nélkül ugyanis nem lehetett elvégezni a szükséges módosításokat. A szakértelem hiányának tudható be, hogy az 1962-ben kipróbált Gyiszkoplán-2 lezuhant.

A tragédia félbeszakította az orosz csészealj programot. Csak a gorbacsovi éra alatt vették elő ismét a korábbi terveket, és kifejlesztettek egy új kéttonnás modellt, ami az Epik nevet kapta. Az 1990-es évek elején kipróbált repülőgéphez azonban már nem használták Schauburger antigravitációs hajtóművét. Az új jármű magasba emeléséről hagyományos gázturbinás repülőmotorok gondoskodtak. Időközben elkészült a futurisztikus kinézetű, 36 × 25 m nagyságú és 400 fő szállítására alkalmas változata, a Tarjelka (Tányér). Aztán felbomlott a Szovjetunió, és egymást követték a gazdasági nehézségek. Így nem volt, aki fedezze a gyártásba állítás 70 millió dolláros költségét. A nyugati befektetők nem láttak fantáziát a hagyományos technika átöltöztetett változatában. Ezért az 1999 nyarára ígért, 12 ezer méter magasságban repülő, és egyetlen üzemanyag-feltöltéssel 7000 kilométert megtevő monstrum már el sem készült. A hajtómű lecserélésével az orosz csészealj program vakvágányra futott. Hiába jött a Földön kívüli segítség, az orosz Berezin-nek átadott higanycirkulációs motor, valamint több lezuhant UFO roncsai. Ezek sem tudták megfordítani a kutatás helytelen irányát.

Hasonló nyomon járt a francia csészealj kutatás. A L' AERO 135-HP típusú körrepülőgép is csak külsőleg hasonlított az UFO-khoz. A René Couzinet⁷³ által tervezett jármű hajtóműve szintén turbó-légcsavaros volt. Az 1950-es évek elején az angolok is foglalkoztak csészealj alakú járművek fejlesztésével. Megfelelő hajtómű hiányában Sky Ship modelljük sem jutott túl a lökhajtásos repülőgépek szintjén. Kezdetben az amerikai-kanadai csészealj kutatás is ebben a zsákutcában haladt, pedig ők még idejében megszerezték Richard Miethe-t, a náci N-3-as modell társkonstruktorát, és Rudolf Schriever-t, az N-2 tervezőjét. Az Avrocar és Omega modellek sikertelensége láttán a kanadaiak szintén felhagytak a kutatással. Hivatalosan azzal indokolták a programból való kiszállást, hogy túl sokba kerül. Akit a részletek is érdekelnek, olvassa el Andrew C. Stone és Richard Skymán: Hitler csészealjai című könyvét.

A szakirodalom által feltárt kudarc sorozat a nem megfelelő hozzáállásban keresendő. A különböző országok konstruktőrei nem jöttek rá arra, hogy a földön kívüli járművek diszkosz alakja nem a stabilitásának köszönheti az alkalmazását. A körrepülőgép nem jobb, mint a hagyományos delta-szárnyú kivitel. Egyetlen előnye a minden irányban való manőverezés képessége. A földönkívüliek azért használják ezt a modellt, mert felderítő repülést végeznek nálunk. Erre a célra legalkalmasabb a diszkoszforma. Bármely irányba pillanatok alatt fel tud szállni, el tud menekülni. A boltíves kiképzés folytán mélyen lemerülhet a tenger alá is. A rá nehezedő vízoszlop nyomása nem roppantja össze. Repülési mutatói azonban rendkívül rosszak. Levegőben csak akkor tud biztonságosan előre haladni, ha vezérsíkokat (oldalsó és felső szárnyakat) szerelnek rá. E nélkül instabillá válik, a legkisebb léglökés kibillentí az egyensúlyából, elfordítja a függőleges tengelyét, és lezuhan.

A levegőben ugyanis csak a Bernoulli törvény alkalmazásával lehet fent maradni, amelynek szigorúan előírt szabályai vannak. Ha az objektum olyan helyzetet vesz fel, hogy nem tud érvényesülni a szárnyfelület tetején kialakuló vákuum felszívó hatása, akkor nincs ami a gépet a magasban tartsa. Elég egy kis megbillenés, és máris nem érvényesül a gravitációt legyőző felfelé hajtó hatás. A Földön kívüli UFO-k azért nem zuhannak le, mert nem levegőben, hanem légüres térben repülnek. A hajtóműből kiáramló szubatomi energiárészecskék plazmaburkot hoznak létre a jármű körül, ami kiszorítja a levegőmolekulákat. Ez a levegő-távoltartó burok az UFO-val együtt halad, melynek következtében a járművük földközeli is ugyanolyan stabil, mint a világűrben. Vákuumban teljesen mindegy, hogy a repülő objektum milyen alakú. Lehet akár kocka formájú is. Súlytalanná téve repülni fog. Ha légüres térben halad, a légellenállás sem lassítja.

Konstruktőreink nem veszik figyelme azt sem, hogy az antigravitációs hajtómű fő feladata nem a repülés, hanem a levegőben tartás. A repülőgép üzemanyag-fogyasztásának túlnyomó részét nem az

⁷³ röné kuzinyé

előre jutás emésztí fel, hanem a súlyos jármű levegőben tartása, a Bernoulli törvény kellő mértékű érvényesüléséhez szükséges sebesség elérése, és fenntartása. Maga a repülés, a légellenállás leküzdése jóval kevesebb energiát igényel. A drótkötélen függő terhet akár egy ujjal is odébb lehet lökni, de a levegőben tartásához igen nagy erőre van szükség. Ezt a nagy erő kifejtést teszi szükségtelemmé az antigravitációs erőter. A különbség legkirívóbban az UFO-k esetében nyilvánul meg. Itt a repüléshez nem is kell energia. Csak a gyorsításhoz és a fékezéshez, illetve földközelségben a gravitációs vonzás legyőzéséhez van szükség a hajtóműre. Gyorsításnál, illetve fékezésnél az éter közegellenállásának legyőzése után a jármű magától repül. Az éter stabilizálja a sebességét. A csillagok vándorlásához, és a bolygók körbe-körbe forgásához sem szükséges hajtómű.

A levitációs reaktor tehát elengedhetetlen a korszerű repüléshez. Az ehhez szükséges energia is ingyen van, mivel az anyagból szabadítjuk ki szubatomi energiárészecskék formájában. Agyonszennyezett világunkban nem elhanyagolható előnye még ennek a reaktornak, hogy környezetbarát, a legcsekélyebb mértékben sem szennyezi a levegőt. A levegőbe emelt több száz tonnányi jármű mozgatása, előre lendítése már nem emészt fel sok energiát. A kormányzás, illetve a meghajtás oldalirányú fúvókákkal (mini hajtóművekkel) is megoldható.

Amennyiben a jármű utasszállításra szolgál, akkor a legszerencsésebb forma az ék, illetve nyílhegy kiképzés. Ezzel lehet a legnagyobb sebességet elérni. A földönkívüliek is ezt használják személyszállításra. A repülő „háromszögek” akkor is biztonságosan repülnek, ha műszaki hiba folytán a plazmaburok megszűnik. Ekkor éktelen lármát keltve hagyományos módon repülnek. Nagy zajt csapnak ugyan, de nem zuhannak le, mint a kör alakú járművek. Mi is a deltaszárnyú kialakítást használjuk a hangnál nagyobb sebességgel haladó repülőgépeinkhez. A természet szintén a V-alakot favorizálja, mert ennek alkalmazása igényli a legkevesebb energiafelhasználást. A madarak is V-alakzatban repülnek, mert így az előttük haladó társuk szárnya által keltett felhajtóerő hatása alá kerülnek. Ezáltal akár 20%-kal csökkenhet a repülésre fordított energiájuk, illetve ennyivel hosszabb utat tehetnek meg. A V-alakzat kedvező repülési tulajdonságai a mesterséges objektumok esetén is érvényesülnek. Nem véletlen, hogy a csapatostól megjelenő UFO-k is ezt a repülési módot alkalmazzák. Teherszállításra a szivar alakú, vagyis az orrán kúpos hengeres test vált be leginkább. Ebbe fér el a legtöbb áru, ennek belső terét lehet a leggazdaságosabban kihasználni. Ez billeg a legkevésbé. Az elfektetett henger önmagában is stabil alakzat. Gondoljunk csak a hajdani Zeppelin léghajókra, milyen nyugodt járművek voltak. A gyúlékony üzemanyagtól eltekintve semmi baj sem volt velük. Még étterem is volt bennük, pazarul megterített asztalokkal. Ezeken egy pohár sem mozdult el repülés közben.

Nincs értelme tehát a körrepülőgépek erőltetésének. Mi azért ragaszkodunk rögeszmésen ehhez a kialakításhoz, mert az általunk látott UFO-k zöme ilyen kiképzésű. Ezért azt hisszük, hogy ez az ideális forma, ezzel lehet a legnagyobb sebességet elérni. Aztán csodálkozunk, hogy a próbarepülések során egyik a másik után zuhan le. Légüres teret keltő plazmaburokkal ugyanis nem tudjuk körbevenni. Főleg akkor nem, ha hagyományos gázturbinát szerelünk bele. Egy ilyen konstrukciójú járműbe kész öngyilkosság beleülni. Később, ha már sorozatban fogunk nagy teljesítményű antigravitációs hajtóműveket előállítani, akkor sem célszerű a diszkoszformát erőltetni. Körrepülőgépet csak a vadászpilóták számára és a felderítő repülésekhez kell készíteni. Erre a célra azonban megfelelő a kisméretű, három-négyszemélyes gép is.

Az antigravitációs hajtómű használatával az országúti közlekedés teljes egészében áttérlődik a légi közlekedésre. Az üzemanyagköltség megszűnésével a légi közlekedés rendkívül olcsóvá és biztonságossá válik. A légi közlekedésben már most is csupán 1 halott jut 2,5 millió megtett kilométerre. Ehhez képest csak Németországban évente 800 ember veszti életét földfelszíni utakon történő közlekedési balesetben, világszerte pedig 1,3 millió ember válik közúti baleset áldozatává. A légi utak tehát nagyságrendekkel biztonságosabbak, ami nem a repülőgépek nagyobb üzembiztonságának, hanem a háromdimenziós közlekedésnek tudható be. Ma már a gépjárművek üzembiztonsága is igen nagy. A halálos baleseteknek csak elenyésző töredéke következik be a jármű meghibásodása miatt. A szerencsétlenségek túlnyomó része gyorsraja, szabálytalan előzésre, ittas vezetésre vagy a vezető figyelmetlenségére vezethető vissza. Levegőben történő közlekedésnél azonban nem kell az útra figyelni. A közlekedési irány szabadságfokának egy nagyságrenddel való megnövekedé-

se szinte kizárja két repülőgép összeütközését. A földfelszíni utakon elég egy rossz kézmozdulat, és a jármű máris átkerül a szemközti sávba, ahol frontálisan ütközik a szembe jövő autóval. A két sebesség összeadódik, és ilyenkor szinte elkerülhetetlen a halálos sérülés.

A levegőben egy rossz kormánymozdulat csupán irányváltást okoz, ami könnyen korrigálható. Az utakon egy meggondolatlan előzés is tragédiát okozhat, míg a levegőben ez szinte elképzelhetetlen. Még senki nem hallott olyat, hogy az egyik utasszállító repülőgép meg akarta volna előzni a másikat. Minek? Hiszen egy kis irányváltoztatással vagy alá- illetve fölé repüléssel könnyen elkerülheti. Aztán olyan sebességgel halad tovább, amilyenel tud. Miért repüljön ugyanazon az útvonalon, ahol a másik, amikor a levegőben ezernyi más útvonalon is repülhet, és nem kell számolnia szembe jövő forgalommal. A sportrepülőgépeknél előfordulhat ugyan ilyen virtuskodás, de itt a pilóta nem csak balra, hanem 360°-os szögben, bármilyen irányban előzhet. A légi utak száma szinte végtelen, és kiépítést sem igényel, mint az országút.

Visszatérve az eredeti témához a magukra maradt amerikai kutatók a későbbiek során valószínűleg felismerték az antigravitációs meghajtás nélkülözhetetlenségét. Erre a területükön lezuhant viszonylag sok UFO begyűjtött roncsai ébresztették rá őket. Lépéselőnyükre való tekintettel a szövetséges országokban lezuhant Földön kívüli járművek is náluk kötöttek ki. Így volt mit tanulmányozniuk. Ennélfogva lehet, hogy ők jó irányban haladnak. Erről azonban semmi hír sincs. Ezt a programot ugyanis leköltöztették a föld alá, a nevadai sivatag egy szuper titkos bázisára. Ennek még a megközelítése is lehetetlen, olyan szigorú őrizet alatt áll.

A fejlesztést az is nehezíti, hogy a náci Németországnak már az említése is „vörös posztó” a jelenlegi demokratikus társadalmakban, így komolyan egyetlen politikus sem mer az általuk elért eredményekre hivatkozni. Pedig a saját érdekünkben meg kell tanulni különválasztani a fasiszta politikát az általuk elért műszaki haladástól. Hitler és az általa alapított Nemzeti szocialista Párt vezetői valóban fasiszta tömeggyilkosok voltak, de ezért az általuk elért, kikényszerített tudományos eredményeket nem kellene megbélyegezni. Különböznék úgy járunk, mint az angol hadvezetés a 70 évvel ezelőtti csúcstechnológiával. Mint ismeretes az angol hírszerzés már 1938-ban hozzájutott a német hadiipari fejlesztésekhez, de a sugárhajtóműves vadászipülőgép, a radar, a rádióirányítású szárnyas bomba, a ballisztikus rakéta, az éjjellátó készülék, a katapultülés és még sok más találmány kiverte a biztosítékot az öntelt katonai elemzők fejében. Ezért az „oszlói jelentést” egy hibbant agyú diktátor habókos lázálmának nyilvánítottak. Még a V1 és V2 rakéták Londonba történt becsapódása sem józanította ki a brit hadvezetést.

Ma már ezek az eszközök a hadviselés, és a honvédelem mindennapi eszközeinek számítanak. De erre 80 évet kellett várni. Ha akkor az angol és amerikai katonai szakértők komolyan veszik és alkalmazzák a német hadiipari fejlesztéseket, akkor most jóval előbbre tartanánk. Ugyanez a helyzet Hitler ufóival. Tudósaink úgy félnek tőle, mint ördög a tömjénfüsttől. Azt gondolják, hogy egy őrült diktátor kiszabadította a szellemet a palackból, ezért minden igyekezetükkel próbálják visszazsukolni. Ahelyett, hogy hinnének benne, és folytatnák a félbemaradt kutatásokat. Ez esetben számíthatnánk a földönkívüli civilizációk segítségére is. Manapság sokan nehezményezik, hogy a kezdeti aktivitás után a földönkívüliek hátat fordítottak nekünk. Mind kevesebb az ufómegfigyelés, a harmadik típusú találkozás. Erről azonban mi tehetünk. Miben segítsenek, ha nem csinálunk semmit? Világunkat az egy helyben toporgás, a szerencsétlenkedés, a tehetetlenség jellemzi. Csak egy valamihez értünk, a siránkozáshoz, a nyavalygáshoz, a tehetetlenkedéshez. Dönteni, cselekedni senki sem mer. Eközben világunk mind jobban pusztul, egyre mélyebbre süllyedünk a saját piszkunkban.

A jelenlegi helyzetben nem várható pozitív változás ezen a téren. A németek ugyanis mostanában mással vannak elfoglalva. A napirenden levő terrorcselekmények folytán lassan már az utcára sem mernek kimenni. Bármikor hátba döfhetik, vagy a vonat elé lökhetik őket. Az egész világ értetlenül áll a német politikusok minden racionalizmust nélkülöző döntései előtt. Már az arab politikusok is azt mondják, hogy Németország öngyilkosságot követett el azzal, hogy beengedett 2 millió illegális bevándorlót, köztük 5000 terroristát. Százegyszeri informatikust, orvost és egyéb jól képzett szakembert vártak. Helyettük iskolázatlan analfabétákat kaptak, akik csak az erőszakos hajlamaikat és

fanatizmusukat hozták magukkal. Eltartásuk horribilis összegbe kerül. Németországban tavaly 7500 milliárd forintnak megfelelő összeget költöttek a 2 millió bevándorló ellátására.⁷⁴

Egyesek szerint ez a józan észnek ellentmondó döntés valamilyen tudatalatti késztetés következménye. Így akarnak vezekelni a II. világháborúban elkövetett bűneikért. Mások szerint ez a helyzet a démonvilág késztetésének tudható be. Ha ez az igazság, akkor a Sátán jó munkát végzett. Sikertült kiiktatni a legütőképesebb országot a fejlődési folyamatból. Ebben a helyzetben nem tehetünk mást, mint kikínlódjuk azt, amit a németek a kisujjukból is ki tudtak volna rázni. Ráadásul ők ismét számíthattak volna az Aldebaran csillagrendszerben élő árja őseik segítségére.⁷⁵

Sikeres fejlesztés után következhet a várva várt gyártás. Az antigravitációs hajtóművel ellátott repülőgépeinket és űrhajóinkat magnéziumból célszerű megépíteni. Elsősorban azért, mert megfelelő ötvöző anyagokat használva a magnézium rendkívül szilárd. Ennek ellenére 30%-kal könnyebb az alumíniumnál, és nem károsítja a korrózió. A közhiedelemmel ellentétben a magnézium nem tartozik a ritkafémek közé. A Föld nyolcadik leggyakoribb eleme, bolygónkon nagy mennyiségben fordul elő. (Ez egy nagyon jó arány, hiszen a világon mindenütt nagy mennyiségben használt vas is csak az ötödik helyen áll.) A földkéreg 2,5%-át magnézium alkotja. A tengervíz is tartalmaz 0,13% magnéziumot oldott klorid formájában. (Ez okozza a kesernyész ízt.) Széles körű használatának egyetlen akadálya, hogy könnyen reakcióba lép más elemekkel. Ezért a természetben csak vegyületekben fordul elő, ami megdrágítja a kinyerését. A magnézium a környezetet is kíméli. Könnyen újrahasznosítható. Újabban az autógyártók is kezdik felfedezni. Szép, fémes csillogása, ezüstfehér színe szükségtelemné teszi a felületkezelést. Nem kell festeni, nem rozsdásodik meg. A kevésbé fejlett Földön kívüli civilizációk szintén ebből a fémből építik az űrhajóikat, mert az alumíniumnál könnyebb, és az acélnál szilárdabb. Mivel jól mágnesezhető, a jóval nehezebb lágyvasat is helyettesítheti. Ennek az elektromágneses hajtóműgyártásban, az űrhajó körüli plazmaburok előállításában van nagy jelentősége.

Formába öntése azonban kifinomult technológiát igényel. Rugalmatlan hexagonális kristályszerkezete ugyanis gondot okoz az öntésnél, a sajtolásnál, a megmunkálásnál. Megfelelő ötvözetekkel azonban ez a hátrány kiküszöbölhető. Alkalmazásának biztonsági kockázata sincs. Bár elégetve vakító fehér fénnel ég, csak porrá őrölve gyújtható meg. (Mellesleg régen a magnéziumport, illetve -szalagot az elektromos vaku elődjeként használták. Aztán gyújtóbombát készítettek belőle.) Itt az ideje értelmesebb célokra használni a magnéziumot. Nem mindegy ugyanis, hogy egy űrjárműnek mekkora a súlya. Az a hajtómű, amely 5 tonnás acélszerkezetet képes magasba emelni, 4,6-szeres méretben is megépíthető, magnéziumból. Magnéziumból készítve tehát közel ötször akkora járműveket repíthetünk az űrbe, mint acélból, vagy közel ötszörösére növelhetjük a sebességüket. Egyébként a földönkívüliek (kis szürkék) is ezt a fémet használják űrhajóik alapanyagául. Hullámdiszperzív spektroszkóppal végzett elemzés szerint a Roswellben lezuhant UFO 97%-a magnézium, és 3%-a cink⁷⁶ ötvözetből készült, 1-4 mikron bizmutréteggel⁷⁷ bevonva. Más források szerint a kis szürkék az elektromos- és ezáltal a mágneses vezetőképesség növelése érdekében járműveiket ezüst és réz ötvözetével vonják be.

Használata nem járna horribilis költséggel. Amíg az alumínium háromszor drágább az acélnál, a magnéziumkarosszéria csupán ötszörös árat eredményez. Ez még mindig olcsóbb, mint a hasonló

⁷⁴ A többi befogadó ország sem járt jobban. Finnországban pl. egy bevándorló integrálása 200 millió forintba kerül.

⁷⁵ Az árják II. világháború alatt nyújtott segítségéről Az **Ezotéria kiteljesedése** című könyvem I. kötetében olvashatunk az Érdekes hírek című rovatban.

⁷⁶ A cink növeli a magnézium rugalmasságát, korrózióállóságát, és csökkenti az olvadáspontját, mely által könnyebben önthetővé, hegeszthetővé válik.

⁷⁷ A bizmut szerepével egyelőre nem vagyunk tisztában. Mivel a bizmut erősen diamágneses anyag, látszólag rontja a magnézium elektromos vezetőképességét és mágnesezhetőségét. Erős mágneses térben azonban a bizmut mágnesessé válik, és részt vesz a jármű körüli plazma kialakításában. Az jármű körüli erős mágneses teret a hajtóműből kiáramló antigravitációs sugárzás hozza létre. Mivel mágneses sugárzás hatására a bizmut taszító hatást fejt ki, az is lehet, hogy a navigálást könnyíti meg. Pontos szerepét majd a későbbi kutatások fogják kideríteni.

szilárdságú szénszálerősítésű műanyag⁷⁸ alkalmazása, ami hússzor drágább az acélnál. A másik ígéretes fém a titán. Szintén gyakori elem a Földön. A földkéreg 0,44%-át alkotja. Ezüstszerű, fényes felületű fém. Fajsúlya ugyan kétszerese az alumíniuménak, de 40%-kal könnyebb, mint az acél. Ezért szintén könnyű fémnek számít. Jól megmunkálható, kétszer erősebb, mint az alumínium, szilárdsága vetekszik az acéllal. (Ion Planting eljárással felületi keménysége ötszörösére növelhető. Az így módon készített tárgyak nagyon hasonlítanak a korrózióálló acélhoz.) Nem véletlen, hogy a repülőgép- és űrhajógyártásban jelenleg is nagy mennyiségben használják. Az elektromos- és hővezető képessége azonban nagyon kicsi. Paramágneses anyag, csak kis mértékben mágnesezhető. A megfelelő alapanyag kiváltása során érdemes lenne megvizsgálni azt az új acéltípust is, amelyet nemrég fejlesztettek ki dél-koreai kutatók. Alumínium hozzáadásával olyan acélötvözetet készítenek, amely könnyebb, mint az acél, nem korrodál, és a titánnál is szilárdabb.

Budapest, 2018.01.28.

Az antigravitációs hajtóművek valószínűleg nagy érdeklődést fognak kiváltani a műszaki társadalomban. A kristályos hajtómű megépítésére egyelőre semmi esélyünk. A kígyó hajtómű és a Hamel-hajtómű fejlesztése egy kisvállalkozónak sem okoz problémát, mert a hozzávalók olcsón beszerezhetők. Az elektromágneses ellenirányú mágneses gerjesztésén alapuló hajtómű fejlesztése már okozhat némi gondot. A háromfázisú változat megépítése költséges és bonyolult. Az sem biztos, hogy a fentiekben ismertetett elrendezésben működni fog. Ezért célszerű előtte az elvet kipróbálni. Ennek az egyfázisú modellnek a megépítése nem kerül sokba, és egyértelműen bizonyítható vele a működőképesség.

Ehhez csupán két rezonanciafrekvencián gerjesztett elektromágnezt kell ellenkező irányban megpörgetni. Az egyiket rögzítsük szigetelőlapra (pl. vastag textilbakelitlemezre), a másikat pedig erősítsük egy villanymotor tengelyére, és helyezzük a rögzített tekercs fölé úgy, hogy ne érjen hozzá. (Ehhez csúszógyűrűs táplálásra van szükség.) Ezután gerjesszük mindkét tekercset rezonanciafrekvenciájukra hangolt váltóárammal úgy, hogy a két szinuszjel egymáshoz képest 180°-os fáziseltolásban legyen. Ekkor a két tekercs mágneses térereje vonzza egymást, kézzel nem lehet elmozdítani a felsőt az alsótól. Ekkor kapcsoljuk be a villanymotort, ami a mágneses térerő ellenében forgatja a felső tekercset.

Erre a két ellentétes irányú mágneses mező oly mértékben beleindukál egymásba, hogy nagy mennyiségű éteri részecskék áramolnak a tekercsekbe. A beözlő éterionok kisugárzódnak belőle, amelyek a Földből kisugárzódó gravitonokkal kölcsönhatásba lépve antigravitációs hatást váltanak ki. A hatásfok jelentősen fokozható, ha szinuszjelek helyett szolitonhullámot (félbevágott szinuszjelet) használunk. A rezonanciafrekvencia és a szolitonhullámok által létrehozott töltéskumulálódás együttes fennállása esetén olyan erőssé válik a vril, hogy ionizálja a levegőmolekulákat, és ezáltal plazmaburkot hoz létre a hajtómű körül. (A szolitonhullámal történő kísérletet szabad téren kell végezni, mert ha elszabadul a szerkezet, átszakítja a plafont.)

Védőöltözetre is szükség van. Az erős mágneses sugárzás ugyanis lemeríti, illetve túltölti testünk meridiánjait, ami komoly betegségekhez vezet. (Leggyakoribb következménye a leukémia.) Sajnos a mágneses sugárzás elleni védekezés szinte lehetetlen, mert ezek a parányi részecskék minden anyagon akadálytalanul átáramlanak. Gondoljunk csak a gravitációra. Akárhová bújunk a gravitonok hatnak ránk, semmi sem árnyékolja le a gravitációs vonzást. Szerencsére a földgolyó gravitációs kisugárzása nem olyan nagy, hogy megbetegítene bennünket, egyébként is ellensúlyozza a csakráinkon beáramló éteri részecskesugárzás. (Ez a két sugárzás adja az életerőt, a vitalitást. Nélkülük 5 percnél tovább nem tudnánk élni.) Az erős mágneses sugárzás azonban felborítja meridiánjaik egyensúlyát, ami előbb-utóbb súlyos betegségekhez vezet. Ez esetben nem segít a radioaktív sugárzásoknál alkalmazott vastag ólomfal. A mágneses sugárzás ellen csak egy dolgot lehet tenni: szétszórni. Erre leg-

⁷⁸ A szénszálakat szénatomokból készített nanocsövekből alakítják ki, melyeknek belső átmérője százvezred milliméter.

alkalmasabb a gyapjúszőr. A birkagyapjú finom csavart szálai apró tükörként viselkednek, és a rájuk eső mágneses sugarakat különböző irányba eltérítik. Ezáltal a sugárzásnak csak kis hányada jut be a testünkbe. Az általa okozott meridián-lemerülést vagy -töltést a csakrák ki tudják egyenlíteni.

Az ókorban, amikor még közöttünk jártak az istenek az emberek irhabundával (subával)⁷⁹ védekeztek a belőlük kiáramló szubatomi energia ellen. (Ezt a szem- és egészségvédő módszert Zeusz javasolta nekünk.) A birkabőr, illetve birkagyapjú az egyetlen általunk hozzáférhető anyag, ami hatékonyan visszaveri a mágneses energiát. A mitológia szerint Zeusz is dús szőrmével borított állatbőrről óvta meg fiát az erős sugárzástól. Amikor Héraklész ragaszkodott hozzá, hogy apja jelenjen meg előtte teljes isteni dicsőségében, egy kecske bőrét emelte maga elé, ami leárnyékolta a testéből kiáramló, vakítóan erős bioenergiát. Az árpa korpája is alkalmas erre a célra, de testünk vastag korpával történő behintése meglehetősen bonyolult lenne. (A ókorban a zsidók árpakorával töltött agyagkorsóban tárolták a minden anyagot, még a gyémántot is vajként vágó samirt.)

Az irha és a gabonakorpák mellett érdemes lenne megvizsgálni a csillámpala szubatomienergia-árnyékoló képességét is. A teotihuacáni Nap-piramis előtt található egy föld alatti kamra, amely több rétegű csillámlemezzel van borítva. A csillám tudvalevően jó hő- és elektromos szigetelő. Ráadásul ellenáll az organikus savaknak. Vajon milyen tevékenység zajlott ebben a szendvicsszerűen szigetelt föld alatti kamrában, hogy ilyen komoly szigetelésre volt szükség? Csak nem koncentrált szubatomi energiasugarakkal végzett anyagátalakítás, rendkívül szilárd fémek létrehozása folyt benne? A több méter vastag kő- és földréteg már önmagában is komoly hőszigetelő. Fémek föld alatti olvasztásánál nincs szükség csillámlemezekre. Mivel a koncentrált szubatomi energiasugárzás az üreg falában elnyelődve még évezredek múlva is kimutatható, célszerű lenne a helyszínen mágneses térerősségmérést végezni. Ez fényt derítene a rejtélyre. Ha bebizonyosodna a csillámpala éteri sugárzással szembeni árnyékoló hatása, az lehetővé tenné védőfal kialakítását.

Budapest, 2018.02.04.

Sajnos az eltelt egy évben semmi sem történt az antigravitációs hajtóművek fejlesztése, és az ingyenenergia kiaknázása terén. Pedig ezen a két területen tehetnénk a legtöbbet technikai fejlődésünk előrelendítése és a globális felmelegedés leállításának érdekében. A Hamel-hajtómű kifejlesztése mindkét gondunkra megoldást kínál. Ez a könnyen, gyorsan és rendkívül olcsón gyártható hajtómű képes lenne kiemelni az űrkutatást abból a posványból, amelyben több mint 70 éve tipródik. Rakétatervező szakembereink még mindig azokat a füstölgő rakétákat használják, melyeket a németek fejlesztettek ki 1943-ban. Az elmúlt közel egy évszázadnyi idő alatt semmilyen előrelépés nem történt ezen a téren. Ennek a korszerűtlen kémiai hajtóműnek tudható be, hogy NASA-nál több mint 400 millió dollárba kerül egy rakéta előállítás, és évekig tart, míg elkészül. A SpaceX által gyártott rakéta előállítása is 54 millió dollárba kerül. Ez az Elon Musk cége által gyártott űrjármű azonban többször használható, de még így is 83 millió dollárba kerül egy-egy kilövés.

Ezzel szemben a Hamel-hajtómű előállítása nem kerülne többre 100 dollárnál. Maximum ennyit tesz ki a három papírvékony alumínium lemezből készült tölcser, a vastartály és a négy mágnesgyűrű, valamint a három kögolyó beszerzése. A hajtómű köré természetesen karosszériát is kellene építeni, de ez sem kerülne többre egy gépjármű előállításánál. Ez esetben ugyanis nem kellene speciális anyagokat használni az üzemanyag szivárgásának elkerülésére. Hővédő pajzsra sincs szükség, mert ezt az űrhajót nem kell ágyúgolyóként kilőni. Kis sebességgel is fel lehet lebegtetni az űrbe. Mivel „üzemanyaga” a világegyetemben végtelen mennyiségben rendelkezésre áll, nem kell sietni, hogy kikerüljön a Föld vonzáskörzetéből. Ennélfogva nem zuhan vissza. Visszaérkezését pedig nem befolyásolja a gravitációs erő. Ezért kis sebességgel is le lehet lebegtetni. Nem ég el a levegőmoleku-

⁷⁹ A suba egy szőrével kifelé fordított birkabunda, amely a lábfejtől nyakig az egész testet befedte. Az erdélyi birkapásztorok esőben ezt terítették magukra. Kifelé fordítva a birkabunda a meleg ellen is véd. (Gyártói szerint a gyapjú ágynemű télen melegít, nyáron hűt.) Nekünk szükségünk lesz még egy birkabőrből készült kucsmára, és egy kesztyűre is. A szokványos irhakesztyű nem jó megoldás, mert a birkaszőrnek nem belül, hanem kívül kell lennie.

lák okozta súrlódástól. A jármű körül megteremtett plazmaburok esetén pedig utazósebessége nagyságrendekkel meghaladja a kémiai hajtóműves rakéták sebességét. (A sztratoszférán túl akár 72 000 km/h sebességgel is képes repülni.)

Ennek ellenére senki sem hajlandó foglalkozni a fejlesztésével. A hajlandóságot nagymértékben hátráltatja az elméleti alapok hiánya. Mivel nem ismerik a működési elvét, a repüléstechnikai szakemberek sem foglalkoznak vele. Pedig ennek a hajtóműnek a működési elve az elektromágneses hajtóműveknél is egyszerűbb. Ott nem csak az ellenirányú mágneses gerjesztést kell megvalósítani, hanem a szolitonos gerjesztést is biztosítani kell. Itt azonban nincs villamos gerjesztés. Az antigravitációs erőter létrehozásáról a rezonancia gondoskodik. Ennél a hajtóműnél semmi más nem kell tenni, mint a bázisoszcillátor felső mágnesgyűrűjét rezonanciafrekvencián megrezgetni. Ekkor az alsó mágnesgyűrűben a fématomok örült táncba kezdenek, melynek során elvesztik a külső pályán keringő elektronjaikat. Az univerzum azonban nem tűri az űrt, ezért igyekszik azt éterrel kitölteni. Ezért igen nagy mennyiségben áramlanak be éteri részecskék a mágneskorongba. Ott az atomok tánca folytán beleütköznek az atommagba, ami tovább növeli a rezgésüket. Ekkor újabb elektronokat vesztenek.

Végül az éterionok beáramlása olyan mértékű lesz, hogy a mágneskorong körüli levegőt ionizálja, kialakul körülötte a plazmaburok. Az ionizáláshoz és a gravitáció lenullázásához azonban koncentrált mágneses kisugárzásra van szükség. Ezt is a fématomok végzik. Minél nagyobb mennyiségben áramlanak be az éteri részecskék a mágneskorongba, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy ütköznek a levált elektronokkal és az atommaggal. Mivel taszítják egymást, a lökdösődés odáig vezet, hogy az éteri részecskék összesűrűsödnek, koncentrált mágneses sugárzássá válnak. Egy idő után már így sem férnek el fémben, ezért a mágneskorong kitolja magából az összesűrűsödött étert. Megindul az antigravitációs sugárzás.

Ez csak a látható következménye az éterionok feldúsulásának. Számunkra ennél fontosabb fejlemény, hogy kapcsoltba lépnek a Földből kiáramló gravitonokkal. Mivel a szubatomi energia világában a pozitív részecskék (éterionok) és a negatív részecskék (gravitonok) taszítják egymást antigravitációs hatás alakul ki. A földgolyó elrúgja magától az antigravitációs hajtóművet, és mindazt, amit köré építettek, vagyis az űrhajót.

Ne tévesszük össze ezt a hatást a mágnesességgel. A mágnesekből nyugalmi állapotban kiáramló hullámok a ferromágneses anyagokban található spinekből, illetve mágneses doménekből erednek. Ez a fajta mágnesesség nem vált ki antigravitációs hatást. A világ legerősebb mágnesa, a 25 Tesla indukciójú elektromágnes sem ugrál az asztalon, amikor rákapcsolják a gerjesztőáramot. Pedig megtehetné, mert a floridai egyetem National High Magnetic Field Laboratory kutatóközpontjában készített elektromágnes gerjesztéséhez 160 000 A áramerősségre van szükség. Mivel ekkora áram már izzítja a tekercset, hűtéséhez 13 ezer liter vizet tartalmazó hűtőrendszer szükséges. A Floridai Állami Egyetemen 2017-ben készített 41,4 Tesla mágneses indukciójú elektromágnes bekapcsolásakor sem tapasztaltak ilyen jelenséget.⁸⁰ (A nagyon erősnek tekintett neodímium és szamárium kobalt szupermágnesek indukciója még a 2 Tesla értéket sem éri el.)

Az eltérő viselkedésnek tudható be az is, hogy a permanens és elektromágneseknél az ellentétes pólusok vonzzák, míg az azonos pólusok taszítják egymást. Vagyis éppen ellenkezőleg viselkednek, mint a szubatomi energiarészecskék. Egy valamiben azonban azonos a viselkedésük, mindkét mágnesesség képes villamos áram gerjesztésére. De nem azonos mértékben. A szubatomi energiarészecskék sokkal hatékonyabbak ezen a téren. Ezért is lenne kíváncsi kihasználni ezt a képességüket. Általuk nem csak ingyen juthatnánk villamos energiához, hanem hatékonyan is. Sokkal kisebb méretben sokkal több áramot lehetne velük előállítani, mint bármely más berendezéssel.

Kifejlesztésüknek legnagyobb akadálya, hogy nem ismerjük a működési mechanizmusukat. Ugyanez a helyzet az antigravitációs hajtóművekkel. Ha tisztában lennénk azzal, hogy mi, és hogyan hozza létre az antigravitációs hatást, célirányossá válna a fejlesztés. Ha látszik a cél, akkor a hozzá vezető utat is meg lehet találni. Lehet, hogy némi kitérővel, de előbb-utóbb célba érünk. A Hamel-hajtómű fejlesztésénél sokan azért futnak zsákutcába, mert nem veszik figyelembe, hogy az antigravitációs hatást nem az alumínium kúpok ide-oda bolyongása hozza létre, hanem a rezgésük. A bolyongó

⁸⁰ Ennek az elektromágnesnek a kifejlesztése 35 millió dollárba került.

mozgásra a hajtómű, illetve az űrjármű irányíthatósága miatt van szükség. Ha kinyitnak az oldalán egy-egy ajtót, akkor a szélirány változása miatt a kúpok jobbra-balra, előre-hátra dőlnek. Ekkor nem koncentrikus körök formájában gerjesztik a bázisoszcillátort, hanem aszimmetrikusan. A gerjesztés oldalirányba tolódik, melynek következtében azon az oldalon több energia áramlik ki a hajtóműből. Ez irányváltásra készíti a járművet. Ez a bolygómozgás azonban önmagában nem készíti az alsó mágnesgyűrűt nagy mennyiségű szubatomi energiarészecske kibocsátására.

Ahhoz, hogy ez megtörténjen, az alumínium kúpoknak rezegniük kell. Méghozzá a mágneskorongok rezonanciafrekvenciáján. Ez a frekvencia több kilohertz is lehet. Vagyis olyan gyors, hogy szabad szemmel nem látható a kúpok rezgő mozgása. A korábbi fejlesztők itt követték el a legnagyobb hibát. Mint a mellékelt képeken látható⁸¹ a vastag mágneskorongok ráragasztásával olyan vaskos, nehéz alumínium kúpokat hoztak létre, amelyek képtelenek magas frekvencián rezegni. Ezeknek a drabális kúpoknak a lomha mozgásával csak lekvárt lehetne keverni. Az alumínium kúpok súlyának csökkentése érdekében kisméretű ferritgyűrűket kellene használni. Célszerű lenne megpróbálni, hogy a hűtőszekrények ajtajában található mágnescsík alkalmas-e erre a célra. Ennek felragasztása sokkal egyszerűbb mind a kúpokra, mint a fémhordóra. Ha beleesik a kúp, még nem szabad feladni a kísérletet. Meg kell rendelni a mágnesszalagot nagyobb térerővel felmágnesezve. Aztán meg kell figyelni, hogy a folyamatos körkörös mágneses erőter nem akadályozza-e a kúpok billegését. Minél kisebb erő szükséges a kúpok kibillentéséhez, annál valószínűbb, hogy képesek lesznek rezgő mozgásra is.

Mindez csak kísérletezés kérdése. Ha a hajtómű működik, akkor már csak türelem dolga, a meghajtó mechanizmus finomítása, a hatásfok növelése. Az antigravitációs hajtómű működőképességéről úgy győződhetünk meg, hogy kiemeljük a szerkezetből a bázisoszcillátort, vagyis a két mágneskorongot tartalmazó egységet. Ezt követően mesterségesen hozzuk rezgésbe őket. Ebben az összeállításban a felső mágneskorongot nem az alumínium kúpok rezgetik, hanem egy rezgő mozgást végző villanymotor. Erre a célra legalkalmasabbnak a vibrációs csiszológép motorja látszik. Szereljük le a rezgőcsiszolóról a csiszolóvászon rögzítését végző adaptert, szereljük a motort egy állványra, majd engedjük rá a bázisoszcillátorra úgy, hogy a motor tengelye megrezgesse a felső mágneskorongot. Ha a rezgetés frekvenciája nem elég nagy, próbálkozhatunk a rezgőkéses villanyborotvák (pl. Braun, Remington) motorjával is. Ha ez sem elég nagy, frekvenciaváltóval növeljük a szinuszos áram frekvenciáját.

A Hamel-hajtómű használatba vétele biztonsági szempontból is előnyös lenne. Ezt ugyanis nem lehet lelőni, sugárfegyverrel lebénítani. Miután nem tartalmaz elektromos alkatrészt, az elektromosságnak még az irányításában sincs szerepe, a sugárfegyverek nem tudják lebénítani az elektronáramlást. (A gépkocsiból történő UFO-s emberrablásoknál az érintettek minden esetben elmondták, hogy amint fölértek az űrjármű, leállt a gépkocsijuk, megszűnt a motor gyújtása, sőt a jármű lámpái is kialudtak.) Ez annak tudható be, hogy a koncentrált éteri sugárzás magához vonzza az elektronokat, és emiatt leáll az áramlásuk. A Hamel-hajtóműnél ez nem történhet meg, ami egy későbbi űrháború során nagy előnyt jelenthet.

Aki még ezután is kételkedik az éter anyagba áramoltathatóságában, és antigravitációs hatásában tekintse meg ezt a videót: <https://www.youtube.com/watch?v=GeyDf4ooPdo> Az Anti-Gravity Wheel? videóban egy fiatalember bemutatja, hogyan lehet egy súlyemelésre használt nehéz acélkorongot szinte súlytalanná tenni. A két kézzel is nehezen felemelhető acélkorongot a társa pisztolyfúróval néhány percig nagy fordulatszámon pörgette. Ezt követően a fiatalember már könnyedén megemelte, sőt a feje felett lóbálta. A súlycsökkenés oka hogy a pörgetés során a centrifugális erő következtében nagyszámú éteri részecske szorul bele az acélkorongba. Ennek mértéke nem akkora, hogy ionizálná a körülötte leve levegőmolekulákat. A Föld gravitációs kisugárzása azonban ez esetben is taszító hatást vált ki a nagyszámú éterionra, ami az acélkorong súlycsökkenését eredményezi. Ez a kísérlet valószínűleg a begyöpösödött agyú tudósokat is meggyőzi arról, hogy mégis létezik az éter. Ha nem, akkor

⁸¹ A kúpok mozgása ezeken az angol nyelvű videókon is tanulmányozható:

<https://www.youtube.com/watch?v=MP4Y6nzaPRg>

<https://www.youtube.com/watch?v=sXDkSNRnjfg>

<https://www.youtube.com/watch?v=Hf55OPeJx7k>

mi szorul az célkorongba? A levegő? Akadékoskodó tudósok ennek a videónak láttán a giroszkópos erőt emlegetik. Azt azonban nem tudják megmondani, hogy mi hozza létre a giroszkópos erőt.⁸²

Budapest, 2019.02.14.

Tehát a paradigmaváltás, a kozmikus társadalmak sorába történő emelkedés legnagyobb akadály, hogy nem tudjuk milyen elven működnek ezek a készülékek, berendezések. Már pedig, ha valaki nem tudja, hogy egy gép milyen elven működik, akkor nem képes megvalósítani. Még akkor sem, ha egy mintapéldányt adnak a kezébe. Forgatja, nézegeti, majd megpróbálja leutánozni. Hasonló méretben, hasonló kialakításban lemásolja, de nem működik. Jelenleg ez a szerencsétlenkedés folyik a titkosszolgálatok és a különféle háttérhatalmak föld alatti kutatólaboratóriumaiban. Vannak ugyan működő UFO-ik, melyekkel próbarepüléseket végeznek, de ezeket nem ők alkották. Kölcsön kapták különböző földönkívüli civilizációktól, hogy tanulmányozzák őket. Azt sem tiltják, hogy lemásolják őket, és létrehozzanak egy saját antigravitációs repülőgépet. De nem megy.

Nem megy, mert nem értik a működési mechanizmusát. Nem csoda, mert nincsenek helytálló fizikai felismerések. Nem vagyunk tisztában azokkal a fizikai jelenségekkel, amelyek ezeknek a készülékeknek, járműveknek a működése során fellépnek. Tele van a szakirodalom különböző ködös megfogalmazásokkal. Ezek egyike, hogy „az antigravitációs hajtómű a teret a repülőgéphez hajlítja, ekkor a jármű annak részévé válik”. A másik: „A reaktor egy hihetetlenül fejlett antianyag rendszer, amely működésével eltorzítja a gravitációt. Aztán hozzáteszik még, hogy: „Ha a teret és az időt is elhajlítjuk, akkor egy másodperc alatt megtörténik a helyváltoztatás.” Ennél nagyobb marhaságot már csak egy nagy tudós találhat ki. Ez a „féreglyuk” elmélet, ami Einsteintól származik. Tudóstársával Nathan Rosennel 1935-ben alkotta meg ezt a feltételezést. A XX. század végén a féreglyuk elmélet legfőbb népszerűsítője az ünnepezt brit fizikus, Steven Hawking volt.

Azzal már egy általános iskolás gyerek is tisztában van, hogy jelenlegi űrhajóinkkal még a legközelebbi csillagokra sem tudunk eljutni, mert ehhez évmilliókra lenne szükség, és annyi energiára, ami a Föld teljes energiakészletét felemésztené. A kozmikus utazás vágya azonban igen nagy, ezért a sci-fi szerzők korunk tudósaival karöltve belekapaszkodtak a féreglyuk elméletbe. Mivel Einstein sem volt teljesen meggyőződve a féreglyukak létezéséről, keresett egy kibúvót alóla. Azt mondta, hogy két távoli pont között ez a kapcsolat instabil, és a legkisebb zavar esetén bezárul. Napjaink tudósai azonban azt állítják, hogy a féreglyukaknak léteznek „átjárható” változatai. Ezek a féregjáratok. Ezekben „egy taszító gravitációt kifejtő anyag- vagy energiafajta a féreglyuk belsejét stabilizálja, és nyitva tartja”. Na, több sem kellett a tudományos fantasztikus regények íróinak és az UFO-kutatóknak. Azonnal belekapaszkodtak a féregjáratokba, és jelenleg ezzel van tele a szakirodalom.

Az igazság azonban az, hogy nincsenek féreglyukak. A teret nem lehet meghajlítani.⁸³ Erre még a gigantikus gravitációs kisugárzással rendelkező fekete lyukak sem képesek. De nincs is rá szükség. A kozmikus utazások ugyanis nem fizikai testben történnek. A Star Trek című filmsorozatban gyakran emlegetett hiperűrsebesség étertestben megy végbe. Az űrhajóval kirepülnek a sztratoszférán kívüli űrbe, ahol dematerializálják a járművet, és az utat étertestben teszik meg. Mivel az éteri részecskék 12 nagyságrenddel kisebbek, mint az elektronok, a sebességük is 12 nagyságrenddel nagyobb. Így nem véletlenek azok az UFO-elrablásokból származó beszámolók, hogy az utat az anyabolygójukig egy pillanat alatt tették meg. Étertestben, illetve asztrálestben ugyanis a 100 ezer fényév átmérőjű Tejútrendszer egyik szélétől a másikig 2 másodperc alatt eljuthatunk. A bennünket látogató, illetve felügyelő földönkívüli civilizációk pedig többnyire néhány száz vagy ezer fényévre

⁸² Ezt a kísérletet korábban egy hivatásos tudós is bemutatta. Nem gondolta, hogy ez a karrierje végét jelenti. Az esetről szóló beszámoló ezen a webcímen található: <https://index.hu/tudomany/giro0619/>

⁸³ Einstein térgörbülettel kapcsolatos elméletét Tesla is erősen kritizálta. Logikai következtetésekkel támasztotta alá, hogy: „A feltételezett térgörbület teljességgel lehetetlen. Minden erről szóló irodalom hiábavaló, és feledésre van kárthatva.”

vannak tőlünk. Anyabolygójuk közelébe érkezve aztán újra materializálják önmagukat és űrhajójukat, és légterükbe már fizikai testben lépnek be.

Ennyi téveszme befolyása alatt nem csoda, hogy nem tudunk előre lépni. Amíg nem teremtünk rendet a fejekben, addig ezen a téren nem számíthatunk sikerre. Folytassuk azzal, hogy az időt sem lehet elhajlítani. Az idő a gravitációs tér által létrehozott dimenzió, ami a benne zajló változások ütemét jelzi. Minél nagyobb a gravitációs erő, annál lassabban múlik erőterében az idő. Idő ott is van, ahol látszólag nincs gravitációs erő. A világegyetemben felhalmozódott anyag ugyanis az istenek világát sem hagyja érintetlenül. A Védák könyve és a Mahábhárata szerint az ősrobbanástól a világegyetem összeomlásáig 50 milliárd év telik el, de az istenek világában ez az időtartam 200 évre zsugorodik. A közel gravitációmentes térben annyira felgyorsul az idő múlása, hogy a Mindenható jelenlegi uralkodása csupán 200 évig tart. Aztán kialakul egy új világegyetem, és a Mindenható előlről kezdi a teremtést.⁸⁴ Segítői, az újrateremtést levezénylő kisebb és nagyobb rangú istenek, már közelebb vannak a gravitációs erőterrel rendelkező csillagokhoz és bolygókhoz, mivel létre kell hozniuk őket. Ők már közvetlen érintkezésbe kerülnek az idővel, de nem hajlítják el. Erre ugyanis semmi szükség nincs. Ők előre-hátra mozognak az idősíkon.

Bármilyen távolságra visszamehetnek a múltba, de előre is mehetnek a jövőbe. Ezt már az ezotéria szakemberei is tudják, ezért kiöltötték azt a téveszmét, hogy az univerzumban a múlt, a jelen és a jövő egyszerre létezik. Ez sem igaz. Csak a múlt létezik stabilan. A jelen változóban van. A jövő pedig teljesen bizonytalan. Az a jövő, amit az istenek az idősíkon előre haladva látnak, a pillanatnyi jövő. Azt látják, hogy a jelenlegi helyzetnek a jövőben milyen következményei lesznek. A jövő azonban a jelenben bármikor megváltoztatható. Mi élünk is ezzel a lehetőséggel. Tetteinkkel a jelen minden pillanatában változtatjuk a jövőnket. Jó és rossz irányba egyaránt. Mivel a legkiszámíthatatlanabb lény a világon az ember, még maga az Úristen sem tudja, hogy milyen lesz a valódi jövőnk.⁸⁵

Ennek tudható be a jóslatok megbízhatatlansága is. A legtöbb jós szélhámos, de akadnak köztük néhányan, akik kristálygömbbe vagy elméjük tükrébe merülve képesek belelátni a jóslást kérő jövőjébe. De ezek a jóslatok is sokszor kudarcot vallanak. A körülmények kényszerítő hatása vagy a jóslást igénybe vevő váratlan döntései teljesen megváltoztathatják a jövőjét. Elég egy rendhagyó elhatározás, és máris másként alakul, más irányt vesz a jövője. Környezetünk változása is kikényszerítheti jövőnk változását. Hiába próbáljuk megvalósítani reménybeli jövőnket, ha a megváltozott körülmények ezt nem teszik lehetővé.

Tovább haladva a téveszmék sorában az antianyagot se keverjük bele ebbe a folyamatba, mert nincs antianyag. Ha lenne, a két anyag egy pillanat alatt egyesülne egymással, amitől összeomlana a világegyetem. Az nem létező antianyagnak tehát semmi köze sincs az antigravitációs erőter kialakulásához. Mások a nullponti energiát szajkózzák, de lehet hallani kvantumvákuumról is. Kevesen tudják, hogy ezek a nyakatekert kifejezések a Nobel-díjas orosz fizikustól, Andrej Szaharovtól származnak. Ő az 1960-as években fejtette ki elméletét, mely szerint: „A gravitáció annak a „sűrűdésnek” az eredménye, melyet a nulla pontos energiamezőbe, vagy kvantumvákuumba be- és abból kilépő atomi és szubatomi részecskék okoznak. Azt már nem részletezte, hogy mit ért nullponti energián és kvantumvákuumon. Ez a nullponti energia aztán annyira beivódott a köztudatba, hogy az összes örökmozgóval, antigravitációs hajtóművel és egyéb tudósokat idegesítő többletenergia-előállító készülékkel foglalkozó feltaláló erre hivatkozott.

Ezeket a találmányokat aztán a szabadalmi hivatalok rendre elutasították, mondván: „A fizika alaptörvényeinek ellentmondó találmányokkal nem foglalkoznak”. Komolyan veszik a tudósoknak azt az álláspontját is, mely szerint: „Az ingyenenergiát előállító szerkezetek ellentmondanak az energiamegmaradás törvényének, valamint a termodinamika első és második főtételének.” Az üzemanyag nélkül űrrepülésről pedig az a véleményük, hogy: „Az antigravitációs hajtómű nem valósítható meg, mert a fizika mai ismeretei szerint egy ilyen gépnek korlátlanul rendelkezésre álló energia-óceánra lenne szüksége.” A valóság viszont az, hogy az antigravitációs hajtómű modellje annyira

⁸⁴ A Védák-könyvéről és a Mahábháratáról részletes tájékoztató az **Ezoterikus körkép** című könyvemben található, különböző helyeken.

⁸⁵ Tesla ezt így fogalmazta meg: „a végtelen számú esetleges jövő”.

egyszerű és olcsón előállítható, hogy egy általános iskolai gyerek politechnika órán egy hét alatt megépíthetné, és előállítása még 100 dollárba sem kerülne. (Azért kell gyereket megbízni ezzel a feladattal, mert a gyerekeknek még nincsenek előítéleteik. Elhiszik, amit mondanak nekik. Ha az mondják neki a tanárai, hogy ezt meg lehet csinálni, akkor meg fogja csinálni. A felnőttekkel az a probléma, hogy már nem hisznek senkiben és semmiben. Annyit hazudoztak nekik az életük során, és annyi mindenben csalódtak, hogy minden új eszme iránt érzéketlenné váltak.)

A nullaponti vagy nulla pontos energia kifejezés már közel áll a valósághoz, mert valószínűleg arra az energiára utal, ami az ősrobbanás során kiáramlik az univerzumba. A jelenlegi tudásunk szerint az univerzum összeomlása után a világmindenség egy pontba vagy kisméretű gömbbe sűrűsödött össze. Aztán felrobbant, és a robbanás kezdetén, vagyis nulla másodpercben kizárólag energiárészecskék áramlottak ki belőle. Ezt a kezdeti energiát nevezik nulla pontos, vagyis nulla időpontban keletkezett energiának. Ez az energia azonban nem más, mint az éter. Az éter alkotóelemei pedig az éterionok. Miért nem lehet így nevezni a szabadenergiát? Ez persze nem oldja meg az ingyenenergia előállításával foglalkozó feltalálók helyzetét, mert a tudósok az éter létezését is tagadják. Ha nem így lenne, hamar kiderülne, hogy az összes találmányuk az éter munkára fogásával termeli az ingyenenergiát. Ennél szerencsétlenebb kifejezés a vákuumenergia. Kitalálói arra utaltak vele, hogy olyan energia, amely a vákuumban is megtalálható. Az éter, illetve éteri részecskék azonban nem csak a vákuumban, hanem minden anyagban benne vannak. Kitöltik az atomi részecskék közti teret.

Célszerűbb lenne azzal foglalkozni, hogy mi történik az anyagban az éteri részecskék sűrűsödése esetén. Minél több éterion áramlik be az anyagba, annál több energia áramlik ki belőle. Ez hozza létre az antigravitációs hatást. Nem ártana megfigyelni, hogy mi áramlik ki belőle? A koncentrált energiárészecskék, vagy az általuk keltett mágneses hullámok? Aztán azt is jó lenne tudni, hogy mitől sűrűsödnek az éteri részecskék. Az ellenirányú mágneses gerjesztés során sok elektron szakad le az atomok külső elektronhéjairól. Rezonanciafrekvencián történő rezgetés esetén még több elektron szakad le róluk. Saját rezgési frekvenciájukon történő rezgetés esetén ugyanis szinte megvadulnak az atomok. Úgy esnek le róluk az elektronok, mint eső után a megrázott fáról az esőcseppek. Túl erős rezgetés esetén oly mértékű a mozgásuk, ami legyőzi az atomokat összetartó mikrogravitációt, és az anyag atomjaira, illetve molekuláira esik szét. De mi történik a rezonanciafrekvencián rezgett anyagban? Azt tudjuk, hogy rengeteg éterion áramlik bele. Nagyságrendekkel több, mint az anyag nyugalmi állapotában. Ott mi történik velük? Mitől koncentrálnak, mitől sűrűsödnek össze? A vadul táncoló atomi részecskéknek ütközve az anyag préseli őket egymáshoz? Ennek során további új keletkezik az anyagban, amit újabb éteri részecskék töltenek ki. Ezek is egymáshoz préselődnek, ami tovább növeli a térerőt, az antigravitációs kisugárzást?

A pénzhiányon kívül az antigravitációs hajtómű megvalósításának legfőbb akadálya a hitetlenség. Az emberek nem hiszik el, hogy ez lehetséges. A tudósok beléjük sulykolták, hogy ez lehetetlen. Mindaz, amit az ezoterikusok állítanak szélhámosság, kuruzslás. Ezért aztán pénzt sem lehet szerezni ezekre a kutatásokra. Az állam manapság zsákszámba ontja a pénzt a különböző „zöld” beruházásokra (napelem parkok, szélerőművek), de az igazán hatékony és maximálisan környezetkímélő energiaelőállító ötletek megvalósítását nem támogatja. Ha egy ilyen pályázat érkezik a politikusok, a bürokraták asztalára, menten pánikba esnek, és igyekeznek „tovább passzolni a labdát”. Megkérdezik a Tudományos Akadémiát, hogy mi a véleménye a projekt megvalósíthatóságáról. A választ már tudjuk, senkit sem ér meglepetésként. Így aztán mindenki megnyugszik, a pályázatot pedig visszautasítják. Aztán minden megy tovább a maga görbe útján. A levegőszennyezés, a globális felmelegedés tovább folytatódik. A végállomás a klímaösszeomlás lesz. Ha tönkremegy a természet, az emberiség is elpusztul. Az átlagember nem is sejti, hogy milyen veszély vár rá. Civilizációnk balga birkanyájként vonul a „vágóhídra”.

Budapest, 2019.03.10.

A tartós űrben tartózkodáshoz, a hatékony munkavégzéshez a járműben gravitációs erőterre is szükség van. Súlytalanság állapotában az űrhajóban csak korlátozott életvitel folytatható, és egy idő után különböző betegségek (pl. szív- és keringési rendellenességek, szívzsugorodás, csonttritkulás, izomsorvadás, vörösvérsejt-csökkenés) lép fel. Űrhajóinkban és űrbázisainkban jelenleg nem biztosított a padlószintből kiáramló mesterséges gravitációs vonzás. Pedig elvileg már most is megvalósítható lenne, mert azt már tudjuk, hogy mesterséges gravitáció egy nagyobb méretű űrállomás (pár száz méteres átmérő) esetén annak tengely körüli forgatásával létrehozható. Ilyen méretű űrhajó előállítása azonban igen költséges lenne, és a forgatása is nagy energiát igényelne. Kis forgatási sebesség esetén pedig az ily módon előálló gravitációs vonzás ereje meglehetősen kicsi lenne, meg sem közelítené a számunkra szükséges 1 g értéket.

Mechanikus úton tehát elő lehet állítani mesterséges gravitációs teret, de nem tudjuk, hogy ezt milyen fizikai jelenség idézi elő. Miután körpályán történő mozgatról van szó, nagy valószínűséggel szerepet játszik benne a centrifugális és a centripetális erő. Ezért mielőtt továbblépünk, tisztázzuk ennek a két erőnek a lényegét. A centrifugális erő esetén a rendszer saját tengelye körül forog. Ezért nem mozdul el. Csak a rendszerben levő anyag szabadulhat ki belőle a centripetális erő következtében. Így működik a mosógépek centrifugája. Egy bizonyos körsebesség felett már akkora tehetetlenségi erő hat a vízcseppekre, hogy kirepülnek a rendszerből (a mosógép kilyuggatott üstjéből.) Centripetális erő esetén az egész rendszer elszabadul. Kirepül a körpályából. Ezt csak egy kényszererő akadályozhatja meg. Pl. egy vasgolyóra kötelet kötünk, és azt elkezdjük a fejünk felett pörgetni. Ekkor a kényszererőt a kötel biztosítja. Általánosan ismert kényszererő teszi lehetővé a bolygók Nap körüli forgását. Ez esetben a kényszererőt a Nap tömegvonzása biztosítja. Ha ez a kényszererő és a centripetális erő egyensúlyba kerül, akkor a bolygók orbitális pályára állnak, vagyis nem zuhannak bele a Napba, de nem is szabadulnak el tőle.

A fizikusok ezt a jelenséget úgy jellemzik, hogy a centripetális erő a körmozgás középpontjába mutat, a centrifugális erő meg onnan kifelé. A centrifugális és centripetális erő tehát lényegében ugyanaz. Ha benne vagyunk a rendszerben, akkor ezt a fajta körpályán fellépő tehetetlenségi erőt centrifugális erőnek, míg ha kívülről szemléljük, akkor centripetális erőnek nevezzük. A két erő gyakran egyszerre lép fel, pl. a bolygóknál. Földünkön is egyszerre tapasztalható centrifugális és centripetális erő. A centrifugális erőt bolygónk tengely körüli forgása okozza. A viszonylag kis forgási sebesség miatt azonban ez nagyon kicsi. Emiatt a centripetális erő is kicsi. Ennek tudható be, hogy forgása közben nem repülünk le a Föld felszínéről. Tehát már tisztában vagyunk a két erő irányával, de fogalmunk sincs arról, hogy valójában mi hozza létre a centrifugális és centripetális erőket. A fizikusok erről említést sem tesznek. Valószínűleg azért, mert fogalmuk sincs róla. Ha sejtelnék, sem mernének előállni vele, mert az éternek még a létezését is tagadják.⁸⁶ A centrifugális és centripetális erő ugyanis a tehetetlenségi erő következménye. A tehetetlenségi erő egy speciális, körpályán fellépő változata. A tehetetlenségi erőt pedig az éter váltja ki. Körpályán történő mozgás esetén az éteri részecskék folyamatosan beleütköznek az anyagi részecskébe (atommagba, elektronokba). Ez az ütközés ellenerőt vált ki, ami az anyagot odébb taszítja, körpálya esetén a rendszerből való kiszakadásra kényszeríti.

Ez a felismerés csak egy kis lépés előre, mert még mindig nem tudjuk, hogy lesz ebből gravitáció. Tény, hogy egy nagyméretű kör alakú test (pl. egy űrbázis) pörgetése során gravitációs erő lép fel, de miért? Ez is az éteri energiárészecskék beáramlásának következménye? Azt már tudjuk, hogy

⁸⁶ Tudósaink még mindig az einsteini doktrínánál tartanak. Einstein 1915-ben így vélekedett erről a jelenségről: „A gravitációs tömeg valahogyan meggörbíti a hipotetikus négydimenziós téridő kontinuumot, és ez a deformálódás keringeti a bolygókat a Nap körül. Más szavakkal a gravitáció nem erő, ami tovaterjed, hanem feltehetően annak eredménye, hogy a tömegek maguk körül eltorzítják a téridő szövetét valamilyen csodálatos módon. Így ahelyett, hogy a Nap vonzaná, a Föld feltehetően a legközelebbi, egyenes vonalnak megfelelő pályát követi, ami számára elérhető a nap körüli görbült téridőn keresztül.” Erre szokták mondani, hogy ha valaki nem ért valamit, akkor ködösít. Korunk tudósai pedig jócskán túltettek mesterükön a ködösítésben. Ők már a húrelmélettel dobálóznak: „A húrelmélet kijelenti, hogy minden anyagi és erő jellegű részecske, de még a tér, sőt az idő is egydimenziós, rezgő húrokból keletkezik, melyek kb. egy billiomod-trilliomod-trilliomod centiméter (10^{-33} cm) hosszúak, viszont nulla a vastagságuk, és amelyek egy tízdimenziós univerzumban tartózkodnak, aminek a hat további térdimenziója felcsavarodik olyan kicsire, hogy nem is észlelhető!” Ez már kész agyrém.

az antigravitációs erőt az éteri részecskék nagymértékű anyagba áramlása hozza létre, De hogy lesz ebből gravitációs kisugárzás? Ha erre sikerülne rájönnünk, akkor semmi akadálya sem lenne a koncentrált gravitációs hullámot kibocsátó generátor előállításának, melyet a padló alá helyezve meg tudnánk szüntetni a súlytalanságot az űrhajóinkon. A gravitonkeltés és -sűrítés azonban egyelőre várat magára. Nagy valószínűséggel ez is egy roppant egyszerű eljárás, de még nem ismerjük a módját.

Feltételezések szerint az antigravitációs hajtómű az ellenkező oldalán koncentrált gravitációs sugárzást bocsát ki. Ha így van, akkor semmi sem kell tennünk, mert a hajtóműnek ez a vége az űrhajó belseje felé néz, így magától megvalósul a mesterséges tömegvonzás. Feltehetően a nagy sebességgel pörgetett űrjárműben is ez a jelenség lép fel. Ekkor az egész jármű antigravitációs hajtóművé alakul. Kifelé antigravitációs, befelé pedig gravitációs hullámokat bocsát ki magából. Most nem ellenirányú mágneses gerjesztés, és nem rezonanciafrekvencián történő gerjesztés hozza létre ezt a hatást, hanem a centrifugális erő. A körpályán történő keringés folytán az éteri részecskék állandóan beleütköznek az atomi részecskébe. Ezáltal szabadelektronok válnak le a külső elektronhéjakról. Ezek újabb ütközéseket váltanak ki az éterionokkal. A sok ütdéstől az atomok is elkezdnek rezegni. Emiatt olyan káosz alakul ki az anyagban, ami nem engedi az éterionokat távozni az anyagból. Ráadásul a sok ütközéstől az éterionok egymáshoz préselődnek, sűrűsödnek. Az így felszabadult üres teret újabb éteri részecskék töltik ki. A végeredmény antigravitációs hajtómű lesz.

Felmerül a kérdés, hogy ha a forgó űrjármű kifelé antigravitációs hullámokat bocsát ki magából, akkor miért nem repül el? Földközeli a Földből kiáramló gravitációs hullámoknak ki kellene lökni a járművet az űrbe, kint a kozmoszban pedig az éterfálnak nekifeszülő antigravitációs sugárzásnak kellene elmozdulásra kényszeríteni a járművet. Ez azonban nem történik meg. Ennek oka, hogy ez a sugárzás a jármű minden oldalából kiáramlik, ezért semerre sem tud elmozdulni. Emiatt lebeg, és egy helyben marad. Befelé azonban nincs semmi kényszerítő erő, a belső gravitációs tér összegeződik, és létrehozza a mesterséges gravitációs erőt. Ennek a feltételezésnek az igazolására ki kellene fejleszteni legalább egyfajta antigravitációs hajtóművet, hogy ellenőrizhessük a pólusaikon kiáramló hullámok jellegét. Az antigravitációs hajtómű az űrjármű körüli plazmaburkot is magától megteremti, de ez a jelenség szintén ellenőrzésre szorul. Sok tehát a bizonytalanság, a tisztázandó kérdés, amit elméleti úton nem lehet eloszlatni, kideríteni. A tisztázáshoz szükség van a gyakorlati megvalósításra. El kellene indulni ezen az úton, de ebben a felszínes világban ezt senki sem tartja fontosnak. Az emberek figyelmét a médiából áradó sok ostobaság, a celebek idétlenkedési kötik le. A sorsdöntő problémák senki sem érdekelnék.

Budapest, 2019.03.12.

A sci-fi filmekben látható repülő deszkák sokak fantáziáját megmozgatta. Az ősi írások szerint az évezredekkel ezelőtt bennünket látogató vénuszi civilizáció is ilyen repülő deszkákat használt. Ezeket a járműveket antigravitációs hajtóművel látták el. (A vénusziak repülő deszkája viszonylag nagy volt. Hárman-négyen is elfértek rajta, és a leesés ellen korlátok védték az utasokat.) A vágy, az igény a mi civilizációnkban is létrehozta ezt a fajta járművet, de még nem a legkorszerűbb változatban.

2019-ben is látványos katonai parádéval ünnepelték Bastille ostromát, vagyis a francia forradalom kezdetét Párizsban. A Champs-Élysées sugárúton zenére vonultak fel a hadsereg különböző egységei. A közönség az idén most láthatta először a francia különleges alakulat legújabb fegyverét, a repülő katonát. A francia mérnökök egy olyan szerkezetet fejlesztettek ki, amellyel a katona akár 2 kilométer magasságban, óránként 150 kilométeres sebességgel is haladhat.

A mérnökcsoport vezetője a francia **Franky Zapata**. Találománya a **Flyboard Air** folyamatos fejlesztés alatt áll. A következő cél a La Manche csatorna átrepülése. A 4 db 250 lóerős gázturbinás hajtómű az üzemanyagot a pilóta hátára erősített kerozintartályból kapja. A hajtómű 4 rádiófrekvenciás távirányítású kifúvó csőből áll. A jármű kormányzását a kifúvó nyílásokból kiáramló gáz, valamint a pilóta testhelyezete végzi. (Egyensúlyának változtatásával változik a repülő deszka iránya is.) Egy töltéssel max. 2,5 kilométernyi utat lehet megtenni. A szerkezetbe épített egyensúlyérzékelő gondoskodik arról, hogy a pilóta ne zuhanjon le a járműről. Ha a pilóta megváltoztatja a testhelyzetét, az egyensúlyt oly módon korrigálja, hogy alkalmazkodik hozzá. Ezáltal biztonságosan táncolni is lehet rajta. Az automatika minden testhelyzetben biztosítja az egyensúlyt. Ennek a képességnek az elsajátítása legalább 50 órás gyakorlatot igényel.

Videók: <https://www.youtube.com/watch?v=WQzLrvz4DKQ>
https://www.youtube.com/watch?v=_WNhW9LLmn0
https://indavideo.hu/video/A_legujabb_legdeszka_mukodese?utm_source=kilepes
<https://www.youtube.com/watch?v=i7xGBGdod0A>

Mint a videofelvételeken is látható a karosszéria már adott, irányításához értő pilótákkal is rendelkezünk. Már csak a gázhajtóművet kellene lecserélni antigravitációs hajtóműre, és akkor korlátlan ideig maradhatnánk vele a levegőben, és korlátlan távolságokat tehetnénk meg vele. Az antigravitációs hajtómű nagy előnye lenne még, hogy plazmaburkot hoz létre a jármű és a pilóta körül, ami megvédi az időjárási viszonyoktól, és bizonyos esetekben láthatatlanságot is biztosít. (Ennek módját lásd a mellékletben: **V.S. Gebrennikov - Az én világom.**)

Időközben megtörtént a La Manche csatorna átrepülése. Július 25-én az első kísérlet még kudarccal végződött. Félúton, tankolás céljából le akart szállni az őt váró hajó fedélzetére, amikor a tengerbe esett. (A számítottnál hamarabb elfogyott a hátizsákjában levő üzemanyag, így nem érte el a hajót.) Szerencsére nem történt baja, épségben kimentették a vízből. Pedig a repülést gondosan előkészítették. Az időpont kiválasztása sem volt véletlen. Az indulás napra pontosan a szintén francia Blériot technikatörténeti repülésének 110 éves évfordulóján történt. Augusztus 4-én a második kísérlet már meghozta a sikert. A Calais és Dover közötti 36 kilométeres távot 20 perc alatt tette meg. Most nem volt probléma a félúton történő tankolással. Légdeszkájával 150 méter magasságba emelkedett, és óránként 160 kilométeres sebességgel haladt. A továbbfejlesztett Flyboard Air gázturbinás hajtóművének összteljesítményét 1500 kW-ra emelték. A repülést az alábbi videók rögzítették:

<https://www.youtube.com/watch?v=ISh43enbLTk>
<https://www.youtube.com/watch?v=XI-DL3hJFZE>
<https://www.youtube.com/watch?v=lwbsrUuz2cQ>
<https://www.youtube.com/watch?v=nyCsDE8TfLg>

Blériot fából és vászonból készített repülőgépe óránként még csak 100 kilométeres sebességgel haladt, ezért neki fél óráig tartott az út. Azóta ezt a napot tekintik a légi közlekedés kezdetének. Ekkor kezdődött el a repülőgépek fejlesztésének máig tartó folyamata, ami aztán az űrrakéták fejlesztésébe torkollott. Remélhetőleg Franky Zapata mostani sikeres repülése egy új fejezetet nyit a légi közlekedés történetében. A világszerte nagy figyelmet keltő „repülő ember” valószínűleg ráirányítja a figyelmet az antigravitációs hajtóművekre. Használatuk során már nem lesz szükség üzemanyagra, így számunkra is megnyílik az út a kozmosz határtalan világa felé.

Budapest, 2019.08.04.

DEKLARÁCIÓ

Az itt közölt információkat bárki szabadon használhatja. Ehhez nem kell engedélyt kérni, és fizetni sem kell érte. Felhasználója azonban belép egy fejlesztői közösségbe, amely kötelezettséggel is jár. Ez a kötelezettség az információ-megosztás. Ma már köztudott, hogy a globális felmelegedés klímaösszeomlással fenyeget, ami a természet megsemmisülését eredményezi. A szegénység és a különféle betegségek felszámolása sem halogatható tovább. A túlvilági üzenetek szerint megmenekülésünk lehetősége a tudásban rejlik. Mivel a hivatalos tudomány nem képes megoldani ezeket a problémákat, paradigmaváltásra van szükség. Ezt az óriási feladatot azonban csak nemzetközi összefogással, össznépi cselekvéssel lehet végrehajtani.

Aki részt vesz ebben a folyamatban, nem zárhat ki senkit az általa elért eredmények használatából. Az általa hozzáadott többletinformációt, nem titkosíthatja, és nem szabadalmaztathatja. Így ezen a ma még el nem ismert, sőt a tudósok által kiátkozott szakterületen minden eredmény közkinccsé válik. Az anyagi veszteségért kárpótoljon bennünket az a tudat, hogy a paradigmaváltás minden civilizáció történetében egyszer fordul elő. Ha részt veszünk benne, egy nagy kalandot fogunk átélni, és később büszkék leszünk rá, hogy részt vehettünk civilizációnk legizgalmasabb küzdelmében. Aki az előttünk álló néhány évtized alatt kiemelkedő eredményt ér el, örökre beírja nevét civilizációnk történelmébe. Az idő sürget bennünket, ezért ne pazaroljuk erőnket profithajszolásra. Életünk fontosabb, mint a pénzünk. Ezért ne hagyjuk, hogy földhözragadt ösztönvilágunk uralkodjon felettünk. A nagy cél érdekében működünk együtt mindenkivel, aki ezen a szakterületen jelentős eredményt képes elérni. Összefogással többre megyünk, mint egymástól elszigetelt fejlesztésekkel. Túlélésünk érdekében ne akadályozzuk az információ szabad áramlását.

Budapest, 2022. január 21.

KUN Ákos

KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE

Ön is nap mint nap tapasztalja, hogy civilizációnk egyre mélyülő válságban van. A fokozódó környezetszennyezés emberek millióit betegíti meg, és nem sok hiányzik ahhoz, hogy a természet végleg elpusztuljon. Ezzel egyidejűleg rohamosan csökken az életszínvonal; nem csak nálunk, hanem már a nyugati országokban is mind több ember él nyomországon. Ehhez járul még az emberi meg nem értésből, a tudati fejlődés alacsony szintjéből eredő békétlenség, ami az erőszak megállíthatatlan terjedéséhez, a világ mind több pontján fellángoló háborús tüzfészkek és különféle merényletek kialakulásához vezet. Ebből a helyzetből azonban van kiút.

Az ezoterikus kutatások általam összefoglalt legújabb eredményei, valamint a saját ötleteim lehetővé tennék a kilábalást a jelenlegi bajainkból. Az elmúlt évek során erőfeszítéseim eredményeként négy olyan könyvem is született, amelyek széles nyilvánosság elé kerülve képesek lennének kimozdítani a világot reménytelennek látszó helyzetéből. Az „Ezoterikus körkép” című könyvem fő profilja a természetgyógyászati módszerek ismertetése. Ennek során részletesen bemutatásra kerül az Agykontroll, az akupunktúra, az elektrostimuláció, különféle kiegészítő természetgyógyászati módszerek, valamint egy általam kidolgozott új gyógyító eljárás, a magnetopresszúra. Nagy előnye ennek a módszernek, hogy nem kell hozzá más, csak egy mágnesrúd. Ezáltal a betegek gyógyítási költsége úgyszólván nullára csökken, sőt az akupunktúra szabályainak elsajátítása után bárki otthon is alkalmazhatja ezt az eljárást. A növekvő szegénység, és a rohamosan dráguló gyógyszerek következtében ennek a módszernek az elterjedése sokat javíthatna ezen a mind szélesebb népréteget érintő helyzeten.

Ez a mű átfogó tanácsokat ad az egészséges táplálkozással kapcsolatban is, sőt foglalkozik a lélek gyógyításával, és kitér a hit szerepére a modern társadalomban. Ennek kapcsán megismerhetjük Jézus ma is érvényes tanításait, és azok kihatásait társadalmunk fejlődésére. Ezáltal érthetőbbé válnak a túlhaladott társadalmak pusztulásának okai. Összefoglalja a karmaelmélet lényegét, és felhívja a figyelmünket az ok-okozati törvény egyéni és közösségi kihatásaira. Beszél a Jó és a Rossz küzdelméről, valamint a szabad akarat érvényesüléséről, s megtudhatjuk a fejlődésünket szabályozó ellenerő mértékét. Egy átfogó aforizma- és közmondásgyűjtemény rávilágít a fejlődésünket segítő, illetve hátráltató erők lényegére. Közbevetőleg hasznos tanácsokhoz juthatunk a jótekonyság legcélszerűbb módjáról is. Részletes képet kaphatunk a világegyetemet működtető lények hierarchiájáról, a mennyország csodálatos világáról. Fény derül az univerzum születésének és szükségszerű pusztulásának rejtélyére, valamint az idő lényegére, s kialakulásának okára. Rendkívül érdekes a múlt, a jelen és a jövő egymásba fonódása, és egyidejű zajlása. Ezeket a fogalmakat csak a fizikai világ idődimenziója különítette el egymástól. A valóságban folyamatosan kihatnak egymásra, állandóan átalakítják egymást. A formálásukban kivétel nélkül minden ember részt vesz, de nekünk csak a jelen és a jövő befolyásolására van lehetőségünk.

Megtudhatjuk ebből a műből, hogy mi az élet határköve, és mi az élettelen anyag élővé válásának kritériuma. Feltárja a Fülöp-szigeteki gyógyítók által alkalmazott sebészeti eljárás fizikai alapjait, valamint azt, hogy mi teszi lehetővé a parapszichológiai jelenségek előidézését. Alapos ismereteket nyújt a földsugárzásokról, valamint a különböző tárgyakból kiáramló formasugárzásokról, és ismerteti a velük szembeni védekezés módjait. A szubatomi energiasugárzás fizikai jellemzőinek boncolása során minden bizonnyal felkelti figyelmünket az a sok mindent megmagyarázó feltételezés, hogy a gravitációs kisugárzás és az éteri sugárzás áramlási sebessége 12 nagyságrenddel meghaladja a fénysebességet. Ennek alapján érthetővé válik, hogy a több ezer fényévnnyire lévő csillagok miért képesek befolyásolni a sorsunkat, és arra is magyarázatot kapunk, hogy a SETI programban tevékenykedő kutatók miért nem találhatnak rádióhullámokat a világűrben. Az éter mozgástörvényeinek ismertetése világossá teszi számunkra az égitestek, valamint az atomi részecskék viselkedésének alapvető azonosságát. Ezen túlmenően sok olyan érdekességet tartalmaz, amely segít

megérteni az élet célját, a bennünket körülvevő világ bonyolultságát. Mindezen hatások összegzéséként életünk szinte minden szférájára kiterjedően megismerhetjük a várható jövőnket.

Mivel ezek a dolgok csak összefüggéseikben vizsgálhatók, az egyes fejezetek végén kitértem az ezotéria egyéb területeire is. Ennek során olyan fizikai felfedezésekre jutottam, amelyekkel felszámolhatnánk az egyre súlyosabbá váló környezetvédelmi és egzisztenciális gondjainkat. Ezt az teszi lehetővé, hogy sikerült közös alapra hoznom a jelenleg ismert parapszichológiai jelenségek mind-egyikét. A szubatomi energia hasznosítási módjain kívül szó van még ebben a műben a rák legyőzésének, valamint a vírusok és baktériumok fizikai úton történő elpusztításának feltehetően egyetlen lehetséges eljárásáról, az antigravitációs erőgép kivitelezési módjáról, a külső áramforrást nem igénylő villanymotorok működési elvéről, valamint az UFO-építés szabályairól. Az általam ismertetett új fizikai törvények lehetővé teszik, hogy villamos áramot nyerjünk ki az anyagból anélkül, hogy primer energiát fektetnénk be. Ezeknek a szubatomi alapon álló készülékeknek a gyártásba vételével végtelen mennyiségű ingyenenergiához jutunk, ami nem csak olcsóbbá teszi az ipari termelést és a közlekedést, hanem megszünteti a környezetszennyezést is. Az antigravitációs hajtómű teljesen új alapokra helyezi a légi közlekedést, és lehetővé teszi a nagy távolságú űrutazásokat.

A könyv végén, a világot működtető rejtett erők feltárásának kiteljesítéseként be fogjuk látni, hogy a fizikusok által tagadott éter nagyon is létezik. Sőt nem csak létezik, hanem szabályozza a világegyetem működését. Stabilizálja az égitestek haladásának irányát, sebességét; létrehozza a tehetlenségi erőt, sőt még a rovarok repülését is lehetővé teszi. Az éternek köszönhető, hogy az univerzum nem omlik össze, és hogy az összehúzódása ugyanannyi ideig fog tartani, mint a tágulása. Ezek a felismerések jelentős változást fognak előidézni az élet minden területén, sőt megváltoztatják a gondolkodásunkat, és elindítják az emberiség fejlődését egy magasabb rendű civilizációhoz vezető úton.

A Reformételek ingyenceknek” című könyvem a reformtáplálkozás jegyében készült, és azt kívánja bizonyítani, hogy hús nélkül is változatosan lehet táplálkozni anélkül, hogy a korábban megszokott ízekről a legcsekélyebb mértékben le kellene mondanunk. Ezt az teszi lehetővé, hogy kikísérleteztem egy fűszerkeveréket, ami olyan ízt ad a szójának, hogy senki sem tudja megkülönböztetni a hústól. A magas fokon kidolgozott szójás ételeken kívül megtalálhatók benne, a hagyományos ételek egészségkímélő változatai, valamint számos ételkülönlegesség. A házilagos tartósítással foglalkozó rész pl. a trópusi gyümölcsöktől kezdve a mezei gyümölcsökig igen sok dzsem és lekvár elkészítési módját tartalmazza. Ezenkívül fellelhető benne a fűszerpaprika házilagos gyártásának eljárása, a különféle zöldségek természetes savanyításának részletes módja, minden egyes tejtermék házi készítési leírása, a szárasztészta, a rétestészta és a tésztahús előállításának tudnivalói, valamint az is, hogyan lehet otthon fél áron finomabb és egészségesebb kenyeret sütni, mint ami a boltokban kapható. Ráadásul a több mint 1000 recept olyan részletességgel van leírva, hogy a kezdők is könnyen boldogulhatnak vele.

Ezen túlmenően megismerhetjük belőle az egzotikus gyümölcsök széles választékát, és a vegán táplálkozási módot követők is találhatnak benne színvonalas recepteket. Sok hasznos tanácsot tartalmaz ez a könyv a nyersanyagok vásárlásával, tárolásával és feldolgozásával kapcsolatban is. Jelenősen növeli ennek a rendhagyó szakácskönyvnek az értékét, hogy a IV. fejezete részletes és átfogó tanácsokat ad a jelenleg ismert összes háztartási eszköz, valamint készülék célszerű beszerzéséről, s szakszerű használatáról. A V. fejezetéből megtudhatjuk, hogy milyen jövő vár ránk táplálkozás terén, és megismerhetjük a legújabb ételkészítési s tartósítási eljárásokat. Emellett olvashatunk még a régi gyümölcs- és zöldségfajták újbóli termesztésbe vételéről, és a bio-szupermarketek térnyeréséről. Ezt követően az is kiderül belőle, hogy miért nem terjed nálunk a korpás kenyér fogyasztása. Végül megoldást találhatunk a magyar mezőgazdaság értékesítési problémáira.

Az „Ezotéria kiteljesedése” című könyvem tulajdonképpen az „Ezoterikus körkép” folytatása. Ebben a műben a korábbi témák még részletesebben vannak kifejtve, hogy könnyebbé váljon a gya-

korlati megvalósításuk. Ezen túlmenően olyan működési alapelveket is tartalmaz, amelyek kutatók ezrei számára teszik lehetővé, hogy elinduljanak ezen az úton, és végre hathatós eredményeket érjenek el. Megtudhatjuk belőle azt is, hogy a világ különböző országaiban élő kutatók, és fejlesztők milyen készülékekkel próbálják a szabadenergiát kinyerni, s ezek közül számunkra melyek a legperspektivikusabbak.

Mivel a legegyszerűbb, a legveszélytelenebb, és emellett a legjobb hatásfokú energiatermelő készülék a Tesla-konverter, részletekbe menően is tájékozódhatunk létrejöttének körülményeiről, és felhasználási területeiről. Ezek egyike az adóállomás nélküli hang-és képvétel, továbbá a kozmikus kapcsolatteremtés. A rádió- és tévéműsorszórás, valamint a mobil telefonálás is forradalmi változás előtt áll. Nem lesz szükség reléállomásokra, szatellitadókra, mert a központi adóállomás által kisugárzott jelek a földgolyón is átjutva behálózják az egész világot. A Tesla-konverter rekonstruálásának elősegítése érdekében magyarázatot kapunk legkritikusabb alkatrészének, a csatoló diódának működési módjáról.

Megismerhetjük a földönkívüliek által használt energiatermelő eljárást, a 115-ös rendszámú elem gerjesztését. Felvilágosítást kaphatunk a három leggyakoribb UFO-hajtómű, a higanycirkulációs motor, a gyűrűs reaktor és a kristályos hajtómű működési mechanizmusáról. Ezzel kapcsolatban tisztázódnak a korábbi UFO-balesetek okai, és fény derül a Tunguzka meteorit rejtélyére, valamint a St. Pière városkát elpusztító tűzfelhő eredetére. Átfogó képet kapunk a náci Németország UFO-programjáról, Hitler csodafegyverként emlegette csészéaljairól. Nyomon követhetjük az elrabolt német kutatók sorsát, és megtudhatjuk, hogy miért siklott félre a győztes hatalmak rakétakutatása.

Kiderül ebből a könyvből az is, hogy miként tehető az anyag átláthatóvá és láthatatlanná. Nem titok többé, hogy atlantiszi elődeink természetes kristályból kinyert szubatomi energiasugárzással tették a nehéz tárgyakat súlytalanná, és ezáltal könnyen mozgathatóvá. A földönkívüliek mesterségesen előállított kristályt használnak erre a célra, ami erősebb változatban sugárfegyverként is alkalmazható. A kis intenzitású sugarakat kibocsátó kristályokkal gyógyítanak, és sebhelymentes operációkat végeznek. Emellett megismerkedhetünk olyan misztikus készülékekkel, mint az időgép, a bűncselekmények leleplezésére is alkalmas kronovizor, vagy a földönkívüliek felderítő szondája. Megtudhatjuk hogyan működött a bibliai frigyláda, és mi volt az az eszköz, amely a gyémántot is úgy vágta, mint a kés a vaját.

Tájékozódhatunk a szubatomi energiárészecskék méretéről, ami jelentős mértékben elősegíti az ezoterikus jelenségek megértését. Ötleteket kaphatunk az energiakeltés legegyszerűbb módjának, a szolitonos gerjesztésnek, illetve az éteri részecskék nagy hatásfokú elektromágnesekkel való mozgásának kivitelezésére. Ez már most lehetőséget ad arra, hogy a nagy áramfelvételű készülékek (izólámpák, villanytűzhelyek, villanykályhák, bojlerok) fogyasztását a töredékére csökkentjük. Megérthetjük ebből a műből a többdimenziós világ fizikai alapjait, és azt is, hogy mi miért nem vagyunk képesek érzékelni sem a párhuzamos univerzumokat, sem a túlvilági lényeket.

Ennek a könyvnek azonban nem az ezotériában elért műszaki eredmények ismertetése a fő feladata, hanem a tudati felvilágosítás elősegítése, amely lehetőséget kínál pusztuló világunk megmentésére. Helyzetünk tarthatatlanságának bizonyítására részletes tájékoztatást kaphatunk környezetromboló tevékenységünk kihatásairól. Kiderül ebből a könyvből, hogy milyen jövő vár ránk, ha nem teszünk semmit a természet megmentése érdekében, hogyan fog elpusztulni a civilizációnk. Az apokalipszis elkerülésére azonban megvan a lehetőségünk, és ez a mű a kiút megtalálásáról, az előremenekülés lehetséges módjairól is szól. Életmódunk megváltoztatása érdekében feltárja mindazokat a visszasságokat, amelyek civilizációs fejlődésünk eddigi legmélyebb pontjára taszított bennünket.

A társadalmi és politikai rendellenességeken kívül tájékoztatást kapunk a boldogságunkat akadályozó jelenségekről, pl. az új kormányok szociális érzéketlenségéről, a növekvő munkanélküliségről, az elszegényedésről, az infláció felpörgetéséről, a statisztikai adatokkal való manipulálásról, a sorsunkat leginkább befolyásoló problémák elhallgatásáról, az ország kiárusításáról, a kereskedelemben tapasztalható szélhámosságokról, és önpusztító magatartásunkról. Helyzetünket súlyosbítja az önismeret hiánya, az elidegenedés, a közöny, az erkölcsi normák fellazulása, a gazdagok és szegények közötti ellentét fokozódása, a karvalytőke megjelenése, a bűnözés elharapózása, valamint a

fegyverkezési hajsza. Nem kis zavart okoz a nők emancipálódásából eredő identitászavar, a háború a nemek között, a párkapcsolatok elanyagiasodása, a generációs bomba, a korán kezdett nemi élet veszélyei, a televízió hatása a gyerekekre, a gyermekkori bűnözés, a szeretethiány, a kultúra elsekélyesedése, a rekláminvázio, a szekták tevékenysége, és a túlélési technikák feledésbe merülése.

Járulékos információként megtudhatjuk ebből a műből azt is, hogy a fizikai test a magunkkal hozott asztrálestbe nő bele. Magyarázatot kaphatunk arra, hogy mi a részleges teleportáció, miként vállalhatjuk át mások karmikus adósságterhét, mikor költözik be a lélek az újszülött testébe, az értékes lelkek miért nem akarnak rendezetlen párkapcsolatban élők gyermekeként megszületni, és milyen veszélyei vannak a parapszichológiai képességek idő előtti kifejlesztésének. Nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy az őszinte megbánás képes elhárítani fejünk fölül a bajt, és hogy az öngyilkosság a legértelmetlenebb cselekedet a világon, mert semmit nem old meg, sőt súlyosbítja a problémát. Megismerhetjük a halottak lelkének irányítási módját, a klinikai halálból visszatértek értékrendjének megváltozását, a munka valódi szerepét az életünkben, és rá fogunk jönni arra, hogy sem a sorsunk, sem a jövőnk nincs előre megírva. Értesülhetünk arról, hogy a mennyországban is van szex, és hogy ott sem érzi jól magát mindenki. Kiderül ebből a műből az is, hogy miért nem célravezető a bosszúállás, Isten miért hagyja, hogy háborúzzunk, és hogy miért nem emlékszünk előző életeinkre.

Sokak számára elképesztő lesz az a megállapítás, hogy nincs nagyobb csapás a gazdagságnál, a szegénység sok mindenre megtanítja az embert, és hogy az élet legmélyebb értelme a szenvedés. Azt is kevesen tudják, hogy a szerencsejátékok a Sátán fennhatósága alá tartoznak. Részletes képet kaphatunk a démoni erők világunkban folytatott manipulációiról, de azt is megtudhatjuk, hogy miként védekezhetünk ellene. Egy nemzetközi tudóscsoport megdöbbentő felfedezése, hogy a pokol Szibéria alatt található. Ennek a könyvnek az elolvasása után világossá válik számunkra, hogy mi a sorscsapások értelme, és hogy az állhatatosság a siker záloga. Arra is fény derül, hogy mi a valódi oka a gazdasági menekültekkel szembeni ellenszenvnek, és hogy miként számolhatnánk fel a gazdagok és szegények közötti ellentétet. Aki arra kíváncsi, hogy miért élünk egyre rosszabbul, miért nem használjuk ki a lehetőségeinket, megtudhatja ezt is, ha elolvassa a találmányokról, az alkotó emberekhez való viszonyunkról szóló részt.

Az „Ezoterikus körkép”-hez hasonlóan itt is szó esik a jótékonykodás módjairól, és további kiegészítő természetgyógyászati módszerekről (pl. Gerson-diéta, Simonton-módszer, Reiki, NLP, Alexander-módszer, TM-meditáció). Számtalan régészeti lelet felsorakoztatása próbálja az olvasót meggyőzni arról, hogy előttünk is léteztek civilizációk a Földön. Itt is megerősítésre kerül, hogy a bajainkból való kivezető út: a szubatomi energia hasznosítása. Egyúttal magyarázatot ad arra is, hogy eddig miért nem történt semmilyen előrelépés ezen a téren. A legnagyobb akadály az éter létezésének tagadása, és a felsőfokú oktatás egyirányú, túlspecializált képzési módja. Ez a helyzet azonban nem gátolja a szubatomi energiáreszecskek birtokbavételét, mert annak idején a villamos áramot is úgy kezdtük el használni, hogy nem értettük az elméleti alapjait.

Érdekességgént megtudhatjuk, hogy mi a véleményük a földönkívülieknek rólunk, milyen következményekkel járt a vízözön, és hogy hol vannak olyan dombok, amelyeken felfelé könnyebb menni, mint lefelé, valamint azt, hogy mi a Raps. Kiderül, hogy az Antarktison létezik még egy álcázott város, amelyet az atlantiszi civilizáció túlélői hoztak létre. Végül átfogó képet kaphatunk a túlvilági szférák rétegződéséről, és az emberiség fejlettségi szintjéről. Tájékoztatást kapunk arról is, hogy mi jellemzi a különféle szférákból jötteket, és hogy milyen arányban élnek a Földön. Érdekes megállapítást olvashatunk a nagy elődökről, valamint a másod- és harmadvonalbeliekről. Az mindenesetre biztató hír, hogy a jelek szerint a Mindenható megkegyelmezett nekünk, így további sorsunk kizárólag rajtunk múlik.

Az „Ezotéria kivitelezése” című könyvem fő feladata a gyakorlati tanácsadás. Különböző ötletekkel, javaslatokkal megpróbál segíteni a jelenlegi bajainkon. Ezek közül legjelentősebb a készpénz megszüntetése, egy új monetáris rendszer bevezetése lenne. Ugyancsak a bűnözés visszaszorítását szolgálja a törvény ellen vétők sajátos büntetési módja: a közmegvetés. Megtudhatjuk azt is, hogy

az utakon tapasztalható áldatlan állapotok, a rohamosan növekvő gépkocsiforgalom visszaszorításának leghatékonyabb eljárása: a luxusadó bevezetése. A munkaerő-használati adó az idősebb korosztály foglalkoztatási gondjait, a gyermektelenségi adó pedig a népességcsökkenés problémáját oldhatná meg. A gyárbezárásoktól, a még alacsonyabb munkabérű országokba való továbbköltözéstől a védővámok vehetnék el a multinacionális vállalatok kedvét. Az egészségellátási rendszer megreformálására legalkalmasabb a kínai módszer.

Az „Ezotéria kiteljesedése”-nek folytatásaként további tájékoztatást kaphatunk a magasabb szférabeliek jellegzetes vonásairól, és a velük való kapcsolatteremtés hátrányairól. Ebben a tárgykörben kiderül az is, hogy az alacsony szinten álló lélek nem képes elviselni a nála fejlettebb lelkeket. Tovább olvasva ezt a kötetet világossá válik számunkra, hogy korunk legütőképesebb fegyvere a média. Itt tudhatjuk meg azt is, hogy a földönkívüliek közlése szerint hány élő bolygó és hány értelmes faj található az univerzumban. (Kinézetük szerinti megoszlásukról az „Ezoterikus körkép” V. fejezete tájékoztat.) Ebben a fejezetben olvashatunk az univerzális vallásról, amely az EGY tiszteletén alapul, és híveinek száma rohamosan gyarapodik.

Az előzőekhez hasonlóan ez a mű is hírt ad a legújabb természetgyógyászati módszerekről. A gyógyítással kapcsolatban megtudhatjuk még, hogy Amerikában már tudományos bizonyítéka is van az imádság hatásosságának. Arra is fény derül, hogy az USA második legnagyobb kórházában engedélyezték a kézrátételes gyógyítást. Mindemellett találhatunk benne egy érdekes beszámolót arról, hogy mi a véleménye a keresztény egyháznak a new age mozgalomról. Utána átfogó képet kapunk a megújuló erőforrásokról, és az egyes eljárások hátrányairól. A technikai rovat bemutatja a lappiramist, és ismerteti az űrhajókban létrehozható mesterséges gravitáció legegyszerűbb módját. Ez a könyv is kitér a szponzorálás szükségességére, és további szempontokra hívja fel a figyelmet.

A „Kiegészítések” rovatban újabb adalékokat találunk az előző kötetekben érintett témákról. A hivatalos tudomány és a kívülállók, magányos feltalálók közötti ellentétre pl. az a felvilágosítás szolgál, hogy: „Isten nem személyválogató”. Egy másik bibliai idézet arra ad magyarázatot, hogy egyéni és társadalmi törekvéseink miért nem mindig az elvárásaink szerint alakulnak: „Sokan vannak az elhívottak, de kevesen a kiválasztottak”. Sokak számára meglepő lesz az a megállapítás, hogy fejlett informatikai eszközeink ellenünk fordultak, és elősegítik a pusztulásunkat. Jelentős mértékben növelné túlélési esélyeinket, ha az emberekben tudatosulna, hogy világunk romlásba döntésében a sátáni erők legfőbb fegyvere: a rejtőzködő magatartás. Nem teszi könnyebbé a helyzetünket, hogy a velünk szemben ellenséges magatartást tanúsító Földön kívüli civilizációk is az „ő malmukra hajtják a vizet”. Végül az is világossá válik számunkra, hogyan ebrudaljuk ki magunkat a saját hazánkból.

A II. fejezet rámutat arra, hogy célszerű lenne visszaállítani a nagycsaládok rendszerét, és a gyerekek nevelését az idősebb korosztályra kellene bízni. Itt olvashatunk arról, hogy az emancipációs törekvések túlajtása következtében a nők rosszabbá váltak a férfiakkal is. Nem zárható ki, hogy a nők túlkapásai az újkori matriarchátus bukását fogják eredményezni. Civilizációnk genetikai állományának fokozatos romlása főleg szakmai körökben okozott aggodalmat. Ez a probléma azonban egy csapásra megoldódott, mivel az emberi genom feltérképezésével az orvostudomány megalkotta a modern Taigetosz intézményét. Egy élménybeszámoló alapján értesülhetünk arról, hogyan sodor-nak bennünket a sarlatánok a démonvilág hálójába, és megismerhetjük a szabadulás leghatékonyabb módját. Mindezek alapján elhangzik még, hogy ideje lenne megtisztítani a new age eszméit az okkultizmustól, és a mágia káros befolyásától. Ez azonban nem könnyű, mert a fekete mágia már az iskolai tananyagba is beszivárgott. Új keletű probléma, hogy az információrobbanás mellékterméke a technostressz már az átlagembert is érinti.

A továbbiakban progresszív hipnózis útján szerzett élménybeszámolók alapján bepillantást nyerhetünk a várható jövőnkbe, és megismerhetjük az ördögűzés rejtelseit. Ebben a kötetben is figyelemmel kísérhetjük a környezeti ártalmak alakulását. Ezen a téren az egyetlen biztató hír, hogy most már a politikusok és a meteorológusok sem tagadják a globális felmelegedés tényét. Itt tudhatjuk meg, hogy a saját lehetőségeinkkel hogyan lassíthatjuk az ökológiai katasztrófa bekövetkeztét. Ez a fejezet nyújt tájékoztatást arról, hogy az ezoterikus kutatások megindulása után milyen feladatok várnak a tudósainkra. Eközben fény derül arra is, hogy valójában mi a gravitáció. Ezen túlmenően

elárulja nekünk az aranycsinálás legmodernebb módját, és az emberi sejtekkel folytatott klónozási kísérletek várható végkifejletét. 2004-ben kitudódott, hogy amerikai kormányservek évtizedek óta elrabolják a zseniket, és föld alatti laboratóriumokba zárva foglalkoztatják őket.

Minden bizonnyal nagy érdeklődést fog kiváltani az elektroplan megvalósításával kapcsolatos javaslat is. Ennek lényege, hogy a villanymotoros meghajtású repülőgép táplálására nem a tüzelőanyag-cella a legalkalmasabb, hanem a Tesla-konverter. A gyakorlati kivitelezés elősegítésére megtalálhatjuk benne a Tesla-konverter rekonstruálásának egy könnyen járható útját. Az ezt követően közölt részletes működési elve bárki számára lehetővé teszi a Tesla-konverter eredeti formában való előállítását is, a transzverzális és a longitudinális hírközlési mód ismertetése pedig arról ad felvilágosítást, hogy a SETI programban tevékenykedők miért nem tudják észlelni a földönkívüliek által használt mágneses hullámokat.

Határtalan lehetőséget kínál az a műszaki információ, hogy a nagyvárosainkat behálózó térellenőrző kamerarendszernél van egy jóval tökéletesebb és olcsóbb megoldás is: rá kell kapcsolódni a Magasabb Intelligencia mindenre kiterjedő megfigyelő rendszerére. Ehhez semmi más nem kell tenni, mint elkezdni a kronovizor sorozatgyártását, és engedélyezni a hatósági felügyelet melletti használatát. Végül magyarázatot kapunk arra a kérdésre, hogy az ezredfordulóra miért csökkent le radikálisan az UFO-megfigyelések száma. Meglehetősen nyugtalanító az a felismerés, hogy a természet ellenünk fordult. Miután nem voltunk hajlandóak feladni a határtalan gazdasági növekedés elvét, nem álltunk át a fenntartható fejlődésre, a maga eszközeivel lerombolja a gazdaságunkat, lelassítja környezettünk kizsárolását. Elpusztítja azokat, akik a Földet pusztítják, így szabadulva meg a rá nehezedő tehertől.

A III. fejezet rámutat arra, hogy jelenlegi viselkedésünk nem más, mint egy groteszk haláltánc. Ebből a helyzetből úgy juthatnánk ki, ha társadalmunk kiemelkedő személyiségei példát mutatnának helyes életvitelből, és önkorlátozásból. Ennek bekövetkezésére azonban kevés remény van, mivel a világtörténelemben még nem fordult elő, hogy az erőforrások felett korlátlan uralmat gyakorló elit önként lemondjon előjogairól, vagy azokat megkurtítsa. A természetgyógyászattal foglalkozó részt egy terjedelmes rovat egészíti ki, amely az eddig elért Agykontrollsikerekről számol be. A meghökkentő eredmények remélhetőleg meghozzák a kedvet ennek a módszernek a tömeges elsajátításához, és alkalmazásához.

A munkanélküliség csökkentésére, a társadalmi átalakulás áldozatainak felkarolására nálunk is célszerű lenne bevezetni a „Szívesség bank”-rendszert. A szegény de törekvő lakosság megsegítésének másik módja a kamatmentes kölcsön, melynek elindítója és példamutató szervezője a bangladesi Grameen Bank. Bajaink gyökerének kutatása során sok közgazdász vallja, hogy gazdaságunk megromlottja, a természet kizsárolásának fő oka a bankok által alkalmazott kamatos kamat rendszer. Fenyegető gyorsasággal közeledő veszélyre hívta fel figyelmünket a Schwartz jelentés. A Golf-áramlás leállása miatt Európa északi államaira új jégkorszak vár, míg a trópusi államokat az elsivatagosodás teszi lakhatatlanná.

A továbbiakban eláttatiasodásunk újabb állomásról olvashatunk. Mind több helyről érkeznek hozzánk figyelmeztető jelek, hogy közeleg Isten büntető bolygója, a Nibiru. Ennek lehetséges következményeiről, és a védekezés módjáról is részletes tájékoztatást kapunk. Bibliai idézetek alapján még a hitetlenek számára is kétségtelenné válik az Apokalipszis és a halálbolygó közötti kapcsolat. Ebben a fejezetben megismerhetjük az antigravitációs hajtóművek legegyszerűbb, és legolcsóbb változatának működési elvét. A három imbolygó kúpából és két mágneskorongból álló szerkezet az ellenirányú gerjesztés tipikus példája. A kaszkádba kapcsolt elemek oly mértékű energiasokszorozódást váltanak ki ebből a földönkívüliek által megmutatott szerkezetből, amely több tonnás járművek magasba emelésére is képes. Csekély önsúlya tovább szélesíti a felhasználási területét. Miután semmi olyan tartozéka nincs, amit ne tudnánk előállítani, bármikor elkezdhetjük a sorozatgyártását. A mikrogravitáció alkalmazásba vételére azonban nem az idegenek, hanem a természet tanított meg bennünket. Végül érdekes történetet olvashatunk a földből kiáramló antigravitációs energia újkori használatáról.

A IV. fejezetben világossá válik számunkra, hogy elindult a katasztrófa előtti válogatás. Mindenki megmérettetik, hogy könnyebb legyen szétválasztani az „ocsút a búzától”. Most választódnak ki

a megmentésre érdemesek. Nem Isten selejtezi ki bennünket, hanem mi saját magunkat. Bibliai utalások alapján mi is kiszámíthatjuk Lucifer korlátlan földi uralmának kezdetét és feltételezett végét, majd megtudhatjuk, hogy milyen élet lesz a Földön a katasztrófa után. Döbbenetes hír, hogy a Mindenható 1995-ben elvesztette a türelmét az emberek iránt, és elszabadította az „Apokalipszis lova-ít”. 2005 tavaszán megérkezett a Földre Jézus Krisztus, és kezdetét vette a végítélet. Itt esik szó arról is, hogy az ember klónozhatósága kettéválasztotta a tudós társadalmat, és a politikusok nem megfelelő mederbe terelték az eseményeket. A tudomány és az űrkutatás fejlődésével kapcsolatban talányos üzenetet kaptunk a Magyarországra érkezett földönkívüliektől. Aggodalmukat fejezték ki az emberiség történelmében rövidesen várható ugrásszerű technikai haladás miatt, mert túl korainak tartják.

Ez a fejezet rávilágít arra is, hogy a mind gyakoribb balesetek, tragédiák oka, hogy az űrkutatás elindítása után fél évszázaddal még mindig ágyúgolyóként lőjük ki asztronautáinkat a kozmoszba. Nem segíti elő a haladásunkat az sem, hogy újabban a szabadalmi bejelentések titkosításával teszik lehetetlenné a szabadenergia-hasznosító találmányok gyártásba vitelét. Aki megszegi a törvényt, arra 10 ezer dollár büntetés és 2 év börtön vár. A kiszivárogtatott hírek szerint az Omega Ügynökség ugrásra készen áll, hogy rendet teremtsen a világban, hogy leszámoljon a bűnözőkkel. Hatalomra jutásuk után szándékukban áll nyilvánosságra hozni a földönkívüliekkel kapcsolatos összes titkos információt.

A helyüket, életcéljukat nem találó emancipált nők szemét a Könyvajánló című rovat nyithatja fel. Előtte az általános értékválság legújabb megjelenési formája, a márkasvindli, a márkás termékek színvonalának módszeres lesilányítása kerül terítékre. Sokan tudnak róla, mégis kevesen nehezményezik, hogy a felelős posztokat nem megfelelő emberek töltik be a világban. Felbecsülhetetlen kárt okoz civilizációnknak, hogy rokoni-, baráti szálak, vagy faji-, etnikai- és vallási összefonódások, valamint a korrupció határozzák meg, hogy ki hová kerül az életben. A természetgyógyászat foglalkozó rovat megemlíti, hogy nálunk is vannak pozitív energiahullámokat kibocsátó helyek, amelyek híres gyógyközpontokká váltak. Ezek közül legismertebb az Attila domb. Ezzel a témával kapcsolatban kitérünk arra is, hogyan kell a parafenoméneket bevonni a gyógyításba. Végül ismét szóba kerül, hogy továbbra sem tartunk igényt saját találmányainkra, sőt újabban már az újságokban sem kapnak teret az új, előremutató gondolatok. Pedig a svéd tudásparkok meggyőző példái annak, hogy micsoda lehetőség rejlik a kreatív emberekben, az általunk semmire sem becsült ötletekben.

Ez a fejezet hívja fel a figyelmet arra a meghökkentő tényre is, hogy 3 perces mágneses besugárzással meggyógyítható az összes rákos beteg. A frekvenciaspecifikus energiabesugárzás nem csak a rákos sejteket pusztítja el, hanem minden vírust, baktériumot, miközben nem károsítja szervezetünk jótékony baktériumait. Ez az univerzális betegség-megszüntető eljárás már 80 éve ismert, de a gyógyszergyártó lobbij nyomására betiltották az alkalmazását. Miközben korunk áldemokratikus világa nem tűri az emberi jogok legkisebb mértékű megsértését sem, embertárasainkat, a kisebbégeket ért legapróbb sérelemért is rendőrért kiáltunk, vagy bíróságra futkosunk, szemet hunyunk a valódi emberiségellenes bűnök felett. Nemtörődömségünkkel, tájékozatlanságunkkal évente több százmillió embert küldünk a halálba, holott ennek a módszernek a rekonstruálásával gyorsan és olcsón kiirthatnánk az összes káros mikrobát a Földön. Egyszer s mindenkorra megszabadíthatnánk a növényeket, az állatokat és az embereket minden betegségtől, kártevőtől. Ennek az eljárásnak az újbóli bevezetése nagymértékben csökkentené a környezetszennyezést is, mert nem lenne többé szükség növényvédő szerekre, gyógyszerekre és különféle csíraölő vegyszerekre.

A III. kötetből megismerhetjük a kreacionizmus történetét. A világ iskoláiban nagy harc folyik a bibliai teremtéstörténet, a tudományos evolúcióelmélet és az „intelligens tervező” elvét hirdető kreacionisták között. Az V. fejezet tovább boncolja az energiatermelés megreformálásának lehetőségeit. Ennek során kiderül, hogy a bio üzemanyagok sem oldották meg energiaellátási és környezetvédelmi gondjainkat, sőt súlyos élelmiszerhiányt, és árdrágulást idéztek elő.

A továbbiakban arra is visszatérünk, hogy az elanyagiasodás, a több ezer éven át kialakult erkölcsi értékrend lábbal taposása morális csődbe juttatta az emberiséget. Az általunk teremtett új világ önző, haszonelvű és értékhajhász. Romboló szenvedélyek vesznek erőt rajtunk, és térítenek le bennünket a helyes útról. Fokozatosan rothadó világunkat szemlélve egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy

képtelenek vagyunk önmagunknak megálljt parancsolni. Mivel az emberek nem akarnak maguktól megváltozni, a rohamosan romló körülmények fognak bennünket erre rákényszeríteni. A Föld védekezik a természetromboló tevékenységünk ellen. A természet elpusztítja azokat, akik a természetet pusztítják. A minden téren megnyilvánuló tengernyi kár nem csak az érintetteket sújtja, hanem visszahat az egész társadalomra. Ezek a káros jelenségek mindent szétzilálnak, megbontanak. Itt válik világossá az is, hogy mi az oka a földönkívüliek rejtőzködő magatartásának. Az üzenetük szerint erről kizárólag mi tehetünk. Azért nem jönnek, mert nem hívjuk őket.

A „Szövegszerkesztési ismeretek” című könyvem az Office 2003 és a PageMaker 6.0 – 7.0 programok, valamint a Windows 7 operációs rendszer kezelési szabályait ismerteti kezdők számára is érthető módon. Ez a mű nem tankönyv, hanem útmutató; célorientált módszerek gyűjteménye. A benne szereplő ötleteket, javaslatokat főként azok hasznosíthatják, akik egy számítógép-kezelési tanfolyamon legalább alapfokú szövegszerkesztési ismeretekre tettek szert. Sajnos ezek a tanfolyamok, meglehetősen elnagyoltan foglalkoznak ezzel a témával, nem térnek ki a speciális alkalmazásokra. A számítástechnikai szakkönyvek legtöbbje pedig érthetetlen, általában szakértők írják szakmabelieknek.

A kezdőknek szánt tájékoztatókat sem tudja mindenki használni. A szakírók ugyanis hajlamosak megfélemlíteni arról, hogy valamikor ők is voltak kezdők. Ennélfogva gyakran átsiklanak olyan részletek felett, amelyek szerintük magától értetődőek. A gyakorlattal nem rendelkezők számára azonban nélkülözhetetlenek az elhallgatott közbülső lépések, és ezek hiányában sokan nem boldogulnak ezekkel a szakkönyvekkel. Ez a mű viszont rendkívül aprólékosan, pontról pontra írja le a teendőket, így a kezdők is gond nélkül használhatják. Nem általánosságokat tartalmaz, hanem konkrét szabályokat, mélyreható útmutatásokat, és sok szakirodalmi utalást. Emellett részletesen tárgyalja a házilag könyvgyártás módjait. Végül hasznos tanácsokat ad a számítógép-, a kiszolgáló egységek-, és a különféle programok beszerzésével kapcsolatban.

Sajnos a fokozódó munkanélküliség, az infláció okozta anyagi ellehetetlenülés következtében egyre kevesebb ember engedheti meg magának, hogy könyveket vásároljon. Ezekre az ismeretekre azonban mindenkinek szüksége van, ezért kérem, hogy kiolvasás után adják kölcsön műveimet a barátaiknak, ismerőseiknek, hogy számukra is megnyíljon az öngyógyítás és lelki önsegélyezés útja, s ne legyenek kirekesztve világunk megújulásának folyamatából. Akik az előző kiadásokat is megvették, és az új könyvek birtokában ezekre már nincs szükségük, ajándékozzák oda azoknak, akik a korábbi változatokat sem olvasták.

Könyveim az Interneten is megtalálhatók az alábbi címen:

2003. június 30-án a Magyar Elektronikus Könyvtár honlapját lezárták, és az új könyvek, valamint a korábbi művek frissített változatai átkerültek az Országos Széchényi Könyvtár portáljára. Ezért könyveim újabb változatai a következő URL címen érhetők el: <http://mek.oszk.hu> Ebben a rendszerben téma szerinti osztályozásban lehet megtalálni a könyveket. Mivel ez meglehetősen hosszadalmas, egyszerűbb beírni a nevemet a kereső ablakba: **kun akos**, és a programmal megkeresni a műveimet. Ezt követően már csak rá kell kattintani a letölteni kívánt könyvre. Ebben a könyvtárban nem csak DOC, hanem PDF formátumban is hozzáférhető az állomány. Ezen túlmenően az egyes művek teljes terjedelemben, és WinZip-el tömörítve is letölthetők. A kiválasztott könyveknél megnyíló weblapok lehetőséget adnak az olvasói vélemények kifejtésére. A letöltési statisztika szintén erről a portálról nyitható meg. A letöltések számát átmenetileg befolyásolhatják ugyan a divathullámok, de az egyenletes növekedés biztos jele a maradandó értéknek, a tartalmas mondani valónak. Az igazán jó könyvnek nem az a jellemzője, hogy egyszerre sokan elolvassák, hanem az, hogy évtizedek múlva is olvassák.

2003 őszén lehetőségem nyílt egy saját elektronikus könyvtár létrehozására. Így aki a legújabb változatokra is kíváncsi, műveimet a „Kun Elektronikus Könyvtár”-ból töltsse le. Ezek a rendszereken frissített, tördelt változatok az anyag kinyomtatására, jegyzet minőségben való előállítására is alkalmasak. URL cím: <http://kunlibrary.net> (A MEK portálról is megnyitható az egyes művek weblapjának alján található **Forrás** mezőre kattintva.) Ha meg akarjuk tudni, hogy történt-e frissítés, nem kell mindegyik könyvet megnyitni, és az Előszó után ellenőrizni az utolsó mentés időpontját. A „Frissítési dátumok” webkapoccsal előhívható táblázatban minden fájl felhelyezésének dátuma megtalálható. (A fokozott vírusvédelem érdekében az összes állomány tömörítve van.)

2004 nyarán elindítottam egy folyóiratot „Ezoterikus Világ” címmel. Ennek az internetes folyóiratnak az a fő feladata, hogy hírt adjon az ezoterikus fejlesztések állásáról, a legfrissebb fejleményekről. Mivel ezen a téren még nem történt meg a sokak által megjövendőlt áttörés, és a technikai fejlesztések sem indultak el kellő mértékben, egyelőre nem árasztanak el bennünket a hírek. Meggyőződésem, hogy ez a folyamat magától nem fog beindulni, ezért ezzel a folyóirattal is igyekszem elősegíteni az első lépések megtételét. Emellett ez a fórum sok érdekes cikket, járulékos információt, és hasznos tájékoztatót tartalmaz. Itt fognak megjelenni a közérdekű olvasói levelek is.

Időközben ennek a folyóiratnak a Viccek, humoreszkek, anekdoták című rovata önálló könyvvé te-rebélyesedett. A közel 11 500 vicc több mint 300 vicckönyv, viccújság és anekdotagyűjtemény fel-dolgozásával jött létre. Az elmúlt száz év magyar „vicctermésének” színe-javát tartalmazza. Az új nemzedék számára a politikai viccek megértését Lábjegyzetek és Megjegyzések segítik. A fiatalko-rúak védelme érdekében az Erotikus viccek külön kötetben szerepelnek. (Közel 200 gasztronómiá-val kapcsolatos vicc átkerült az Reformételek ínycseknék című szakácskönyvem V. fejezetébe.) Ugyanitt jelentősen bővült az egzotikus gyümölcsöket és zöltségeket ismertető rovat. 2007 tava-szán a 672 egzotikus gyümölcs és zöltség leírását kiegészítettem egy fotóalbummal is. A 13 464 ké-pet tartalmazó 33 nyelvű album csak a <http://kunlibrary.net> honlapról tölthető le. Terjedelme: min. 900 MB. 2009 tavaszán készítettem egy 33 nyelvű albumot 550 kontinentális zöltségekről és gyü-mölcscről is, ami jelenleg 11 042 képet tartalmaz, és a terjedelme 660 MB.

2013-ban a Viccek, humoreszkek, anekdoták című könyv kiegészült egy képgyűjteménnyel, amely humoros képekben megmutatja, hogy milyen volt életünk régen és milyen most. A 350 fotómontázs tanulmányozásával átfogó képet kaphatunk fejlődésünk nem minden téren kedvező menetéről. A II. kötetet egy kabaréjeleneteket és bohózatokat tartalmazó lista zárja, melynek segítségével meg-hallgathatjuk, illetve megtekinthetjük a magyar kabaré legszínvonalasabb jeleneteit. 2013-ban ké-szítettem egy könnyűzenei slágerlistát is, amely 1931-től napjainkig az összes magyar slágert tar-talmazza. Az előadó nevének kiválasztása után pár másodperc múlva meghallgathatjuk, illetve videoklip formájában megtekinthetjük kedvenc dalainkat a YouTube-on. Jelenleg 8375 dal található ebben a gyűjteményben, több mint 57 944 változatban.

Ezek a művek egyelőre csak az Interneten érhetők el. Annak érdekében, hogy a számítógéppel nem rendelkezők is hozzájuthassanak a bennük található információkhoz, ez úton keresek támo-gatókat a nyomdai megjelentetéshez. Kérem, hogy aki szívügyének tekinti ezeknek az ismereteknek széles nyilvánosság elé tárását, adományával segítse elő az ehhez szükséges összeg előteremtését. Pénzküldeményeiket a következő számlaszámra befizetve juttathatják el hozzám: **HU45 1090 0028 0000 0014 3499 0019. UniCredit Bank.** Amennyiben sikerül előteremteni a magánkiadáshoz szük-séges összeget, ezek a könyvek nonprofit kiadványként, szerzői honorárium és kiadói árrés nélkül fognak megjelenni. Közreműködésüket előre is köszönöm.

Budapest, 2023. június

TARTALOM

ELŐSZÓ	2
Tesla-konverter	4
Tesla-generátor	27
Lemniszkáta csővezeték.....	29
Formasugárzás.....	32
Rákgyógyászat.....	47
Hadüzenet a mikrobáknak	55
Longitudinális telekommunikáció.....	70
Időjárás-szabályozás	81
Modern alkímia, Anyagátalakítás	93
Mikrogravitáció semlegesítése	100
Antigravitációs hajtóművek.....	110
KÖNYVEIM ÁTFOGÓ ISMERTETÉSE	142

**A gyakorlati alkalmazásból eredő esetleges
személyi, dologi és vagyoni károkért
a szerző, valamint a kiadó
nem vállalnak semmilyen felelősséget!**

© Kun Ákos
Budapest, 2023.

E-mail: info@kunlibrary.net
kel@kunlibrary.net
kunlibrary@gmail.com

Az aktuális hírek fő forrása:

